

तमसो मा ज्योतिर्गमय

SANTINIKETAN
VISWA BHARATI
LIBRARY

954.184

Sr 32

SOURCES OF KARNĀTAKA HISTORY

Mysore University Historical Series

SOURCES OF KARNĀTAKA HISTORY

VOLUME I

S. ŚRĪKANTHA ŚĀSTRĪ, M.A.

PUBLISHED BY
THE UNIVERSITY OF MYSORE
MYSORE
1940

All Rights Reserved

FOREWORD

THE scientific study of the history of Kaṇṇāṭaka began more than half a century ago when Dr. J. F. Fleet, Sir R. G. Bhaṇḍārkar, Elliot, Lewis Rice and other scholars began the work of collecting, editing and elucidating the numerous lithic records of the Kaṇṇaḍa districts. But excavations were not widely undertaken and literary sources were comparatively neglected. Dr. Fleet, however, was convinced that much real history might be brought to light by examining the *prasastis* or introductions of the works of the early Kaṇṇaḍa authors, especially among the Jainas.¹ But hitherto no systematic attempt was made to collate these sources except for the purpose of a history of Kaṇṇaḍa Literature by Rao Bahadur R. Narasimhāchār. In this volume not only Kaṇṇaḍa but also Telugu, Tamil, Samskr̥t, Gr̥ek, Chinese, Persian and Marāṭhi sources have been arranged in an approximately chronological order for the use of scholars interested in the study of Kaṇṇāṭaka history and culture.

The principle adopted in the selection of epigraphic records is that of arranging the extracts in such a way as to yield a continuous account, with as few gaps as possible. Thus for example a history of the Gangas of Talakāḍ can be extracted by following the chronological order of the extracts from the records of the Ganga dynasty. Each extract is furnished with a short historical note and important references to the problems raised therein are given in the foot-notes.

The work of compiling the sources was undertaken in 1928 and much new material that has come to light since then has been included. The extracts in this volume refer to the dynasties of the later Śātavāhanas, the Gangas of Talakāḍ, the Kadambas of Banavāsi, the Chālukyas of Bādāmi, the Rāshtrakūṭas of Malkhed, the Chālukyas of Kalyāṇi, the Kālachūryas of Kalyāṇi and the Yādavas of Dēvagiri. It is proposed to include in a separate volume the Sources of the

¹ Fleet, *Dynasties of the Kanarese Districts*, p. 381.

History of the Hoysaḷas and Vijayanagara. The chronology and some of the conclusions are necessarily tentative.

In conclusion, I desire to express my deep gratitude to Rājakāryapraṇiṇa N. S. Subba Rao, M.A. (Cantab.), Bar-at-Law, the Vice-Chancellor of the University of Mysore, for his gracious help. I am deeply indebted to Professor S. V. Venkatēśwara, M.A., formerly of the University of Mysore, for valuable suggestions. To Mr. G. Srinivasa Rao, the Superintendent of the Bangalore Press, I desire to express my thanks for his keen interest in seeing this work through the press.

S. ŚRĪKANTHA ŚĀSTRĪ.

INTRODUCTION

I. GEOGRAPHY OF KARṆĀṬAKA

THE Karṇāṭaka country for the purpose of its history, has been taken to comprise that part of Dakṣiṇāpatha which extends from the Gōdāvarī in the North down to the Kāvērī in the South, bordered on the West by the Arabian Sea and in the East extending approximately to 78° longitude. According to Nṛpatunga's *Karīrājamārga*, there were four important centres where Kannaḍa was spoken in all its purity in the 9th century A.D., viz., Puligere, Onkuṇḍa, Koṇaṇa and Kisuvaḷal.

'Karṇāṭa' was also used in a narrower sense to distinguish it from other portions of the country like Aparānta, Mahārāshṭra, Vanavāsi, Kuntaḷa, Kaḷbappu, Daṇḍaka, Konkaṇa, Punnāṭa, Pannāṭa, etc. Yaśōdhara in his commentary on *Vātsyāyana* says that Mahārāshṭra was between the Narmadā and Karṇāṭa viśhaya; Aparānta was the country near the western sea; east of Konkaṇa was Vanavāsi viśhaya; Draviḍa was to the south of Karṇāṭa viśhaya.

The Periplus (70 A.D.), Pliny (77-78 A.D.) and Ptolemy (140 A.D.) refer to the main divisions—Lārike (Lāṭa), Barygaza (Bharukaccha), Ariake (Āryaka) and Limyrike (Dramiḷa). A Greek farce of the third century A.D. refers to the River Psolichus and Malpi on the west coast. Varāhamihira refers to Kankaṇa, Tenkaṇa, Vanavāsi, Phaṇikāra, Konkaṇa, Karṇāṭa, Mahāṭavi, Kollagiri, Kāvērya, Ṛṣhyamūka, Vellūra, Piśhika, Ṛshika, Āryaka, Baladēvapattāṇa, Daṇḍakāvana, Kuntaḷa, Kuñjaradāri, Ishika, Gōmaṭi. The *Prapanchaḥṛdaya* of uncertain date, enumerates the seven Konkaṇas thus:—Kūpaka, Kēraḷa, Mūshaka, Āḷuva, Paśu, Konkaṇa, Parakonkaṇa. Erumaiyūran was defeated by Neḍuncheliyan the victor at Talaiyālarkālam. Mahishaviśhaya is mentioned in the Hebbāṭa grant of Kadamba Viśhṇuvarman II.

The later divisions of the country were the three Mahārāshṭrakas, Gangavāḍi 96,000, Banavāsi 12,000, Naḷavāḍi, Nolambavāḍi 20,000, Tardavāḍi 1,000, Raṭṭapāḍi, Karahāṭa 4,000.

In the north of Karnāṭaka, we have Śilāravāḍi, Khūṇḍi 3000, Ruddavāḍi, Tardavāḍi 1000, including Gondavāḍi, Bāge-vāḍi, Bāgaḍige; South of the Kṛṣṇa, Kisukāḍ 70, Keḷavāḍi 300, Sindavāḍi, Erāmbāṛige, Nalavāḍi, Belvōḷa 300, Puligere 3,000, Tōrangal 6,000, Eḍenāḍ 70, Karahāḍ 4,000, Pānumgal 500 and Hosanāḍu, included in Noḷambavāḍi and Raṭṭapāḍi.

South of Noḷambavāḍi there was Gangavāḍi in the east including Taḍigaippāḍi, Iḍigūr viśhaya, Kalbappunāḍu, Hadināḍu, Pūnāḍu, Gōvindavāḍi, Eḍetorenāḍu, Haḍaḍabayil, Talakāḍu, Kiḡgaṭanāḍu, Kuḍimalaināḍu, Erumaināḍu. Towards the west, Konkaṇa, Sāvimalai, Sāntaliḡe, Haive 500 and Āḷvara Khēṭa were included in Banavāse 12,000.

Jinasēna II describing the conquests of Bharata in Dakṣhiṇāpāṭha mentions Trikaḷiṅga, Aūsa (Aucha of Sōmadēva), Kachha-Āndhra, Prātara, Kēraḷa, Chōra, Punnāṭa. Kūṭa of the Aulaka (Āluka), Mahishāka, Mēkura, Pāṇḍya, Antara Pāṇḍya, Śapta-Gōḍāvarī, Sannīra, Pravēṇi, Karnāṭaka and Vaijayanti mahādvāra.

Rājasēkhara places in Dakṣhiṇāpāṭha these kingdoms :— Mahārāshṭra, Māhishka, Āsmaka, Vīdarbhha, Kuntaḷa, Kauśala, Suppāra, Kāñchī, Kēraḷa, Kavēra, Muraḷa, Vanavāsika, Simhala, Chōḍa, Daṇḍaka, Pāṇḍya, Pallava, Ganga, Nāsikya, Konkaṇa, Kollagiri and Vallūra.

II. POLITICAL HISTORY

The Jaina inscriptions and literary records from about the seventh century assert that Chandragupta the contemporary of Śrutakēvalin Bhadrabāhu accompanied Bhadrabāhu on the way to Kalhappu. The inscriptions of Aśōka are found in Central Karnāṭaka (Brahmagiri, Jaṭiṅga Rāmēśvara, Kopaṇa, Maski, Erraguḍi, etc.) and the *Mahāraṃśa* says that Aśōka sent Buddhist preachers to Vanavāsī and Māhishavishayas. Since there is no indication that the Mauryas conquered Karnāṭaka they must have inherited this province from the Nandas, who are said to have been in possession of Nāgarakhaṇḍa.

The Purāṇic legends regarding Agastya and Paraśurāma throw meagre and uncertain light on the condition of Karnāṭaka.

The Śātavāhanas are essentially a Kārṇāṭic dynasty and their rule extended from the Narmadā and Gōdāvarī to the Tungabhadra. Their alliance with the Chūṭas resulted in the foundation of the Pallava empire. As a reaction against the misrule of the Pallavas, the Śātāhanihāra passed into the hands of the Kadambas in c. 250 A.D.

The Kadambas were the heirs to the Śātavāhana empire in the south. Mayūra Śarman, the founder of the dynasty, became independent of the Pallavas and having defeated Br̥hadbāṇa, Trēkūṭa, Abhira, Pallava, Pāriyātra, Śakasthāna, Sayindaka, Punāṭa and Maukhari chiefs, he established himself at Banavāsi.¹ His son Kanga (Skanda?) renewed the grant to Maṭṭapaṭṭidēva. His son Bhagīratha probably issued coins with the legend "*Bhagi*". His son Raghu probably had to fight with the Pallavas and caused the world to be enjoyed by his own family. He probably died in battle and was succeeded by his younger brother Kākusṭha who gave his daughter to Gupta and other kings. His date is given as the year 80 (*Halsi* plates, I.A., VI) and referred to the Gupta era conjecturally. It may well refer to the year of the foundation of Kadamba dynasty in c. 250 A.D., and Kākusṭha may have had connection with Gupta (Chandra Gupta I).

Śāntivarman, the son of Kākusṭha, probably united the three Kadamba provinces Banavāsi, Tri-Parvata and Uchangī, as three *paṭṭas* adorned his figure. His son Mṛgēśa was for a time eclipsed by Kṛṣṇavarman I the younger brother of Śāntivarman, and Kṛṣṇavarman founded the Tri-parvata (fantastically identified with Belur) branch. He is said to have conquered the Nāgas and probably celebrated Aśvamēdha like his grandson Kṛṣṇavarman II.

Śiva Mṛgēśa ruled for a short period of eight years and the Halmiḍi inscription is one of the earliest Kannaḍa records.

¹ Mr. Jayaswal's conjectural reading eliminates Śakasthāna, Punāṭa, Mokari and Pāriyātrika. He reads:—

कदंबाणं मयूर शम्भणा विणिग्मि अं

तटी कांची त्रेकूट आभीर पल्लव पुरी

(यात्रि)केण सातहनीस्थ सेन्द्रक पुरि दमन कारिणा ॥

(*History of India*, 150-300 A.D. Ap.) *J.B.O.R.S.* 1933 March.

The Āluvas were subject to him. His reign was troubled by feuds between Sēndrakas, Rāṇas and Pallavas. Mṛgēśa is said to have overthrown Gangas and Pallavas who seem to have come to the assistance of Viṣṇuvarma I of the Tri-parvata branch. Mṛgēśa's queen Prabhāvatī the mother of Ravi-varman belonged to the Kēkaya family. Śivananḍivarman, who on his mother's side belonged to the Kēkaya family probably perished after being defeated about this time by Pallava Naṇakkāsa (?).

The Parivi branch of the Gangas and the Tri-parvata branch of the Kaḍambas had intimate relations with the Pallavas. Viṣṇuvarma I, Kaḍamba, was crowned by Pallava Śāntivarma. His rival Avinīta was protected by Māndhātṛ-varma, the younger brother of Mṛgēśa. Viṣṇuvarma I, the son of Kṛṣṇavarma I, claims to have been the lord of Karṇāṭa and had his capital at Kūḍalūr in Mahiṣa viṣaya, while southwards Avinīta was struggling to retain his hold near Talakāḍu. Viṣṇuvarma's son Simhavarma had a short reign and his son Kṛṣṇavarman II was in possession of Bellāvi viṣaya and Sēndraka viṣaya. But Ravivarman, the son of Mṛgēśa, defeated him and the Pallava Chaṇḍaḍaṇḍa. He established his brother Bhānuvarma at Halsi and ruled for more than thirty-five years (*E.I.*, XVI, p. 268). His son Hari-varman ruled from c. 520 A.D. to 540 A.D., and was the last independent Kaḍamba ruler.

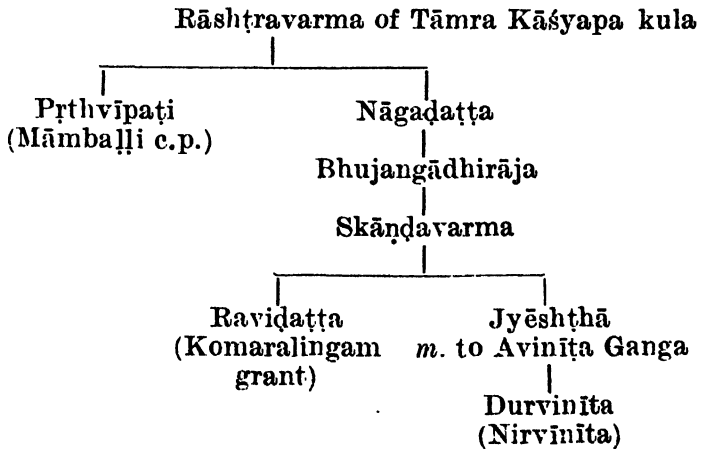
The sixth century which saw the decline of the Kaḍamba power witnessed the rise of the Rāṣṭrakūṭas, Gangas and the Chālukyas into prominence. The family of the Rāṣṭrakūṭa emperor Mānāka was in effective possession of Vidarbha and Aśmaka, probably taken from the Vākātakas, and their sway extended from Mānpur in Mālava (near Mhow) to Pāṇḍu-rangapalli in the south. In the Kaḍapa district the village of Muḍivēmū was the first centre of the Chālukya power. This portion of the country was in the possession of the Pallavas. Vijayāditya of the Chālukya family probably married the daughter of Ganga Durvinīta and though he conquered the Pallava Trilōchana, he died and his posthumous son brought up by Viṣṇubhaṭṭa was called Viṣṇuvardhana. Viṣṇuvardhana was the title of Jayaśimha according to Ranna.

Durvinīta helped his daughter's son Jayasīma Viṣṇuwardhana to reign in his hereditary kingdom by defeating the Kādūveṭṭi.

The Gangas of Talakāḍu were the natural enemies of the Pallavas. Daḍiga and Mādhava came to Pērūr and with the help of Śimhanandin conquered Bāṇamaṇḍala and made themselves masters of the cities Kōlāla and Talakāḍu. The Pērūr branch began with Āyyavarman and the Kaivāra branch with Kṛṣṇavarman, the younger brothers of Harivarman. These three were the sons of Mādhavamahādhiraḥ who wrote a gloss on the *Vaiśika sūtras* of Dattaka and was proficient in *Nītiśāstra*. The Kuṭithiyam grant of Kṛṣṇavarman (*M.A.R.*, 1932, No. 1) shows that he was in possession of Pērūr viṣaya, probably displacing Āyyavarman. Āyyavarman had been placed on the throne by a Pallava Śimhavarman and again the Pallava Skāṇḍavarman had to come to the help of the Pērūr branch by placing Mādhava (of the Penukoṇḍa and Nittūr grants) on the throne. The Pallavas Śimhavarman and Skāṇḍavarman can be identified with Śimhavarman, the elder brother of Yuvamahārāja Viṣṇugōpa, and his son Skāṇḍavarman (c. 450 A.D.).

Harivarman was succeeded by Viṣṇugōpa and his son was Mādhava known as Taḍaṅgāla Mādhava. Mādhava married the sister of Kadamba Kṛṣṇavarman II (the son of Simhavarman). His son was Avinīta who was anointed on the lap of his mother and he married the daughter of Skāṇḍavarman of Punnāṭa.

The rulers of Punnāṭa are mentioned in the Komaralingam and Māmbaḷli grants thus :—

Avinīta ruled for not less than thirty years and was succeeded by Durvinīta who ruled for at least forty years (according to the Gummaredḍipura and Nallāḷa grants) from c. 495 to 535 A.D. He was the contemporary of Bhāravi whose reputation had been firmly established by 630 A.D. (Ihoḷe inscription) and therefore must have lived long before that date, probably in about 530 A.D. Bhāravi was also the friend of Viṣṇuvardhana (Jayaśimha I Chālukya, who was placed on the throne by Durvinīta) and Simhavishṇu (Simhavarman II, the father of Viṣṇugōpa of Palakkāḍa).

Durvinīta had two sons Polavīra and Mushkara. Mushkara's son was Śrīvikrama. Śrīvikrama had two queens a Chōḷa princess (the mother of Bhūvikrama) and a daughter of Sindhurāja. In his reign Kirtivarman I conquered the Naḷas, Kaḍambas, Gangas and Ālukas, and probably put an end to the Parivi and Kaivāra branches, and Koḷāla again became the possession of the Talakāḍu branch of the Gangas. The later Gangas of Kaḷinga now migrated from Kōlāhalapura and established themselves in Kaḷinga.

The seventh century began with the rule of Chālukya Maṅgaḷēśa (597-610 A.D.) who conquered the Kaṭachhuri prince Buddha son of Śankaragaṇa, and also took Rēvati dvīpa. His nephew Pulakēśin II (610-649 A.D.) after a period of exile ousted from power Maṅgaḷēśa and his son and began a period of conquest on all sides. The Pallava Mahēndra-varman was invading the eastern portions of Kaṛṇāṭaka. Śilāditya, from the north, came conquering and Satyāṅka (a Chālukya name) caused fear to Mahēndra and defeated the Malapas. Though there are many Śilādityas, Harsha Śilāditya of Kanūj seems to have made an attempt to conquer the south as far as Kāñchi according to an eulogistic verse of Mayūra¹

¹ भूपालः शशिभास्कुरान्वयभुवः केनामुनासादिता ।
भर्तारं पुनरेक एव हि भुवः त्वां देव मन्यामहे ।
येनांगं परिमृश्य कुन्तलमथाकृष्य व्युदस्यायतं ।
चोळं प्राप्यच मध्यदेशमधुना कांच्यां करः पातितः ॥

(J.R.A.S., 1926.)

Compare Rudraṭa's *Kāvyaḷamkāra*, X-10—

आक्रम्य मध्यदेशं विदधस्संवाहनं तथांगानाम् ।
पतित करः कांच्यामपि तव निर्जित कामरूपः ॥

(the father-in-law of Bāṇa), probably in order to rescue his sister Rājyaśrī who had taken refuge in the Vindhya forest.

After the formal coronation, Pulakēśin defeated Appāyika and Gōvinda, the Kadambas of Banavāsi, the Gaṅgas, the Āluvas, the Mauryas of Purī, the Lāṭas, the Mālavas, the Gūrjaras and Harsha, the lord of Uttarāpatha. The northern frontier was extended up to the Rēvā. In the east, Kōsala and Kaṭṭiṅga under the Kongōḍu Bhīṭas submitted to him. He captured Piṣṭāpura and Konāla lake and established his younger brother Kubja Viṣṇuvardhana in the Vēṅgi country in 615 A.D. He defeated next, Mahēndravarmān of Kāñchi and brought prosperity to the Chōḷas, the Pāṇḍyas and the Kēraḷa. In 634 A.D., he entered the capital Vātāpi and his influence extended to the islands beyond the seas. He sent ambassadors to Persia in 625 A.D. in the reign of Khusru II. After the defeat of Harsha, he had assumed the imperial title Paramēśvara. In 638–39 A.D. Yuvan-Chwang travelled through Konkaṇa and Mahārāṣṭra and gives a graphic description of the king and his people. Pulakēśin was probably killed by Narasimhavarma Pallava and his general Śiṛuṭṭonḍa who burnt Vātāpi, after the battles of Pariyala, Maṇimangala and Śūramāra.

Pulakēśin was probably succeeded by Chaṇḍrāditya and Ādityavarmān but the Pallavas had for the time effectively put an end to the Chāḷukya power. It fell to the lot of Vikramāditya I (654–78 A.D.) to fight single-handed against the Pallavas, the Chēras, the Chōḷas, the Pāṇḍyas and the Kalabhras. At Peruvayinallūr Īśvarapōtavarmān claims to have conquered Raṇaraśika. But in 674 A.D., Vikramāditya was in possession of Urāgapura on the Kāvēri in Chōḷika viśaya.

His son Vinayāditya (678–96 A.D.) conquered the Pallavas and levied tribute from Kāvēra, Pārasika and Śimhaḷa. He also defeated a lord of Uttarāpatha, probably Ādityaśēna (c. 672 A.D.). His feudatories were the Gaṅgas and the Āluvas. His son Vijayāditya II (696–733 A.D.) had assisted his father and grandfather in the wars against the Pallavas. One of his enemies (probably the Pāṇḍya Kocheḍiyan Raṇadhīraṇ) had taken him captive but Vijayāditya escaped from prison and defeated his enemies.

Vākpati in his *Gauḍavahō* says that Yaśōvarman in c. 730 A.D. conquered Aparānta, Konkaṇa, Draviḍa and the Mahānadī region under Pāraśikas.

Vijayāditya's son Vikramāditya II (733–43 A.D.) defeated Nandipōtavarman, entered Kāñchi and endowed many temples like the Rājaśimhēśvara temple. In this he was assisted by his son Kirtivarman II (743–57 A.D.). The Pāṇḍya ruler Māravarman Rājaśimha (740–65 A.D.) conquered Kongu and defeated a Vallabha at Vembai.

The weakened power of Kirtivarman II gave a fresh impetus to the Ganga and Rāshtrakūṭa powers that were in abeyance. Bhūvikrama had been succeeded by Śivamāra I Navakāma, and after him there is some confusion in the Ganga genealogy. In 725 A.D. Śrīpurusha Muṭṭaiaraṇa the grandson of Śivamāra gave his daughter to the Pāṇḍya Kongar Kōn the son of Rājaśimha, defeated the Pallavas at Chilaide and obtained the title Permāḍi. He is also called Śrīvallabha, Lōkadhūrta and Rājakēsari. He seems to have ruled upto 788 A.D. He defeated Mahāvali Bāṇarāya at Nekkundi and another Bāṇa Diṇḍiga was his subordinate in Kalbappunāḍu.

The middle of the eighth century saw the foundation of Dantidurga's power. Dantidurga Rāshtrakūṭa crushed the power of Chālukyas in 753 A.D. and assumed the imperial title Rāja-paramēśvara. He conquered Śindabhūpa, Pallava Nandivarman, Pāṇḍya Nedunjeliyan Parāntaka, Śrī Harsha, Paramāra, Vajrāṭa, Kōśala, Mālava, Lāṭa and Tanka (Thakka in Punjab).

He was succeeded by his uncle Kṛshṇa I (758–72 A.D.) who finally put an end to the Chālukyas and invaded the Ganga kingdom of Śrīpurusha in c. 768 A.D. He constructed the Ellōra (Vellūra or Vēralūr) temple to Kannēśvara.

The sons of Kṛshṇa I, Gōvinda II (772–79 A.D.) and Dhruva Nirupama (779–93 A.D.) had direct dealings with the Gangas. Śaigoṭṭa Śivamāra II and his son Yuvarāja Māraśimha interfered in the fratricidal war but when Dhruva came out victorious Śaigoṭṭa Śivamāra was placed in prison. Śivamāra II claims to have defeated the Rāshtrakūṭa, the Chālukya and the Haihaya armies of the Vallabha, before 798 A.D. at Muḍugunḍūr and captured Dhara's wealth. He

compelled Gōvinda (III) and Nandivarma Pallava to crown him. Dhruva defeated the Pallavas, the Gaudas and drove Vatsarāja into the deserts of Maru. Jinasēna I, when he completed his *Harivamśa* in 783 A.D., says that in the north Indrāyudha was ruling, in the south, Śrīvallabha (Dhruva) son of Indrārāja, in the east the king of Āvanti, in the west Vatsarāja and in Sourāṣṭra Jaya Varāha held sway. Dharma pāla of Gauda assisted Chakrāyudha (probably related to Indrāyudha). According to the Sanjan grant of Amoghavarsha (*E.I.*, XVIII) Dhruva first defeated Vatsarāja and then Dharmapāla in the *antarrēdi* between the Ganga and the Yamunā. Jayavīravārāha was probably a Chōpōṭaka prince.

Dhruva died in 793 A.D. Gōvinda III (793-813 A.D.) on his accession released the Ganga who tried to revolt but was again captured in c. 799 A.D. The Ganga kingdom was placed in the charge of Kambhadēva the son of Dhruva, upto 808 A.D. Gōvinda III levied tribute from the Pallava Dantivarman who had succeeded Nandivarman in 799 A.D. He defeated Gūrjaras, and the Mālavas and received tribute from Māra Śarva near the Vindhya. The Vengi king, like an obedient vassal built the outer walls of Mānyakhēṭa (or cleaned the floor of the Kaṭaka).

The ninth century was remarkable for the reign of Amōghavarsha (813-78 A.D.). He was placed on the throne by Kakka of Gujerat after defeating many enemies. He conquered the Pāṇdyas. His teachers were Śākaṭāyana, Jinasēna II and Mahāvīrāchārya. He was well-versed in Syādvāda.

In the Ganga territory, Vijayāditya Raṇavikrama and his son Rāchamalla tried to become independent. But Bankēśa captured Kaidāḷa and Talavanapura and as a reward obtained Banavāsi 12,000, where the city of Bankāpura was founded.

Amōghavarsha sacrificed his left finger to avert some calamity to the kingdom, according to the Sanjan grānt¹ (*E.I.*, 18).

¹ सर्पं पातुमसौ ददौ निजतनुं जीमूतकेतोः सुतः ।
इयेनायाथ शिबिः कपोत परिरक्षार्थं दधीच्यर्थिने ।
तेप्येकैकमतर्पयन् किल महालक्ष्म्येस्व वामांगुलिम् ।
लोकोपद्रव शान्तयेस्व दिशति श्री वीरनारायणः ॥

Soon after this, he seems to have abdicated the kingdom according to the *Praśnottara Ratnamālikā*. Amōghavarsha's daughter was married to Būtuga I.

Amōghavarsha I was succeeded by Kṛṣṇa II (878-912 A.D.) and in 915 A.D., Indra III succeeded his grand father Kṛṣṇa II and invaded Ujjaini, Kanūj and upto the Ganges and Yamuna. The Chālukya chief Naraśimha defeated Mahipāla of Kanūj and bathed his horse in the Ganges. The *Chanda Kausika* of Kshēmēśvara says that Mahipāla managed to drive out the Karṇāṭakas. Indra III patronised Nēmāditya and his son Trivikramabhaṭṭa (the author of *Naṭachampū*).

Amōghavarsha II succeeded Indra in 917 A.D. but died soon after in 918 A.D. Gōvinda IV (918-36) came to power after his brother Amōghavarsha II. But he is said to have taken to evil courses and the nobles requested Amōghavarsha III, the uncle of Gōvinda IV, to become king in 937 A.D. He gave his daughter to Būtuga II. After a short reign of two years, he was succeeded by his son Kṛṣṇa III in 939 A.D.

Kṛṣṇa, with the help of his brother-in-law Būtuga II, defeated Lallēya and became king. Būtuga conquered Achalapura, Bijja, Dantivarma, Rājavarma, Dāmari of Nulugugiri and captured Chitrakūṭa and Kālanjara. He subdued Rājāditya of Emagaṇḍuga dēśa. He killed his brother Rāchamalla II and was crowned as the ruler of Gangavāḍi and Banavāśi. He accompanied Kṛṣṇa in his southern campaign and slew Chōla Rājāditya on the back of the elephant at Takkōlam. Kṛṣṇa defeated the Chōla, the Pāṇḍya, the Kēraḷa, the Kaṣabhra, the Aucha, the Śimhaḷa chiefs and set up a pillar of victory at Rāmēśvaram. On his return he encamped at Mēlpāṭi in 959 A.D. He married his daughter to Maruḷa. The Ganga Māraśimha and his general Chāvunḍa-rāya conquered the Noḷambas, the Gūrjaras, the Kirāṭas, Banavāśi, Ucchangi, and several chiefs Allana, Vajjvaḷa, Mudu Rāchayya, etc.

After the death of Kṛṣṇa III, Khoṭṭiga (967-71 A.D.) came to the throne. Siyaka Harsha of Mālva invaded Tardavāḍi or Raṭṭapāḍi and burnt Mānyakhēṭa in 971 A.D. and probably killed Khoṭṭiga. Kakka II (971-73 A.D.) claims to have

conquered the Pallavas, the Gūrjaras, the Hūṇas and the Pāṇḍyas but in Śrīmukha (973-74 A.D.) Taila II probably killed him and became the founder of the family of the Chālukyas of Kalyāṇi.

The Gangas tried to re-establish the Rāshtrakūṭa power by placing Kṛṣṇa III's grandson Indra IV in Mānyakhēṭa. But the attempt failed and Indra IV (who was proficient in polo) spent his last days at Śravaṇa Beḷagoḷa where he lived upto 982 A.D. But Mārasimha died by voluntary starvation at the feet of his guru Ajitasēna in 975 A.D. He was the last great Ganga ruler to wield influence in imperial politics. The later Gangas mentioned in the Huncha record became the subordinates of the Chālukyas.

The last quarter of the tenth century saw two great empires flourishing in the south. The Chālukyas of Kalyāṇi and the Chōḷas were constantly at war and invaded each other's territories. Tailapa II (973-97 A.D.) invaded Karahāṭa, Konkaṇa, Pallikōṭa, Bhadraka, Krākalika, Rāshtrakūṭa, Gūrjara and Mālva and killed Pāñchaladēva. At Toragale, Raṭṭahalli and Ājiragōla he defeated the Bēḍas, Būṭuga, Biruga and Gōye. His son defeated Aparāditya of Konkan and burnt his city. Muñja of Mālva had invaded the Chālukya country sixteen times but Taila captured and beheaded him between 994 and 997 A.D.

His son Satyāśraya II and Beḍanga fought with Rāja Rāja Chōḷa in the latter's third campaign. Satyāśraya retaliated by invading the Vēṅgi country in 1006 A.D. and placed Śaktivarman on the throne of Vēṅgi. Paṇḍya Taila, his feudatory patronised Ranna. Satyāśraya's son Kundamarasa had to yield the throne to Dāsavarma's son Vikramāditya V (1008-13 A.D.). Ayyaṇa II the younger brother of Vikrama V probably ruled for a year (1013-14 A.D.). Jayasimha II (1014-42 A.D.) his brother fought with Bhōja of Mālva, and Rājendra Chōḷa between 1019 and 1021 A.D. His reign witnessed a great output of literature. His son Sōmēśvara I (1046-68 A.D.) killed the Chōḷa king, entered Kāñchi, drove away Bhōja from Dhārā and destroyed the power of Kaṇva. Rājādhirāja Chōḷa was killed at Koppam in 1052 A.D. Rājendra II claims to have taken Raṭṭapāḍi and set up a

pillar of victory at Kollāpuram before 1063 A.D. In 1063 A.D. Vīra Rājēndra frustrated the attempts of the Chālukyas to interfere in Vēngi affairs and at Kūḍal Sangama defeated Sōmēśvara in 1068 A.D. He sent a challenge to Sōmēśvara but Sōmēśvara being afflicted with an incurable fever committed suicide by drowning himself in the Tungabhadra on the 30th March 1068 A.D. (*E.C.*, VII; *H.C.*, 1).

Sōmēśvara enlarged and beautified Kalyāṇi. He wanted to make his younger son Vikramāditya VI his heir but Vikrama declined to accept sovereignty as long as his elder brother Sōmēśvara II lived. Sōmēśvara II (1068–76 A.D.) is said to have tried to harm his brothers Vikrama and Jayaśimha. Vikrama had placed Adhirājēndra on the Chōḷa throne but Sōmēśvara II with the help of Kulōtṭunga Rājiga, attacked Vikrama who took his brother prisoner and became king.

The long reign of Vikramāditya VI (1076–1128 A.D.) was one of constant wars with the Chōḷa, the Mālava, the Chālukyas of Vēngi, Gauḍa, Kāmarūpa, Kēraḷa and minor feudatories. Two new powers were coming to the fore in the Chālukya empire—the Kākatiyas in the north and Hoysaḷas under Viṣṇuvardhana Bittiga in the south.

Sōmēśvara III (1127–39 A.D.) succeeded Vikrama VI. He is known as *Sarvajña* and was the author of *Abhilāṣitārtha Chintāmaṇi* or *Rājamānasollāsa*. His son Jayaśimha III (1139–52 A.D.) lost much of his territory to Viṣṇuvardhana Hoysaḷa. His younger brother Taila III (1148–63 A.D.) and Jagadekamalla III (1163–84 A.D.) were succeeded by Kālachūrya Bijjala who occupied the capital Kalyāṇi.

The Kālachūryas claimed descent from Śiva and had leanings towards Śaivism. In 1155 A.D. Bijjala became independent in Tardavāḍi. He was a Śaiva and patronised the Pāsupata ascetics of Balligāve. His reign witnessed the rise of Virāśaivism into prominence. He seems to have abdicated in 1167 A.D. and there is no evidence to prove that he was killed by zealous Virāśaivas. His sons Sōmēśvara (1167–75 A.D.), Sankama (1175–82 A.D.) and Āhavamalla (1178–82 A.D.) continued to rule at Kalyāṇi, but the Kālachūrya power was diminished by the attacks of the Yādavas

of Dēvagiri and the Hoysaḷas. In about 1183 A.D., Chāḷukya Sōmēśvara IV tried to restore the Chāḷukya power by putting an end to the Kālachūrya dynasty. Sōmēśvara IV seems to have continued to hold some territory upto 1210 A.D. But the Chāḷukya Empire suffered the same fate as that of the Kālachūryas and was partitioned—the Hoysaḷas holding sway upto the Tungabhadra and the Yādavas from the Tungabhadra upto Gujerat.

The Yādavas of Dēvagiri had come into prominence in the reign of Satyāśraya Irivabedanga, when Bhillama II took part in the campaign against Muñja and Bhōja. Under Sōmēśvara I Bhillama III was a *mahāsāmanta* and married the sister of Sōmēśvara. Sēuṇa II assisted Vikrama VI to ascend the throne. Bhillama V (1187–91 A.D.) was the real founder of the independent Yādava Empire. He took Kalyāṇi but made Dēvagiri his capital. But in December 1190, he was defeated at Soratūr by Vīra Ballāḷa II and fled beyond the Kṛṣṇā. Bhillama's son Jaitugi (1191–1210 A.D.) killed Kākatiya Rudra and placed Gaṇapati on the throne. His son Śimhaṇa (1210–47 A.D.) defeated Ballāḷa and occupied Banavāsi upto 1222 A.D. He invaded Gujerat and in 1231 A.D. Lāvaṇyaprasāda made a treaty with him. He is said to have defeated Arjuna. Lakshmidhara, Śimha of Bhambhāgiri, Jajjalla, Kakkala, Hammīra, and others. His son Jaitugi probably predeceased him and Śimhaṇa was succeeded by his grandson Kṛṣṇa (1247–60 A.D.). Kṛṣṇa conquered the Mālava, the Gūrjara, the Konkana and the Chōḷa countries. Kṛṣṇa's son was set aside by Mahādēva who seems to have ruled conjointly with his brother Kṛṣṇa for some time. Mahādēva (1260–70 A.D.) was defeated by the Hoysaḷa Naraśimha in c. 1268 A.D. Mahādēva tried to hand over the sovereignty to his son Āmaṇa but Rāmachandra, the son of Kṛṣṇa, blinded Āmaṇa and became king.

The long reign of Rāmachandra (1270–1309 A.D.) saw the decline of the Yādava power. In 1276 A.D., Rāmachandra was defeated by the Hoysaḷa Naraśimha but in 1277 A.D. the Yādavas seem to have captured Dōrasamudra. In 1296 A.D. Allāudin Khilji attacked Dēvagiri suddenly and Rāmachandra promised to pay tribute to Delhi. But when the

tribute ceased to be paid, Malik Kafur invaded Dēvagiri again in 1307 A.D. and imprisoned Rāmachandra for six months. In 1309 A.D. Malik Kafur on the way to Warangal was hospitably entertained by Rāmadēva who seems to have died in the same year (*Khazain-ul-Fuṭuh*).

Rāmachandra's son Śankara (1309-12 A.D.) refused to pay tribute to Delhi and was put to death by Malik Kafur. In 1318 A.D. Harapāla, the son-in-law of Rāmachandra expelled the Muhammadans from Dēvagiri. Mubarak Shah attacked Dēvagiri and capturing Harapāla had him flayed alive.

III. LITERATURE AND FINE ARTS

The Kannaḍa language is said to have been spoken from the Kāvērī to the Gōdāvarī and in a Greek drama of the second century A.D. some words are identified as Kannaḍa spoken at Malpi on the western coast. But the restorations from Greek hitherto attempted have all failed to conform to the laws of the evolution of the Kannaḍa language. The earliest datable Kannaḍa inscription is that of Kākusṭhavarman at Halmiḍi of c. 450 A.D. Long before Amōghavarsha, there existed a Kannaḍa literature in prose and poetry. Nṛpaṭunga mentions Vimala, Udaya, Nāgārjuna, Jayabandhu, and Durvinīta as early authors. *Voḍḍārādhana* of Śivakoṭī probably belongs to the seventh century. To the same century may be assigned some Kannaḍa inscriptions at Śravaṇa Beḷagoḷa. Śrīvijaya Kaviśvara was a great poet in the court of Amōghavarsha. Among the Ganga rulers, Śivamāra is said to have composed a *Gajāśṭaka* in the vernacular. The reign of Kṛṣṇa III was remarkable for the patronage given to the great Kannaḍa poets Pampa, Ponna and Chāvuṇḍarāya. Tailapa II and his son Satyāśraya patronised Ranna. In the reign of Jayasimha II, Nāgavarma, Durgasimha, Chandraṛāja flourished. Śrīdharāchārya who probably wrote also in Kannaḍa was patronised by Sōmēśvara I. Vikramāditya VI patronised Kirtivarma. Bijjala's reign witnessed the rise of Vachanakāras like Basava and Maḍivāḷa Mācha.

The Telugu literature owes its origin to the Chāḷukyas who occupied Vēngi. This is acknowledged by the author of *Kumāra Sambhavam*, Nannechōḍa.

మును మాగకవిర లోకం

బున చెలయగ దేశికవిరబుట్టించి తెనుం ।

గునిలీపి రంధ్ర విషయమున

జన సత్కృతయుని తొట్టి చాళుక్య నృపుల్ ॥ I-23.

Many important Kannāḍa authors like Pampa, Ponna and Nāgavarma, who originally belonged to Vēngi viśaya, preferred to write in the pure Kannāḍa language of Purigere. Telugu literature assumed a distinct form only in the time of Rājārāja Narēndra (the patron of Nannayabhaṭṭa and Nārāyaṇa—a Kannāḍa poet who began the Telugu Bhārata) and Nanneya Chōḍa.

Karṇāṭaka made the most valuable contribution to Samskr̥t literature. Though Buddhism prevailed in Karṇāṭaka up to the twelfth century, there is no extant Buddhist literature of Karṇāṭaka. But the Jainas by giving up the Prākṛts and writing in Samskr̥t from the fifth century onwards brought into existence many important polemical works. The illustrious names of Samantabhadra, Pūjyapāda, Bhaṭṭākalanka, Pātrakēsari, Vidyānandin, Prabhāchandra, Jinasēna I, Māṇikyanandin, Padmanandin, Vakragrīva, Paravādimalla, Śrīvardhadēva (praised by Daṇḍin), Jinasēna II, Asaga, Chāmuṇḍarāya, Guṇabhadra occur in the Ganga and Rāshṭra-kūṭa histories.

Under the Chāḷukyas of Kalyāṇi, Vādirāja, Vādībhaśimha, Ajītasēna, Nēmichandra, Kamalabhadra, Hēmasēna, Ananta-vīrya and Prabhāchandra wrote upon Jaina philosophy.

The Jaina Kāvya literature was enriched by the works of Jinasēna I, Jinasēna II, Sōmadēva, Viranandin, Vādirāja, Vādībhaśimha, Jinasēna (III) and others. Jaina grammatical system had two famous exponents in Karṇāṭaka—Pūjyapāda and Śākaṭāyana. The Jaina medical work *Kalyāṇa Kāraka* was written by Ugrāditya Paṇḍita in the time of Amōghavarsha.

The Brahmanic literature in Karṇāṭaka flourished from about the sixth century when Śamkarāchārya wrote his commentaries in the dominion of the Chāḷukyas—Balavarma and

Jayasimha. Sarvajñātman lived in the time of Manukulāditya. Amalānanda wrote his commentary *Kalpataru* in the time of Kṛṣṇa Yādava. Rāmānuja is said to have written his commentaries at Sāligrāma. Madhvāchārya seems to have lived in the reign of Hoysaḷa Sōmēśvara or Yādava Mahadēva.

Vijñānēśvara, Aparārka and Hēmādri systematised Hindu law and ritual. In Kāvya literature the illustrious names are Trivikrama of *Nāḷa Champu*, Dhananjaya, Kavirāja (author of *Rāghava Pāṇḍaviya*), Bilhaṇa, Sōdhaḷa (of *Udayasundari Champu*).

Bhaṭṭabhāskara (the author of *Siddhānta Śiromaṇi*) was a native of Bijjaḷabīḍu and his system of astronomy was studied in a college established by Simhaṇa Yādava. In music the greatest exponents were Sōmēśvara III, and Śārṅgadēva who was patronised by Simhaṇa Yādava. Śārṅgadēva's work *Sangīta Ratnākara* is perhaps the earliest extant work on the theory of Karnāṭaka music. Directions for painting are given by Sōmēśvara, and the famous Ajanta and Ellora paintings are the works of the Karnāṭaka people.

The Viraśaiva and Śaiva authors who wrote in Samskr̥t are Śrīkaṇṭha Śiva and Śīpatipañḍita. They expounded the qualified monistic theory of Śaivism.

IV. RELIGION

Buddhism existed in Karnāṭaka from the days of Aśōka who sent missionaries to Vanavāsi and Mahishamaṇḍala and established his edicts at Erraguḍi, Kopaṇa, Māski, Jaṭinga Rāmēśvara, Brahmagiri, etc. Yuvan-Chwang found in Konkaṇa and Mahārāshṭra both the Mahāyāna and the Hinayāna flourishing and at Konkaṇapura, he found the *Stūpas* of Aśōkarāja. In the Ganga records there are references to several chaityas of Bōdhisattva. Tārā Bhagavati continued to be worshipped at Balligāve upto the twelfth century. In the University of Balligāve the *chatus-samayas* (of Śiva, Viṣṇu, Jina and Buddha) were taught.

Jainism entered Karnāṭaka earlier than Buddhism, in the days of Chandragupta Maurya and Śrutakēvalin Bhadrabāhu. The Digambara sect became distinct in the first century of

the Christian era. Kuṇḍa Kuṇḍa was the first great scholar of this sect and wrote *Prābhṛta Sāra*, *Rāyaṇa Sāra*, *Sāmaya Sāra*, *Pravachana Sāra* and *Dvādaśanuprēksha*. Arhaḍbali is credited with the formation of the four *Samghas* of Kuṇḍa Kuṇḍānvaya—Nandi, Dēva, Sēna and Śimha. Umāsvāti wrote in Sanskrit the *Tattvārthādhigama Sūtras*. Samantabhadra, a native of Sōragapura in Phaṇimaṇḍala, wrote his *Devāgama Stōtra* criticising all rival creeds and toured all India defeating his opponents at Kāñchī, Puṇḍra, Daśapura, Vārāṇasī, Pāṭalīputra, and in Mālava, Sindhu, Thakka, Vidēśa and Karahāṭa. Simhanandin helped Daḍiga and Mādhava to found a kingdom near Pērūr. Pūjyapāda was a contemporary of Durvinita.

The Chālukyas of Bādāmi patronised many Jain scholars like Ravikīrti. Among the Rāshtrakūṭas the greatest patron of Jainism was Amōghavarsha Nīpatunga who was personally a Jain. In the reign of Kṛṣṇa III, Būṭuga II, Maruḷa (Mamala) and Mārasimha were great patrons of Jainism. Mārasimha's general Chāvunḍarāya caused the colossal statue of Gommaṭa to be erected in c. 930 A.D. In the reign of Tailapa II and Satyāśraya Irivabeḍanga, Attimabbe was the greatest devotee of Gommaṭa and her donations won for her the title "*Dāna Chintāmaṇi*". In the reign of Jayasimha II, Vādirāja and Vādībhasimha were the greatest champions of Jainism. Jainism, however, began to decline from the twelfth century due to the growing importance of Śrīvaishṇavism and Vīraśaivism.

Pāsupata Śaivism flourished in Karṇāṭaka from a very early period. The Kannēśvara temple at Ellōra was constructed for Pāsupata ascetics. Gōvinda III authorised the construction of Bhōganandiśvara at Nandi. Kṛṣṇa III made a grant to the Pāsupata ascetics of Karahāṭa, from Mēlpāṭi. The Chālukyas of Kalyāṇi were mostly Śaivas. The Kēdāra maṭha at Balligāve became an important University centre and wielded great influence throughout Karṇāṭaka for nearly two centuries. In the time of Jayasimha II, Vādi Rudragana Lakulēśvara Paṇḍita claims to have defeated Vādirāja, Jñānānanda and others. Śrīśailam, Hūli and Alampur were other important centres of the Pāsupatas.

Pāsupata Śaivism had much in common with Virāśaivism. The Virāśaiva religion as a distinct entity may be traced to the days of Jayasimha II in the middle of the eleventh century when Jēḍara or Dēvara Dāsimayya* is said to have converted Jayasimha and his queen Suggaḷa at Poṭṭalakere. Basavēśvara went to Kūḍala Sangama and probably studied under Iśāna guru, a Pāsupata ascetic. But he went further than the Pāsupatas in condemning caste-restrictions and soon by his piety and earnestness won a huge following. But the Kālāmukha influence continued in the Ārādhya Sampradāya and five Āchāryas Rēvaṇa, Maruḷa, Siddha, Ekōrāma, Viśva and Paṇḍitārādhya reconciled Brahmanical tradition with Virāśaiva ideals while Basavēśvara preached a more democratic faith. Virāśaivism continued to flourish in Karṇāṭaka until it received a check at the hands of the Vaishṇava āchārya Madhva in the thirteenth century. It was only in the fourteenth century in the time of Dēva Rāya II of Vijayanagara that Virāśaivism once again became rejuvenated.

V. SOCIAL AND ECONOMIC CONDITIONS

The *Periplus*, Pliny and Ptolemy in the first two centuries of the Christian era testify to the great foreign trade carried on in the west coast. Pepper, pearls, beryl, ivory, cotton and silk, cloths, diamonds, amethysts were exported and the imports were specie in abundance, strabium, coral, white glass, brass, tin, lead, cinnabar, but "very little wine". That the Karṇāṭaka people were unaccustomed to strong drinks is also attested to by the Greek farce, for one character says "in these regions wine is not for sale. Therefore if they get hold of this kind of thing, they will drink it not against their will". Yuwan-Chwang in the seventh century says that the land was regularly cultivated and produced large crops. The people were honest and simple, grateful to benefactors, but if insulted, sacrificed their own lives in order to avenge themselves. The king had a special band of champions who probably were like the Garudas of the Hoysaḷas, pledged to die along with their master.

The inland trade was in the hands of the Ayyāvaḷe 500 and similar corporations. Mahāvīrāchārya in the ninth century

mentions the coins *gaṇḍaka*, *gunja*, *paṇa*, *dharāṇa*, *karsha*, *pala*, *māshaka*, *purāṇa*, *drāchma*, *stater* used as weights also. The measures of grain were *kuḍuḥa*, *prastha*, *āḍhaka*, *droṇi*, *māni*, *khāri*, *pravartika*, *vāha* and *kumbha*. Sōmēśvara III mentions *Manjādi* or *Gunja*, *Rūpaka* and *Kaḷanju*, and gives directions for the construction of accurate scales.

The empire was divided into *Mahāmaṇḍalas*, *Vishayas*, *Nāḍus*, *Grāmas* and *Kampanas*. There were officers over one, ten, twenty, hundred and thousand gramas grouped probably according to income (e.g., Banavāsi 12,000, Gangavādi 96,000, etc.). There were local *sabhas* presided over by a government officer and all disputes if unsettled there, were to be referred to the next superior officer, according to the *Rājamānasōllāsa*. The taxes formed $\frac{1}{6}$ th, $\frac{1}{8}$ th, $\frac{1}{12}$ th or $\frac{1}{20}$ th according to the value of the article. The Mahāmaṇḍalēśvaras were also Daṇḍanāyakas and usually eight of them formed the King's Council. Women of the royal family sometimes governed provinces. Akkāḍēvi, the sister of Jayasimha II, was ruling Kisukāḍu in 1021 A.D. when in the memory of her elder brother Vikramāditya IV gave Pērūr to the temple of Traipurushas where students were educated in the four tenets (Bauddha, Jaina, Śaiva and Vaishṇava).

Nṛpatunga says that the people of Kaṛṇāṭaka were born poets and even the illiterate were highly intelligent. Yuwan-Chwang also says that the people were greatly interested in learning. Among their amusements was a form of polo in which Indra IV was very proficient.

VI. KAṚṆĀṬAKA CULTURE

The pattern of Kaṛṇāṭaka culture was the result partly of the physical environment and partly of the various racial and religious forces. Kaṛṇāṭaka is the heart of South India and occupies the central place in the Dakṣiṇāpatha. The Gondids, the Malids, the South Melanids, the Kolids and the Indid races fused together to form the Kaṛṇāṭaka people. The language shows a similar fusion of Dravidic and Āryan and extended in the north upto Sindh (Brāhui) and Bundelkhand and in the south upto the Nilagiris. The religious influences which moulded the life of the people were Jaina,

Buddhistic, Vira Śaiva and Brahmanical. The principle of religious toleration is much in evidence until the thirteenth century. It is not uncommon to find in the same family three different faiths Jaina, Śaiva and Vaishṇava followed, and inter-marriages were quite common.¹ Akalanka who defeated the Buddhists, says that he did so not out of arrogance or hatred but out of compassion. Therefore Karnāṭaka culture was in a fluid state capable of adapting itself to a changing environment until the thirteenth and fourteenth centuries, when it degenerated into a rigid civilisation in order to protect itself from the invasions of the Muhammadan rulers of the North. Karnāṭaka influence extended even over northern India upto Nēpāl. The Nēpāl royal family of Nānyadēva is of Karnāṭaka origin. The Sēnas of Bengal trace their descent from Sāmantasēna a Karnāṭaka feudatory born in the family of Virasēna, a *Brahmakshatra* (*E.I.*, I, p. 300; *J.A.S.B.*, V, p. 467). The *Gaḥaḍavālas* of Kanūj trace their descent from Nandapāla who became a king of Karnāṭa. The Rathōds of Jōdhpur and Bikaner were also the descendants of Karnāṭaka rulers (*cf.* Nayasūri's *Rambhāmanjarī Nāṭaka*). The Gangas and Kadambas of Kaṭinga similarly trace their descent from the Gangas and Kadambas of Karnāṭaka.² The Barbhujya Rājas of East Bengal came from Karnāṭa.

Thus in art, literature, religion, philosophy, science, administration and political history Karnāṭaka has made a very valuable contribution to Indian Culture.

¹ See 124 & 53, *E.C.*, II, *Dg.* 90, *E.C.*, VII, *Tk.* 45, *Kd.* 30, *E.C.*, VI, etc.

² The Vaishṇava teachers Rūpa Gōsvāmi and Sanātana Gōsvāmi of Bengal were of Karnāṭaka descent (*D. C. Sen, Bengali Language and Literature*).

ABBREVIATIONS

<i>An.Bh.Or.I.</i>	..	The Annals of the Bhandarkar Oriental Institute, Poona.
<i>E.C.</i>	..	The Epigraphia Carnatica.
<i>E.I.</i>	..	The Epigraphia Indica.
<i>I.A.</i>	..	The Indian Antiquary.
<i>I.H.Q.</i>	..	The Indian Historical Quarterly.
<i>J.A.S.B.</i>	..	The Journal of the Asiatic Society of Bengal.
<i>J.B.B.R.A.S.</i>	..	The Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society.
<i>J.B.H.S.</i>	..	The Journal of Bombay Historical Society.
<i>J.B.O.R.S.</i>	..	The Journal of the Bihar and Orissa Research Society.
<i>J.I.H.</i>	..	The Journal of Indian History.
<i>J.O.R.</i>	..	The Journal of Oriental Research.
<i>J.R.A.S.</i>	..	The Journal of the Royal Asiatic Society.
<i>Q.J.M.S.</i>	..	The Quarterly Journal of the Mythic Society.

CHIEF COIN TYPES

THE WESTERN CHĀLUKYAS OF BĀDĀMI¹ PULAKĒŚIN I (?)

(1) Ai ; 55 ; Double die type struck before the revival of punch-marked coins.

Obr.—Caparisoned boar with horn ? Sun and Moon.

Rev.—Eight-petalled lotus.

(2) Ai ; 57 ; Cup-shaped.

Obr.—Boar and lotus with eight petals. *Samkha* and strung bow.

Rev.—Lines forming a square.

THE RĀSHIṬRAKŪṬAS OF MĀLKHĒD

No Rāslṭrakīṭa coins seem to be extant, though Cunningham attributes some types to the Rāslṭrakīṭas. It is likely that Rāslṭrakīṭa coins were punch-marked and were of the lion type, having a weight of 57 gr.

THE CHĀLUKYAS OF KALYĀṆI TAILAPA II

Weight 57, 58.

Obr.—Five maned lions with looped tails and left paw raised as on Kadamba coins. Two *Śrīs* in Kannada legend and *Pa Ra* struck two times.

Rev.—Blank.

SATYĀŚRAYA IRIVABEDANGA OR VIKRAMĀDITYA V

Obr.—Five lions and legend *Mā Na* (not Malla as read by Hultzsch).

Rev.—Blank.

YAŚŌVARMA OR JAYASIMHA I

Weight 57, 59, 60.

A. *Obr.*—Five lions ; legend *Śrī*, spear-head and dot ; legend *Ya Ja*.

Rev.—Blank.

B. *Obr.*—Temple with dome and *Chakra* ; legend *Śrī* and *Jagadē*

Ka Ma La.

Rev.—Blank.

C. *Obr.*—Five lions and legend *Śrī Ja Ya*

Dē Va.

Rev.—Blank.

¹ *Mysore Archaeological Reports*, 1933–35.

D. *Obv.*—Five lions and legend *Ja ga dē*.

Rev.—Types from Kōdūr in Nellore District have four or five petal-lotuses and an eye with pupil.

Types from Khandēsh have blank reverses.

SOMĒŚVARA I

Coins from Central Provinces

A. Lions and legend *Trē Lō* .. *Malla* in Kannḍa.

B. *Śrī* and spear-head ? Nāgari legend *Śrī Ja ga dē va*.

Rev.—Blank.

ŚŌMĒŚVARA II

Coins from Kōdūr in Nellore District

Weight 54 gr.

Obv.—Five lotuses ; *Śrī Śrī* ; Sun, Moon and goad. Kannḍa legend *Bhū va na*.

Variants.—Goad in place of sun and moon and lions.

Elephant, Sun and Moon. Legend *Ba va na* (found at Koṇḍa-vīḍu).

JAYASIMHA III

Weight 54.3 gr.

Four lotuses ; *Śrī Śrī Ga Ja*. Boar, Sun, dagger and Moon.

VIKRAMĀDITYA VI

Weight 54.5 gr.

A. Five lions ; Kannḍa legend *Śrī Śrī*, goad, Sun, Moon ; Legend *Bhu Ja*.

Weight 53.4 gr.

B. Five lions ; *Śrī Śrī* ; goad, Sun and Moon. Legend *Bu Ja ba*.

Weight 52.5 gr.

C. As above with Tamil legend *Bhu ja ba*.

JAGADĒKAMALĪA II

Obv.—Lions, goad and Tamil legend *Bhu ja ba*.

TAILAPA III (?)

Weight 52.4 gr.

Lions and goad. No legend.

THE KADAMBA FEUDATORIES (?)

Weight 53.5 gr.

Obv.—Legend *Śrī* ; Sun and Hanumān.

Rev.—Blank.

CONTENTS

	PAGE
FOREWORD	v
INTRODUCTION	vii
GENEALOGICAL TABLES	xxvii
ABBREVIATIONS	xxxix
CHIEF COIN TYPES	xl
1. Periplus Mari Erithriæa	1
2. Geographike Huphegesis of Klaudios Ptolemaios ..	2
3. A Greek Farce in the Oxyrhyncus Papyri (No. 4137)	5
4. <i>Kāmasūtras</i> of Vātsyāyana	10
5. Banavāsi Inscription of Viṇhukaḍa Ḍuṭukulānanda	11
6. Aganānūru	12
7. Chandravaḷḷi Inscription of Mayūra Śarman ..	15
8. Malavaḷḷi Inscription of Śivaskandavarman ..	16
9. Tālgunda Inscription of Śāntivarman ..	17
10. Halmiḍi Inscription of Kākusthavarman ..	20
11. Hireśakuna Grant of Mṛgeśavarman ..	21
12. Epitaph of Śivanandivarman	22
13. Hebbāṭa Grant of Viṣṇuvarman	23
14. Koramanga Grant of Ravivarman	24
15. <i>Bṛhatsamhitā</i> of Varāhamihira	25
16. <i>Prapanchaḥṛdaya</i>	26
17. Pāṇḍurangapalli Grant of Avidhēya	27
18. Keṇegalūr Grant of Mādhava II	28
19. Niṭṭūr Grant of Mādhava	29
20. Komaralingam Grant of Ravidatta	31
21. Mercara Grant of Avinīta	32
22. <i>Avanti Sundarī Kathā</i> of Daṇḍin	33
23. Dēvarahaḷḷi Inscription of Durvinīta Eṇṇeyappa ..	34
24. Chellūr Grant of Vīra Chōḍa	35

	PAGE
25. Mahākūṭa Inscription of Mangaliśa	36
26. Āptamīmāṃsā of Samantabhadra	38
27. Gaddemane Inscription of Satyārṅka	39
28. Ihoḷe Inscription of Pulakēśin II	40
29. Records of the Western World by Yuwan Chwang	44
30. History of Persia by Tabāri	48
31. Vokkalēri Plates of Kirtivarman II	49
32. Bedirūr Grant of Bhūvikrama	52
33. Akalāmkāshṭaka	54
34. Śaṅkara Bhāshya	55
35. Śaṅkshēpa Śārīraka of Sarvajñātman	56
36. Samangad Grant of Dantidurga	57
37. Kovalaveṭṭu Grant of Śrīpurusha	59
38. Ālūr Grant of Yuvarāja Mārasimha	60
39. Badanaguppe Grant of Kambadēva	62
40. Pramēyakamala Mārtāṇḍa of Prabhāchandra	65
41. Nyāyakumuda Chandrōdaya of Prabhāchandra	66
42. Harivamśa of Jinasēna I	67
43. Pārśvābhhyudaya of Jinasēna	68
44. Amōghavṛtti of Sākaṭāyana	69
45. Vardhamāna Charita of Asaga	70
46. Gaṇitasāra Saṁgraha of Mahāvīra	71
47. Mahāpurāṇa of Jinasēna II	74
48. Jayadhavaḷa Tīkā of Jinasēna II	77
49. Praśnōttara Ratnamālikā of Amōghavarsha	78
50. Kavirājamārga of Nṛpatunga	79
51. Kalyāṇakāraka of Ugrāditya	81
52. Naḷa Champu of Trivikrama Bhaṭṭa	83
53. Chaṇḍakauśika of Kṣhēmēśvara	84
54. Chitaldrug Inscription of Amōghavarsha II	85
55. Ādipurāṇa of Pampa	87
56. Vikramārjuna Vijaya of Pampa	88
57. Karhad Grant of Kṛṣṇa III	92

	PAGE
58. <i>Yasastilaka Champu</i> of Sōmadēva	94
59. Ātakūr Inscription of Būtuga II	96
60. Keregōde Rangapura Grant of Rāchamalla II ..	98
61. <i>Kavi Rahasya</i> of Halāyudha	101
62. <i>Jvālāmālinīkalpa</i> of Indranandin	103
63. <i>Samayabhūṣhaṇa</i> of Indranandin	104
64. Kūḍalūr Grant of Mārasimha	105
65. <i>Laghū Mānasa</i> of Munjaḷa	108
66. <i>Uttara Purāṇa</i> of Guṇabhadra	109
67. <i>Trishashṭhīlakṣhaṇa Purāṇa</i> of Chāmuṇḍarāya ..	111
68. <i>Chāritrasāra</i> of Chāmuṇḍarāya	113
69. <i>Gommaṭasāra</i> of Nēmichandra	114
70. <i>Navasāhasāṅka Charita</i> of Padma Gupta ..	115
71. <i>Śānti Purāṇa</i> of Ponna	117
72. Śravaṇa Beḷagoḷa Epitaph of Indra IV	119
73. <i>Kāvya Mīmāṃsā</i> of Rājaśēkhara	122
74. Huṁcha Inscription of Nanni Sāntara	123
75. <i>Yājñavalkīya Nibandha</i> of Aparārka	129
76. <i>Śrīkaṇṭha Charita</i> of Mankhaka	130
77. <i>Sāhasa Bhīma Vijaya</i> of Ranna	131
78. <i>Ajitanātha Purāṇa</i> of Ranna	134
79. Chebrolu Inscription of Āhavamalla	139
80. Balagāmve Inscription of Jayasimha II	140
81. <i>Madana Tilaka</i> of Chandra Rāja	142
82. Kollipara Grant of Arikēsari	143
83. <i>Panchatantra</i> of Durga Simha	145
84. <i>Bhāshābhūṣhaṇa</i> of Nāgavarma	147
85. <i>Chandombudhi</i> of Nāgavarma	148
86. <i>Karṇāṭaka Kādambari</i> of Nāgavarma	149
87. <i>Kāvyaśālōkana</i> of Nāgavarma	150
88. <i>Chandraprabha Charita</i> of Vīranandin	154
89. <i>Lōkōpakāra</i> of Chāvunḍa Rāja	155
90. <i>Nyāyaviniśchaya Vivaraṇa</i> of Vādirāja	156

	PAGE
91. <i>Yaśodhara Charita</i> of Vādirāja	157
92. <i>Ēkībhāva Stōtra</i> of Vādirāja	158
93. <i>Pārśvanātha Charita</i> of Vādirāja	159
94. <i>Gadya Chintāmaṇi</i> of Vādībhasimha	162
95. <i>Kshatra Chūdāmaṇi</i> of Vādībhasimha	163
96. <i>Parīkshāmukha Sūtra Laghuvṛtti</i> of Anantavīrya	164
97. <i>Alaṃkārachintāmaṇi</i> of Jinasēna III	166
98. <i>Udayasundari Kathā</i> of Sōḍhala	167
99. <i>Mahāpurāṇa</i> of Mallishēṇa	168
100. <i>Nāgakumāra Charita</i> of Mallishēṇa	170
101. <i>Sajjana Chitta Vallabha</i> of Mallishēṇa	171
102. <i>Chandra Chūdāmaṇi Śataka</i> of Nāgavarma	172
103. <i>Jātaka Tilaka</i> of Śrīdharāchārya	173
104. <i>Mitākshara</i> of Vijñānēśvara	174
105. <i>Vikramāṅka Charita</i> of Bilhaṇa	175
106. Nīlgunda Grant of Vikramāditya VI	177
107. <i>Gōvaidya</i> of Kīrtivarman	182
108. <i>Rājamānasollāsa</i> of Sōmēśvara	183
109. <i>Dharmāmṛta</i> of Nayasēna	187
110. Vizagpatam Grant of Ananta Varma Chōḍa Ganga	189
111. Śravaṇa Beḷagoḷa Epitaph of Mallishēṇa	190
112. Davanagere Inscription of Bijjaḷa	197
113. <i>Vachanas</i> of Basava	199
114. <i>Siddhānta Śiromaṇi</i> of Bhāskarāchārya	200
115. <i>Rāghava Pāṇḍaviyam</i> of Kavirāja	201
116. Abbalūr Grant of Ēkāntaḍa Rāmayya	202
117. <i>Śrīkarabhāshya</i> of Śrīpati Paṇḍita	208
118. <i>Basavēśa Vijaya</i> of Śankara	210
119. <i>Śivatattva Sāramu</i> of Mallikārjuna Paṇḍita	211
120. <i>Pakshika Pratikramaṇa Kriyā</i>	212
121. <i>Pushpadanta Purāṇa</i> of Guṇabhadra II	216
122. <i>Chandranāthāshṭaka</i> of Guṇabhadra II	217
123. <i>Saṅgīta Ratnākara</i> of Śārṅgadēva	218

	PAGE
124. <i>Lēkha Panchāśikā</i>	219
125. <i>Sūktimuktāvalī</i> of Jalhana	220
126. Arjunavāḍa Inscription of Kṛṣṇa	223
127. <i>Kalpataru</i> of Amalānanda	225
128. <i>Vratakhaṇḍa Praśasti</i> of Hēmādri	227
129. <i>Vijñāneśvarī</i> of Jñānadēva	233
130. <i>Bhānuvijaya</i>	234
131. <i>Vṛṣhādhīpa Śatakamu</i> of Pālkuṛike Sōmana	235
132. <i>Jinēndra Kalyāṇābhudaya</i> of Hastimalla	237
133. <i>Vikrānta Kaurava</i> of Hastimalla	238

I. PERIPLUS MARI ERITHRIÆ

Ariake.—Under Mambarus and subject to Minnagara.

Barygaza.—A part of Ozene on Namados.

Tagara.—In Ariake (subject to Baleokoorus whose capital was at Hippokaora and who was king of kings connected with Siropolemius of Baithana).

Limyrike.—7000 Stadia from Barygaza, commences at Naoora, 50 miles north of Nelkunda.

Akabarous.

Oopara (Sopāra).

Kalliena (abandoned in the time of the *Periplus*). A former sovereign Sāragan fostered commerce but his successor Sandanees admitted no vessels from Egypt and compelled them to go to Barygaza.

Semylla (Chaul).

Mandagora.

Palaipmai (Baleyapatṇa).

Melizeigara.

Toparon of Buzantians.

Turamios boas.

Sesekreienai islands.

Aigidii island.

Kainctai island (of pirates).

Leuke (white island).

Nelkunda near Barakē or Ela Barake. Exported pepper peculiar to this place called of Cottonara, superior pearls, ivory, fine silks, spikenard, betel, precious transparent stones, diamonds, amethysts, tortoise-shell.

Imports.—Specie in abundance, topazes, plain cloth, stribium, coral, white glass, brass, tin, lead, cinnabar, orpiment, corn for sailors and very little wine.

II. GEOGRAPHIKE HUPHEGESIS OF KLAUDIOS PTOLEMAIOS

<i>In Larikē</i>	..		(Lāṭa)
Mouth of R. Mophis	114°	-18° 20'	(Mahī)
Pakidare (a village)	113°	-17° 50'	
Cape Malēo	.. 111°	-17° 30'	
<i>In the Gulf of Barygaza</i>			(Bharukachha)
Kamane	.. 112°	-17°	
Mouth of			
R. Namados	.. 112°	-17° 45'	
Nausaripa	.. 112° 30'	-16° 30'	(Nausāri)
Pauli poula	.. 112° 30'	-16°	
<i>Ariakē Sādinōn</i>			(Āryaka Śātavāhanā)
Soupara	.. 112° 30'	-15° 30'	(Sopāra)
Mouth of			
R. Gouaris	.. 112° 15'	-15° 10'	(Gōdāvari)
Dounga	.. 111° 30'	-15°	
Mouth of R. Benda	.. 110° 30'	-15°	(Bēṇā or Bhīvaṇḍī)
Simylla (a mart and a cape)	.. 110°	-14° 15'	(Chaul)
Hippoukoura	.. 111° 45'	-14° 10'	(Ghoregaon)
Baltipaṭṇa	.. 110° 30'	-14° 20'	(Baladevapattana Baleapatam)
<i>Ariake of the Pirates</i>			(Āryaka or of Āndhra)
Kandagera	.. 113°	-14°	
Byzanteion	.. 113° 40'	-14° 40'	(Vaijayanti)
Khersonēsos	.. 114° 20'	-14° 30'	
Armagara	.. 114° 20'	-14° 20'	
Mouth of			
R. Nanagouna	.. 114° 36'	-13° 50'	(Nānāguṇa, Tapti ?)
Nitra (a mart)	.. 115° 30'	-14° 40'	(Mangalore on the Nētrāvati)
<i>Limyrike</i>			
Tyndis (a city)	.. 116°	-14° 30'	(Dramilaka) (Taṇūr)
Bramagara	.. 116° 45'	-14° 20'	(Brahmāgāra)
Kalaikarias	.. 116° 40'	-14°	(N. E. of Kranganūr)
Mouziris			
(an emporium)	.. 117°	-14°	(Muyiri Kōṭṭam or Cranganore)

Ptolemy's *Geography*, ed. Nobbe, Leipzig, 1843; *ibid.*, Geirini; Cunnninghame's *Geography of India*, ed. by Majumdar (Calcutta).

74. In like manner the parts under *Mount Bettigo* are occupied by *Brakhmanai Magoi* as far as the city *Batai* with this city, *Brakhmē* 128°–19°.

75. The parts under the range of *Adeisathros* as far as the *Arouraioi* are occupied by the *Badamaioi* with this city.

Thathilba .. 134° –18° 50' (*Badāmi* ?)

76. The parts under the *Ouxentos* range are occupied by the *Dryilophyllitoi* with these cities :

Sibrion .. 139° –22° 20'

Opotoura .. 137° 30'–21° 40'

Ozoana .. 138° 15'–20° 30' (*Seoni*)

82. In the parts of *Ariake* which still remains to be described, are the following inland cities and villages ; to the west of the *Benḍā* these cities :

Malippala .. 119° 30'–20° 15'

Sarisabis .. 119° 30'–20°

Tagara .. 118° –19° 20' (*Tēr*)

Baithana .. 117° –18° 30' (the royal seat of *Siro Polemaios* or *Ptolemaios*) *Paithana*

Deopali (or *Deopala*) 115° 40'–17° 50' *Devapalli*

Gamaliba .. 115° 15'–17° 20'

Omēnogara .. 114° –16° 20' (*Minnagara* ?)

83. Between the *Benḍā* and *Pseudostomos*

Nagarouris .. 120° –20° 15' (*Nagara* ?)

Tabasō .. 120° 30'–20° 40' (*Tāpasa*)

Inde .. 123° –20° 45'

Tiripangalida .. 221° 15'–19° 40'

Hippoukoura .. 119° 45'–19° 10' (the royal seat of *Baleokouros*—*Vīlī-vāykura*)

Soub'outtou .. 120° 15'–19° 10'

Sirimalaga .. 119° 20'–18° 36'

Kalligeris .. 118° –18° (*Kollagiri-Kolhāpur*)

Modogoulla .. 119° –18° (*Mudgal*)

Petirgala .. 117° 45'–17° 15'

Banaouasei .. 116° –16° 45' (*Banavāsi*)

84. The inland cities of the *Pirates* are these :

Olokhoira	.. 114° -15°	(Ālvara Khēṭa)
Mousopalle	.. 115° 30' -15° 45'	(the Metropolis Mūshakapalli)

85. The inland cities of *Lymyrike* (to the west of the *Pseudostomos*) are these :

Naroulla	.. 117° 45' -15° 50'
Kouba	.. 117° -15°
Paloura	.. 117° 51' -14° 50'

86. Between the *Pseudostomos* and the *Baris* these cities :

Pasage	.. 124° 50' -19° 50'	(Palāsika)
Mastanour	.. 121° 30' -18° 40'	
Kourellour	.. 119° -17° 30'	
Pounnata	.. 121° 20' -17° 30'	(where there is beryl) Punnāṭa
Aloë	.. 120° 20' -17°	(Yellapura ?)
Karoura	.. 119° -16° 20'	(the royal seal of Kerobothros) Vanji
Arembour	.. 121° -16° 20'	
Bideris	.. 119° -15° 50'	
Pantipolis	.. 118° -15° 20'	(Pantiyapura)
Adarima	.. 119° 30' -15° 40'	
Kareour	.. 120° -15°	(Kareyūr)

87. The inland town of *Aioi* :—

Morounda	.. 121° 20' -14° 20'	(Murunḍa)
----------	----------------------	-----------

Ptolemy's geography was written in c. 140 A.D. Ptolemy made every degree of the latitude and longitude at the equator equal to fifty instead of sixty geographical miles. His longitudes reckoned eastwards were 6° 50' less than the real calculations from the prime meridian of Ferro in the Fortunate Islands. He also placed the equator 230 miles higher than the real position. He places Cape Comorin only 200 geographical miles, south of Barygaza, instead of 800 miles and thus the shape of South India was distorted in his maps. The positions are given here after making the necessary corrections.

III. A GREEK FARCE IN THE OXYRRHYNCUS PAPYRI (No. 4137)

- B. Lady Charition ! Rejoice with me at my escape !
 A. Great are the Gods !
 B. What gods, Fool ?
 A. Cease, fellow.
 D. Wait for me here and I will go and bring the ship to anchor.
 A. Go ! For see, here come their women from the chase.
 B. Oh ! What huge bows they have !
 A woman. *Kraunou*.¹
 Another. *Lalle*.²
 Another. *Laitaliana lalle*.³
 Another. *Kotakos anabiosara*.⁴
 B. Hail.
 All. *Laspathia*.⁵
 B. Ah ! Lady, help !
 A. *Alemaka*.⁶
 All. *Alemaka*.⁷
 B. By Athena ! there is no (harm) from us.
 A. Wretch, they took you for an enemy and nearly shot you.
 B. I am always in misfortune. Will you them . . . to the river *Psolichus* ?⁸
 A. As you like (*Drums*).
 B. . . . *porade*.⁹
 All. *Minei*.¹⁰
 F. Lady Charition. I see the wind is rising, so that we may cross the Indian Ocean and escape. So enter and fetch your property, and if you can, carry off one of the offerings to the Goddess.
 A. Prudence, fellow ! Those in need of salvation must not accompany their petitions to the gods with

Mysore Archaeological Report, 1923.

¹ ಕರೆವನೋ.

² ಲಲ್ಲೆ.

³ ಲೇ (ಎನು)ತಲೇಂತ ಲಲ್ಲೆ.

⁴ ಕೊಡಕೂಸಿನ ಬಯ್ಯಸರೆ.

⁵ ಲೇಸು ಬಡಿಯ.

⁶ ಅಲೆಮಕ.

⁷ ಅಲೆಮಕ.

⁸ ಜೋಳಿಕ.

⁹ ಪೊರಡೆ.

¹⁰ ಮಿನೈ.

- sacrilege. For how will the gods listen to men who try to win mercy with wickedness ?
- B. Don't you touch ? I will fetch it.
- D. Fetch your own things then.
- A. I do not need them either but only to see my father's face.
- D. Enter then ; and do you serve them . . . and give their wine strong, for here they come.
- B. I think they are the daughters of swine ; these too I will get rid off (*Drums*).
- All. *Ai Arminthi*¹¹ (*Drums*).
- B. They also have run away to the Psolichus.
- C. Yes. But let us get ready, if we are to escape.
- B. Lady Charition ! Get ready if you can take under your arm one of the offerings to the Goddess.
- A. Hush ! Those in need of salvation must not accompany their petitions to the gods with sacrilege. For how will they listen to the prayers of those who are about to gain mercy by wickedness ? The property of the goddess must remain sacred.
- B. Don't you touch. I will carry it.
- A. Don't be silly, but if they come serve them the wine neat.
- B. But if they will not drink it so ?
- C. Fool, in these regions wine is not for sale. Therefore if they get hold of this kind of thing, they will drink it neat against their will !
- B. I will serve them, lees and all.
- C. Here they come, having bathed . . . (*Drums*).
- King. *Brathis*.¹²
- All. *Brathis*.
- B. What do they say ?
- C. Let us draw lots for the shares, he says.
- B. Yes ; let us.
- King. *Stouke pairomello Koroke*.¹³
- B. Back, accursed wretch.

11 ಐ ಆರಾಮಿಂದೈ.

12 ಬೇರೆ ಅಡಿಸು.

13 ತೊನ್ನೆಕೆ ಪೊಯಿರೊ ನುಲ್ಲೋಗರಕೆ.

King. *Brathie*¹⁴ (Drums). *Bere konzei damun petrekio paktei kortames bere ialerode pomenzipetrekiodamut Kinze paxei zebes lolobia bradis kottos.*¹⁵

All. *Kottos.*

B. May you be kicked by "kottos".

King. *Zopit*¹⁶ (Drums).

B. What do they say ?

C. Give them a drink quick.

B. Are you afraid to speak, then ? Hail thou whose days prosper ! (Drums).

King. *Zeisoukormosede*¹⁷ (Drums).

B. Ah ! not if I know it !

C. It is watery, put in some wine (much drumming).

G. *Skalmakata baptiragoumi.*¹⁸

H. *Tougoummi neklekethro.*¹⁹

G. *Eitou belle trachoupterugoumi.*²⁰

B. Ah ! None of your disgusting ways ! Stop ! (Drums).

Ah ! what are you doing ?

H. *Trachountermana.*²¹

G. *Boullitikaloumbai plata goulda bi. . . .*²²

B. (?) *Apuleukasar*²³ (Drums).

King. *Chorbonor bathorba. . . .tounion azizdespit plata-goulda bi. . . .Seso srachis (Drums) ora dosaturou amesarc sumpsara dara ei ia da. . . .*²⁴

¹⁴ ಬೇರೆ ಅಡಿ.

¹⁵ ಬೇರೆ ಕೊಂಚ ದಮುನ್ ಪೇಟ್ಟಿರೇಕಿಯೋ, ಪಕಟ್ಟಿ ಕೋರಟಮೆಸಿ ಬೇರೆ ಈಯಲ್ ಎರೊಡೆಪೊಂ ಎಣಿಸಿ ಪೆಟ್ಟಿರೆಕ್ಕೆ ಇದಂ, ಉಟ ಕೊಂಚ ಪಕ್ಕು. . . . ಬೇರೆ ಅಡಿಸು ಕೊಟ್ಟುಬಸು.

¹⁶ ಹೋ ಬಿತ್ತು.

¹⁷ ಹೊಯ್ಯಿಸಿಕೊಳ್ ಮೋಸದೆ.

¹⁸ ಇಸುಕೊಳ್ ಮಕತಾ ಬಾ ಒಪ್ಪುತೆರಕೆ ಅವಮ್ ಈ. . . .

¹⁹ ತೋಯಿಗೆ ಅವಮಾ ನೀ ಕೇಳಿಕೆ ಎತ್ತಿರೊ.

²⁰ ಆಯ್ತೊ ಬೆಳ್ಳಿ ದ್ರಾಕ್ಷ ಒಪ್ಪು ತೆರಕೆ ಅವಂ ಈ.

²¹ ದ್ರಾಕ್ಷವಂ ತೆರಮಾನ.

²² ಬಾ ಒಳ್ಳಿದು ಈ ಕಲ್ ಉಂಬೈ ಬಾಳ್ತಗುಟ್ಟ ಪೈ.

²³ ಆ ಪುಳಿಕಸರ್.

²⁴ ತೋರ್ವನೋರ್ವ ತೋರ್ಬ. . . . ತಾವ ಮಿವೊನ್ ಅಕ್ಕಿದೇಶ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಳ ತಗುಟ್ಟ ಪೈ. . . . ಶೇಷೂರಕಿಸು. ಒಲ್ಲೊನೆದರ್. ಸೋಮೇಸರೆ ಸಂಸಾರದ ಆರ ಐದ. . . .

B. (?) *Martha marithouma edmaimai maitho tharmouna-martha marithouma (Drums). . . . tun.*²⁵

King. *Malpinaik ouroukoukoub (n ?) i karako. . . . ra.*²⁶

All. *Aba.*²⁷

King. *Zebede za biligidoumba.*²⁸

All. *abaoun.*²⁹

King. *Panoumbretikatemanouman brethououeni*

*Panoum bretikatemanouam brethououeni parakoum bretikate-manoun bretououeni olu sadi zaparda piskou piskate man arci man ridaou oupatei. . . . a.*³⁰ (*Five drum-mings*).

King. A boundless barbaric dance I lead O Goddess Moon! with wild measure and barbaric step; Ye Indian Chiefs, bring the drum of mystic sound. The frenzied *Serie* step (*much drumming and beating*).

All. *Orkis.*³¹

B. (?) What do they say again ?

C. He says "dance".

B. Just like living men (*Drums*).

C. Throw him down and bind him with the sacred girdles (*much drumming. Finale*).

B. They are now heavy with drink.

C. Good; Charition, come out here.

A. Come brother, quickly; is all ready?

C. Yes, all! the boat is at anchor close by. Why do you linger? Helmsman, I bid you bring the ship alongside here at once.

D. (?) Wait till I give him the word.

²⁵ ಮರ್ತುಮರಿ ದುಮಿದ ಮೈಮೈ ಮಾಯಿದ ಮೌನ ಮರ್ತ ಮರಿದವಮ್ಮ. .

²⁶ ಮಲ್ಪಿನಾಯಕ್ ಅವರವ್ವಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್. . . .

²⁷ ಅಬ್ಬ !

²⁸ ಹಬ್ಬದೆಡೆ ಹಬ್ಬದೆಡೆಗೆ ಇದನುಂಬ.

²⁹ ಅಬ್ಬ ಎನ್.

³⁰ ಪಾನವನ್ ಬೇರೆ ಎತ್ತಿಕ್ಕದೆ ಮಾನವನ್ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟು ಅವ್ವನೀ. ಪಾನವನ್ ಬೇರೆ ಎತ್ತಿಕ್ಕದೆ ಮಾನವನ್ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟು ಅವ್ವನೀ ಪರಕೆಯಂ ಬೇರೆ ಎತ್ತಿಕ್ಕದೆ ಮಾನವನ್ ಬೇರೆತ್ತಾ ಅವ್ವ ನೀ. ಒಲಿಸದಿರ್ಪಂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ ಎಮ್ಮನ ಅರೆಮ್ಮನರಿದು ಒಪ್ಪಿತೇ. . . .

³¹ ಒರಗಿಸು.

B. (?) Are you talking, again, you bungler ! Let us leave him outside to kiss the ship's bottom. . .

C. Are you all aboard ?

All. Aboard.

A. Oh unhappy me ! A great trembling seizes my wretched body. Be propitious Lady Goddess, save thy hand maiden !

IV. KĀMASŪTRAS OF VĀTSYĀYANA

दाक्षिणात्या :—

मातुल कुलानुवर्ती दक्षिणापथे । . . . दाक्षिणात्यानां लिंगस्य कर्णयोरिव व्यधनं बालस्य ह्रस्वन्ति कर्म सहिष्णूनि विकल्प योजनासुच स्वेच्छावपातीनि दाक्षिणात्यानाम् ।

मध्यमान्युभय भांजि महाराष्ट्रकाणाम् ।

कीलालमुरसि, कर्तरीं शिरसि, विद्रां कणोलयोः, संदशंकं स्तनयोः पार्श्वयोश्च इति पूर्वैःसह प्रहरणनमष्टविधमिति दाक्षिणात्यानाम् ।

तद्युवतीनामुरसि कीलानि च तत्कृतानि दृश्यन्ते-देशसात्म्यमेतत् । कर्तरीं कुन्तलः शातकर्णीः शातवाहनी महादेवी मलयवतीं (जघान) । रतियोगे हि कीलया गणिकां चित्रसेनां चोळराजो जघान । नरदेवः कृपाणि विनद्धया दुष्प्रयुक्तया नटीं काणां चकार । अधोरतं पायावपि दाक्षिणात्यानाम् । मृद्यमानाश्चाभियोगान्मदंमदं प्रसिच्येते द्राविड्यः ॥ मध्यमवेगाः सर्वमहाः स्वांग प्रच्छादिन्यः परांग हासिन्यः कुत्सिताश्लील परुष परिहारिण्यो वानवासिक्यः ॥

सकल चतुष्पष्टिप्रयोग रागिन्योऽश्लील परुष वाक्यप्रियाः शयने च रमसीपक्रमा महाराष्ट्रिक्यः ।

यथा दाण्डिक्यो नाम भोजः क्रमाद् ब्राह्मणकन्यामभिमन्यमानः संबधु राष्ट्रे विननाश ॥

परिष्वंग चुंबन नखदंत चूषण प्रधानाः क्षतवर्जिताः प्रहणनसाध्या मालव्य आभीर्य शत क्षत्रिय संज्ञकैरतःपुर रक्षिभिरेवार्थ साधयन्त्याऽभीरकानाम् । आभीरं हि कोहराजं परभवन गतं भ्रातृ प्रयुक्ता रजको जघान ॥

दर्शनायाः स्वभार्याः प्रीतिदायमेव महामात्र राजभ्या ददत्य परान्तकानाम् . . . नाति सुरक्षितत्वादापरांतिकानाम् ॥

The *Kāmasūtras* of Vātsyāyana generally assigned to the c. 3 A.D. mention certain peculiarities of the peoples of the south, such as circumcision, etc. The Śātavāhana, Kuntala Śātakarṇi is said to have killed Malayavati Mahādevī. A Chōḷarāja killed Chitrasena. Naradeva, a general of the Chōḷa king, blinded a woman. A Bhoja named Dāṇḍikya having coveted a Brāhmaṇa girl, perished with all his family and kingdom. The women of Dravida, Vanavāsika, Mahārāshṭra, Ābhīra and Aparānta had their peculiarities.

V. BANAVĀSĪ INSCRIPTION OF VIṆHUKĀḌA
DUṬUKULĀNANDA

सिधं । राणो हारितिपुतस विण्डुकड्डुटुकुलानंदस सातकन्निस वास सताय
वछरं 102 हेमंतां पखो 8 दिवस । महाभुविय महाराज बालिकाय जीवुपुत जयु
[पजाय] सौम [सुकुमाराय] सह [शिव] खड् नागसिरिय देय धम्मं नागो तडागं
विहारो च एथ कामांति को अमचो खड् सातिस जयतकस अचरियस दायोरकस
सिसेण नटकेन नागो कटो ॥

This inscription of Hārītiputra Viṣṇuskanda of Chūṭu (Dutu) family is dated in the year 102 and assigned by Bühler to about the beginnings of the second century. Viṣṇuskanda is taken to be the husband of Mahābhōjī and the grandfather of Śivaskandavarṇa (?) of the Malavalli inscription.

Cf. I.A., XLVI, p. 154; *E.C.*, VIII; Rapson, *Cat. of Coins of Andhras*, pp. liii-lv; Nilakaṇṭha Śāstri, *J.R.A.S.*, 1926 Oct.; S. Śrikanṭha Śāstri, *Q.J.M.S.*, 1927.

VI. AGANĀNŪRU

செய்வது தெளிந்திதிற் றோ ழியல்கலு
 மகலுளாண்மை யச்சுறககூறிய
 சொற்பமுதாகு மெண்றுமஞ்சா
 தொல்கியன் மடமயிலொழித்த பீலி
 வான்போழ் வல்லி ந்கற்றி நோன்சிலை
 யவ்வார்விளிம்பிற் கமைந்த நொவ்வியற்
 கணைகுந விசைக்கும் விரை செலற்கடுங்கணை
 முரண்மிகு ஸுருநீ முன்னுற மோறியர்
 தென்றிசை மாதிர முன்னிய வாவிறகு
 விண்ணுற வோங்குய பளி யிநங்குன்றத
 தொண்குர்த்திகிரி யுநளியகுறைத்த
 வரை யிறந்வ ரோ சென்றனர்
 பறையறைந்த ன்னவலர் நமக்கோழித்தே ||

—Agam, 281

நெருப்பெனச்சிவந்த வருப்பவிர் மணடிலம்
 புலங்கடை மடங்கக் தெறுதலின் ஞொண்கி
 நிலம்புடை பெயர்வதன்று கொலின நென
 மன்னுயிர்மடிந்த மனழமாற மையத்
 குலையில வெரங்கி நிலையுயர் யாஅதது
 மேற்கவட் டிருந்த யார்ப்பினங்கட்குக்
 கல்லுடைக்குறும்பின்வயவர்விலவிட
 சிணவரிககுறைந்த நிறத்தவதர் தொறுங்
 கணவிர மாலையிடேக கழிந்தன்ன
 புண்ணுமிழ குருதி பரிப்ப க்கு டந்தோர்
 கண்ணுமிழகமுகுன்கானநீந்திச்
 சென்ற ரென்பிலர் தோழிவென்றியெடு
 வில்லலைத்துண்ணும்வல்லா ன வாழ்க்கைத்
 தமிழகெழுமுவர்சாத்தும்
 மொழிபெயர் தோத்த பன்மலையிறந்தே

 நினம்தெ விழுத்தடிநெரு பபிவைத் தெதெடுத்
 தணங்கரு மரபிற் பேளய் போல

விணருன நின்ற வேட்கை நீங்கக்
 துகணிற விணைந்த தோப்பி பஞ்சுக்
 குலா அவில்லிற் கோடு நோக்காடவர்
 புலா அற் கையர் பூசா அவாய
 ரோராத வுநட்டுங் குடுமிக்கு ராகலொடு
 மரா அஞ் சீரூர் மருககிற்றாங்குஞ்
 கெந்துதல்யாண வேங்கடந்நழிஇ
 வெம்முனை யருஞ்சர பிறந் தோர் ||

வலம்டேமுரசிற் சேரலாதன்
 முந்ந் ரோட்டிக்கடம் பேறி மயத்து
 முண் னோர் மருள வணங்குவிற்போறித்து
 நண் னேகர் மாந்தை முற்றத தொண்ணூர்
 புணிதி றைதந்த பாடுசா னன்கலம்
 போன் கெய பாவை வயிர மொடு

சால் பெருந் தாணைச் சேர லாதன்
 மால்கட லோட்டிக கடம்பறுத்தியற்றிய
 பண்ணமை முரகிண் கண்ணதிர்த்தண்ண

கொய்சுலற் புரவிக் கொடித் தேர்ச்செழிய
 ஞலங் கானத்த கன்றலை சிவப்பச்
 சேரல் சேம்பியன்சினங் கேழுதிதியண்
 போர்வல் யாணைப் பொ லம்பூனெழிள்
 நேங்கமழகலத்துப் புலர்ந்தசாந்தி
 னிருங் கோ வேண். மானியவொருபுகன
 முரசொடு வெண்குடை யகப்புடுததுரைசெலக்
 கொன்று ந்நாம் வேட்ட ||

—*Aganānūru*, 31.

வெல்கொடித்
 துளைகாலன்னபுனை தேர்க கோசர்
 தோன்மு தாலத்தரும் புணைப் பொதியி
 லின்னி சை முரசங்கடிப்பிசுத்திராகத்
 தெப்முனை சிதைத்த ஞாள் ஸற மொகூர்
 பணியா மையிற் பகைதலை வந்த
 மா கெ மு தாளை உம்ப மொரியர்

புனை தேர் நெமி யுரு னியகுறைத்த
விலங் குவெள ளரு வியவறைவாய் ||

—*Agam*, 251, ll. 6-12.

விண்பொரு நெடுவரை யிய நேர் மோ ரியர்
போன் புனை திதிரிதி ரிதரக குறைத்த
வரை ||

—*Agam*, 69.

வென் வேல்
விண்பொருநெ டங் கொடைக் கோடித் தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திருரிதிரி தாக் குறைக்க
வலகவிடை கழியறைவாய்

—*Puram*, 175, ll. 5-8.

மகத வினைஞந மராட்டக் கம்மந
மவந்திக் கொ ல்லரும் யவ னத்த ச்சருந்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடுகூடி

—*Maṇimekhalai*, XIX, 107.

The passages from *Ahanānūru* of Mānūlanār refer to the Moriyars who tried to reach the southern ocean, but their progress was stopped near the Venkaṭam hills. These Moriyars had in their vanguard fierce Vaṭukas.

Pasum Pūn Pāṇḍyan is said to have defeated the Chiefs of Pannāḍu.

Nedunjelijan, the victor at Talaiyālankālam is said to have defeated the Chief of Erumaiyūr (probably Mahisha-maṇḍala).

Paranār says that Nedun Sēralātan and his son conquered the Kadamba tribes on the west coast, cut down their Kadambu tree and fashioned a war-drum out of its trunk.

The passage from *Maṇimekhalai* refers to expert craftsmen from Magadha, Marāṭṭam, Avanti and Yavana.

VII. CHANDRAVATII INSCRIPTION OF MAYŪRĀŚARMAN

कदंबाणं मयूर शम्भणा विणिम्मि अं ।

तटकिं दूभ त्रेकूट आभीर पल्लव पारि- ।

यात्रिक सकस्थाण सयिन्दक पुणाट मोकरिण ॥

This is a record of Mayūraśarman who caused a tank to be constructed and who subdued (?) Trēkūṭa, Ābhīra, Pallava, Pāriyātrika, Śakasthāṇa, Sayindaka, Puṇāṭa and Mokari.

The *Ābhīras* of *Trikūṭa* are said to have ruled for 67 years and placed along with Andhrabhṛtyas and Śrīparvatīyas in the *Purāṇas*. Īśvaradatta, Śivadatta and his son Mātharīputra Īśvarasena are assigned to the third century A.D. and it is possible that a Traikūṭaka era was started in 242 A.D. In the fifth century we have the Traikūṭaka chiefs Dahrasena, his son Indradatta and his son Vyāghrasena (c. 490 A.D.). Kālidāsa mentioning the conquests of Raghu, says that at Trikūṭa the king established a pillar of victory.

The *Pallava* who celebrated the horse-sacrifice (*Aśva-samsthā*) is Dharmamahārāja Śivaskanda of Kañchi who celebrated Agnishtoma, Vājapeya and Aśvamedha according to the Hira Hadagalli grant (*E.I.*, I, p. 5).

Sakasthāṇa.—In about 250 A.D., there was a great expansion of the power of the Śakas of Ujjaini in the south. The Karāḍa hoard of coins found near Satāra include the issues of Rudragana, Vijayasena III, Dāmajadaśri III, Rudrasena, Viśvasimha, Bhartṛdāman and Viśvasena (296–300 A.D.). The Pallava Skandaśishya captured the *Ghaṭikā* of Kañchi from one Satyasena who is identified with Satyasimha (sena) Mahākshatrapa, the father of Rudrasimha (388 A.D.). The Amarāvati hoard of coins found in Berar also testifies to the wide dominion of the Śaka-Kshatrapas in the third century.

Sendrakavishaya is mentioned in the Kadamba and Chālukya records (*I.A.*, VI, p. 31 ; *ibid.*, XXIV, p. 10, etc.).

Punāṭa is Punnāṭa (Mysore District) where according to Ptolemy beryl was found. Its capital was at Kīrtipura (Kittur).

Mokaris are the Maukhāris mentioned in a Gayā seal as *Mokkhalīṇam*.

VIII. MALAVAḢI INSCRIPTION OF ŚIVASKANDA VARMAN

५.

सिद्धम् । जयति भगवान् महपट्टिदेवो वैजयन्ती धर्म महाराजाधिराजो पतिकृत
साइजाय चच्चापरो कदंबाणं राजा शिव. . . वम्भणा मानव सगोत्तन हालिती पुत्तेन
वैजयन्ती पतिना पुव्वदत्तीति सोत्वेन परिल्लक्ष्येण¹ मनसासि स मातुलाय बितीयं
दत्तम् कोण्डिन्यसगोत्ताय कोसकी पुत्ताय कोण्डमानाकुलतिलकाय सिरिनागदत्ताय
पूर्वोच्चितागमा सोमपट्टि कोम्बिनगरं मरियसाकरि पेन्दीला परमुच्चण्डीक पेन्जाल
कुन्द तपुकं वेष्टक्कि वेगूरं कोणतपुकलि ऐकूद्धाहारं सहलाऐतेगमा अभट्टप्पवेसं
संसिद्धिकं सर्वपरिहारेण दिण्णं आयुबलं वद्धति ४ सव्वच्छरं पडमसरदपकक्खं
बितीय दिवसं पडमनस्वत्तं रोहिणियं सप्पदत्तं च, तदेवभोगं महासरण्ण महपट्टिदेवा
य च उक्तं खन्दो “ विइशकम्मा बह्मदेज्जं से कदंबे सक्कधमाते विससत्तु चातुपेज्जं
सिद्धितं निगम विदितं च ” । एवं राजा आणपयति नागदत्तेन अप्पक्के उचित सैले
तम्भे लिखापितं जयति लोकनाथो नन्दतु गोबम्हण सिद्धिरस्तु श्रीरस्तु ॥

This Prākṛt inscription of a Kadamba monarch Śiva. . . varman registers a grant to Sirināgadatta of Koundinya gotra and Koṇḍamānakula. Mr. K. P. Jayaswal attributes it to Mayūraśarman himself and elsewhere it is attributed to Kanga or Skanda varman.² The date given is year 4 the first Śaratpaksha, second day and first constellation (padama nakhattam) Rōhiṇī.

¹ परितुदेन (?)

² *History of India*, 150–300 A.D.; *I.A.*, XLVI, p. 154; *E.C.*, VII, Sk., 244; *J.I.H.*, XII.

IX. TĀLGUṆḌA INSCRIPTION OF ŚĀNTIVARMAN

सिद्धम् नमदिशवाय । जयतिविश्ववेदसंधात निश्चितैकमूर्तिस्सनातनः ।
 स्थाणुरिदुरदिमवच्छुरित द्युतिमज्जातभार मण्डनः ॥ तमनु भूसुर द्विज प्रवरा
 स्सारमग्यजुर्वेदवादिनः । यत्प्रसादस्त्रायतेनित्यं भुवनत्रयं पाप्मनो भयात् ॥ अनुपदं
 सुरेन्द्रतुल्यवपुष्काकुस्थवम्मी विशालधीः । भूपतिः कदंबसेनानी बृहदन्वय व्योम
 चन्द्रमा ॥ अथ बभूव द्विजकुलं प्रांशुचरद्गुणैर्द्वंशुमण्डलं त्रयार्थं वर्त्मन् हारिती पुत्र-
 मृषि मुख्य मानव्य गोत्रजम् ॥ विविध यज्ञावभृत पुण्यांबुनियताभिषेकार्द्रमूर्धजम् ।
 प्रवचनावगाह निष्णातम् विधिवत्समिद्धाग्नि सोमपम् । प्रणवपूर्वं षड्विधाध्ययना
 नर्घं मानांतरालयम् । अकृश चातुर्मास्य होमेष्टि पशुपार्वण श्राद्ध पौष्टिकम् ॥
 अतिथिनित्य संश्रितावसथ समनंतरयावन्ध्य नैत्यकम् । गृहसमीपदेश संरूढ
 विकसत्कदंबैकपादपम् ॥ तदुपचापरादूतदास्य तरो स्सानाम्य साधर्म्यमस्यतत् ।
 प्रवृत्ते सतीर्थं विप्राणाम् प्राचुर्यत स्तद्विशेषणम् ॥ एवमागते कदंबकुले श्रीमान्
 बभूव द्विजोत्तमः । नामतो मयूरशर्मैति श्रुतशील शौचाद्यलंकृतः ॥ यः प्रयाय
 पल्लवेन्द्रपुरीं गुरुणा समं वीरशर्मणा । अधिजिगांसुः प्रवचनं निखिलं धटिकां
 विवेशाशुतर्कुकः ॥ तत्र पल्लवाश्वसंस्थेन कलहेन तत्रेण रोषितः । कलियुगोस्मिन्नहो !
 बत क्षत्रात्परिपेलवा विप्रतायतः ॥ गुरुकुलानि सम्यगाराध्य शाखामधीत्यपि यत्नतः
 ब्रह्मसिद्धिर्यदिदृष्टपाधीना किमतः परम् दुःखनित्यतः ॥ कुश समिहषात्सुगाज्य
 चरुग्रहणादिदक्षेण पाणिना । उद्वर्हर्हदीप्ति मच्छस्त्र विजगीषमाणो वसुंधराम् ॥
 योऽन्तपालानां पल्लवेन्द्राणां सहसाविनिर्जित्य संयुगेऽभ्युवास दुर्गमामटवीं
 श्री पर्वतद्वार संश्रिताम् ॥ आददे करान् बृहद्वाण प्रमुखाद्बहून् राजमण्डलान् ।
 एवमेभिः पल्लवेन्द्राणां भुकुटी समुत्पत्तिकारणैः ॥ प्रतिज्ञा पारणोत्थान लघुभिष्कृताथैश्च
 चेष्टित भूषणैरिवा बभौ बलवद्यात्रा समुत्थापनेन च ॥ अभि युयुक्ष्या गतेषु भृशं
 कांची नरेन्द्रेष्वरातिषु । विषमदेश प्रयाण संवेश रजनीं ध्ववस्कन्न भूमिषु ॥
 प्राप्य सेना सागरं तेषां प्राहन्बली इयेन वत्तदा । आपदज्ञान धारयामास भुजखड्गमात्र
 व्यपाश्रयः । पल्लवेन्द्रायस्य शक्तिमिमां लब्ध्वा प्रतापान्वयावपि नास्यहानिः
 निःश्रेयसीत्युक्त्वा यमित्रमेवाशु वत्रिरे ॥ संश्रितस्तदा महीपालान् आराध्य युद्धेषु
 स्वविक्रमैः । प्रापपट्टबन्धसंपूजां करपल्लवैः पल्लवैर्धृतम् ॥ भंगुरोर्भिर्वाल्गितैः
 नृत्यदमरार्णवां भस्कृतावधि । प्रेह्वारान्ता मनन्य संचरण समयस्थिताम् भूमिमेवच ॥
 विबुध संधर्मौलि संरुष्ट चरणारविन्दषडाननः । यमभिषिक्तवाननुध्याय सेनापतिं
 मातृभिस्सह ॥

तस्यपुत्रः कंगवर्मोऽग्र समराध्वर प्रांशुचेष्टितः । प्रणत सर्वमण्डलोत्कृष्ट
 सितचरणोद्धृत शेखरः ॥ तत्सुतः कदंब भूमि वधूरुचितैक नाथो भगीरथः ।
 सगरमुख्य स्वयं कदंबकुले प्रसन्नजन्म जनाधिपः अथ गृह महितस्य पुत्रो प्रथित

यशा रथुपार्थिवः पृथुश्री पृथुरिव पृथ्वीं प्रसह्य योऽरीनकृत पराक्रमतः स्ववंशभो-
ज्याम् ॥ प्रतिभय समरेष्वरातीषुशस्त्रोल्लिखित मुखोऽभि मुखद्विषां प्रहर्ता श्रुतिपथ-
निपुणोऽकविः प्रदाता विविधकला कुशलः प्रजाप्रियश्च ॥

भ्रातस्य चारु वपुरब्द गभीर नादो मोक्षत्रिवर्गपटुरन्वय वंसलश्च । भागीरथी
नरपति मृगराजलीलः काकुस्थ इत्यवनिमण्डल धुष्ट कीर्तिः ॥ ज्यायाभिस्सह विप्रहो-
र्धिषु दया सम्यक् प्रजापालनं । दीनाभ्युद्धरणं प्रधान वसुभिः मुख्यद्विजाभ्यर्हणम् ।
यस्यैतत्कुल भूषणस्य नृपतेः प्रज्ञोत्तरं भूषणं । भूपालः खलु मेनिरे सुरसखं काकुस्थ
मन्त्रागतम् ॥

धर्माक्रान्ता इव मृगगणा वृक्षराजं प्रविश्य छायासेवामुदित मनसो निर्वृतं
प्राप्नुवन्ति ॥ तद्वज्ज्याये विहत गतयो बांधवा रसानु बन्धाः प्रापुदशर्मा व्यथित
मनसो यस्य भूमिं प्रविश्य ॥ नानाविध द्रविण सारसमुच्चयेषु । मत्तद्विपेन्द्र मद
वासित गोपुरेषु । संगीत वल्गुनिनदेषु गृहेषु यस्य लक्ष्म्यंगना दृतमंती सुचिरं
चरेमे ॥

गुप्तादि पार्थिव कुलांबुरुहस्थलानि स्नेहादरप्रणयसंभव केसराणि श्रीमन्त्यनेक-
नृपषद्वदसेवितानि योऽबोध्यद्दुहितृ दीधितिभिः नृपार्कः ॥ यन्दैवसंपन्न मदीनचेष्टं
शक्तित्रयोपेतंमथासनस्थं शेषैर्गुणैः पंचभिरप्यसाध्यास्सामंत चूडामणयः प्रणेमुहुः ॥

स इह भगवतो भवस्यादि देवस्य सिद्धालये, सिद्धगांधर्व रक्षोर्गणस्सेविते,
विविधनियम होमदीक्षापरैर्ब्राह्मणै रस्नातकैः स्तूयमाने, सदान्मन्त्रवादै रशुभैस्सुकृतिभि-
रवनीश्वरैरात्मनिःश्रेयसंप्रप्सुभिः शातकर्ण्यादिभिः श्रद्धयाभ्यर्चिते, इदमुरुसालि-
लोपयोगाश्रयं भूपतिः कारयामास काकुस्थवर्मा तटाकं महत् ॥

तस्यौरसस्यतनयस्य विशालकीर्तेः । पट्टत्रयार्पण विराजित चारुमूर्तेः । श्री
शान्तिवर्म नृपतेः वरशासनस्य । कुब्जः स्वकाव्यमिदमश्मतले लिलेख ॥

नमो भगवते स्थान कुन्दूर वासिने महादेवाय । नंदतु सर्व सम्मतागतो-
यमधिवासः ॥ स्वस्ति प्रजाभ्य इति ॥

This famous record gives an account of the foundation of Kadamba power by Mayūrasarman. There existed a Brāhmaṇa family belonging to Mānavya gotra and called Hārītiputra, who acquired the name Kadamba from the existence of a Kadamba tree near their house. Mayūrasarman of this family went to Pallavendrapuri with his teacher Viraśarman, to study at the *ghaṭikā* of that place. Because of a quarrel at the time of a horse-sacrifice (*aśvasamstha*) where the Brāhmaṇas were not treated with proper respect by the Kshatriyas, he became a warrior and taking refuge in

Śrī- (Tri- ?) parvata, he began to harass the Pallava frontier and levied tribute from Bṛhat-bāṇa and others. The Pallavas having failed to subdue him, crowned him king of the country between Amarārṇava and Premāra (Tungabhadra?).

His son was Kangavarman, famous in battle. His son Bhagīratha was the father of Raghu who was a poet and a scholar. Raghu's brother was Kākustha who was like the Sun and by means of rays (daughters) caused the lotuses of Gupta and other Pārthiva families to bloom in friendliness, eagerness and love. He came to Sthāṇukundūru on a hunting expedition and near the temple of Mahādeva (who had been worshipped by Śātakarṇi and others previously) caused a big tank to be excavated. His son who had three crowns was Śāntivarman. Śāntivarman caused this inscription (composed by Kubja) to be inscribed on a stone.

E.C., VII, *Sk.*, 176; *E.I.*, VI, p. 14; VIII; *J.I.H.*, XII, p. 304; XIII.

X. HALMIDI INSCRIPTION OF KĀKUSTHAVARMAN

जयति श्रीपरिष्कृता शास्त्रिमानतिरच्युतः ।

दानवाङ्मोर्गुगांताभिः शिष्टानां तु सुदर्शनः ॥

ನಮಃ ಶ್ರೀಮತ್ಪದಂಬ ಪನ್ ತ್ಯಾಗಸಂಪನ್ನ ಕುಸೋರನಾ ಅರಿ
ಕುಕುಸ್ಥಭಟೋರರನಾಳೆ ನರಿದಾವಿಳೆನಾಡುಳ್ ಮೃಗೇಶನಾಗೇನ್ನಾಭೀಳರ್
ಭಟಹರಪೋರ್ ಶ್ರೀಮೃಗೇಶನಾಗಾಪ್ಪಯರಿವರಾಬಟರಿ ಕುಲಾಮಲವೋಮ
ತಾರಾಧಿನಾಥನ್ ಅಳಪಗಣಪಶುಪತಿಯಾ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥ ಬಹುಶತಹವನಾ
ಹವದುಳ್ ಪಶುಪ್ರದಾನ ಶೌರ್ಯೋದ್ಯಮ ಭರಿತೋನ್ ದಾನಪಶುಪತಿಯೆನ್ನು
ಪೊಗಳೆ ಪೊಟ್ಟಣಪಶುಪತಿ ನಾಮಧೇಯನಾ ಸರಕ್ಕಲ್ಲಭಟರಿಯಾ ಪ್ರೇಮಾಲಯ
ಸುತನೆಗೆ ಸೇನ್ದಕಬಣೋಭಯದೇಶದಾ ವೀರಾಪುರುಷ ಸಮಕ್ಷದೆ ಕೇಕಯ
ಪಲ್ಲವರಂ ಕಾದಿಱುದು ಪೆತ್ತಜಯನಾ ವಿಜ ಅರಸನೆ ಬಾಲ್ಯಿಟ್ಟು ಪಲ್ಮಿಡಿ ಉಂ
ಮೂಟಿವಳ್ಳಿಲುಂ ಕೊಟ್ಟಾರ್ ಬಟಾರಿಕುಲದೊನಳು ಕದಮ್ಮನ್ ಕಳೋನ್
ಮಹಾಪಾತಕನ್ ಇರ್ವ್ವರುಂ ಸಟ್ಟಿಜ್ಜದರ್ ವಿಜಾರಸರುಂ ಪಲ್ಮಡಿಗೆ ಕುರುಮ್ಮಿಡಿ
ವಿಟ್ಟಾರ್ ಅದಾನಳಿಪೊನೆಗೆ ಮಹಾಪಾತಕಮ್ ಸ್ಪಸ್ತಿ ಭಟ್ಟಗ್ಗೀಗಟಿ ಒಡ್ಡಲಿ
ಆಪತ್ತೊನ್ನಿ ವಿಟ್ಟಾರಕರ ॥

This inscription¹ is of great importance because it is the earliest datable record in the Kannada language of the fifth century. It says that under Kakustha, who was the enemy of Kalabhōra, Mṛgeśa and Nāga were governing Naridāvilēnādu. They gave the villages Palmidi and Mulivalli to Vija Aarasa (the son of Ella Bhaṭari), who in the presence of Sendraka and Bāṇa fought with Kēkaya and Pallava at the command of Paśupati of Baṭarikula. Paśupati was the lord of Alapa gaṇas and had won many victories in Dakṣiṇāpātha.

The Tālgunḍa door inscription² mentions Paśupati who was identified with Kakustha by R. Narasimbāchar. But it is probable that Āluva Paśupati was the son-in-law of Kākustha and had a son Bhaṭari Kakustha of the Āluva dynasty, who signed this grant. This inscription is assigned to c. 450 A.D. and is therefore earlier than the Aṇaji inscription of Śiva-nandivarman³ which also refers to a fight with the Pallavas. The Pallava was probably Simhavaraman mentioned in the *Lōkavibhāga*⁴ (436-58 A.D.). Palmaḍigrāma in Sendraka Vishaya is also mentioned in the Beṇṇūr grant of Kṛṣṇa varman.⁵

¹ *M.A.R.*, 1936, No. 16.

² *M.A.R.*, 1911, p. 33.

³ *E.C.*, XI, Dq. 161.

⁴ *M.A.R.*, 1909, p. 31.

⁵ *E.C.* V, Bl. 245.

XI. HIREŚAKUNA GRANT OF MRGEŚAVARMAN

स्वस्ति विजय वैजयन्त्याम् । स्वामि महासेन मातृगणानुध्याताभिषिक्तानां मानव्य सगोत्राणां हारितीपुत्राणां प्रतिकृत स्वाध्याय चर्चापारगाणां कदम्बानामाश्रितावानां श्रीमत्ककुत्स्थप्रियतनयस्य सुतः श्री मृगेशवर्मा अनन्य पूर्व्या स्व वैजयिके अष्टमसंवत्सरे वैशाखपौर्णमास्यां सोदकपूर्वं सदक्षिण मुदितोदित कुलप्रसूतानां कोटकेन्याधिलानि क्रतुसोमशर्मार्थाय कडलकणि ग्रामं एतावन्मात्रं दत्तवान् । देशग्राम ग्रामभोजकानाम् श्रावित श्रावणं कृत्वा सर्वे परिहारच अभटप्रवेशच ॥

This grant of Mrgeśavarman is dated in the 8th regnal year Vaiśākha Pournīma. Mrgeśa is called the son of the dear son of Kākustha.

One of the earliest Kannada inscriptions recently discovered at Halmiḍi (Belur Taluk) has been assigned to his reign. It is a grant of two villages Palmiḍi and Mūlivaḷḷi as *bāḷgaḷchu* to Vija Arasa by a Kadamba King (?) of Bhatari kula. There is a reference to a battle between Sendraka, Bāṇa and Pallava. The Āḷuvas are said to have been on the side of Kadambas.

I.A., VI, p. 248; *Proc. of 8th Or. Conf.*—Halmiḍi Inscription (it is probable that this is another inscription of Kākustha himself).

XII. ÉPITAPH OF ŚIVANANDIVARMAN

स्वस्ति । परम माहेश्वरः मातापितृपादभक्तः आत्रेयसगोत्रः सोमवंशोद्भवः
 इक्ष्वाकुभिरपि राजर्षिभिष्कृतावाहः, विवाहानां केकयानां कुलेजातः शिवनन्दिवर्मा
 स्वदेशस्यक्षये नणक्कास पल्लवराज कृष्णवर्मराजयोः समरे तुमुलिने^१ प्रवृत्ते कृष्णवर्म-
 राज सैन्य भग्ने प्रशमितहृदयः संकलित संकल्पः कृतदर्भ शयनः पवित्रमभ्यवहारय-
 माणः चिरकालावस्थायिनीम् कीर्तिमभिलषन् श्रुतिस्मृति विहित शील गुणी जनानः
 मनुष्य विरक्तमनाः स्वर्गावासिकृतेक्षणः इन्द्रलोक सुखमकामयत आचन्द्रार्कमात्मनो
 वंशस्य परमशिवं वितन्वन् वीर्यशौर्य विक्रम प्रतापैः वशः शौर्य कर्मपरं परश्लाघा
 विशेषण विशेषितः शूरगणनामभिमतांमभिगतः । अभिगम्यापि स्ववंशस्थापक
 जनपुण्य कर्मणा युक्तः यावद्यशोलोके विचरति तावत् कालपुरुषः दिविनिवसति
 प्रमुदितहृदय—इति ॥

This inscription records the death of Śivanandivarman of the Lunar race, Ātreya gōtra and on his mother's side related to Kekayas and crowned by Ikshvāku rājārshis. When his dominion was destroyed by the Pallava Nanakkāsa and Kṛṣṇavarmanarāja, he committed suicide.

XIII. HEBBATA GRANT OF VISHṆUVARMAN

स्वस्ति जितं भगवता । तेन विष्णुना यस्य वक्षसि श्री स्वयं भाति देवश्च नाभि
पद्मे पितामहः । स्वामिमहासेन मातृगणानुध्याताभिषिक्तानां मानव्यसगोत्राणां हारिती
पुत्राणां प्रतिकृत स्वाध्याय चर्चा पारगाणाम् कदंबानाममर प्रतिबिंबस्याश्वमेधयाजिनः
श्रीकृष्णवर्म महाराजस्य ज्येष्ठप्रियतनयेनानेक समर संकटोपलब्ध विजयेन सर्वशास्त्र
कला पारगेण सम्यक्प्रजा पालन दक्षेण सत्यसंधेन परम ब्रह्मण्येन शान्तिवर्म महाराज
पल्लवेन्द्राभिषिक्तेन श्री विष्णुवर्म महाराजेन कूडलूराधिष्ठेन आत्मनः प्रवर्धमान
विजयसंवत्सरे पञ्चमे कार्तिक पौर्णमास्यां....महिष विषये हेब्बटग्रामः....
अग्रहारो दत्तः....

The Kadamba king Vishṇuvarman was the eldest and dearest son of Śrī Kṛṣṇavarman who performed the Aśva-medha sacrifice. Vishṇuvarman was crowned by the Pallavendra Śāntivarman Mahārāja. His capital was at Kūḍalūr and in his fifth year, he made a grant of Hebbata situated in *Mahisha Vishaya*.

XIV. KORAMANGA GRANT OF RAVIVARMAN

सूर्याशुशुति परिषिक्त पंकजानां । शोभां यद्वहति सदास्यपादपद्मम् ॥
 देवानां मकुट मणि प्रभाभिषिक्तं । सर्वज्ञः स जयति सर्वलोकनाथः ॥
 । कदंबामल वंशाद्रेः मौलिता मागतो रविः ॥

नृपः छलनकी विष्णुः दैत्य जिष्णु रयं स्वयम् । हिरण्मय चलन्मालां त्यक्त्वा
 चक्रं विभावितः ॥ साम्राज्ये नंदमानोऽपि न माद्यति परंतपः । श्रीरेषा मदयत्यन्यान्
 अति पीतेव वारुणी ॥ नर्मदांतं महीप्रीत्या यमाश्रित्याभि नंदति । कौस्तुभा भारुण
 छाया वक्षो लक्ष्मीर्हरेरिव ॥(?) रेवावधि जयंतीयं सुरेन्द्र नरारी श्रिया । वैजयन्ती
 चलच्चित्र वैजयन्ती विराजते ॥ रवेर्भुजां गदासीव चन्दन प्रीतमानसा । तथा श्री
 नाभवत्प्रीता मुगरेपिवक्षसि । विश्वावसुमतीनाथन् नाथते नयकोविदम् ॥ द्यौरिवेन्द्रं
 ज्वलद्वज्रं दीप्तिकोरकितांगदम् ॥ यस्य मूर्ध्नि स्वयं लक्ष्मी हेमकुम्भोदरच्युतः ।
 राज्याभिषेकमकरोदं भोज(धि?)शबलैर्जलैः ॥ रघुणालंबितामीळी कुण्डो गिरिरधारयत् ।
 रेवराज्ञां वहत्यथ मालामिव महीधरः ॥ धर्मार्थं हरिदत्तेन सोयं विज्ञापितो नृपः ।
 स्मित ज्योत्स्नाभिषिक्तेन वचसा प्रत्यभाषत ॥ चतुर्विंशत्तमे श्रीमद् राज्यवृद्धि समा
 समा । मधुर्मासस्तथिः पुण्या शुक्लपक्षश्च रोहिणी ॥ यदातदा महाबाहु रासंयाम
 पराजितः । सिद्धायतन पूजार्थं संघस्य परिवृद्धये ॥ वेटिकाटे त्रिनिवर्तनं ।
उंछादि परिहर्ण्ये समाधि स हितं हितं । दत्तवान श्री महाराजः सर्वसामन्त
 सन्निधौ ॥

Ravivarman who came from the crest of the hill (called Kadamba family) ruled the country upto the Narmadā. His sway extended upto the hill Mīḷikunḍa, once resorted to by Raghu. At the request of Haridatta, in his 34th year, Madhumāsa, Śuklapaksha, Rohiṇī, he gave grants in Veṭikāṭa for the worship in a Siddhāyatana and for the prosperity of the Saṅgha.

XV. *BRĤATSAMHITĀ* OF VARĀHAMIHIRA

अथ दक्षिणेन लंका कालजिन सौरिकीर्ण तालिकटाः ।
 गिरिनगर मल्लय दुर्दर महेन्द्र मालिच भरुकच्छाः ॥
 कंकण टेंकण वनवासि शिबिक फणिकार कौंकणाभीराः ॥
 आकर वेणावर्तक दशपुर गोनर्द करेळकाः ॥
 कर्णाट महाटवि चित्रकूट नासिक्य कोल्लगिरि चोळाः ।
 क्रौंचद्वीप जटाधर कावेर्यो ऋश्यमूकश्च ॥
 वैदूर्य शंख मुक्ता त्रिवारि चर धर्मपट्टनद्वीपाः ।
 गणराज्य कृष्ण वेल्लूर पिशिक शूर्पाद्रि कुसुमनगाः ॥
 तुंववन कार्मण्यक याम्योदधि तापसाश्रमा ऋषिकाः ।
 कांची मरुचिपट्टण चेर्यार्यक सिंहळा ऋषभाः ॥

.. ..
 बलेदेव पट्टण दंडकावनं तिमिगिलाशना भद्राः ।
 कछोऽथ कुंजरदरी सताम्रपर्णाति विज्ञेयाः ॥

—Ch. XIV.

द्रविड विदेहान्ध्राश्मक भासापुर कौंकणाः समान्त्वषिका ।
 कुंतल केरळ दंडक कांतिपुर म्लेछ संकरजाः ॥
 नासिक्य भोगवर्धन विराट विंध्याद्रि पार्श्वगोदेशाः ।
 ये च पिबन्ति सुतोयां तापीं येचापि गोमती सलिलम् ॥

—Ch. XVI.

Varāhamihira (505–87 A.D.) mentions the countries and towns situated in the south:—Lankā, Kārajina, Saurikīrṇa, Tālikata, Girinagara, Malaya, Durdara, Mahendra, Mālindya, Bharukachha, Kankaṇa, Tenkaṇa, Vanavāsi, Śibika, Phaṇikāra, Konkaṇa, Ābhīra, Ākara, Veṇāvartaka, Daśapura, Gonarda, Kareḷaka, Karṇāṭa, Mahāṭavi, Chitrakūṭa, Nāsikya, Kollagiri, Chola, Kraunchadvīpa, Jaṭādhara, Kāverya, Rṣhyamūka, Trivārichara, Dharmapaṭṭaṇa, Gaṇarājya, Vellūra, Piśika, Śūrpādri, Kusumanaga, Tumbavana, Kārmaṇēyaka, Yāmyodadhi, Tāpasāśrama, Rṣhika, Kāñchī, Maruchipaṭṭaṇa, Cherya, Āryaka, Simhaḷa, Rṣhabha, Baladeva Paṭṭaṇa, Daṇḍakāvana, Kuntaḷa, Kunjaradārī, Keraḷa.

XVI. PRAPANCHAHṚDAYA

तत्र मलयद्वीपवर्तिनो मलय पर्वतस्य मध्यम शिखरे लंकापुरी । सा प्रसिद्धपरा
सह्यपादे परशुराम भूमिः । सा सप्त कोंकणाख्या कूपक-केरळ मूषक आलुव
पशुकोंकण परकोंकण भेदेन दक्षिणोत्तर आयामेन स व्यवस्थिता ॥

Prapanchahr̥daya (attributed to the seventh century) mentions countries near the Sahya range known as the land of Paraśurāma. Among the seven Konkaṇas *Kūpaka*, *Keraḷa*, *Mūshaka*, *Āḷuka* (va ?), *Paśu*, *Konkaṇa* and *Parakonkaṇa* are mentioned.

XVII. PĀṆḌURANGAPALLI GRANT OF AVIDHEYA

स्वस्ति वसुधाधिपति रंग विदर्भाश्मकविजेता मानांक नृपतिः श्री सात्कुन्त
भरा यः प्रईसिता (?)

प्रजा सुशान्त्या विनयेन साधुषु द्विषत्सु शौर्येण नयेन राजसु ।

त्यागेन सर्वत्र च यः प्रकाशते लोकांतरस्थोपि गुणैरितिस्थितः ॥

देवराजसुतस्तस्य देवराज इळाश्रितः ।

चकारासम संपत्तिं धीरत्वे यः स्वतो जयम् ॥

छद्मव्यतीतं विनयेन शौर्य त्यागादिना सूरिभिरप्रमेयः ।

सत्यक्रियाभिच्छल विप्रयुक्तं शुद्धागुणास्तस्य बभुः प्रकाशः ॥

तस्यापि सनुः नृपतीन्विजेतो प्रत्नान् न वि(?)नोपि गुणैर्विशुद्धैः ।

षड्वर्गशत्रो रविधेयकारी राजा यतस्तेन किलाऽविधेयः ॥

अदीतमात्र दात . . . कृत प्रणयनै नृपैः ।

स्वस्त्याद्यपि प्रणोतीयं(?) प्रिदातुं प्रियमस्य गीः ॥

पूरिताशोऽपि सच्चक्रः सदा . . तन विप्रायः . . आत्मनः प्रजा यशोऽभि

वृद्धये महादेवगिरेः पूर्वतः अनंवार छाल कदंकदुदु पल्लि सहित पांडरंगपल्ली . .

लिखितं चेदं राज्यकरवरिसे षोडशे भाद्रपदे कार्तिकस्य बहुल पंचम्यां

राजानुज्ञातेन देवदत्तेन पण्डराद्रीशेन

Avidheya, a king of an early Rāshṭrakūṭa family, belonged to the dynasty of Mānāinka who conquered Vidarbha and Aśmaka and obtained Sātākunta country (?). His son was Deva Rāja and his son was Avidheya who granted Pāṇḍu-rangapalli to Brahmans. The grant was made in the 16th year. Bhādrapada Kārtika Bahula Panchami, by the subordinate Devadatta, the lord of Pāṇḍarādri.

XVIII. KEREGAḶŪR GRANT OF MĀDHAVA II

स्वस्ति श्री जितं । भगवता गतधन गगनाभेन पद्मनाभेन । श्रीमज्जाह्वेय
कुलामल व्योमावभासनभास्करः, स्वखड्गैक प्रहार खंडित महा शिलास्तम्भ बलपरा-
क्रमः, काण्वायन सगोत्रः श्रीमत्कौण्डि महाधिराजो भुवि विभुतमो भवत् । तत्पुत्रो
नीतिशास्त्र कुशलो दत्तक सूत्रस्य वृत्तेः प्रणेता श्रीमन्माधव महाधिराजः । तदौरसः
द्विरद तुरंगादिरोहण निपुणो धनुरभियोग संपादित संपद्विशेषः श्रीमद्धरिवर्म
महाधिराजः तद्वंजः श्रीमद्विष्णुगोप महाधिराजः । तच्चंदनः श्रीमान्माधव महाधि-
राजस्य स्ववरोचित गुणगणालंकृतस्य स्वभुजबल वीर्यावास राज्येन अर्थशास्त्रज्ञा(व)-
गाहित संस्कारोप बृंहितात्म शक्ति समुत्पाटितांशेष रिपुमण्डलेन, स्वकालोपभुक्त
वर्गत्रयेण, सतत परिचार्यमाण देवद्विजगुरुणाऽर्थि जन वाञ्छितार्थ प्रदान कल्प पादपेन,
अनेक समर विजयलब्ध यशसा, विजित षड्वर्गेण, मन्त्र चारदूत संधिविग्रह
संधनीय विगृह्यासन संभूय(?) प्रयाण पार्णिग्रहण मण्डल यात्रा दुर्गविधान जानपद
कोश पौरामात्य विभाग कुशलाः, देव मानुष नयापनय निपुणाः प्रत्यक्षाप्रत्यक्षदेवाः,
सद्यो रोषप्रसादाः प्रजापतयः, वर्णाश्रम धर्माणां पालयितारः—

तस्मिन् सेन्द्रकविषये संगमपुरं स्थापयित्वा प्रासाद प्राकार बद्धोद्योगानां
चतुर्दशाष्ट कुटुंबानां षट्कर्मनिरतानां वेदपारगानां वैशाखपौर्णमास्यां शाला भोगेन
अष्टसहस्र विषये कृच्छ्र बर्हिषीण बळ्ळावि विषये पण्डग्रामे केरेगाळूर पोसवळिळ
मीदुण्डवळिळ काञ्चापळिळ कानुळळमळियुं देवळगेविषये किरिमुण्ड नीरिणां न करस्य
दशमो भागः चतुर्दशाष्टकी सभाजनं वलीं द्वौ ताम्रभाजनं विष्णुः सर्वाभरणानां
मणिग्राम श्रेणि चतुस्सामंत टेगुरे आमणिय नंयाल सींवाल देश प्रकृत्यध्याक्षाणां
.... तुवि(रि)यल्ल श्रोष्ठ सर्वाध्यक्षाणां सर्वपरिहारदत्तम् ॥ श्री कोडलरा नागाण्णना
कृतमिदम्—श्रीः ॥

This is a genuine grant of the Ganga ruler Mādhava II. The first ruler was Konguṇi mahādhirāja who split up a pillar with his sword. His son was Mādhava mahādhirāja who was versed in Nītiśāstra and wrote a *vytti* on Dattaka's Sūtras. His son was Harivarman. The son of Harivarman was Viṣṇugopa, the father of Mādhava II. Mādhava obtained the kingdom by his own valour and was well versed in polity and diplomacy (*cf.* Mahākūṭa inscription of Mangalēśa). He founded Sangamapura in *Sendrakavishaya* and in the Bellāvi 8000 country, granted Paṇḍagrāma, Keregaḷūr, etc., and in *Devālge Vishaya* some lands.

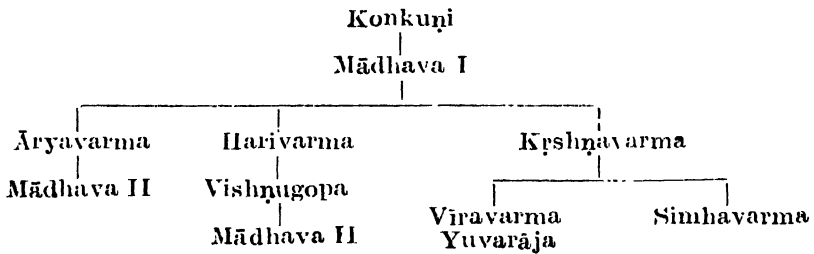
XIX. NITṬŪR GRANT OF MĀDHAVA

भारद्वाजसगोत्रस्य हरितुल्यस्यविक्रमे ।
 श्रीपल्लव कुलेन्द्रस्य राज्ञः श्रीस्कन्दवर्मणः ॥
 स्वस्ति धर्मात्पालयतो भूमिं वर्धमानेतु शारदे ।
 चैत्रेमासि शुचौपक्षे पंचम्यां रोहिणी दिने ॥
 जाह्नवी विमलाकाश जलामल कुलस्य च ।
 जाह्नवेय कुलेन्द्रस्य सुरेन्द्र समतेजसः ॥
 राज्ञः काण्वसगोत्रस्य श्रीमत्कौण्डिणि वर्मणः ।
 पुत्रस्य सर्वमुख्यस्य माधवस्य नृपस्य च ॥
 औरसस्याथ पुत्रस्य कर्तुर्धर्ममनुत्तमम् ।
 महाराजेन विधिना जय श्री सिंहवर्मणा ॥
 अभिषिक्तस्य शूराणां वीरस्यातुल्य कर्मणः ।
 श्रीमतो गंगराजस्य गंगवंश ध्वजस्यच ॥
 आर्याणां वर्मभूतस्य नामतोप्यार्यवर्मणः ।
 तस्य पुत्रेण धीरेण प्रगल्भेन महात्मना ॥
 शत्रूणां सूर्य तुल्येन मित्राणां चंद्रकांतिना ।
 पालने कृष्ण तुल्येन क्षमणे भूसेनच ॥
 श्री पल्लवेन्द्रेण श्री विजयस्कंदवर्मणा ।
 न्यायतोप्यभिषिक्तेन सर्वप्रकृतिभिस्सहाः ॥
 गुरुभिः कृतनाम्नाच सत्सु माधववर्मणा ।
 कौशिकगोत्राभ्यां मनुजाभ्यां च विशेषतः ॥
 कुमार भव शर्माभ्यां तैत्तरीयाभ्यांतु धर्मतः ।
 मरुकर विषये ग्रामं कूडलूरु नाम संज्ञितम् ॥
 पश्चिमतो पेरूरात् पूर्वतःस्थितम् ।
 श्रीमन्माधव राजेन ब्रह्मण्येन सुबुद्धिना ॥
 जलदत्त्या प्रदत्तन्त ब्रह्मदेय क्रमेण च ।
 गांगेयो वाप्यगांगेयो विप्रेभ्यो(?) ग्राममीदृशम् ॥
 हर्ता हारार्थतायो वाह्यनुमतोपदेशकः ।
 महापातकसंयुक्त स्सभवेत्सकळत्रकः ॥

.. ..

इति भारद्वाजसगोत्रेण कुमार शर्मणा लिखितेयं ताम्र पट्टिका ॥

This grant of Mādhava of the Perūr branch of the Gangas, is similar to the Penukoṇḍa plates of Mādhava (*J.R.A.S.*, 1915, p. 471) accepted as genuine by Dr. Fleet and assigned to c. 475 A.D. This grant begins with a reference to Pallava Skāndavarman of the Bhāradvāja gotra. The son of Konguṇi was Mādhava. His son was Āryavarman crowned by *Jaya Śrī Simhavarman*. His son was Mādhava crowned by Vijaya Skāndavarman, who gave the village Kūḍalūr in Marukere vishaya to two Brahmins Kumāra Śarma and Bhava Śarma, Putting together the Nittūr plates of Mādhava, the Keregālūr plates of Mādhava of Talakāḍu branch and the Chukuttūr grant of Simhavarman, the following genealogy may be constructed (*M.A.R.*, 1924, p. 17) :—

XX. KOMARALINGAM GRANT OF RAVIDATTA

स्वस्ति ॥ तदनु जयति राजा राजमानः स दीप्या रविरिव रविदत्तो दत्तवान्
 धर्मकारः । दशदिशिविजितारेयस्य वीर्यं प्रतापाः सकलमवनिदेशं संपतंति विद्याविनय
 विहित वृत्तः गीतिशास्त्र प्रयोगात् आसीद्राजा विदित विजयः काश्यपो राष्ट्रवर्मा ।
 तत्पुत्रोभूत् समर मुखहुत प्रहत शूरपुरुष तुरगवर वारणः, चतुर्दश विद्यास्था-
 नाधिगत विमलमतिः गजवरूथगतिर्नागदत्तो नरेन्द्रः । तत्पुत्रस्य चातुर्दन्त विमर्द-
 विमर्दित विश्वंभगाधिप मौलिमालामकरंद पुंज पिंजरित शत्रुचूडा(?) विहितयशः....
 कान्त्यनंगो युवतिषु नृपशी(?) भुजंगाधिपः श्रीसंगवर्म नृपतेस्तनया विभाति
 विद्या....नयनो, तत्पुत्रस्य स्वभुजबलपराक्रम कयवीर्य संपन्न स्कंदवर्मणः,
 तत्पुत्रस्य पुत्राट राजस्यायनो दंत स्वभुज विक्रमादित्तमाल्यादेरैन्द्र (?)विक्रमो
 मृदंग गंभीर निनाद निखनः, समस्त सामंत भट प्रवर्धनः, प्रशस्तिराजा
 सुचिरं वसुंधरां श्रीमान् रविदत्त नाम धेयः कीर्तिपुर मधिवसति विजयस्कंधावारे
 चेरम्मनुज्ञेयात् फाल्गुणामावास्यायां(?) आदित्यवारे रेवती नक्षत्रे सूर्यग्रहणे पुत्राडुविषये
 कुडगूर नाडोल् पूर्वमध्यदेशं पुंगिसोगे नाम ग्रामः उदकपूर्व दत्तः ॥

This grant dated Phālguna Amāvāsyā, Sunday, Rēvatī, on the occasion of a solar eclipse was issued from Kirtipura and gives a genealogy of the Punnāṭa rulers :

Ravidatta
 |
 Kāśyapa Rāshṭravarma
 |
 Nāgadatta
 |
 Bhujangādhirāja (m. the d. of Singavarma)
 |
 Skāndavarma
 |
 Ravidatta (subordinate of Chermma)

XXI. MERCARA GRANT OF AVINĪTA

....श्रीमान् माधव महाधिराजः । तस्यपुत्रः श्रीमत्कदंबकुल गगन गभस्ति
मालिनः कृष्णवर्म महाधिराजस्य प्रियभागिनेयो विद्या विनयाद्विशय परिपूरितांत-
रात्मा, निरवग्रह प्रधान शौर्यो, विद्वत्सु प्रथमगण्यः, श्रीमान् कोंगुणि महाधिराजः
अविनीत नामधेय दत्तस्य देशीगण कोण्डकुंदान्वय गुणचंद्र भटार(प्र)शिष्यस्य,
गुणनंदि भटारशिष्यस्य चंद्रनंदि भटारगै अष्टाशीत्युत्तर त्रयोशतस्य संवत्सरस्य
माघमासं सोमवारं स्वाती नक्षत्र शुद्धपंचमी अकालवर्षे पृथ्वीवल्लभ मन्त्रि तलवन
नगर श्री विजय जिनालयके पूनाडु छा सहस्राण्डेनाडु सप्तति मध्ये बदनगुप्पेनाम
अविनीत महाधिराजेन....दत्त....

This grant was considered spurious because of the mention of Akālavarsha (Kṛṣṇa III). The date is given as year 388, Māgha māsa, Monday, Svāti nakshatra, Śuddha panchami. Burnell accepted the grant as unquestionable.

The historical details about Avinīta are confirmed by other grants. He was the son of Mādhava II and the cousin of the Kadamba king Kṛṣṇavarma. The village Badanaguppe also figures in the grant of Kambadēva (*M.A.R.*, 1929, No. 122).

XXII. AVANTĪ SUNDARĪ KATHĀ OF DAṆḌIN

ललित नितंबिनीकदंबक नितंब बिंब प्रलंबित मंजु शिंजान कांचीधामा कांची
पुरं नाम राजधानी . . . । सर्वराजक हरिण यूथमथन राजसिंहः सिंहविष्णुः . . . स
इमामार्यामाकर्ण्य गुणकुतूहली तमप्राक्षीत । भद्र ! कस्यतान्यक्षराणि विकट बद्धान्यो-
जस्त्रीनि च लक्ष्यंते ॥ . . . सतुप्राणिपत्य व्यज्ञापयत् । देव . . . कृत निवेशितमचल पुरं
नाम . . . संभृत धृति रधिवसति कुशिक वंशवर्धनो . . . नारायण स्वामिनो नाभिपद्म
इव ब्रह्मैक धामा दामोदर स्वामि नायात्तमेत (?) . . . सर्वांग मनोहरया सर्वज्ञया
विदग्धया सर्व भाषाप्रवीणया प्रमाण युक्तया ललित पदविन्यास . . . स्नेहमस्वज्यत ।
. . . यतः कौशि . . . व पुण्यकर्मणि विष्णुवर्धनाख्ये राजसूनौ प्रणय मन्व बध्नात् ।
एकदाच मृगयां गच्छतामुना नीतः . . . यात्राप्रसंगेन दिगंतराणि भ्रमणशील
कीर्तेः गांगेय ध्वजस्य दुर्विनीत इति विपरीत नाम्नः . . . वदनादि सौजन्यं दर्शयिता
वशीकृतः तदभ्यासे वसत्यार्येयमियं च ॥

Daṇḍin mentions that Bhāravi, a native of Achalapura, became a friend of Vishṇuvardhana whom he accompanied in a hunting trip and was forced to eat forbidden food. Then Bhāravi went to the court of Durvinīta (of the Ganga family) and from that place was invited by Simhavishṇu of Kāñchi.

XXIII. DĒVARAHAḤḤI INSCRIPTION OF DURVINĪTA
EṚEYAPPA

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮತು ! ಕೊಂಗುಣಿ ಮಾಧವಶ್ಚೈವ ವಿ
ಷ್ಣುಗೋತ್ತಮಃ ಮಾಧವೋ ರ ವಿನೀತಶ್ಚ ದುರ್ವಿನೀ . .
. . ವಿಕ್ರಮಶ್ಚ ದುಗ್ಗಶ್ಚ ಶಿವನಾರಸ್ತಥೈವಚ ಕೊಂಗುಣಿ
ಪೃಥಿವೀರಾಜ್ಯಂಕಯೇ ದುರ್ವಿನೀತಃ ಅಪ್ಪೊರಕೊ
ಸರುಪುಟ್ಟುಱಾದಿದಿರು ಪಯ್ದಿಗಿದಿಡಿರುದ
ಱಿನಾಮನ್ನಾದಿಗಳು ಪಗಳೊತ್ತೈದಿನ್ನರು ನರ
ಮೊಕರಮನೊಡೆದೊಡೆಪ್ಪಡೆತ್ತದು ಪುಣಿಸೂರ್ವೊಲ
ನೆಲ್ಲುಪಾಣ್ಡಿಯುವಳೆವದು ಸರ್ವಪರಿತ್ತೊಟ್ಟಪ
ಕೆಡಿಪುವೊನು ಕೊಳ್ಳೊನು ಪಜ್ಜಮಹಾಪಾತಕನಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕ
ಲುಳಿದುಣ್ಡು ಕಾದುವೊಂಗಿದು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟ ತೊಟ್ಟುತ್ತವಕ್ಕೆ ||

This is perhaps the earliest stone-record giving the genealogy of Ganga kings. It mentions Konguṇi Mādhava, Vishṇugōttama (omitting Harivarman), Mādhava, Avinīta, Durvinīta, (Śrī) Vikrama (omitting Mushkara), Dugga and Śivamāra. When Konguṇi was ruling the earth, Durvinīta Eṇeyappa made a grant.

XXIV. CHELLŪR GRANT OF VĪRACHŌḌA

.... ततः प्रभृतिष्ववच्छिन्नसंतानेषु अयोध्यासिंहासनेष्वेकाक्षषष्टि चक्रवर्तिषु गतेषु तद्वंशयो विजयादित्य नामराजा विजिगीषया दक्षिणापथं गत्वा त्रिलोचनपल्लव-मधिक्षिप्य देवदुरीहया लोकान्तरमगमत् । तस्मिन्संकुले पुरोहितेन वृद्धामाल्यैश्च सार्धमन्तेर्वतीतस्यमहादेवी मुडिवेमु नामाग्रहारमुपगम्य तद्वास्तव्येन विष्णुभट्टसोमया-जिना महामुनिप्रभावेन दुहितृनिर्विशेषमभिरक्षितासती विष्णुवर्धननन्दनमसूत । स तस्यकुमारकस्य मानव्यसगोत्र हारितीपुत्र द्विपक्षोपचितानि कर्माणि कारयित्वा तमवर्धयत् ॥

सच मात्राविदित वृत्तांतः सज्जिर्गल्य चलुक्यागिरौ नन्दाभगवतीं गौरीमाराध्य कुमारनारायणमातृगणांश्च संतर्प्य श्वेतातपत्रैकशंख पंचमहाशब्द पाळिकेतन प्रतिढक्का वराहलांछन पिंछ कुंत सिंहासन मकरतोरण कनकदण्ड गंगायमुनादीनि स्वकुलक्रमा-गतानि निश्चितसाम्राज्य चिह्नानि समादाय, कदंब गंगादिभूमिपान्निर्जित्य नर्मदामध्यं सार्धसप्तलक्षं दक्षिणापथं पालयामास ।

तस्यासी द्विजयादित्यो विष्णुवर्धन भूपतेः ।

पल्लवान्वय जाताया महादेव्याश्च नन्दनम् ॥

तत्सुतः पुलकेशिवल्लभं, तत्पुत्रः कीर्तिवर्मा तस्य तनयः....सस्याश्रयवल्लभे-न्द्रस्य भ्राता विष्णुवर्धनोऽष्टादशवर्षाणि वेंगीदेशमपालयत् ॥

This grant records the legend about the foundation of Chālūkyā power, as current in the eleventh century. Among the rulers of Ayōdhya was Vijayāditya who came south and defeated Trilōchana Pallava. But he died and his family-priest and ministers took the queen who was pregnant to Muḍivēmu, where Viṣṇubhaṭṭa Sōmayāji protected her. She bore a son named Viṣṇuvardhana, who worshipped Nandābhagavatī Gaurī, Kumāra, Nārāyaṇa and the Mātṛ gaṇas on the hill Chālūkyagiri. He obtained the royal insigniæ rightfully belonging to his family, and having conquered the Kadambas, the Gangas, etc., he became the master of Dakṣiṇāpatha. His son, born of a Pallava princess, was Vijayāditya. His son was Pulakēśivallabha, his son was Kirtivarman, his son Viṣṇuvardhana was the brother of Satyāśraya Vallabhēndra and protected the Vengī country during eighteen years.

XXV. MAHĀKŪṬA INSCRIPTION OF MANGALĪŚA

ॐ स्वस्ति । मानव्य सगोत्राणाम् हरितीपुत्राणां अप्रतिहतोत्साह बल मति प्रताप शौर्य धैर्य वीर्याणां मातापितृपादानुध्यातानाम् यथाविधि हुताग्निनाम् यथा-
 कामार्चितार्थिनाम् अनेक धर्म कर्म पुण्य प्रसवानां चळिक्यानामन्वये सम्भूतः
 श्री जयसिंहवल्लभेन्द्रो नृपः माधवानिव गुणसंपन्नः ऋध्या वैश्रवणोपमः । तस्यानु-
 रूपगुणशौर्य ऋद्धिस्तेजोत्साह विक्रमस्मृतिमतिप्रताप नयविनयाधान भूतात्समुत्पन्नः
 सुगृहीत नामधेयः रणरागाख्यनृपः ; येनरणस्यरागेन जनितः खजनानुरागः दुहृदन्म-
 नस्तंतापश्च ॥ तस्य सदृशगुणस्य नृपतेः प्रियतनुजः सत्याश्रय श्री पृथ्वीवल्लभ
 रणविक्रमांक नृपः अग्निष्टोमाम्निचयन वाजपेय बहुसुवर्ण पौण्डरीकाश्वमेधावभृतस्नान
 पुण्य पवित्रीकृत शरीरः हिरण्यगर्भसंभूतः वृद्धोपदेशग्राही ब्रह्मण्यः सत्य वाग्वि-
 संवादकः । तस्य धर्मरत बुद्धेः वासुदेव प्रतिमप्रभावः स्व बल वासुभद्रोपम गुणौ सुतौ
 समुत्पन्नौ ॥ ज्येष्ठ श्रेष्ठगुणसमुदयोदित पुरुरणपराक्रमांक प्रियः स्वबाहुबलपराक्रमो-
 पार्जित राज्य संपन्नः ; बहु सुवर्णाग्निष्टोमावभृतस्नान पुण्य पवित्रीकृत शरीरः ; वंगांग
 कर्लिंग वट्टर मगध मद्रक केरळ गंगमूषक पाण्ड्य द्रमिळ चोलियालुक
 वैजयन्त्य प्रभृतिरनेक परनृपति समूहावमर्दलब्धविजयी दिवमारूढे काम्यान्
 उरुरणविक्रान्त मंगलीश पृथ्वीवल्लभेन्द्राख्यो नृपो बभूव ॥ देवद्विजचरणानुध्यातः
 चळिक्यवंशांबर पूर्णचन्द्रः नयविनयाविज्ञान दान दया दाक्षिण्य संपन्नः । भटशकुन
 गणामिलिषित युवतिमधुकरी कुल कालित ललितगुण कुसुमाकुल पुण्य सूर्यकिरण
 विबोधित विभव श्रीनिष्ठ नृपति कमल वनं कमलवन्यसौम्यः । रिपुजनमुखकुल-
 भयजात समदाहतत्परचर सेवा कमलनयन शौर्योग्रहस्त प्रताप वेगोद्भूत नृपतिसंधः ।
 मन्त्र चार दूत संधिविग्रहस्थान प्रयाण पाष्णिग्रहण मंडलयात्रा दुर्गविधान
 जानपद पौर मान्य विभाग कुशलः ॥ किं बहुना—महेन्द्र इव दुर्धर्षः, राम इवा-
 पराजितः ; शिबि औशीनर इव प्रदातारः ; युधिष्ठिर इव सत्यसंधः ; वासुदेव इव
 श्रीमंतः ; मांधातृ इव कीर्तिसंपन्नः ; धिया बृहस्पति उशनस्समः ; समुद्र इव
 गम्भीरः ; क्षमया पृथ्वीसमः कुतिलक भूतः ; सदुत्तरदिग्विजय कृत बुद्धिः
 बुद्धनृपमवजित्य तस्य वसुमशेषमुपगुह्य भागीरथीकूले शक्ति जयस्तम्भ निरोपणो-
 त्सुक्येन, मनसाजयस्तम्भ शक्तिः प्रथमतरमेव निरोपयितव्येत्यवदत्य, तदनुकरणयोगभूतं
 माद्यन्तीमिव महापतिव्रतां बप्पूर कुलललाम भूतं नैकविधधर्मफल भाग्य पवित्रीकृत
 शरीरं । खगुरुपत्नीं दुर्लभानामधेयां देवीमाहूय इदं अधिकारं संबोधयति ॥ कळत्सुरि
 गणसंदेव गृहदेव द्रोणागतमिदं च द्रव्यं स देवद्रोण्यां मकुटेश्वर नाथस्यास्माकं पित्रा-
 ज्येष्ठेन चोपदत्तम्—श्रियं बाटक तिर्मरि द्वेनस वे द्वे व्रीहिमुख ग्राम केसुवोळल
 केन्दोर्मान्य नंदिग्रामप्रभृति दशग्राम भोगेन समर्पयध्वं—इति ॥

तदुत्तरोत्तर प्रवर्धमान राज्य पंचप श्रीवर्षे प्रवर्तमाने सिद्धार्थि वैशाख पौर्णमा-
 स्यामिमं प्रतिष्ठापित वान् ॥

In the Chālukya lineage there was Jayasimhavallabha. His son was Raṇarāga. His son Pr̥thvivallabha Raṇavikramāṇka performed *Agnishṭōma*, *Agnichayana*, *Vājapeya*, *Bahusuvarṇa*, *Paundarikā*, *Aśvamedha*, etc., and emerged from *Hiraṇyagarbha* (the golden cow). He had two sons, Pururaṇaparākrama who performed *Bahusuvarṇa* and *Agnishṭōma* and who obtained victory over Vaṅga, Aṅga, Kaṭṭiṅga, Vaṭṭūra, Magadha, Madraka, Kēraḷa, Mūshaka, Pāṇḍya, Dramiḷa, Chōḷiya Āḷuka and Vaijayanti. After his death, Ururaṇavikrānta Maṅgaḷiśa Pr̥thvivallabhēndra defeated Buddhāṇpa and established a pillar of victory on the banks of the Ganges. At the request of Durlabhādēvi of Bappūra family, the wife of his elder, gave the wealth captured from the Kaḷatsuris to the god Maḷuṭēśwara and also ten villages were given.

The date is given as the fifth regnal year Siddhārthi Vaiśākha full moon (April 12th, 602 A.D.).

XXVI. *ĀPTAMĪMĀMSĀ* OF SAMANTABHADRA

देवागम नभोयान चामरादि विभूतयः ।
 मायाविष्वपि दृश्यन्ते नातस्त्वमसि नोमहान् ॥
 जयति जगति क्लेशा वेशप्रपञ्च हिमांशुमान् ।
 विहित विषमैकान्त ध्वान्त प्रमाण नयांशुमान् ॥
 यतिपतिरजायस्यदृष्टयान्यतांबु निधिर्लवान् ।
 स्वमतमतय स्तीर्थ्या नावापारे समुपासते ॥

इति फणिमंडलालंकार सौरग पुरस्याधिप सूतोः स्वामि समंतभद्रदेवस्य मुनेः
 कृतावाप्त मीमांसायाम्—

Sāmantabhadra's *Āptamīmāmsa* or *Dēvāgama Stotra* is an important Jaina work written in refutation of *Pratyakṣhaikānta*, *Avinābhāva* school; *Advaikānta*, *Nityatvaikānta*, *Kṣhaṇikaikānta*, etc.

In the colophon, Samantabhadra is said to have been the son of a ruler of Sōragapura, the ornament of Phaṇimaṇḍala (probably Nāgarakhaṇḍa).

Samantabhadra also wrote the *Gandhakastī Mahābhāṣya* on the *Tattvārtha Sūtras* of Umāsvāti; a medical work (referred to by Ugrāditya in his *Kalyāṇa Kāraka*), an astrological work (mentioned by Bhaṭṭōtpala in his commentary on the *Brhaj-jātaka*); a *Vyākarna* (referred to by Pūjyapāda) and on Jaina ritual, etc.

According to the Śvētāmbara Pattavaḷis, he is assigned to Vīra Nirvāṇa 889 (c. 360 A.D.).

XXVII. GADDEMANE INSCRIPTION OF SATYĀMKA

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶಿಲ ಆದಿತ್ಯನ್ ದಿಶಾಂಭಗ್ಗನ್ ಆಕೆವಾಳನ್ ಅಗ್ಗ-
ಕಂಟಕನ್ । ಹೇಱಾಱ್ಕಿವಱಿ ಪೆಟ್ಟಣಿಸತ್ಯಾಂಕನ್ ಅಟ್ಟುಳ್ಳಭಟನ್ ಬೆದಱಿ
ಮಹೇಂದ್ರನ್ । ಬೇಡರರಾಯರಮಲಸ್ವರ ಕಾಳಗದುಱಿ ಎಱಿದು ಸ್ವರ್ಗಾ-
ಲಯ । ಕ್ಕಾರಿದೊನ್ ಬೆಳೆಯ ಮಾಳಕಾದೊನ್ ಕಲ್ಯಾಣಮಕ್ಕಿ ಅಱಿವೋನ್
ಪಂಚಮ(ಹಾಪಾತಕನಕ್ಕಿ)

This stone-record in the characters of seventh century records the death of one Pettani Satyāmka in a fight when Śīla Ādityan came conquering and Mahēndra fled in fear. In the battle, the Bēḍas and Malapas were engaged.

XXVIII. IHOJE INSCRIPTION OF PULAKESIN II

जयति भगवज्जिनेन्द्रो . . . ण जन्मनो ज्ञानसमुद्रान्तर्गतमखिल जगदन्तरीप-
मिव ॥ तदनु चिरमपरिचेय श्रुत्वा कुलविपुल जलनिधिर्जयति ॥ पृथ्वीमौलि
ललामो यः प्रभवः पुरुषरत्नानाम् ॥ शूरे विदुषिच विभजन् दान ममानं च
युगपदेकत्र । अविहित यथातथ्यो जयति च सत्याश्रयस्सुचिरम् ॥ पृथ्वीवल्लभ
शब्दो येषामन्वर्थं चिरं जातः । तद्वंशेषु जिगीषुषु तेषु बहुष्वप्यतीतेषु ॥

नानाहेति शताभिधात पतित श्रान्ताश्च पत्तिद्विषे ।

नृत्यद्वीम कबंध खड्ग करिण ज्वाला सहस्रे रणे ॥

लक्ष्मीर्भावित चापलादि विकृता शौर्यार्णवेनात्मसात् ।

राजासीजयसिंह बल्लभ इतिख्यातश्चलुकयान्वयः ॥

तदात्मजोभूद्वणराग नामा दिव्यानुभावो जगदेकनाथः ।

अमानुषत्वं किल यस्यलोकः सुप्तस्य जानाति वपुः प्रकाशात् ॥

तस्याभवत्तनुजः पुलकेशिः यः श्रितेन्दुकान्तिरपि श्रीवल्लभोऽप्ययासीद्वातापि
पुरी वधूवर ताम् ॥ यत्त्रिवर्गं पदवीमलंक्षितौ नानुगंतु मधुनापि राजकंभूश्चयेन
हयमेध याजिना प्रापितावभृथमज्जना बभौ ॥ नल्ल मौर्य कदंब काळरात्रिस्तनयस्तस्य
बभूव कीर्तिवर्मा । परदारविवृत्तचित्तं वृत्तेरपि धीर्यस्य रिपु श्रियानुकृष्टा ॥
रणपराक्रम लब्ध जयश्रिया सपदियेन विरुग्ण मशेषतः नृपति गंध गजेन महौजसा
पृथु कदंब कदंब कदंबकम् ॥

तस्मिन् सुरेश्वर विभूति गताभिलाषे राजाभवत्तदनुजः . . . किलमंगलीश
यः पूर्व पश्चिम समुद्र तटोषिताश्च सेनारजः पट विनिर्मित दिग्वितानः ॥ स्फुरन्मयूखै-
रसिदीपिकाशतैः व्युदस्य मातंगतमिस्र संचयम् । आवाप्तवान्यो रणरंगमंदिरे कटच्चुरि
श्रीललना परिग्रहाम् ॥ पुनरपि च जिघृक्षो स्सैन्य माक्रान्तशालं । रुचिर बहुपताकं
रेवती द्वीपमाशु । सपदि महदुदन्वत्तोय संक्रान्त बिंबम् वरुण बल मिवाभूदागतम्
यस्य बाचा ॥

तस्याग्रजस्य तनये नहुषानुभावे । लक्ष्म्या किलाभिलाषिते पुलकेशिनाम्नि ।
सासूयमात्मनि भवन्तमतः पितृव्यं । ज्ञात्वापरुद्ध चरित व्यवसाय बुद्धौ । स
यदुपचित मन्त्रोत्साह शक्तिप्रयोग क्षपित बल विशेषो मंगलीशः समंतात् स्वतनयगत
राज्यारम्भयत्नेन राज्यं सार्धं निजं तमुनुच राज्य जीवितं चोज्झितस्य ।

तावत् तच्छत्र भंगे जगदखिलमरात्यंधकारोपरुद्धम् ।

यस्यासह्य प्रतापद्युति ततिभिरिवाक्रान्त मासीत्प्रभातम् ॥

नृत्यद्विद्युत्पताकैः प्रजविमरुति क्षुण्ण पर्यन्तभागैः ।

गर्जद्भिः वीरिवाहै रळिकुल मलिनं व्योमयातं कदा वा ॥

लब्ध्वा कालं भुवनमुपगते जेतुमाप्पय्यकाख्ये ।
 गोविंदे च द्विरद निकरै रत्तरांभोधिरथ्यः ॥
 यः स्थानीकैः युधि भयरसज्ञत्वमेकः प्रयातः ।
 तत्रावाप्तं फलमुपकृत स्यापरेणापि सद्यः ॥
 वरदा तुंगतरंगरंग विलसद्भंसानदी मेखलाम् ।
 वनवासी मवमृद्रत स्सुरपुर प्रस्फर्धिनीं सम्पदां ।
 महतायस्य बलार्णवेन परित स्संछेदितोर्वातलां ॥
 स्थलदुर्गं जलदुर्गं ताम्रगतं तल्लक्षणे पश्यताम् ॥
 गंगांबुषीत्वा व्यसनानि सप्त
 हित्वा पुरोपार्जित सम्पदोऽपि ।
 यस्यानुभावोपनतास्सदा सन्
 नासन्न सेवामृत पान शौण्डः ॥
 कौंकणेषु यदादिष्ट चण्डदण्डांबु वीचिभिः ।
 अदस्तास्तरसा मौर्य पल्वलांबु समृद्धयः ॥
 अपरजलघेर्लक्ष्मीं यस्मिन्पुरीं पुराभितप्रभे ।
 मदगजधटाकारैः नावांशतैरव मृद्रति ॥
 जलद पटलानीका कीर्णन्नवोत्पलमेचकम् ।
 जलनिधिरिव व्योम व्योम्नि समो भवदंबुधिः ॥
 प्रतापोपनता यस्य लाटमाळव गूर्जराः ।
 दण्डोपनत सामन्त चर्या वर्या इवाभवन् ॥
 अपरिमितविभूतिस्फीत सामन्त सेना ।
 मकुटमणि मयूखाकान्त पादारविंदः ॥
 युधि पतित गजेन्द्रानीक भीमत्स भूतो ।
 भयविगलित हर्षो येन चाकरि हर्षः ॥
 भवमरुभिरनीकैः शासते यस्य रेवा ।
 विविध पुलिन शोभावंध्य विन्ध्योपकण्ठा ।
 अधिकतरमराजत् खोन तेजो महिम्ना ।
 शिखरिभिरवज्या वर्मणां स्पर्धयेव ॥
 विधि वदुषन्तिनाभि दशक्तिभि दशक कल्पः ।
 तिसृभिरपिगुणार्धैः स्वैश्च माहाकुलाद्यैः ।
 अनमदधिपतित्वं यो महाराष्ट्रकाणां ।
 नव नवति सहस्र ग्राम भाजं त्रयाणाम् ॥
 गृहिणां स्व स्वगुणै स्त्रिवर्ग तुंगा ।
 विहितान्यत् क्षितिपाल पान भंगः ॥

अभवन्नुपजात भीतिलिंग ।

यदनीकेन स कोसला कळिगाः ॥

पिष्टं पिष्टपुरं येन जातं दुर्गम दुर्गमम् ।

चित्रं यस्य कलेव्रतं जातं दुर्गम दुर्गमम् ॥

सन्नद्ध वारण घटा स्थगितांतरालं नानायुधक्षत नरश्रतजां तरागं ।

आसीजलं यदवमर्दित मग्न भाग भाऽर्कोऽनालांबरमिवोर्जित मांध्यरागम् ॥

उद्धूतामल चामर ध्वज शत छत्रांश्चकारवैलैः ।

शौर्योत्साह रसाद्धतारि मथने मौळादिभष्णद्विधैः ॥

आक्रान्तात्म बलोन्नतिं बलरजस्संछन्न कांचीपुरः ।

प्राकारान्तरित प्रतापमकरोद्यः पल्लवानां पतिम् ॥

कावेरीदृत शफरी विलोल नेत्रा चोळानां सपदि जयोद्यतस्य यस्य ।

प्रश्नयोत्तमदगज सेतुरुद्ध नीरा सस्पर्श परिहरतिस्म रत्नराशेः ॥

चोळ केरळ पाण्ड्यानां योभूतत्र महर्धये ।

पल्लवानीक नीहार तुहिनेतर दीधितिः ॥

उत्साह प्रभुमन्त्रशक्ति सहिते यस्मिन्समन्नादिशे ।

जित्वा भूमिपतीन् विमृज्य महिता नाराध्य देवद्विजान् ॥

वातापीं नगरीं प्रविश्य नगरी मेकामिवोर्वीमिमां ।

चंच जीरधि नीलनीर परिखाम् सत्याश्रयो शासति ॥

त्रिशत्सु त्रिसहस्रेषु भारतादाहवादितः ।

सप्ताब्दशत युक्तषु शतेष्वब्देषु पंचसु ॥

पंचाशत्सुकलौ काले षट्सु पंचाशतासु च ।

समासु समतीतासु शकानामपि भूभुजाम् ॥

तस्यांबुधित्रय निवारित शासनस्य सत्याश्रयस्य परमाप्तवता प्रसादम् ।

शैलंजिनेन्द्र भवनं भवनन्महिम्ना निर्मापितं मतिमता रविकीर्तिनेदम् ॥

प्रशस्ति वसतेश्चास्य जिनस्य त्रिजगद्गुरोः ।

कर्ता कारयिता चापि रवि कीर्ति कृतिस्स्वयम् ॥

येनायोजिनवेदम स्थिरमर्थविधौ विवेकिना जिनवेदमस्स विजयतां रविकीर्तिः

कविताश्रित कालिदास भारवि कीर्तिः ॥

In the illustrious Chālukya line was born Jayasimha Vallabha. His son was Raṇarāga. His son was Pulikēṣi Śrīvallabha. The eldest son of Pulikēṣi was Kīrtivarman who conquered the Nāḷas, the Mauryas and the Kadambas. His younger brother captured the wealth of Kaṭachhuris and conquered Rēvatī dvīpa. He tried to pass on the sovereignty

to his own son instead of Pulikēsin II, the son of Kīrtivarman. But Pulikēsin after a period of exile, defeated his uncle, and became the master of Vātāpi.

After defeating Appāyika and Govinda near the northern sea, he subdued the Vanavāsi country bounded by Varadā and Hamsā, the Gangas, the Konkaṇas under Chaṇḍadaṇḍa, captured Pūrī by means of ships, humbled the Lāṭa, the Mālava and the Gūrjara kings, frightened Harsha; annexed the three Mahārāshṭrakas. In the east he conquered Kaṭinga, Piṣṭapura, Kāñchi and the Chōlās on the banks of the Kāvērī. In the south the Keralas and the Pāṇḍyas submitted to him. Then Pulikēsin entered his capital Vātāpi.

In Ś. 556 and 3375 (?) years after the Bhārata war, Ravikīrti (whose poetic fame was equal to that of Kālidāsa and Bhāravi) caused a Jinēndrālaya to be constructed.

XXIX. RECORDS OF THE WESTERN WORLD
BY YUWAN-CHIWANG

*Kong-kin-na-pu-lo*¹.—This country is about 5000 *li* in circuit. The capital is 3000 *li* or so round. The land is rich and fertile. It is regularly cultivated and produces large crops. The climate is hot, the disposition of the people ardent and quick. Their complexion is black and their manners fierce and uncultivated. They love learning and esteem virtue and talent. There are about 100 Samghārāmas with some 10,000 priests. They study both the great and little vehicle. They also highly reverence the Dēvas and there are several hundred temples in which many sectaries dwell together.

By the side of the royal palace is a great Samghārāma with some 300 priests who are all men of distinction. This convent has a great *vihāra*, a hundred feet and more in height. In it is a precious *tiara* belonging to Sarvārtha Siddha, the prince. It is somewhat less than two feet in height and is ornamented with gems and precious stones. It is kept in a jewelled casket. On fast days it is brought out and placed on a high throne. They offer to it flowers and incense on which occasion it is lit up with radiance.

By the side of the city is a great Samghārāma in which is a *vihāra* about fifty feet high. In this is a figure of Maitrēya Bōdhisattva carved out of sandal wood. It is about ten feet high. This also on fast days emits a bright light. It is the work of Arhat Śrutavimśatikōṭi.

To the north of the city, not far, is a forest of Tāla trees about 30 *li* round. The leaves are long and broad, their colour shining and glistening. In all the countries of India these leaves are everywhere used for writing on. In the forest is a Stūpa. Here the four former Buddhas sat down and walked for exercise and traces of them still remain. Besides this is a stūpa, containing the bequeathed relics of the Arhat Śrutavimśatikōṭi.

Not far to the east of the city is a stūpa which has sunk down into the ground from its foundations, but is still above

¹ *Koṅkaṇapura* identified with Banavāsi.

thirty feet high. In this stūpa is a relic of Tathāgata and on holy days it exhibits a miraculous light. In old days when Tathāgata was in the world, he preached in this place and exhibited his miraculous power and converted a multitude of men.

Not far to the south of the city is a stūpa about a hundred feet high built by Aśōkarāja. Here the Arhat Śrutavimśatikōṭi exhibited great miraculous prowess and converted a great many people. By the side of it is a Samghārāma of which only the foundations remain. It was built by the forenamed Arhat.

From this going north-west we enter a great forest wild, where savage beasts and bands of robbers inflict injury on travellers. Going thus 2400 or 2500 *li* we come to the country of *Mo-ho-lu-cha*.²

This country is about 5000 *li* in circuit. The capital borders on the west of a great river. It is about 30 *li* round. The soil is rich and fertile. It is regularly cultivated and very productive. The climate is hot and the disposition of the people is honest and simple. They are tall of stature and of a stern vindictive character. To their benefactors they are grateful; to their enemies relentless. If they are insulted they risk their lives to avenge themselves. If they are asked to help one in distress they will forget themselves in their haste to render assistance. If they are going to seek revenge they first give their enemy warning; then each being armed they attack each other with lances. When one turns to flee the other pursues him but they do not kill a man down. If a general loses a battle they do not inflict punishment but present him with women's clothes and so he is driven to seek death for himself. The country provides for a band of champions to the number of several hundred. Each time they are about to engage in conflict, they intoxicate themselves with wine and then one man with lance in hand will meet ten thousand and challenge them in fight. If one of these champions meets a man and kills him, the laws of the country do not punish him. Everytime they go forth they beat drums before them. Moreover they inebriate many hundred heads of elephants and

² *Mahārāshṭra*.

taking them out to fight, they themselves first drink their wine and then rushing forward in mass, they trample everything down, so that no enemy can stand before them.

The king in consequence of possessing these men and elephants treats his neighbours with contempt. He is of the Kshatriya caste and his name is *Pu-lo-ki-she*.³ His plans and undertakings are widespread and his beneficent actions are felt over a great distance. His subjects obey him with perfect submission. At the present time Śilāditya Mahārāja has conquered the nations from east to west and has carried his army to remote districts ; but the people of this country alone have not submitted to him, though he has gathered troops from the five Indies and summoned the best leaders from all countries and himself gone at the head of his army to punish and subdue these people but has not conquered their troops.

So much for their habits. The men are fond of learning and study both heretical and orthodox (books). There are about 100 Samghārāmas with 5,000 or so priests. They practise both the great and small vehicle. There are about 100 Dēva temples in which very many heretics of both persuasions dwell.

Within and without the Capital are five stūpas to mark the spots where the former Buddhas walked and sat. They were built by Aśōkarāja. There are besides these other stūpas made of brick or stone, so many that it would be difficult to name them all.

Not far to the south of the city is a Samghārāma in which is a stone image of *Kwan-tsz-tsai* Bōdhisattva. Its spiritual powers extend (far and wide) so that many of those who have secretly prayed to it have obtained their wishes.

On the eastern frontier of the country is a great mountain with towering crags and a continuous stretch of piled-up rocks and scarped precipices. In this there is a Samghārāma constructed in a dark valley. Its lofty halls and deep side aisles open into the face of the rocks. Storey above storey they are backed by the crag and face the valley.

³ *Pulikeśi*.

This convent was built by the Arhat Achala or Achāra... The great *vihāra* of the convent is about 100 feet or so in height. In the middle is a stone figure of Buddha about 70 feet or so high. Above it is a stone canopy of seven stages towering upwards apparently without support. The space between each canopy is about three feet. According to the old report this is held in its place by the force of the vow of the Arhat. They also say it is by the force of his miraculous powers; others say the virtue of some magical compound, but no trustworthy account has explained the reason of the wonder. On the four sides of this *vihāra* on the stone walls are painted different scenes in the life of Tathāgata's preparatory life as a Bōdhisattva; the wondrous signs of good fortune which attend his acquirement of the holy fruit and the spiritual manifestations accompanying his *Nirvāṇa*. These scenes have been cut out with greatest accuracy and fineness. On the side of the gate of the Samghārāma, on the north and south, at the right hand and left there is stone elephant. The common report says that sometimes these elephants utter a great cry and the earth shakes throughout. In old days Jina Bōdhisattva stopped at this Samghārāma.

Going from this 1000 *li* or so to the west and crossing the *Nai-mo-to*⁴ river we arrive at the kingdom of *Po-lu-kie-cha-po*.⁵

⁴ The *Narmadā*.

⁵ *Bharukachha*.

XXX. HISTORY OF PERSIA BY ṬABĀRĪ

“Two years ago the King of India sent to us in the thirty-sixth year of our reign, ambassadors carrying a letter imparting to us various news and presents for you and our other sons. He also wrote a letter to each of you, and presented—don’t you remember it?, an elephant, a sword, a white falcon and a piece of gold brocade—when we looked at the presents and the letters, we remarked that yours bore the mark ‘private’ on the cover, in the Indian language. Then we ordered that the presents and other letters should be delivered to each of you, but we kept back your letter on account of the remark written on the outside. We then sent for the Indian scribe, had the seal broken, and the letter read. The contents were ‘Rejoice and be of good cheer for on the day of Dai-ba-Ādhan of the thirty-eighth year of the reign of Khusru, thou wilt be crowned king and be the ruler of the whole empire. Signed *Pr̥mēsha*.’ ”

Khusru II in defending himself from the charges of his son Shiruyieh, says that in his thirty-sixth year (627 A.D.) the King of India, *Pr̥mēsha* sent an embassy to the Court of Persia. This King assured the rebellious son that in two years he would ascend the throne of Persia.

Pr̥mēsha was taken to mean *Pulakēśi* by Nöldeke. It evidently stands for *Paramēśvara*, an imperial title won by *Pulakēśin* after defeating Harsha, the Lord of Uttarāpatha in 608 A.D. A fresco at Ajanta represents a scene of the Persian ambassadors paying homage to an Indian king.

XXXI. VOKKALĒRI PLATES OF KĪRTIVARMAN II

....श्रीमतां सकल भुवन संस्तूयमान मानव्यसगोत्राणां हरितीपुत्राणां सप्तलोक मातृभिः स्तप्तमातृभिरभिर्वर्धितानां कार्तिकेय परिरक्षणप्राप्त कल्याण परंपराणां भगवन्नारायण प्रसाद समासादित वर बराहलान्छनेक्षण वशीकृताशेष मौळिभृतां चालुक्यानां कुलमलंकरिणोः अश्वमेधावभृतज्ञान पवित्रीकृत गात्रस्य श्री पुलकेशिवल्लभ महाराजस्य सूनुः । पराक्रमाक्रान्त वनवास्यादि परनुपति मण्डलः प्रणिबद्ध शुद्ध कीर्तिः श्री कीर्तिवर्म पृथिवीवल्लभ महाराजः । तस्यात्मजः समर-संसक्त सकलोत्तरापथेश्वर श्री हर्षवर्धन पराजयोपात्त परमेश्वरशब्दः । तस्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वरस्य प्रियतनयस्य प्रज्ञात नयस्य खड्गमात्र-सहायस्य चित्रकण्ठाभिधान प्रवर तुरंगमेणैकैर्नैवोत्सादिताशेष विजिगीषोरवनिपति त्रितयांतरितां स्वगुरो इश्रयमात्म सात्कृत्य प्रभाव कुलिश दलित पाण्ड्य चोळ केरळ कळभ्र प्रभृति भूभृददभ्र विभ्रमस्यानन्वयावनत कांचीपति मकुट चुंबित पादांबुजस्य विक्रमादित्य सत्याश्रय श्री पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर परम-भट्टारकस्य प्रियसूनुः ।

पितुराज्ञया बालेन्दु शेखरस्य तारकारातिरिव दैत्यबलमति समुद्धतं त्रैराज्य कांचीपति बलमवष्टभ्य, करदी कृत कावेर पारसीक सिंहळादि द्वांपाधिपस्य, सकलोत्तरापथनाथ मथनोपाजितोर्जित पाळिध्वजादि समस्त पारमैश्वर्य चिह्नस्य, विनयादित्य सत्याश्रय श्री पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर भट्टारकस्यात्मजः ।

शैशव एवाधिगताशेषास्त्रशास्त्रा दक्षिण विजयिनि पितामहे समुन्मूलित निखिल कण्टक संहतिः । उत्तरापथविजिगीषोः गुरोरग्रत एवावह व्यापारं चरन् अराति गज घटा पाटन विशीर्यमाण कृपाण धारा समग्र विग्रहाग्रेसरः । सु साहसरसिकः समुखीकृत शत्रुमण्डलो, गंगा यमुना पाळिध्वज पटहृदकामहाशब्द चिह्न माणिक्य मतंगजादीन् पितृसात्कुर्वन् परैर्पलायमानै रासाद्य कथमपि विधिवशादानीतो प्रतापा-देव प्रकोपं मार्गकण्टकमुत्सारयन् वत्सराज इवानपेक्षित सहायः । तदवग्रहाभिर्गत्य स्वभुजावष्टंभ प्रसाधिताशेष विश्वंभरः प्रभुरखण्डित शक्तित्रयत्वात् छत्रुमतभंजनत्वा-दुदार त्वायद् निरवयत्वात् यः समस्त भुवनाश्रयः सकलपारमैश्वर्य व्यक्तिहेतु पाळिध्वजादुज्ज्वल प्राज्यराज्यो विजयादित्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर भट्टारकस्य प्रियपुत्रः ।

सकलभुवन साम्राज्यलक्ष्मी स्वयंवराभिषेक समयानंत समुपजात मदोत्साहः आत्मवंशज पूर्वन्तपति छायापहारिणः, प्रकृत्यमित्रस्य पल्लवस्य समूलोत्तूलनाय कृतमतिः, अतिस्वरया तुण्डाक विषयं प्राप्याभिमुखगतं नन्दिपोत वर्माभिधानं पल्लवं रणमुखे संप्रहृत्य प्रपलाय्य कनकमुख वादित्र समुद्रघोषाभिधान वाद्यविशेषान् खट्वांगध्वज प्रभूतप्रख्यात हस्तिवरान् स्वकिरणनिकर विकास निराकृत तिमिरं

माणिक्यराशिं च हस्ताकृत्यकलशभवनिलय हरिदंगनांचित कांचीमयानां कंचामिवि-
नाश्य प्रविश्य, सतत प्रवृत्त दानानंदित द्विजदीनानाथजने, नृसिंहपोत वरं
निर्मापित शिलामय राज सिंहेश्वरादि देवकुल सुवर्णराशि प्रत्यर्पणोपाजित पुण्यः,
अनिवारित प्रताप प्रसर प्रतापित पाण्ड्य चोल केरल कलभ प्रभृति राजन्यकः,
क्षुभित करि मकर कर हस्त दलित शुद्ध मुक्ताफल प्रकर मरीचिजाल विलसित
वेलाकुले घूर्णमानार्णोभिधाने दक्षिणार्णवे शरदमल विसर विशद यशोराशिमयं
जयस्तम्भमतिष्ठपद् विक्रमादित्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज भट्टारकस्य
प्रियसूनुः ।

बाल्ये सुशिक्षित शस्त्रशास्त्रः, शत्रु षड्वर्ग निग्रहपरः, स्वगुण कलापानंदित
हृदयेन पित्रा समारोपित योव्वराज्यः स्वकुल वैरिणः कंचीपतेः निग्रहायमानं प्रेषय
इति आदेशं प्रार्थ्य लब्ध्वा, तदनंतरमेव कृतप्रयाणस्सन् अभिमुखमागत्य प्रकाशयुद्धं
कर्तुं अममर्थं प्रविष्टदुर्गं पल्लवं भग्नशक्तिं कृत्वा, मत्त मातंगज सुवर्ण कोटिरादाय
पित्रे समर्पितवान्, एवं क्रमेण सार्वभौमपदः प्रतापानुरागावनत सामंत मकुटमाला
रजः पुंजपिंजरित चरणसरयीरुहः कीर्तिवर्म सत्याश्रय श्री पृथ्वीवल्लभ महाराजाधि-
राज परमेश्वर भट्टारकः सर्वमेव माज्ञापयति—

विदितमस्तुवांस्माभिः नवसप्रत्युत्तर षट्छतेष्वनीतेषु शकवर्षेषु प्रवर्धमान विजय
राज्य संवत्सरे एकादशे वर्तमाने भीमरथी नद्युत्तरतटस्य भण्डारगावट्टिगे नाम
ग्राममधिवसति विजयस्कंधावोरे भाद्रपद पौर्णमास्यां श्री दोसिराज विज्ञापनया....
सुळ्ळियूरुनाम ग्रामो दत्तः....इति महासंधिबिग्रहि श्रीमदनिवारित धनंजयस्य
श्री पुण्यवल्लभस्य लिखितमिदं शासनम् ॥

This grant was issued in the eleventh year of Kirthi-
varman II in Ś. 679 (2nd September 757 A.D.), when the king
was at Bhaṇḍāragāvaṭṭige on the banks of the Bhīmarathī.
Pulakēśin II was succeeded by Vikramāditya who, by the help
of his own sword and favourite horse Chitrakaṇṭha, won back
the wealth captured by the *Three kings* and vanquished the
Pāṇḍya, the Chōḷa, the Kēraḷa, the Kaḷabhra, etc., and
humbled the king of Kāñchi.

His son Vinayāditya also defeated the Trairājya Pallavas
and levied tribute from Kavēra, Pāraśika, Simhaḷa and other
island countries. He also defeated a lord of Uṭṭarāpaṭha.

His son Vijayāditya, even in his boyhood, fought in the
southern campaigns of his grandfather. And when his father
defeated the lord of Uṭṭarāpaṭha, Vijayāditya captured the

Gangā Yamunā Pālīdhvaja, Paṭaha, Ḍhakka and other musical instruments.

His son was Vikramāditya II, who made a sudden incursion into *Ṭ'undāka vishaya* to uproot the "natural enemy," the Pallavas. He captured the *Kanakamukha Samudra ghōsha* musical instruments, the *Khatvāngu dhvaja*, etc., from Nandipōtavarma and having entered Kāñchi without destroying it, he gave much gold to several stone temples built by Narasimha Pōtavarma. He defeated the Pāṇḍya, the Chōla, the Kēraḷa, the Kaḷabhra kings and established a pillar of victory near the southern sea.

His son Kīrtivarman II appointed Yuvarāja in boyhood by his father, obtained his father's permission to carry on the war against the Pallavas. Though the Pallava hid himself in a fort, afraid to risk an open battle, Kīrtivarman destroyed his *śakti* and captured his wealth. Thus gradually Kīrtivarman came to occupy the place of *Sārvabhouma*.

XXXII. BEDIRŪR GRANT OF BHŪVIKRAMA

....श्रीमन्माधव महाधिराजः । तस्य पुत्रः श्रीमत्कदंबकुल गगन गभस्ति-
मालिनः कृष्णवर्म महाधिराजस्य प्रियभागिनेयो विद्याविनयातिशय परिपूरितांतरात्मा
निरवग्रहप्रधानशौर्यो यो विद्वत्सु प्रथमगण्यः श्रीमत्कोंगुणि महाराजस्याविनीत
नामधेयः । तस्य पुत्रः श्री स्कंदवर्म दुर्गाधिराजस्य प्रियपुत्रीपुत्रः, विजृम्भमाण
शक्तित्रयः, ¹आंडरि आळत्तूरि पोरुळरे पेर्नगराद्यनेक समरमुखमख हुतवह
प्रहत शूर पुरुष पशूपहार विषसविहस्तीकृत कृतांतामिमुखः, कारित किरातार्जुनीय
पंचदशसर्ग टीकाकारेण, श्रीमत्कोंगुणि महाधिराज दुर्विनीत नामधेयः । तस्य पुत्रः
दुर्दातविमर्दविमर्दित विश्वभराधिप मौळिमाला मकरंद पुंज पिंजरी क्रियमाण चरण-
युगळ नळिनो मुष्कर नामधेयः कोंगुणि महाधिराजः । तस्य पुत्रः ततोधिकः सकल
दिगंतरांत प्रसिद्ध सिंधुराज दुहिन् वरः, चतुर्दशविद्यास्थानाधिगत विमल मतिविशेषस्य
नीतिशास्त्रस्य वक्तृ प्रयोक्तृ कुशलो, रिपु तिमिर निराकरणोदय भास्करः, श्री विक्रम
नामधेयः । तस्य पुत्रः कारित कावेरीतीर करिकाल(?)कुल वंशोत्पन्नः चोळनृप पुत्री
पुत्रोनेक समर संपादित विजृम्भित द्विरद रदन कुलिशाभिघात व्रणश्चरूढाश्वद्वि(?)जय
लक्षण लक्ष्मीकृतविशाल वक्षस्थलः; समधिगत सकल शास्त्रार्थ तत्त्व निरूप
समरादित्य(?)त्रिवर्गो निरवय चरितः; प्रतिदिनमभिवर्धमान प्रभावो भूविक्रम नाम-
धेयः । अपि च—

नाना हेति प्रहार प्रविघटित भटोरः कवाटोत्थितासृग्
धारा स्वादप्रमत्तद्विपशत चरणश्रोद सम्मर्द भीमे ।

संग्रामे पल्लवेन्द्रो नरपति विजयोद्यदुद्दण्डाभिधाने(?)

राजा श्री वल्लभाख्यः समर शत जयावाप्त लक्ष्मी विलासः ॥

कोंगुणि महाधिराजेन कोळाळ पुरेस्थित्वा षट्पंचाशत्युत्तर पंचशतेषु गतेषु शकवर्षेषु
समतीतेष्वात्मनः प्रवर्धमान पंचविंशति वर्तमान विजयैश्वर्य संवत्सरे चैत्र शुक्लपक्षे
दशम्यां मघानक्षत्रे बृहस्पतिवारे कोळाळ विषयाधिपः सुपूर्विणां सच्छूद्रः केशिगनबलि
सिंहस्थिरमैटि बाणविद्याधरः प्रभुमेरु गावुण्डः; तस्य सूनुः विजयादित्य गौडः; तस्य
सूनुः प्रभुमेरु गौडः, तस्य सूनुः मार गौडः, तस्य सूनु ममम(?)वीर भटः विक्रमादित्य
गावुण्डस्य ह्रादळिविषये विदिरूर् मया दत्तम् ॥

भूविक्रम गंगभूप श्रीवाक्येन तुशासनः ।

गंगनारायणाचार्य लिखितमिदं शासनम् ॥

इत्थं कृतः पशुपतिदंडाधिपेन, इत्थं कृतः पारिश्चदण्डाधिपेन

यावच्चंद्रदिवाकरौ तावत् शाश्वतः केशगः ।

अहं बेदरूदास्यामि गंगविक्रम भूभुजः ॥

¹ Text: अंतरिक्ष अलनूरु प्रोळिहले वपयिसकराद्यनेक

This grant continues the history of the Gangas after Avinīta. The son of Avinīta and his queen (a daughter of Skāndavarma Durgādhirāja) was Durvinīta, who won the battles of Āndari, Ālattūr, Porulāre, Pernagara, etc. He caused a *ṭikā* to be written on the fifteenth chapter of *Kirātārjunīya*.

His son was Konguṇi Mahādhirāja Mushkara. Śrī Vikrama, the son of Mushkara had, as his queen, a daughter of Sindhu rāja and was proficient in the fourteen branches of learning. His son Bhūvikrama fought with a Chōḷa, born in the lineage of Karikāla (who had built an embankment to the river Kāvēri). He defeated the Pallavēndra at Viḷiṇḍa (Uddaṇḍa ?). He was known as Śrīvallabha Konguṇi Mahādhirāja and had his residence at Koḷālapura. In his twenty-fifth year in Ś. 556 Chaitra Śuddha Daśami, Maghā, *Thursday* he granted Bedirūr in *Hodaḷi viśhaya* in the jurisdiction (?) of Vikramāditya Gāvunḍa, the son of Māra Gouṇḍa, the son of Prabhumēru Gouṇḍa, the son of Vijayāditya Gouṇḍa, who was the son of the *Satsūdra* Bāṇavidyādhara Prabhumēru Gouṇḍa. The grant was written by Ganga Nārāyaṇāchārya. Bhūvikrama had also the title Gangavikrama.

XXXIII. AKALĀMKASHṬĀKA

योविश्वं वेदवेद्यं जनन जलनिधेर्भगिनः पारदृश्या ।
 पौर्वापर्याविरुद्धं वचनमनुपमं निष्कलंकं यदीयं ।
 तं वंदेसाधुबंधं सकलगुणनिधिं ध्वस्तदीर्घद्विषंतं ।
 बुद्धं वा वर्धमानं शतदलनिलयं वा केशवं वा शिवं वा ॥ 8 ॥
 नाहंकार वशीकृतेन मनसा न द्वेषिणा केवलं ।
 नैरात्म्यं प्रतिपद्य मश्यति जने कारुण्य बुद्ध्या मया ।
 राज्ञः श्री हिमशीतलस्य सदसि प्रायो विदग्धात्मनां ।
 बौद्धाधान् सकलान् विजित्य स घटः पादेन विस्फोटितः ॥ 12 ॥
 किं वाद्यो भगवानमेथ माहमादेवोऽकलंकः कलौ ।
 काले यो जनतासु धर्मनिर्हातो देवोऽकलंको जिनः ।
 यस्यस्फार विवेकमुद्रलहरी जालप्रमेयाकुला ।
 निर्मग्नातनुते तरां भगवती तारा शिरः कंपनम् ॥ 15 ॥
 सा तारा खलु देवता भगवतीमन्यापि मन्यामहे ।
 षण्मासावधि जाड्यशांख्य (?) भगवद्भट्टकलंक प्रभोः ।
 वाक्कलील परंपराभिरमते नूनं मनोमज्जन ।
 व्वापारं सहतेस्स विस्मितमातः संताडतेतस्ततः ॥ 16 ॥

Akalāmka, according to *Akalāmka Charita*, is assigned to
 c. 642 A.D. (Vikrama Sam. 700) when he defeated the Buddhists
 at the court of Hināśīṭala of Kāñchi. This *śloka* refers to
 the victory over Tārā Bhagavatī.

XXXIV. ŚAMKARA BHĀSHYA

Brahma Sūtra Bhāshya.—

उभय व्यामोहात् तत्सिद्धेः ।

—IV-3-5.

तथाच लोक प्रसिद्धेष्वपि आतिथ्यात्रिकेषु एवं जातीयक उपदेशोद्भूयते ।
गच्छत्वं इतो बलवर्माणं ततो जयसिंहं ततः कृष्णगुप्तमिति ॥

तथा प्राणाः

—II-4-1.

सादृश्येह सति उपमानं स्यात् यथासिंहस्तथाबलवर्मेति ॥

Upanishad Bhāshya.—

त्रयो धर्मस्कंधाः ॥

—Chhāndōgya, II-23.

. . . . यथा पूर्णवर्मणः सेवाभक्त परिधान मात्रफला, राजवर्मणस्तु
राजतुल्य फला इति, तद्वत् ॥

आदित्यो ब्रह्मेत्यादेशः ॥

—Chhāndōgya, III-19-1.

आदित्य निमित्तो हि लोके सदिति व्यवहारः । यथा असदेवेदं राज्ञः

कुलं सर्वगुण संपन्ने पूर्णवर्मणि राजन्ये सतांति, तद्वत् ॥

Śaṅkara in his commentaries mentions several kings probably contemporary: Balavarma whose prowess was leonine, and whose kingdom was next to that of Jayasimha who was next to Kṛṣṇagupta. He also mentions Rājavarma who was a great monarch and Pūrṇavarman, who though a petty ruler, was born in a good family.

Śaṅkara's date is now narrowed down to the sixth century as he was later than Diṇnāga (400 A.D.), and earlier than Bhavabhūti (720 A.D.). He was also the contemporary of Kumārila (600 A.D.) and Dharmakīrti (620 A.D.).¹

¹ I.A., XI, pp. 95, 174; An. Bh. Or. I., XII, Pt. III, p. 252; I.H.Q., 1930, VI, p. 169; J.O.R., 1930; Q.J.M.S., 1927; J.O.R., 1928; I.H.Q., V, 1929; J.O.R., I, Pt. I; VIII Or. Conf. Proc.

XXXV. *SAMKṢĒPA ŚĀRĪRAKA* OF
SARVAJÑĀTMAN

श्रीदेवेश्वर पादपद्मजरजस्संपर्क पूताशयः ।

सर्वज्ञात्म गिरांकितो मुनिवरः संक्षेप शारीरकम् ।

चक्रे सज्जन बुद्धिवर्धनमिवं राजन्य वंश्यो नृप ।

श्रीमत्यक्षतशासने मनुकुलादित्यो भुवि शासति ॥

.. ..

विशेषाद्विश्वदेवस्य प्रत्यग्विष्णोश्चबुद्धयोः ।

व्याख्यानं श्रद्धयालेखि गुरुणांतां हि नो गुरु ॥

यदीय संपर्कमवाप्य केवलं वयं कृतार्था निरवद्य कीर्तयः ।

जगत्सुते तरति शिष्य पंक्तयो जयंति देवेश्वर पादरेणवः ॥

Sarvajñātman was a pupil of Dēvēśvara (who is taken usually to be Surēśvara). But in his work *Pramāṇa Lakṣhaṇa* he says Dēvēśvara was the pupil of Dēvēnanda who was the pupil of Śreṣṭhānanda (*J.O.R.*, 1936, April-June). In the *Samkṣhēpa Śārīraka* he mentions one Manukulāditya, probably the Chāḷukya Ādityavarman (*I.A.*, 1882), a son of Pula-kēśin II who ruled in the Karnūl district near the confluence of the Kṛṣṇā and Tungabhadra.

XXXVI. SAMANGAD GRANT OF DANTIDURGA

आसीद्द्विषत्तिमिर मुद्यतमण्डलाग्रो ध्वस्तोन्नयनाभिमुखो रणशर्वरीषु ।
 भूपः शुचिर्विधिरिवाप्त दिगंत कीर्तिः गोविंदराज इति राजसुराजसिंहः ॥
 दृष्ट्वा चर्ममभिमुखीं सुभटाट्टहासां मुन्नामितं सपदि येन रणेषु नित्यम् ।
 दष्टाधरेण दधता भृकुटीं ललाटे खड्गं कुलं च हृदयं च निजं च सत्त्वम् ॥
 खड्गं करग्रान्मुखतश्चशोभामानोमनस्तस्सममेव यस्य ।
 महाहवे नाम निशाम्य सद्य स्त्रयंरिपूणां विगळत्य काण्डे ॥
 तस्यात्मजो जगतिविशुद्धकीर्तिं चार्तातिहारं हरिविश्रुतधाम धारी ।
 भूपालः कृतिष्वपकृतानुकृतः कृतज्ञः श्री ककराज इति गोत्रमणिर्बभूव ॥
 यस्मिन् प्रशास्ति महीं नरपोद्विजानाम् ।
 चैतान धूम निचयैः परिकर्तुराणि संध्यासुसौध शिखराणि विलोकयकेकाः ।
 कुर्वन्ति वेश्म शिखिनी जलदागमोत्कः ॥
 यस्यद्विजनाः शान्ताः शांति वाचन वारिणा ।
 प्रत्यहं गुल्फदग्धेन जनश्चरति मंदिरे ॥
 तस्य प्रभिन्न करटच्युत दानदन्ति दन्त प्रहार रुचिरोल्लिखितांस पीठः ।
 क्षमापः क्षितौ क्षपति शत्रुरभूतनूजः सद्राष्ट्रकूट कनकाद्रिरिवेन्द्रराजः ॥
 पूरिताशा शुचिर्ध्वस्ता धूलिज्योत्स्नेव मात्रितः ।
 राज्ञी सोमान्बन्धुी तस्य पितृतश्च सलुकयजा ॥
 श्रीमद्युवतिगणानां स्पर्धा नामापसापदम् ।
 रक्षणाद्भरणाल्लोकः परिवार निरापदम् ॥
 सनयं तनयं तस्याः स लेभे भूभृदुत्तमम् ।
 नीतावरोध मिवाशेष जगतिः पालयितायतिः ॥
 ध्वस्त तेजस धामौघ प्रक्षालित दिगंतरे ।
 श्री दन्तिदुर्ग राजाख्यः स्वकुलाम्भोजभास्करः ॥
 यस्याजौ राजसिंहस्य वित्रस्ता वैरिवारणाः ।
 सल्लजाः स्तम्भमुन्मूल्य ज्ञायन्ते कापिनोगताः ॥
 साट्टालकानि दुर्गाणि हृदयैस्सह विद्विषाम् ।
 पतन्ती यत्प्रयातोघ्रा कोपामंकुर समुद्रकैः ॥
 मही महानदीरेवा रोधोभित्ति विदारणं ।
 लोकाविलोकयत्युच्चैः कृतं यज्यकुंजरैः ॥
 मातृभक्ति प्रतिग्रामं ग्रामलक्ष चतुष्टयम् ।
 दधत्याभूप्रदानां यस्य मात्रा प्रकाशिता ॥

XXXVIII. ĀLŪR GRANT OF YUVARĀJA MĀRASIMHA

....श्रीपुरुष प्रथम नामधेयेन पृथिवी कौण्डिनि महाराजः । तत्पुत्रः प्रताप
विनमित सकल महीपाल मौळिमाला लालित चरणारविदः युगळो, निजभुजविराजित
निशित खड्ग पट्ट समाकृष्ट धरापाल वल्लभ जय श्री समालिङ्गितः ; समरमुख समुखागत
रिपुचपति धटा कुंभ निर्भेदनोच्चलित रक्त छटापान पाटलित निज भुजस्तंभः ; आकर्ण
समाकृष्ट चाप चक्रविनिर्मुक्त नाराच परंपरापात पातितारातिमण्डलो बहु समर
समार्जित जयपताकाशतशवलित नभस्थळः ;

यस्मिन् प्रयात वति कोपवशं महीशे
क्षणादहित भूमि भुजो रणाग्रे ।
अंत्रावळीवलय भीषणमंतकस्य
वक्त्रांतरं क्षतज कर्दम दुर्निरीक्षम् ॥

स तु शिशिर कर निकर निर्मल निजयशोराशि विशदीकृत दशदिश। चक्र
समस्त बल क्षणोपलक्षितो ; निरपेक्ष परोपकार रांपादनैकव्यसनः ; प्रवर्तितन्यायबल
समुन्मूलित कलिकालः ; विलसितो निपुण निजनीति प्रयोगापहसित बृहस्पतिः ;
कुचपति कर्दंबक कपट कोटि विघटित धर्मालंबन शिलास्तंभायमान चरितः ; सतत
प्रवृत्त दान संतर्पित द्विजाति लोकः । प्रोन्मूलित विकारेण सर्वलोकापकारेण ; यस्य
दानेन दिग्नागदान धाराप्यधः कृता । अपि च ।

जटानां संघातैरिह भुवि कृतानून विपदां ।
कलानामाधारो बुधजनहितापादन परः ॥
गुणानां शुद्धानामपि नियतमुत्पत्ति भवनं ।
चृपाणां नेता यः कविरितिमतमिति काव्य कुशलैः ॥

दुर्विग्राह फणिसुत मत पारावार पारदृष्टा, प्रमाण ज्ञान निशितीकृत धीर धिषण
हस्तिनी वक्त्रोद्भव यतिप्रवर मतावबोधन गभीर मतिः ; विद्वन्मति वितति विकल्पित
यातायात विचार विचक्षणोऽगीकृत तुरंगमागम प्रयोग परिणतो धनुर्विद्याभोरुह वन
गगन विकसन विदग्ध मरीचिमाली, निज निर्मित गजदंत कल्पागमानल्पचेता
विरचित सेतुबंधनिबंधनानंदित विपश्चिन्मण्डलः, सकल नाटकविषय संधि संध्यंगादि
योजना चतुरो, निरुपम निजरूप मकरध्वजो ; मकरध्वज गुरु चरण सरोज विनमन
पवित्रीकृतोत्तमांगः ; मुडुगुंडूरुनाम ग्रामोपविष्ट राष्ट्रकूट चालुक्य हैहय प्रमुख प्रवीर
सनाथवल्लभ सैन्य विजय विख्यात प्रभावः ; अपि च—

घोरा श्रीयं समंतात्प्रबलमुपगत व्याप्त दिक्चक्रवाळं
निर्जित्यानेक संख्यैः निशित निजभुजोन्मुक्त नाराच जालैः ।
देवोयः प्राज्य तेजः तिमिरमिवमहत्तीव्रभानुर्मयूखैः
दुर्वारोदारपातैरुदयमभिलषन् खनिवेशं विवेश ॥

स तु . . . राष्ट्रकूट पल्लवान्वयतिलकाभ्यां मूर्धाभिषिक्त गोविंदराय नंदिवर्माभि-
धेयाभ्यां समनुष्ठित राज्याभिषेकाभ्यां निजकर घटित पट्टविभूषित ललाटपट्टः विख्यात
विमल गंगान्वय नृभस्थल गभस्तिमाली कौंगुणि महाराजाधिराज परमेश्वर शिवमार-
देवः ॥

तत्पुत्रः . . . यस्मिन् छासति सत्यधाम्निविमले राजन्वती मेदिनी ।

यस्मिन् स्थैर्यमुपेत्य बृंहितबलो धर्मोधिकं जृम्भते ॥

यस्यैवामय दायिताऽतिदयिता दोऽशालिनः शाश्वती ।

लक्ष्म्या यत्र यशोनिधौ पतिमतिर्जाता जगद्वल्लभे ॥

. . . . मारसिंगः तेन लोकत्रिणेन्द्रापर नामधेयः समधिगत यौव्वराज्य-
पदेन भगवत्सहस्रकिरण चरण नल्लिन षट्चरणायमान मानसेन मान्यपुरमधि-
वसति विजयस्कंधावारे श्रीमद्युवराज मारसिंहः एकविंशत्युत्तरेषु सप्तशतेषु शकवर्षेषु
समतीतेषु आत्मनः प्रवर्धमान संवत्सरेषु त्रिषु समतीतेषु श्रावणपौर्णमास्यां सोमवारे
धनिष्ठानक्षत्रे सोमग्रहण वेळायां मान्यविषये कोट्टिबनाम ग्रामं सर्वबाधा परिहारो-
पेतमदात्

This extract continues the Ganga history after Śrīpuruṣa. The son of Śrīpuruṣa, who confiscated the wealth of Dharāpāla Vallabha, who was versed in various arts and sciences, like Grammar, Nyāya, Gajāśāstra, Hayaśāstra, and wrote a *Sētubandhanibandhana*, was Śivamāra II Saigōṭṭa. He was the disciple of Makaradhvaja guru, and defeated the Vallabha army, composed of Rāshṭrakūṭa, Chāḷukya and Haihaya forces at Mudugunḍūr. He conquered Dhōra and was crowned by Gōvinda Rāya and Nandivarma, the ornaments of Rāshṭrakūṭa and Pallava families.

His son was Lōkatrinētra Mārasinga Yuvarāja, residing at Mānyapura In §. 721 in the third regnal year, on Monday Śrāvaṇa Pournīma, when there was a Lunar Eclipse, he granted the village Koṭṭimba in *Mānyavishaya*.

XXXIX. BADANAGUPPE GRANT OF KAMBADEVA

भूपो भवद्बृहदुरस्थल राजमान श्री कौस्तुभायतकरैरुपगूढकण्ठः ।
 सत्यान्वितो विपुल बाहु विनिर्जितारिचक्रोऽप्य कृष्णचरितो भुवि कृष्णराजः ॥
 पक्षच्छेदभयाश्रिताखिल महा भूमृत्कुल भ्राजितां ।
 दुर्लब्धयपरैरनेक विपुल भ्राजिष्णु रत्नान्वितात् ॥
 यश्चालुक्य कुलादनून विबुधव्राताश्रयो वारिधेः ।
 लक्ष्मी मंदरवत्सलील मचिरादाकृष्टवान् वल्लभः ॥
 तस्याभूत्तनयः प्रतापविसरैराकांत दिग्मंडलः ।
 चण्डांशोस्सहशोप्यचंडकरतो प्रह्लादितक्षमाधरः ॥
 धीरो धर्मधनो विपश्चवनिता वक्त्रांबुज श्रीहरो ।
 हारी कृत्य यशो यदीयमनिशं दिङ्नायिकाभिर्धृतम् ॥
 ज्येष्ठोल्लंघन जातयाप्यमलया लक्ष्म्या समेतोपि सन् ।
 यो भूर्भिर्मल मंडलस्थितियुतो दोषाकरो नक्वचित् ॥
 कर्णाधः कृत दान संततिभृतो यस्यान्य दानाधिकं ।
 दानं वीक्ष्य सुलज्जिता इव दिशां प्रान्तेस्थिता दिग्गजाः ॥
 अन्यैर्नजातुविजितं गुरुशक्तिसारं
 आक्रान्तभूतलमनन्य समानमानं ।
 येनेह बद्धमवलोक्य चिराय गांगं
 दूरं स्वनिग्रहाद्येवकलिः प्रयातः ॥
 एकत्रत्य वलेन वारिनिधिनाप्यन्यत्ररुध्वा धनान् ।
 निष्कृष्टासि भटो द्धतेन विहरत् ग्राह्वाति भीमेन च ॥
 मातंगान् मदवारि निर्झरमुचः प्राप्यानतत् पल्लवात् ।
 तच्चित्रं मदलेशमप्यनुदिनं यः स्पृष्टवान्नक्वचित् ॥
 हलास्वीकृत गौडराज्य कमलान् चांतः प्रवेश्याचिरात् ।
 उन्मार्गे मरुमध्यम प्रतिबलैः यो वत्सराजं बलैः ॥
 गौडीयं शरदिदुपाद् धवलच्छत्रद्वयं केवलं ।
 तस्मादाहृत तद्यथेपि ककुभां प्रातिस्थितं तत्क्षणात् ॥
 लब्ध प्रतिष्ठितमचिराय कलिं सुदूरमुत्सार्य शुद्धचरितैर्धरणीतलस्य ।
 कृत्वापुनः कृतयुग श्रियमप्यशेष चित्रकथं निरुपमः कलिवल्लभोभूत् ॥
 प्राभूत्धर्म परात् निरुपमात् . . . गोविंदराजस्सताम् ॥
 येनात्यंत दयालुनाथ निगलक्लेशापस्यानंतं ।
 खंदेशंगमितोपि दर्पविसराद् यः प्रातिकूल्येस्थितः ।
 लीला भ्रूकुटिले ललाटफलके यावच्चनालक्ष्यते ।
 विश्लेषेणविजित्य तावदचिरादाबद्ध गंगंपुनः ॥

संधायासु (?) शिलीमुखान् स्वसमयात् बाणासनस्योपरि ।
 प्राप्तं वर्धित बंधुजीव विभवं पद्माभिवृद्धयन्वितं ।
 सर्वक्षेत्रमुदीक्ष्य यंशरहतं पर्जन्यवद्गुर्जरो ।
 नष्टः कर्षि भयात् तथापि समग्रं स्वप्नेष्यपश्यन् यथा ॥
 यत्पादानति मात्रमेक शरणानालोक्य लक्ष्मीधिया ।
 दूरान्माळव नायको नयपरो यत्त्वाण बद्धांजलिः ।
 योविद्वान्बलिना सहाल्पबलवान् स्फूर्ध्नां धत्ते परान् ।
 नीतेस्सूतिरसौ यदात्म परथा राधिक्य मंवेदेनम् ॥
 विन्ध्याद्रेः कटके निविष्टकटकः श्रुत्वाचरैर्यज्ञिजैः ।
 संदेशं समुपागताः ध्रुवार्मात् ज्ञात्वा धियाप्रेरितः ।
 माराशर्व महीपतिः हतमगादप्राप्तपूर्वं परैः ।
 यस्येछामनुकूलयन् खलु धनैः पादप्रणामैरपि ॥
 नीत्वा श्रीभवने घना घन घन व्याप्तं परं प्रावृषम् ।
 तस्मादगतवान् समं निजबलै रातुंगभद्रातटम् ।
 तत्रस्थस्वकरागतं प्रकृतिभिः निःशेषमाकृष्टवान् ।
 विश्वैरपि चित्रमानतरिपुर्जग्राहतं पल्लवात् ।
 लेखाहार मुखोदितार्थं वचसा यत्रान्य वैगीश्वरो ।
 नित्यं किंकरवद् व्यधाद विरतं कर्मः स्वमात्मेच्छया ।
 बाह्यादीघृतिरस्येन रचिता व्योमाबलमरुचं ।
 धात्रीमौक्तिक मालिकामिव धृता मूर्ध्निस्वतारागणैः ॥

....तेनेदं....ब्रह्मदेयोयं....स च परमभट्टारक महाराजाधिराज पर-
 मेश्वर श्रीमद्भारवर्षदेवपादानुध्यात परमभट्टारक महाराजाधिराज परमेश्वर पृथ्वीवल्लभ
 प्रभूतवर्ष श्रीगोविंदराजदेवः ॥

धारावर्ष श्रीवल्लभमहाराजाधिराजस्य पुत्रः....रणावलोक श्रीकंभराजः ;
 पुञ्जाडऐडेनाडुविषये बदनगुप्तेनामग्रामः ; तळवन नगरमधिवसति विजयस्कंधावारे
 —त्रिंशदुत्तरेष्टतीतेषु [सप्तशतेषु] शकवर्षेषु कार्तिकमास पूर्णमास्यां रोहिणीनक्षत्रे
 सोमवारे कौंडकुन्दान्वय सिर्मलंग गुरुगण कुमारनंदि भट्टारकस्यशिष्यः एळवाचार्यगुरुः
 तस्यशिष्यः वर्धमानगुरुः....तस्मै तं ग्राममदात् स्वपुत्र श्रीशंकरगण विज्ञापनेन
 श्रीकंभदेव श्रीविजयवसतये तळवन नगरे प्रतिष्ठितायै ॥

The son of Kṛṣṇarāja (who captured the wealth of the Chālūkyas) was Dhōra, who “leaped over his elder” (Gōvinda II). Dhōra imprisoned the Ganga who had proved formidable to other kings, defeated the Pallava and the Gauda, drove Vatsarāja into the deserts of Maru and captured two

white parasols of the Gauḍa. Such was Dhruva Nirupama. His son was Gōvinda (III) who out of great pity, ordered the Ganga king to be released from prison, but when the Ganga after going back to his own territory, tried to revolt, Gōvinda defeated and reimprisoned him. Gōvinda also defeated the Gūrjaras and the Mālavas. In his camp at the foot of the Vindhyaś Mārāśarva came to pay homage. From Śrībhavana after the rainy season, Gōvinda came again to the banks of the Tungabhadra and took the wealth of the Pallava. The lord of Vēṅgi on the written orders of Gōvinda came like a servant and built the high outer fort walls in the city precincts.

Such was Prabhūtarsha Gōvindarājadēva meditating on the feet of Dhārāvarsha dēva. The son of Dhārāvarsha was Raṇāvalōka Kambha rāja, residing at Talavananagara, who granted the village of Badanaguppe in Punnāḍa Eḍenāḍu in Ś. 730 Kārtika Pournima, Rōhiṇī, Monday to Vardhmāna, of Sirmalage gaṇa. The grant was made at the request of Kamba's son Śankaragaṇṇa.

**XL. PRAMĒYAKAMALA MĀRTĀṆḌA OF
PRABHĀCHANDRA**

गुरु॥ श्रीनंदि माणिक्यो नंदिताशेष सज्जनः ।

वंदताद्गुरितैकान्तरजो जैनमतार्णवः ॥

श्री पद्मनंदि सैद्धान्त शिष्योऽनेक गुणालयः ।

प्रभाचंद्रश्चिरं जीयात् रत्ननंदिपदेरतः ॥

श्री भोजदेवराज्ये श्रीमद्द्वारानंवासिना परापर परमेष्ठि प्रणामार्जितामल-
पुण्यनिराकृत निखिल मल कलंकैः श्रीमत्प्रभाचंद्रपंडितेन निखिलप्रमाणप्रमेय स्वरूपो-
द्द्योत परीक्षामुख पदमिदं विवृतमिति ॥ (Ch. VI.)

XLI. NYĀYAKUMUDA CHANDRŌDAYA OF
PRABHĀCHANDRA

माणिक्य नंदि पदमप्रतिम प्रबोधं
 व्याख्याय बोधिनिधिरेष पुनः प्रबंधः ।
 प्रारभ्येत सकल सिद्धिविधां समर्थे
 मूले प्रकाशित जगत्त्राय वस्तु सार्थे ॥
 बोधः कोऽप्यसमः समस्त विषयं प्राप्याकलंकं पदं ।
 जातस्तेन समस्त वस्तुविषयं व्याख्यायते तत्पदं ॥
 किं नः श्रीगणभृज्जिनैर्द्र पदतः प्राप्त प्रभावः स्वयं ।
 व्याख्याय प्रतिमं वचो जिनपतेः सर्वात्म भाषात्मकम् ॥

Prabhāchandra was the pupil of Akalanika in his boyhood and then the pupil of Māṇikya (*Ratna*) Nandi and Padmanandi. Since Jinasēna II mentions Prabhāchandra as the author of *Chandrōdaya*, Prabhāchandra's date cannot be later than 800 A.D. And since there is no evidence to distinguish the author of *Chandrōdaya* from the author of *Māriāṇḍa*, the reference to Bhōjadēva of Dhārā is spurious and the later Prabhāchandra, contemporary of Bhōja and Aviddhakarṇa Padmanandi, cannot be the author, the earlier Prabhāchandra, with whom he might have been confused.

XLII. HARIVAMŚA OF JINASĒNA I

जितात्म परलोकस्य कवीनां चक्रवर्तिनः ।

वीरसेन गुरोः कीर्तिरकलंकाव भासते ॥

यामितोभ्युदयेतस्य जिनेन्द्रगुणसंस्तुतिः ।

स्वामिनो जिनसेनस्य कीर्तिसंकीर्तयत्यसौ ॥

वर्धमान पुरेणोद्यदादिलोक्तिगमस्तथः ।

प्रस्फुरन्ति गिरांशांतः स्फुट स्फटिक भित्तिषु ॥

1—41

.. ..

तपोमयीं कीर्तिमशेषदिक्षु यः क्षिपन् बभौ कीर्तितकीर्तिषेणः ।

तदग्रशिष्येण शिवाग्रसौख्याभा ररिष्टनेमीश्वर भक्तिभाविनां ॥ 66—33

स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा धियाल्पयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।

यदत्र किञ्चिद्रचितं प्रमादतः परंपरव्याहृति दोषदूषितम् ॥ 34

तदा प्रसादास्तु पुराणकोविदाः सृजंतु जंतुस्थिति शक्तिवेदिनः ।

प्रशस्तवंशो हरिवंश पर्वतः क्रमे मतिः कालपतराल्य शक्तिता ॥ 35

शाकेश्वरदशतेषु राससुादशं पंचोत्तरेषूत्तरां ।

पार्तीद्रायुधनाम्नि कृष्णनृपजे श्रीवल्लभे दक्षिणां ।

पूर्वा श्रीमदवंतिभूभृदिनृपे वत्साधिराजेऽपरां ।

सौर्याणामधिमण्डलं जययुते वीरे वराहोवतु ॥ 53

कल्याणैः पार्वर्धमान विपुल श्री वर्धमाने पुरे ।

श्री पार्श्वालय नन्नराजवसतौ पर्याप्तिशेषः पुरा ।

पश्चाद्वास्तटिका प्रजाप्रजनित प्राज्यार्चनावर्चने ।

शान्तिशान्तिगृहे जिनेश रचितो वंशो हरीणामयम् ॥

54

व्युत्सृष्टाखिल मंघसंतति बृहत्पुष्पाट संघान्वये ।

प्राप्त श्री जिनसेन सूरिकविना लाभाय बोधेः पुनः ।

दृष्टोऽयं हरिवंश पुण्य चरितः श्री पार्श्वतः सर्वतो ।

व्यप्ताशामुखमण्डलः स्थिरतरः स्थेयात्पृथिव्यां चिरम् ॥

55

Jinasēna mentions as his gurus Virasēna and Kīrtishēṇa. He wrote this work in Śaka 705 (783 A.D.) when the north was ruled by Indrāyudha, the south by Śrīvallabha, the son of Kṛṣṇa, in the east there was the lord of Avanti, in the west Vatsādhirāja and in Souryamāṇḍala Jaya Vira Varāha.

The work was finished in the Nannarāja Basadi of the Pārśva temple and then in the Śāntinātha temple was worshipped by the people of Daustaṭikā. Jinasēna belonged to the Bṛhat Punnāṭa Saṅgha.

XLIII. PĀRŚVĀBHYUDAYA OF JINASĒNA

इति विरचितमेतत्काव्यमावेष्ट्य मेघं ।
 बहुगुणमपदोषं कालिदासस्य काव्यम् ॥
 मलिनितपर काव्यंतिष्ठतादाशशांकं ।
 भुवनमवतु देवः सर्वदामोघवर्षः ॥
 श्रीवीरसेनमुनि पाद पयोज भृंगः ।
 श्रीमानभूद्विनयसेन मुनिर्गरीयान् ।
 तच्चोदितेन जिनसेनमुनीश्वरेण ।
 काव्यं व्यधायि परिवेष्टितमेघदूतम् ॥

इत्यमोघवर्षपरमेश्वर परमगुरु श्रीजिनसेनाचार्यविरचित मेघदूत वेष्टित वेष्टिते
 पार्श्वभ्युदये—

Pārśvābhyudaya is a *vēshtita kāvya*, adapting the lines of Kālidāsa's *Mēghasandēśa* to suit Pārśva story. Jinasēna was prompted to write this by his fellow-student Vinayasēna, the disciple of Vīrasēna. Jinasēna calls himself the *parama-guru* of Amōghavarsha Paramēśvara.

XLIV. *AMŌGHAVṚTTI* OF ŚĀKAṬĀYANA

ख्याते दृश्ये ॥—VI-3-202.

भूतेऽनद्यतने, ख्याते लोकविज्ञाते, दृश्ये प्रयोक्तुःशक्य दर्शने, वर्तमानाद्धातो-
लङ्प्रत्ययोभवति । लिङ्पवादः । अरुणदेवः पाण्डयम् । अदहदमोघवर्षोऽरातीन् ।
ख्यात इति किं । चकार कटं देवदत्तः । दृश्ये इति किं । जघान कंसं किल
वासुदेवः । अनद्यतन इति किं । उदगादादित्यः ॥

Śakaṭāyana—a Śvētāmbara scholar wrote his grammar and a *vṛtti* on it, at the court of Amōghavarsha. The *vṛtti* is named *Amōghavṛtti* after the patron. Śakaṭāyana in illustrating the *anadyatana bhūta* tense, refers to the conquest over Pāṇdyas and the “burning of enemies” by Amōghavarsha.

I.A., XI, p. 161 ; *XX* ; *E.I.*, VI, p. 195.

I.A., 1887, p. 24.

XLV. VARDHAMĀNA CHARITA OF ASAGA

श्रियंत्रिलोकीतिलकायमाना मात्यन्तिकी ज्ञात समस्त तत्त्वं ।
 उपाततं सन्मतिमुज्ज्वलोकं वन्दे जिनेन्द्रं हतमांहतन्द्रम् ॥ .
 मुनि चरण रजोभिः सर्वदाभूतधात्र्यां प्रणति समयलघ्नैः पावनीभूत मूर्ध्ना ।
 उपशम इवमूर्तः शुद्ध सम्यक्त्वयुक्तः पटुमत्तिरितिनाम्ना विश्रुत श्रावकोभूत् ॥
 तनुमपितनुतां यःसर्वपर्वोपवासैः तनुमनुपमधीः सःप्रापयन् संचिनोति ।
 सततमपि विभूतिं भूयसीमन्नदान प्रभृतिरुपपुण्यं कुंद शुभ्रं यशश्च ॥
 भक्तिं परामविरतां समपक्षपाता मातन्वती मुनिनिकाय चतुष्टयेपि ।
 वेरित्तिरित्यनुपमा भुवितस्य भार्या सम्यक्त्व शुद्धिरिव मूर्तिमती सदाभूत् ॥
 पुत्रस्तयोरसग इत्यवदात कीर्तिं रासीन्मनीषि निवह प्रमुखस्यशिष्यः ।
 चन्द्रांशु शुभ्र यशसोभुवि नागनंद्याचार्यस्य शब्द समयार्णव पारगस्य ॥
 सद्गुणं दधता स्वभाव मृदुना निःश्रेयस प्रार्थिना ।
 साधूनां हृदयोषमेन शुचिना संप्रेरितः प्रेयसा ।
 एतत्सादर मार्यनंदि गुरुणा सिद्धये व्यधत्तासगः ।
 क्रीत्युत्कीर्तिनमत्र चारु चरितं श्री सम्मतः सम्मतः॥

The *Vardhamāna Charita* was written in the year 910. If it is the Śaka year, A.D. 988 will be too late a date for Asaga as Ponna in his *Śānti-Purāṇa* refers to Asaga as a Kannaḍa poet also. Asaga was the son of Paṭumatī and Vēritti and the disciple of Āryanandin (the disciple of Nāganandin). Asaga was at first a disciple of Bhāvakīrti at Moudgalyaparvata in Śrīnātharājya and then went to Varāṭa in the Chōḷa country where he wrote eight works (*Cat. of Skt. and Pkt. MSS. in C.P. and Berar*, Vol. 22, 111). Asaga's date is probably 852 A.D.

XLVI. GAṆITASĀRA SAMGRAHA OF MAHĀVĪRA

प्रणिपत्य वर्धमानं विद्यानन्दं विश्वगुणनिलयं ।	
सूरि० च महावीरं कुर्वे तद्गणितशास्त्रं तद्वृत्तिम् ॥	I-1
प्रीणितः प्राणि सस्यैर्धौनिरिति निरवग्रहः ।	
श्रीमतामोघवर्षेण येन खेष्ट हिनैषिणा ॥	3
वशीकुर्वज्जगत्सर्वं स्वयं नानुवशः परैः ।	
नाभिभूतः प्रभुस्तस्मात् अपूर्वं मकरध्वजः ॥	5
यो विक्रमं क्रीतिं चक्री चक्रकृतं क्रियः ।	
चक्रिकाभञ्जनो नाम्ना चक्रिका भञ्जनोंजसः ॥	6
विध्वस्तैकान्त ¹ पक्षस्य स्याद्वादन्याय वेदिनः ।	
देवस्य नृपतुंगस्य वर्धतां तस्यशासनम् ॥	8

.. ..

धान्य परिभाषाः—

विदिष्य षोडशकास्तत्र चतस्रः कुडहो भवेत् ।	
कुडहाः चतुरः प्रस्थः चतुःप्रस्थानथाढकम् ॥	36
चतुर्भिराढकैर्द्रोणो मानी द्रोणैश्चतुर्गुणैः ।	
खारी मानी चतुष्केण खार्यः पञ्च प्रवर्तिका ॥	37
सेयं चतुर्गुणा वाहः कुम्भः पञ्च प्रवर्तिका ।	
इतः परं सुवर्णस्य परिभाषा विभाष्यते ॥	38

सुवर्ण परिभाषाः—

चतुर्भिर्गण्डकैर्गुंजा गुंजाः पञ्च पणोच्यते ।	
धरणं धरणे कर्षः पलं कर्षचतुष्टयम् ॥	
धान्यद्वयेन गुंजैका गुंजायुग्मेन माषकः ।	
माषषोडशकेनात्र धरणं परिभाष्यते ॥	

रजत परिभाषाः—

तद्द्रव्यं सार्धकं कर्षः पुराणांश्चतुरः पलम् ।	
रूप्ये मागधमानेन प्राहुस्संख्यानं कोविदैः ॥	

लोह परिभाषाः—

कला नामा चतुष्पादाः सपादाः षट्कला यवः ।	
यवैश्चतुर्भिरंशः स्यात् भागोशानां चतुष्टयम् ॥	

¹ विद्वदैकान्त

द्रक्षूणि भागषट्केन दीनारोस्माद्विसंगुणः ।	
द्रौदीनारौ स्ततेरंस्यात् प्राहुर्लोहेत्र सूरयः ॥	
पलैः द्वादशभिस्सार्धैः प्रस्थः पल शतद्वयं ।	
तुला दशतुलाभारः संख्यादक्षाः प्रचक्षते ॥	44
वस्त्राभरणवेत्राणां युगुलान्यत्र विंशतिः ।	
कोटिकान्यंतरं भाष्ये परिकर्माणि नामतः ॥	45
.. .. .	

विध्वस्तदुर्नयध्वान्तः सिद्धः स्याद्वादशासनः ।

विद्यानंदो जिनाजीयात् वादीन्द्रोमुनिपुंगवः ॥ III-2

Mahāvira, the author of this mathematical work, was the disciple of Vidyānanda Vādindra and the teacher to Amōghavarsha. Amōghavarsha had the titles Dēva, Nṛpatuṅga, Chakrikābhanjana, etc. Mahāvira gives some account of the coins, weights and measures of his time.

Grain—

4 Kuḍuhas	= 1 Prastha
4 Prasthas	= 1 Āḍhaka
4 Āḍhaka	= 1 Drōṇī
4 Drōṇī	= 1 Mānī
4 Mānī	= 1 Khārī
5 Khārī	= 1 Pravartika (?)
4 Pravartika	= 1 Vāha
5 Pravartika	= 1 Kumbha

Gold—

4 Gandaka	= 1 Gunja
5 Gunjas	= 1 Paṇa
2 Dharaṇas	= 1 Karsha
4 Karsha	= 1 Pala
2 Dhānyas	= 1 Gunja
2 Gunjas	= 1 Māsha
16 Māshas	= 1 Dharaṇa

Silver—

2½ (Dharaṇas ?)	= 1 Karsha
4 Palas	= 1 Purāṇa (according to Māgadha weights)

Metal—

4 Pādas	= 1 Kala
6 Kalas	= 1 Yava
4 Yavas	= 1 Aṁśa
4 Aṁśas	= 1 Bhāga
6 Bhāgas	= 1 Drakshu (Drachma)
2 Drakshus	= 1 Dīnāra (Dīnāricus)
2 Dīnāras	= 1 Stātōra (Stater)

XLVII. MAHĀPURĀṆA OF JINASĒNA II

कवयः सिद्धसेनाद्या वयं च कवयोमताः ।
 मणयः पद्मरागाद्यः ननुकाचोपिमेचकः ॥
 यद्वचोदर्पणे कृत्स्नं वाङ्मयं प्रतिबिम्बितम् ।
 तान्कवीन्बहून्मन्येऽहं किमन्यैः कविमानिभिः ॥
 नमः पुराणकारेभ्यो यद्वत्काञ्जे सरस्वती ।
 येषामन्य कवित्वस्य सूत्रपातायितं वचः ॥
 प्रवादि करियूथानां केसरी नय केसरः ।
 सिद्धसेन कविर्जीयात् विकल्पनखरांकुरः ॥
 नमस्समंत भद्राय महते कवि वेधसे ।
 यद्वचो वज्रपातेन निर्भिन्नाः कुमताद्वयः ॥
 कवीनां गमकानांच वादिनां वाग्मिनामपि ।
 यशः सामंतभद्रीयं मूर्ध्नि चूडामणीयते ॥
 श्रीदत्ताय नमस्तस्मै तपः श्री दीप्तमूर्तये ।
 कंठीरवायितंयेन प्रवादीभप्रभेदिने ॥
 विदुष्वणीषु संसत्सु यस्य नामापि कीर्तितं ।
 निखर्वयति तद्वर्षं यशोभद्रः सपातुनः ॥
 चंद्रांशु शुभ्र यशसा प्रभाचंद्रकविस्तुवे ।
 कृत्वा चंद्रोदयं येन शश्वदाह्लादितं जगत् ॥
 यदा कल्पमनाम्लायि(नि) सतां शेखरतां गतं ।

.. ..

शीर्ताभूत जगद्यस्य वाचाराध्य चतुष्टयम् ।
 मोक्षामार्गं समापन्नः शिवकोटिमुनीश्वरः ॥
 काव्यानुचितनेयस्य जटाः प्रबल वृत्तयः ।
 अर्थान्स्मानुवदंतीव जटाचार्यः सनोवतात् ॥
 धर्म सूत्रानुगा हृद्या यस्य वाङ्मणयोमला ।
 कथालंकारतां भेजुः काणभिभुर्जयत्यसौ ॥
 कवीनां तीर्थकृद्देवः किंतरां तत्र वर्ण्यते ।
 विदुषां वाङ्मलध्वंसि तीर्थं यस्य वचोमयम् ॥
 भट्टाकलंक श्रीपाल पात्रकेसरिणां गुणाः ।
 विदुषां हृदयारूढा हारयंतेति निर्मला ॥
 कवित्वस्य परासीमा वाग्मिन्त्वस्य परंपदं ।
 गमकत्वस्य पर्यन्तो वादिसिंहोच्यतेनकैः ॥

श्री बीरसेन इत्यात्त भट्टारकपृथुप्रथः ।
सनः पुनातु पूतात्मा कविचंद्रारको मुनिः ॥
लोकवित्त्वं कवित्वंच स्थितं भट्टारके द्वयं ।
वाञ्छिता वारिमता यस्य वाचा वाचस्पतेरपि ॥
सिद्धान्तोप निबद्धानां विधातुर्महुरोश्चिरं ।
मन्मनः सरसि स्थेयान् मृदुपाद कुशेशयम् ॥
धवळां भारतीं तस्य कर्मातै च विधुनिर्मलां ।
धवळीकृत निःशेष भुवनां तं नमाम्यहम् ॥
जन्मभूमिस्तपोलक्ष्म्याः श्रुतप्रशमयोर्विधिः ।
जयसेनगुरुः पातु बुध वृन्दाग्रणिः स नः ॥
सपूज्यः कविभिर्लोके कवीनां परमेश्वरः ।
वागर्थ संग्रहं कृत्स्नं पुराणं यः समग्रहीत् ॥

I-60

.. ..
तदापीडमनुस्मर्तुं प्रभविष्यति धीधनाः ।
जिनसेनाग्रजाः पूज्याः कवीनां परमेश्वरः ॥

153

.. ..
इत्थं स पृथिवीमध्यात् पारस्त्यान् निर्जयन्नृपान् ।
प्रतस्थदक्षिणामाशां दक्षिणात्य जिगीषया ॥ XXVII-77
यतोयतोबलं जिष्णोः प्रचलत्युद्धनायकं ।
ततस्ततः समासन्ता नमन्त्यानघ्रमौल्यः ॥
त्रिकळिं गाधिपा नांशान् कच्छान्ध विषयाधिपान् ।
प्रातरान् केरळान् चोरान् पुन्नाटोश्च व्यजेष्टसः ॥
कूटस्थानौलिकान्श्च स माहिपक मेकुरान् ।
पाण्डयानंतरपांड्यांश्च दण्डेन वशमानयत् ॥
सप्तगोदावरीतीर्त्वा पश्यन्गोदावरिं शुचिं ।
सञ्जीरांच प्रवेणींच व्यतीयाय समं बलैः ॥
कर्णाटकान् स्फुटाटोप विकटोद्धट वेषकान् ।
हरिद्रांजन ताम्बूल प्रियान् प्रायो यशोधनान् ॥
आंध्राक्षप्रहारेषु कृतलक्ष्यान् कदर्यकान् ।
पाषाण कठिणानगैर्नपरं हृदयैरपि ॥
करग्रहेणसंपीड्य दक्षणाशां वधूमिव ।
प्रसभं हृततत्सारो दक्षिणाब्धिमगात्प्रभुः ॥

98

अथ तस्मिन् वनाभोगे सैन्यमावसयद्विभुः ।

वैजयन्तं महाद्वारं निकटं बुनिधेस्तटे ॥

103

लेभेऽभेद्यमुरश्छदं वरतनोग्रैर्वेयकं च स्फुरद्- ।

चूडारत्नमुदंशु दिव्य कटकान् सूत्रं च रत्नोज्ज्वलं ।

सद्रत्नैरिति पूजितः स भगवान् श्रीवैजयन्त्यार्णवे ।

द्वारेण प्रति सन्निवृत्य कटकं प्राविशदुत्तारणम् ॥

167

Jinasēna II mentions great Jaina scholars who preceded him :—Siddhasēna, Samantabhadra, Śrīdaṭṭa, Yaśōbhadra, Prabhāchandra (of *Nyāyakumuda Chandrōdaya*), Śivakōṭi Jaṭāchārya, Kāṇabhikṣhu (of *Kathālamkāra*), Dēva, Bhaṭṭa-kaḷamka, Śrīpāla, Pātrakēsari, Vādisimha, Vīrasēna (who put Vāhaspaṭi to silence), Jayasēna Kavi Paramēśvara.

In enumerating the conquests of Bharata, Jinasēna mentions the following southern kingdoms :—Trikaṭiṅga, Auśa, Kachhāndhra, Prātara, Kēraḷa, Chōra, Punnāṭa, Kūṭastha-Auḷika (Āluka ?), Māhishaka, Mēkura, Pāṇḍya, Antara Pāṇḍya. Having crossed the *Sapta Gōdāvarī*, he saw the *Gōdāvarī* and then crossed the *Sannīra* and *Pravēṇī*. He defeated the *Karṇāṭakas* who wore strange dress and were fond of turmeric and betel-leaves. The *Āndhras* and *Kadaryakas* were captured and a tribute was levied from the south. Then the victor came to *Vaijayantamahādvāra* near the sea (Banavāsi).

XLVIII. JAYADHAVALA TĪKĀ OF JINASĒNA II

इति श्रीवीरसेनीया टीकासूत्रार्थबोधिनी ।
 मटग्रामपुरे श्रीमदूर्जरायानुपालिते ॥
 फाल्गुणमासिपूर्वाह्ने दशम्यां शुक्ल पक्षके ।
 प्रवर्धमानपूजायां नंदीश्वरमहोत्सवे ॥
 अमोघवर्षराजेन्द्र प्राज्यराज्य गुणोदया ।
 निष्ठित प्रचयंयायादाकल्पांत मनल्पिका ॥
 षष्ठिरेव सहस्राणि ग्रंथानां परिमाणतः ।
 श्लोकेनानुष्ठुभेनात्र निर्दिष्टान्युनु पूर्वशः ॥
 विभक्तिः प्रथमस्कंधो द्वितीयः संक्रमोदयः ।
 उपयोगश्च शेषास्तु तृतीयस्कंध इष्यते ॥
 एकान्नषष्टि समधिक सप्तशताब्देषु शकनरेंद्रस्य ।
 समर्ततेषु समाप्ता जयधवळा प्राभृतव्याख्या ॥
 गाथा सूत्राणि सूत्राणि चूर्णीसूत्रंतु वार्तिकम् ।
 टीका श्री वीरसेनीयाऽशेषापद्धति पंजिका ॥
 श्री वीरप्रभुभाषितार्थघटना निर्लोडितान्यागम ।
 न्याया श्री जिनसेन सन्मुनिवरै रादेशितार्थःस्थितिः ॥
 टीका श्री जयचिहितोर धवळा सूत्रार्थ संबोधिनी ।
 स्थेयादारविचंद्रमुज्ज्वलतमा श्रीपाल संपादिता ॥

Jinasēna wrote this gloss on the work of Virasēna in
 Ś. 759, Phālguna Śuddha Daśami Nandīśvara festival day,
 when Amōghavarsha was ruling. The work was finished in
 Maṭagrāma in the jurisdiction of Gūrjarārya.

**XLIX. PRAŚNŌTTARA RATNAMĀLIKĀ OF
AMŌGHAVARSHA**

प्रणिपत्य वर्धमानं प्रश्नोत्तर रत्नमालिकां वक्ष्ये ।
 नागनरामरवंशं देवं देवाधिपं वीरम् ॥
 कः खलु नालंक्रियते दृष्टादृष्टसाधन पटीयान् ।
 कण्ठस्थितया विमल प्रश्नोत्तर रत्नमालिकया ॥
 नळिनीदलगत जललवतरळं किं धनमथायुः ।
 के शशधर करविकरानुकारिणः सज्जनाएव ।
 दानं प्रियवाक्सहितं ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यं ।
 त्यागमहितं च वित्तं दुर्लभमेतच्छुतुर्भद्रं ॥
 इति कण्ठगताविमला प्रश्नोत्तर रत्नमालिका येषां ।
 ते मुक्ताभरणा अपि विभान्ति विद्वत्समाजेषु ॥
 रचिता सितपट गुरुणा विमला विमलेन रत्नमालेव ।
 प्रश्नोत्तर रत्नमालेयं कण्ठगता कं नभूषयति ॥

 विवेकात्यक्त राज्येन राज्ञेयं रत्नमालिका ।
 रचितामोधवर्षेण सुधिया सदलंकृताः ॥

This work has been attributed to various authors like Śaṅkarāchārya and Vimalā, but Tibetan authorities and the last verse attribute it to Amōghavarsha, who is said to have abdicated his kingdom. Probably this abdication took place after the king had sacrificed his left finger in order to avert some national calamity (*E.I.*, 18, *Sanjan grant*).

L. KAVIRĀJAMĀRGA OF NṚPATUMGA

ಶ್ರೀ ತಳ್ತುರದೊಳ್ ಕೌಸ್ತುಭಜಾತದ್ಯುತಿ ಬಳಸಿ ಕಾಂಡಪಟದಂತಿರೆ ಸಂ
 ಪ್ರೀತಿಯಿನಾವನನಗಲಳ್ ನೀತಿನಿರಂತರನುದಾರನಾ ನೃಪತುಂಗಂ || I-1
 ಕೃತಕೃತ್ಯಮಲ್ಲನಪ್ರತಿಹತ ವಿಕ್ರಮನೊಸೆದು ವೀರನಾರಾಯಣನ |
 ಸ್ವತಿಸಯಧವಳಂ ನಮಗೀಗ ತರ್ಕತೋಪಸ್ಥಿತ ಪ್ರತಾಪೋದಯಮಂ ||
 I-2

ಶ್ರುತದೊಳ್ಬಾವಿಸಿ ನೋಟಿನ್ನಿಡೆ ಸತತಂ ಕವಿವೃಷಭರಾಪ್ರಯೋಗಂಗ
 ಕೊಳಂ |
 ಕೃತಪರಿಚಯ ಬಲನಪ್ಪನತಿಶಯಧವಳನ ಸಭಾಸದರ್ ಮನ್ನಿಸುವರ್ ||
 I-5

.. ..
 ಮಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಗಬ್ಬಂಗಳೊಳಗಣಿತಗುಣ ಗದ್ಯ ಪದ್ಯ ಸಂನುಶ್ರಿತಮಂ |
 ನಿಗದಿಸುವರ್ ಗದ್ಯಕಥಾ ಪ್ರಗೀತಿಯಿಂ ತಚ್ಚಿರಂತನಾಚಾರ್ಯರ್ಕಳ್ ||
 I-27

ವಿಮಲೋದಯ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಮೇತ ಜಯಬಂಧು
 ದುರ್ವಿನೀತಾದಿಗಳೀ |
 ಕ್ರಮದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ ಗದ್ಯಾಶ್ರುಮಪದ ಗುರು ತಾಪ್ರೀತಿಯಂ
 ಕೈಕೊಂಡರ್ || I-29

.. ..
 ಪರಮ ಶ್ರೀವಿಜಯ ಕವೀಶ್ವರ ಪಂಡಿತಚಂದ್ರ ಲೋಕಪಾಲಾದಿಗಳಾ |
 ನಿರತಿಶಯ ವಸ್ತು ವಿಸ್ತರ ವಿರಚನೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ತದಾದ್ಯಕಾವ್ಯಕ್ಕೆಂದುಂ ||
 I-33

.. ..
 ಕಾನೇರಿಯಿಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿ ವರಮಿರ್ಪ ನಾಡದಾ ಕನ್ನಡದೊಳ್ |
 ಭಾವಿಸಿದ ಜನಪದಂ ವಸುಧಾವಳಯ ವಿಲೀನ ವಿಶದ ವಿಷಯ ವಿಶೇಷಂ ||
 I-36

ಅದಟೊಳಗಂ ಕಿಸುವೊಲಲಾ ವಿದಿತ ಮಹಾಕೊಪಣ ನಗರದಾ
 ಪುಣಿಗೊಳಿಯಾ |
 ಸದಭಿಸ್ತುತಮ ಶ್ಲೋಕಂ ದದ ನಡುವಣ ನಾಡೆ ಕನ್ನಡದ ತಿರುಳ್ ||
 I-37

ಪದನಟುದು ನುಡಿಯಲುಂ ನುಡಿದುದನಟುದಾರಯಲು ಮಾರ್ಪರಾ
 ನಾಡವರ್ಗಳ್ |
 ಚದುರರ್ ನಿಜದಿಂ ಕುಟಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯಪ್ರಯೋಗ ಪರಣಿತ
 ಮತಿಗಳ್ || I-83

.. ..
 ಅತಿಶಯ ಪ್ರತಿಭಾವಿಭವಂ ಮಹಾಚತುರ ವೃತ್ತಿನಿತಾಂತಮನಾಕುಳಂ ।
 ಪ್ರತಿವಿತರ್ಕಿತ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಶ್ರಿತ ಮಹಾನ್ಯಪತುಂಗಸಭಾಸದಂ ॥
 III-220

.. ..
 ನಿರವದ್ಯಾನ್ವಯನುಧ್ವನುಧ್ವತ ಮಹಾಕ್ಷೇರಾಬ್ಧಿ ಡಿಂಡೀರ ಪಾಂ ।
 ಡುರ ಮಾಕ್ರಾಂತ ಸುಶೈಲಸಾಗರಧರಾಶಾ ಚಕ್ರವಾಳಾಂ ಬರಂ ।
 ಪರಮ ಶ್ರೀವಿಜಯ ಪ್ರಭೂತಿಜಯಶಂ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲವೃದ್ಧಾಹಿತಂ ।
 ಪರಮಾನಂದಿತ ಲೋಕಮೊಪ್ಪೆ ನೆಲಗೊಳ್ಳಾ ಚಂದ್ರತಾರಂಬರಂ ॥
 III-237

ಇದು ಪರಮ ಸರಸ್ವತೀ ತೀರ್ಥಾವತಾರ ನೃಪತುಂಗದೇವಾನುನುತ
 ಮಪ್ಪ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಂ.

This is the earliest extant Kannada poetic work and is attributed to Nṛpatunga Amoghavarsha though it might have actually been written by Śrīvijaya or Kavīśvara, a courtier of the king. Karmātaka extended from the Kāverī to Gōdāvarī and four important centres were Kisuvoḷa, Kopaṇa, Puṛigeṛe and Onkunda. Previous authors like Vimala, Udaya, Nāgārjuna, Jayabandhu, Durvinīta, Śrīvijaya Kavīśvara, Paṇḍitachandra, and Lōkapāla are mentioned.

LI. KALYĀṆAKĀRAKA OF UGRĀDITYA

पादात्यंगः पादपूज्यार्चिताय नदयंशीतंचांजनं सिद्धसेनैः ।

अक्ष्मो मूध्रास्तर्पणं श्रीजटाखैर्विख्यातैर्दृष्टिसंहारकाले ॥

.. ..

श्रीनंदाचार्यादशंषागमज्ञाद् ज्ञात्वादोषान् दोषजानुग्रोगान् ।

तद्वैषज्यप्रक्रमंचापि सर्वं प्राणापायादेतदुद्धृत्य नीतम् ॥

शालाक्यं पादपूज्यं प्रकर्ततमधिकं शल्यतन्त्रांच पात्र- ।

स्वामिप्रोक्तं विषोऽग्रग्रहं शमनर्थाः सिद्धसेनैः प्रसिद्धः ॥

काथे यासान्चिकित्सा दशरथगुरुभिर्मैघनादैः शिशूनां ।

वैद्यं वृष्यंच दिव्यामृतमपि कथितं सिंहनादैः मुनीन्द्रैः ॥

अष्टांगमध्यखिलमत्र समंतभेदः प्रोक्तं सविस्तरवचोविभवं विशेषात् ।

मंक्षेपतो निर्गादितं तदिहात्मशक्या कल्याणकारकमशेषपदार्थयुक्तम् ॥

वैंगीशत्रिकलिंगं देशजननं प्रस्तुत्य सानूक्तः ।

प्रोद्यद्भलता विताननिरतैः सिद्धैस्सविधाधरैः ।

सर्वैर्मंदरं कंदरोपमगुहा चैत्यालयालंकृते ।

रम्येरामगिरौ गिरौविगन्धितं शास्त्रं हितं प्राणिनाम् ॥

भूयाद्वात्रीममन्ता चिरतरमतुलान्युत्सवोद्गायमाना ।

जायाद्धर्मोजिनस्य प्रविमलं विलगद्द्रव्यतत्त्वैकधामा ।

पायाद्राजाधिराजः सकल वसुमतां जैनमार्गानुरक्तः ।

स्थेया उज्जैनैर्द्रव्यं शुभकर्मस्विलं प्राणिनां मान्यमेतत् ॥

.. ..

जीयाल्ललितकीर्त्याख्यो मद्गुरुमुनिपुंगवः ।

देवचंद्रयर्तीद्राख्यो दयापालप्रसन्नधीः ॥

उक्तानुक्तपदार्थशेषमखिलं रांगृह्य सर्वान्मनां ।

वक्तुं सर्वविदां प्रणीतनरुदाकं क्वावासमर्थः ॥

इत्येवं सुविचार्य वजितमपि प्रारब्धं शास्त्रं बुधैः ।

पारं मन्पुरुषः प्रयात्यरमतो वक्ष्यामि संक्षेपतः ॥

स्थानं रामगिरीन्द्रं सदृशः सर्वार्थसिद्धिप्रदं ।

श्रीनंदि प्रभवोऽखिलागमविधिः शिक्षाप्रदान् सर्वदां ।

प्राणापाय निरुपितार्थमाखलं सर्वज्ञं संभाषतं ।

सामग्री गुणताहि सिद्धिमधुना शास्त्रं स्वयं नान्यथा ॥

श्रीं विष्णुराजपरमेश्वरमाळमाला संलालितोऽग्रयुगलः सकलागमज्ञः ।

आलापनीयगणनुव्रतमन्मुनीन्द्रः श्रीर्नादिनंदितगुरुर्जितोहम् ॥

तस्याज्ञयाविविध भेषजदानसिद्धैः सदैववत्सलतपः परिहारणार्थं ।
 शास्त्रं कृतं जिनमतोद्धत मेतदुद्यत् कल्याणकारकमिति प्रथितं धरायाम् ॥
 इत्येतदुत्तरमनुत्तरमुत्तमज्ञैः विस्तीर्णमस्तुयतमस्त समस्तदोषान् ।
 प्राग्भाषितं जिनवरैरघुनामुनीन्द्रोऽग्रादित्य पंडित महागुरिभिः प्रणीतम् ॥
 इति जिनवत्कनिर्गत सुशास्त्र महाबुद्धिनिधेः ।
 सकल पदार्थं विस्तृत तरंग कुलाकुलकः ।
 उभयभवार्थसाधन तरुद्वय भासुरतो ।
 निस्तुतमिदं हि शीकरानिभं जगदेकहितम् ॥
 इत्युग्रादित्याचार्यं विरचितं कल्याणकारकस्समाप्तः ॥

This medical work was written by Ugrādityapaṇḍita at Rāmagiri in Vengīśa Trikāṅga (?). His teacher was Śrīnandyāchārya who was worshipped by Śrīviṣṇurāja (probably Viṣṇuvardhana, the Eastern Chālukya, a subordinate of Amōghavarsha, who is referred to as Rājādhirāja, interested in Jainism). Ugrāditya also refers to Lalita Kīrti, Devachandra and Dayāpāla. One Dayāpāla lived in the eleventh century. The authorities quoted by Ugrāditya are Meghanāda, Simhanāda, Pūjyapāda, Samantabhadra, Siddhasena and Pātrasvāmī.

LII. NAḬA CHAMPU OF TRIVIKRAMA BHATṬA

जयति मधुसहायः सर्वसंसारवल्ली
 जनन जरठकन्दः कोऽपिकंदर्पदेवः ।
 तदनु पुनरपांगोत्संग संचारितानां
 जयति तरुण योषि ल्लोचनानां विलासः ॥
 अस्ति शाण्डिल्यनाम्नो महर्षेर्वंशः ।
 तेषां वंशे विशदयशसां श्रीधरस्यात्मजोभूत् ।
 देवा (नेमा) दिल्यः स्वर्मातविकसद्देवविद्याविवेकः ।
 उत्कल्लोलां दिशिदिशिजना कीर्तिपीयूषसिंधुं ।
 यस्याद्यापि श्रवणपुटकैः कूणिताक्षाः पिबन्ति ॥
 तैस्तैरात्मगुणैरेन त्रिलोत्रयास्तिलकायितम् ।
 तस्मादस्मि सुतोजातो जाड्यपात्रं त्रिविक्रमः ॥ I-20

.. .. .

इति श्री त्रिविक्रमभट्ट विरचितायां दमयन्तीकथायाम् हरचरणसरोजांकायां—

Trivikramabhaṭṭa was the son of Nemāditya the composer of the Bāgumra grant of Indra III in 915 A.D. Kandarpa probably is an allusion to Raṭṭakandarpa Indra III.

LIII. CHANĀKAUŚIKA OF KṢĒMĒŚVARA

नान्द्यन्ते सूत्रधारः :—

अलमति विस्तरेण । आदिष्टोस्मि दुष्टामात्य बुद्धि वागुराऽलम्भ्य सिंहरंहसा
भ्रूभंग लीलासमुद्धृताशेष कण्टकेन, समर सागरान्तर्ध्रमद्भुजादण्ड मन्दराकृष्ट लक्ष्मी-
स्वयंवर प्रणयिना श्री मंहीपालदेवेन । यस्येमां पुराविदः प्रशस्त गाथामुदाहरति

यः संधित्य प्रकृतिगहनामार्य चाणक्यनीति ।

जित्वानंदान् कुसुमनगरं चंद्रगुप्तो जिगाय ।

कर्णाटत्वं ध्रुवमुपगतानय तानेव हंतुम् ।

दौर्दर्पाढ्यः स पुनरभव च्छ्रीमहीपालदेवः ॥

.

येनादिश्य प्रयोगं घनपुलकभृता नाटकस्यास्य हर्षात् ।

वस्त्रालंकार हेम्नां प्रतिदिनमकृशाराशयः संप्रदत्ताः ॥

तस्य क्षत्रप्रभूतेः भ्रमन्तु जगदिदं कार्तिकेयस्य कीर्तिः ।

परे क्षीराख्यसिंधोरारप कवि यशसा सार्धमग्रेसरेण ॥

.

LIV. CHITALDRUG INSCRIPTION OF
AMŌGHAVARSHA II

ಸ್ವಸ್ತ್ಯಮೋಘವರ್ಷದೇವ ಶ್ರೀ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕರ ವಿಜಯರಾಜ್ಯಮಾಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂ ಬರಂ
ಸಲುತ್ತಮಿರೆ—

ಸಕನ್ಯಪ ಕಾಳಾತೀತ ಸಂವತ್ಸರಂಗಳ್ ಲರ್ಹನೆಯ ಹೇವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರಂ
ಪ್ರವರ್ತಿಸೆ, ತದ್ವರ್ಷಾಭ್ಯಂತರ ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳದಮಾವಾಸ್ಯೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ
ದಂದು ರಟ್ಟಭೂಪರ ವಂಶಾವಳಿ—

ಅಜಸುತನತ್ರಿಯತ್ರಿಯ ಸುತಂ ರಶಿ, ಸೋಮಸುತಂ ಬುಧಂ ಬುಧಾ
ನ್ವಜನಜಿತಂ ಪುರೂರವನುದಾರ ಪುರೂರವ ನಂದನಂ ಜಗ
ದ್ವಿಜಿತ ಮಹಾಬಳಂ ನಮುಷಂ ನಹುಷಂಗೆ ಮಗಂ ಯಯಾತಿ ಭೂ
ಭುಜನಮಳಂ ಯಯಾತಿಗೆ ಮಗಂ ಯದು ಯಾದವರಾದರಾತನನ್ನಜರ್ ||
ಯಾದವಕುಲರೊಳ್ಳೊಲರುಂ ಮೇದಿನಿಯಂ ಸುಖದಿ ನಾಟ್ಟಿರವರಿಂ
ಬಳಿಯಂ |

ಶ್ರೀದಯಿತಂ ದಂತಿಗನುದಿತೋದಿತಮಾದಾತನಿಂದನಖಿಲ ರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಯೋಳ್ ||

ದಂತಿಗನ ಪುತ್ರರುಂ ರಾಜ್ಯಾಂತರಮಾದಂದು ಕನ್ನರಂ ಕಿಱಿಯಮ್ಮಂ |
ಸಂತಾನದೊಳಿಟ್ಟು ಬಳಿಕಂ ತಾತನ ತನಯನೊಪ್ಪೆ ನಿರುಪಮುದೇವಂ ||
ಆ ನಿರುಪಮಂಗೆ ಪುಟ್ಟಿದನಾನತ ಲಪುನ್ಯಪ ಕದಂಬಕಂ ಜಗತುಂಗಂ |
ತಾನಾ ಜಗತುಂಗನ ಮಗ ನೀನೆಲದೊಳ್ಳೆಗಟ್ಟಿ ನಮೋಘವರ್ಷ
ಮಹೀಶಂ ||

ನೆಗಟ್ಟಿದವಮೋಘವರ್ಷನ ಮಗನೆಂತುಂ ದೇವನೆನಿಸಿದಾ ದೇವನ ಪೆ- |
ಮಗ ನಿಂದರನಾತಂ ಕಲಿಯುಗದೊಳ್ ಚಾಗಿಯೆನಸಿದಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂ ||
ಇಂದಿರನ ಮಗಂ ದೇವಂ ತಂದೆಯವೊಲ್ಗೆಟ್ಟು ದೇವರಾಜ ಸುತಂ ತಾ |
ನಿಂದರನಾತನ ಮಗನಭಿವಂದಿತ ನಿಜವಕನ್ನರಂ ಧರ್ಮಪರಂ ||

.... ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಸಾಮಂತಾಧಿಪತಿ
ರಣರಂಗಭೂರಿಶ್ರವಂ ಕಾಯ್ಪರ ಜವಂ ಪ್ರತಿಬಲದಗ್ಗಳ ರಿಪುಗೆ ನಿಪ್ಪಸರಂ
ಕಲಿಯುಗರಾಮಂ ಜಯದುತ್ತರಂಗನತಿರಥಮಲ್ಲಂ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಶೂದ್ರಕಂ,
ಶ್ರೀಮತ್ಕನ್ನಯಂ ಕದಂಬಳಿಗೆ ಸಾಯಿರಮುಮಂ ನಿಧಿನಿಧಾನ ನಿಕ್ಷೇಪದಂಡಂ
ಮೊದಲಾಗಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಳನಂ ಗೈಯ್ಯಾಳುತ್ತಿರೆ ಕಾಕಂಬಾಳ
ಪಂಚಮಟಸಾ ನಮುಂ ಗಾವುಂಡಂ ಕಂಭಯ್ಯನುಂ.... ಗೊಗ್ಗಿಯ ದೇಗುಲದ
ಧರ್ಮರಾಶಿ ಭಟಾರರ ಕಾಲಂಕರ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ.

ಪಳೆಯಾಱಿಱಿಳ್ಳೇವನಾಟಂದಿಱಿದು ಮಡಿಪಿದೊಂ ಪಾಂಡ್ಯನಂದಂ
 ಗಳ ಕೊಂದಂ ವೀರನಂ ಶ್ರೀ ಪುರದೊಳಿಱಿದೊಂದ್ವಾತ್ತಜಂ ಪಲ್ಲವ
 ಕಳಱಿದು(?) ನೆಗಟ್ಟಿ ರೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟಾನ್ವಯರ್ಕ್ಕಳ್ ||

The record of Amōghavarsha II, dated S. 859 (937 A.D.) Hēviḷambi, Bhādrapada bahula, Newmoonday, Thursday, gives the genealogy of the Raṭṭas :

Dantiga
 |
 Kannara
 |
 Nirupama
 |
 Jagatuniga
 |
 Amōghavarsha
 |
 Dēva
 |
 Indara
 |
 Deva
 |
 Indira
 |
 Iriva Kannara

This Iriva Kannara or Kannayya had the titles Raṇarāṅga-bhūriśrava, Kaliyuga Rāma, Jayaduttarāṅga, Atirathamalla, was ruling Kadambaḷige 1000 and gave a grant to Dharmarāśi Bhatarar of Goggi's temple. A mutilated verse at the end mentions some exploits of Rāshtrakūtas : Deva killed the Pāṇḍya princes at Paleyar ; the son of Indra killed a Vira at Śrīpura ; the Pallavas were also defeated.

LV. ĀDIPURĀṆA OF PAMPA

ದುಂದುಭಿ ಗಭೀರ ನಿನದಂ ದುಂದುಭಿ ಸಂವತ್ಸರೋಧ್ಯವಂ ಪ್ರಕಟ
ಯಶೋ |

ದುಂದುಭಿ ಸಿಂಹಾಸನ ಸುರದುಂದುಭಿ ಪತಿಚರಣ ಕಮಲಭೃಂಗಂ
ಪಂಪಂ || I-33

ಶಕವರ್ಷಮೆಂಟುನೂಜಿಕ್ಕೆ ಕಡೆಯೊಳಿವತ್ತುಮೂಜು ಸಂದಂದು ಜಗ |
ತ್ಮಕಟ ಪ್ಲವ ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ತಿಕಂ ಮುದಮನೀಯೆ ನಂದೀಶ್ವರ
ದೊಳ್ || 16-76

ಸಿತಪಕ್ಷದ ಪಂಚಮಿ ದಿನ ಪತಿವಾರಂ ಶುಭದ ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್-|
ನ್ವಿತಮಾಗೆ ನೆಗಟ್ಟುದೀ ಮತ್ಕೃತಿ ಜಗದೊಳ್ ಪುದಿದು ಸಾಗರಾಂತ
ಕ್ಷಿತಿಯಂ || 77

LVI. VIKRAMĀRJUNA VIJAYA OF PAMPA

ಶ್ರೀಮಚ್ಚಳುಕ್ಯವಂಶ ಶಿಖಾಮಣಿ ವೈರೋಮಾಮೃತಕಿರಣನಿಪ
ಕಾಂಠಯನೊಳಕೊಂ |
ಡಿ ಮಹಿಯೊಳಾತ್ಮವಂಶ ಶಿಖಾಮಣಿ ಜಸಮೆಸೆಯೆ ಯುದ್ಧಮಲ್ಲಂ
ನೆಗಟ್ಟಂ ||

ಆತಂ ನಿಜಭುಜಬಲ ವಿಖ್ಯಾತನುಮನೆಯಾಳ್ವನಧಿಕಬಲನವನಿಪತಿ |
ವ್ರಾತ ಮಣಿಮಕುಟ ಕಿರಣದ್ರೋತಿತ ಪಾದ ಸಪಾದಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಷೈತಿಯಂ ||

ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಲ್ಲ ಮಹೀಪತಿಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿದನಖಿಲ |
ಕ್ಷಾತ್ರಪಾಲ ಮೌಳಿ ಮಣಿಕಿರಣಾಸಾಳಿತ ನಬಿಮಯೂಖ ರಂಜಿತ ಕಿರಣಂ ||
ಅರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬಂ ಸುಂದರಾಂಗನತ್ಯಂತ ವಸ್ತುವಂ ಮದಕರಿಯಂ |
ಭರದಿಂ ಪಡೆವಡೆಗುರ್ಬಿದ ಕರವಾಳೆನೆ ತೋಟಾ ನೃಪತಿ ಗೆಲ್ಲಂ ಗೊಂಡಂ ||
ನಿರುಪಮದೇವನ ರಾಜ್ಯದೊಳರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬವಂ ವಿಷಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳಂ |
ಬೆರಸೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗರ್ವವೆ ಬರೆಯಿಸಿದಂ ಪೆಸರನಖಿಲ ದಿಗ್ವಿಕ್ರಮಗಳೊಳ್ ||
ಅರಿಕೇಸರಿಗಾತ್ರಜರಂನರಪಶಿರೋದಳನಪರಣಿತೋಗ್ರಾಸಿಭಯಂ |
ಕರರೀಕಲಿಯಾರ್ವರೋಳಾದೊರೆಯೆನೆ ನರಸಿಂಹ ಭದ್ರದೇವರ್
ನೆಗಟ್ಟರ್ ||

ಬಲ್ಪರಿಕೆಯೊಳರಿನ್ಯಪರ ಪಡಲ್ಪಡೆ ತಟ್ಟಿಡು ರಣದೊಳಾ ವಿಕ್ರಮಮಂ |
ಸೋಲ್ಪಿನಮಾ ವರ್ಜಿಸಿದಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡರಿಕೆಗಳಗಂಗಳೊಳೀತಂ ||
ವನಧಿಪರೀತ ಭೂತಳದೊಳೀತನೆ ಸೋಲದ ಗಂಡನೆಂಬ ಪೆಂ |

ಪಿನ ಪೆಸರಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದುದಮಲ್ಲದೆ ವಿಕ್ರಮದಿಂದೆ ನಿಂದ ಗು |
ವೆನಲಿಜುದಾಂತರಂ ಮೊಸಳೆಯಂ ಪಿಡಿವಂತಿರೆ ನೀರೊಳೊತ್ತಿ ಭೀ |
ಮನನತಿ ಗರ್ವದಿಂ ಪಿಡಿಯೆ ಮೆಯ್ಯಲಿ ಬದ್ಧೆಗೆನೆನ್ನನಾವನೋ ||

ಆ ಬದ್ಧೆಗಂಗೆ ವೈರಿತಮೋಬಲದಶಶತಕರಂ ವಿರಾಜಿತ ವಿಜಯ |
ಶ್ರೀಬಾಹು ದುಗ್ಧಮಲ್ಲನಿಳಾ ಬಹುವಿಧ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪ್ರವೀಣ ನೃಪಾಲಂ ||
ಆತ್ಮಭುವನಾ ನರಾಧಿಪನಾತ್ಮಜನಾ ನಳ ನಹುಷ ಪೃಥು ಭಗೀರಥ ಮಾ |
ಹಾತ್ಮರ ನಿಳಿಜಿನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟ ಮಹಾತ್ಮಂ ನರಸಿಂಹನಜಿವಿನೊಳನು
ಪಮಾತ್ಮಂ ||

ಎಟುಂ ಮಾಳಳಮುಯ್ಯಂ ಪಾಟಿತಗಟ್ಟಿಡು ನರಗನುರುಬಿ
ದೊಡೆಕರಿಂ |
ಕೇಟಿಸಿದಾತನ ತೇಜದ ಬೀಟಲನನುಕರಿಪುವಾದುವೊಗೆದುರಿವುರಿಗಳ್ ||

ವಿಜಯಾರಂಭ ಪುರಸ್ಕರ ವಿಜಯ ಗಜಂಗಳನೆ ಪಿಡಿದು ಗೂರ್ಜರ ರಾಜ |
 ಧ್ವಜನಿಯ ನಿಲುದೋಡಿಸಿ ಭುಜವಿಜಯದೆ ವಿಜಯನುಮನಿಲಿಸಿದಂ
 ನರಸಿಂಹಂ ||

ಸಿಡಿಲವೊಲೆಬಿಗುವ ನರಗನ ಪಡೆಗಗಿದುಮ್ಮಳದಿನುಣ್ಣೆಡೆ
 ಯೊಳುಣ್ಣೆದೆಯುಂ |
 ಕೆಡದೆಡೆಯೊಳು ಕೆಡಯದೆ ನಿಂದೆಡೆಯೊಳು ನಿಲ್ಲದೆಯುಮೋಡಿದಂ
 ಮಹೀಪಾಲಂ ||

ಗಂಗಾವಾರ್ಧಿಯೊಳಾತ್ಮತುರಂಗಮಮಿಸಿಸಿ ನೆಗಬಿಡ್ಡಾಡಾತ್ಮ
 ಪ್ರಿಯನೊಳ್ |
 ಸಂಗನ ಗುಣಶೀಲತೆಯನಸುಂಗೊಳೆ ಭುಜವಿಜಯ ಗರ್ವದಿಂ
 ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂ ||

ಆ ನರಸಿಂಹ ಮನೋನಯನಾನಂದ ವಿಳಾಸವತಿ.... ಜಾಕವ್ವೆಗುಟಾದ
 ಪೆಂಡಿದೊರೆಯೋ ||

ಆ ಜಾಕವ್ವೆಗಮಾವ ಸುಧಾಜಾಯಾ ಸದ್ವಲ್ಲಭಂಗಮತಿವಿಶದ ಯಶೋ |
 ಭ್ರಾಜಿತನೆಸಿಪರಿಕೇಸರಿ ರಾಜಂ ತೇಜೋಗ್ನಿಮಗ್ನ ರಿಪುನ್ಯಪರಲಭಂ ||
 ಮಗನಾದಂ....

ಸಮನೆನಿಸುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಕ್ರಮದೊಳ್ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಾ
 ಶಬ್ದಂ |

ಸಮೆತರೆತೋಜಿಯೆನಲ್ವರ ಸಮನೆನಿಸರೆ ಗುಣದೊಳರಿಗನೊಳ್
 ಸಾಮಂತರ್ ||

..

..

..

..

ಅಂತು ಪಿರಿದುಮೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ದೇವಸಭೆಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯು
 ಮೊಡನಿರ್ದು ನಾನುಕರಣೋತ್ಸವ ನಿಮಿತ್ತಂಗಳಪ್ಪ ನಾಮಂಗಳೊಳೀತಂ—
 ಸಕಲಭುವನ ಸುಸ್ತಾಯಮಾನಂ ಚಾಳುಕೈವಂಶೋದ್ಭವಂ ಶ್ರೀಮದರಿಕೇಸರಿ
 ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನನುದಾತ್ತ ನಾರಾಯಣಂ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾರ್ತಾಂಡನುಮುದಾರ
 ಮಹೇಶ್ವರಂ, ಮೈರಿ ಗಜ ಘಟಾ ವಿಘಟ್ಟನಂ, ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣನರಾತಿ
 ಕಾಲಾನಲಂ ರಿಪುಕುರಂಗ ಕಂಠೀರವಂ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ಪರಾಕ್ರಮ ಧನಳಂ
 ಸಮರೈಕ ಮೇರು ಶರಣಾಗತ ಜಲನಿಧಿ ವಿನಯವಿಭೂಷಣಂ ಮನುನಿಧಾನ
 ನೂನ ದಾನಿ ಲೋಕೈಕ ಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ಗಜಗಮನ ರಾಜಪುತ್ರನಾರೂಢ
 ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಗಂದೇಭ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ನೃಪಪರಮಾತ್ಮಂ ವಿಬುಧಜನ ಕಲಹಂಸಂ
 ಸುರತ ಮಕರಧ್ವಜಂ, ಸಹಜ ಮನೋಜಂ, ಆಂಧ್ರೀ ಕುಚಕಳಶ ಪಲ್ಲವಂ
 ಕರ್ಣಾಟೇ ಕರ್ಣಪೂರಂ, ಲಾಟ ಲಲಾಮಂ, ಕೇರಳಕೇಳೀ ಕಂದರ್ಪಂ ಸಂಸಾರ
 ಸಾರೋದಯಂ ಮಱುವಕ್ಕದಲ್ಲಣಂ, ನೋಡುತ್ತೆ ಗೆಲ್ವಂ ಪಾಣ್ಣಿರಂಕುಸಂ,

ಅಮ್ಮನ ಗಂಧವಾರಣಂ ಪಡೆನುಚ್ಚೆಗಂಡಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗುಣನಿಧಿ ಗುಣಾರ್ಣವಂ
ಸಾನಂತ ಚೂಡಾಮಣಿಯಂತಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಮಷ್ಟೋತ್ತರ
ನಾನುಂಗಳನಿಟ್ಟು....

ಸೊಗಯಿಸಿ ಬಂದ ಮಾಮರನೆ ತಳ್ತೆಲೆವಳ್ಳಿಯೆ ಪೂತಜಾತಿ ಸಂ
ಪಗೆಯೆ ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋಗಿಲೆಯೆ ಪಾಡುವ ತುಂಬಿಯೆ ನಲ್ಲೊರೊಳ್ಳೊಗಂ
ನಗೆಮೊಗದೊಳ್ಳಲಂಚಲೆಯೆ ಕೂಡವ ನಲ್ಲರ ನೋಟಿಷ್ಟೊಡವ ಬೆ
ಟ್ಟುಗಳೊಳ ಮಾವ ನಂದನವನಂಗಳೊಳಂ ಬನವಾಸಿ ದೇಶದೊಳ್ IV-28

ಚಾಗದ ಭೋಗದಕ್ಕರದ ಗೇಯದ ಗೊಟ್ಟಿಯಲಂಪಿ ನಿಂಪೊಗ |
ಬ್ಬಾಗರವಾದ ಮಾನಸರ ಮಾನಸದಂತವರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಲೇ |
ನಾಗಮಮೇನೊ ತೀರ್ದ ಪುದೊತೀಟದೊಡಂ ಮುಱಿದುಂಬಿಯಾಗಿ
ಮೇಣ್ |

ಕೋಗಿಲೆಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟವುದು ನಂದನದೊಳ್ ವನವಾಸಿ ದೇಶದೊಳ್ ||

ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದೊಡಮೊಳ್ಳುತಿಗೈದೊಡಮಿಂಪನಾಳ್ವ ಗೇ |
ಯಂ ಕೆವಿಮೊಕ್ಕೊಡಂ ಬಿರಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಗಂಡೊಡಮಾದ ಕೆಂದಲಂ |
ಪಂಗೆಡೆಗೊಂಡೊಡಂ ಮಧುಮಹೋತ್ಸವಮಾದೊಡಮೇನನೆಂಬೆ ನಾ |
ರಂಕುಸಮಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ವನವಾಸಿ ದೇಶಮಂ ||

ಅಮರ್ದಂಮುಕ್ಕುಳಿ ಪಂತುಟಪ್ಪ ಸುಸಿಲೊಂದಿಂಪುಂ ತಗುಳ್ಳೊಂದು ಗೇ
ಯಮುಮಾದಕ್ಕರ ಗೊಟ್ಟಿಯುಂ ಚದುರರೊಳ್ಳಾತುಂ
ಕುಳಿಕೋಟ್ಟು ಜೊಂ
ಪಮುಮೇವೇಟ್ಟುದನುಳ್ಳ ಮೈಸುಕಮುಮಿಂತೆನ್ನಂ ಕರಂ ನೋಡಿ ನಾ
ಡೆ ಮನಂ ಗೊಂಡಿರೆ ತೆಂಕನಾಡ ಮುಱಿಯಲ್ಲೆನ್ನೇಂ ಮನಂ ಬರ್ಕುಮೇ ||

.. ..
ಗೊಜ್ಜಿಗನೆಂಬ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಮಲೆಯೆ ತನಗೆ ಶರಣಾಗತನಾರ್
ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನಂ ಕಾದ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನದೊಳ್ಳರಣಾಗತ ಜಳನಿಧಿಯುಂ.....
ಅರಿಕರಿಗಳಂ ಪಡಲ್ಪಡಿಸುವ ಬೀರದೊಳರಿಕೇಸರಿಯುಮಾಗಿ (XIV—

.. ..
ಪಂಪಂ ಧಾತ್ರೀವಳಯನಿಳಿಂಪಂ ಚತುರಂಗಬಲ ಭಯಂಕರಣಂ ನಿ
ಷ್ಕಂಪಂ ಲಲಿತಾಲಂಕರಣಾಂಪ ದ್ವಿಪನೇಕರೂಪನಪಗತಪಾಪಂ ||

.. ..
ಆತಂಗರಿಕೇಸರಿ ಸಂಪ್ರೀತಿಯೆ ಬಟಾಯಟ್ಟ ಪಿರಿದನಿತ್ತು ನಿಜಾಭಿ |
ಖ್ಯಾತಿಯ ನಿಳೆಯೊಳ್ಳುಪಾಸಲ್ಕೀ ತೆಟದಿತಿ ಹಾಸನೊಪ್ಪಿಸೆ ಕುಱಾತಂ ||

.. ..
 ಬೀರದಲವಿಯ ನನ್ನಿಯ ಜಾಗದ ಶಾಸನಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ।
 ಮೇರು ನಿಲ್ಪಿನಂ ನಿಲವೇಲ್ಪುಂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನಿತ್ತಂ ಶಾಸನದಗ್ರಹಾರಂ ।
 ಸಾರಮೆಂಬಿನಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ತಾನೀಯೆ ಹರಿಗನಧರ್ಮಭಂಡಾರದಂತೆ ।
 ಸಾರನಾದುದು ಬಟ್ಟಗ್ರಹಾರಮಾ ಬಚ್ಚಿ ಸಾಸಿರದೊಳಂ
 ಧರ್ಮವುರಂ ॥

ರಾಜ ಸುಧಾನಿಯ ಪುಟವಪ ಸಾಜದ ಪುಲಿಗೆಯಿರು ತಿರುಳ ಕನ್ನಡ
 ದೊಳ ನೆ ।
 ವ್ಯಾಜದೆ ಸಕದೊಳೆ ಪುದಿದೊಂದೋಜೆಯ ಬಲದಿನಿಯ ಕವಿತೆ ಪಂಪನ
 ಕವಿತೇ ॥

Pampa in his *Ādipurāṇa* says that he was born in the year Dundubhi and completed the work in Śaka 863 Plava, Kārtika Śuddha Panchami, Sunday, Mūlā Nakshatra, Nandīśvara festival day.

In his *Vikrmārjuna Vijaya*, he gives the genealogy of his patron Arikēsari. In the Chālukya family, there was Yuddhamalla, the lord of *Sapādalaksha* country (Dāhala). His son was Arikēsari (I) who rose to prominence in the reign of Nirupama (Dhruva). His sons were Narasimha and Bhadradeva. Baddega (Bhadra) defeated a Bhīma. Baddega's son was Dugdhamalla. His son was Narasimha (Naraga) who conquered the Seven Mālavas, repulsed Gūrjara king and drove away Mahīpāla. He bathed his horse in the Ganges. His wife was Jākavve. To them was born Arikēsari (II) who had the titles *Maruvakkadallana*, *Ammanagandhavārana*, *Guṇārṇava*, *Sāmantachūdāmaṇi*, etc. He protected Vijayāditya from the wrath of the emperor Gojjiga (Govinda).

Pampa wrote this work in the pure Kannaḍa of the capital Puligere and was rewarded by the grant of a village in Bachhe Sāsira. He describes the beauty of the Banavāsi country.

LVII. KARHĀḌ GRANT OF KṚSHṆA III

श्रीकृष्णराजनृपति स्तस्मात्परमेश्वरा जननि सूनुः ।

यः शक्तिधरः स्वामी कुमारभावेप्यभूद्भवेन ॥

V, 24,

..

..

..

..

श्री रट्टराज्य पुरवर रक्षा परिखां मदेन यस्याज्ञां ।

विपुळां विलंघयंतः स्वयमपतन् द्रोहिणोऽधस्तात् ॥

येन मधुकैटभाविब पुनरुन्मग्नौ जनोपमर्दाय ।

श्रीवल्लभेन निहितौ भुवि दंतिगवण्पुगौ दुष्टौ ॥

रच्यामल्लि विषट्टम मदस्य निहितेन योऽकृत सनाथां ।

भूतार्थं पुण्यतरुणा वाटीमिव गंगवाटीं च ॥

परिमलिताणिग पल्लव विपत्ति रासीन्नविस्मय स्थानं ।

विस्फुरति यत्प्रतापे शोषित विद्वेषि गंगौघे ॥

यस्यपुरुषेक्षिताखिल दक्षिणदिग्दुर्गं विजयमाकर्ण्य ।

गळिता गूर्जरहृदया त्कालिंजर चित्रकूटाश ॥

अनमन्नापूर्वापर जलनिधि हिमशैल सिंहळद्वीपात् ।

यं जनकाज्ञावशमपि मंडलिनः चण्डदण्डभयात् ॥

स्निग्ध इयामरुचा प्रलंबभुजया पीनायतोरस्कया ।

मूर्त्या कीर्तिलताहितामृत जलै र्वृत्तैश्च सत्त्वोद्भवैः ।

ज्ञात्वा यं पुरुषोत्तमं भरसहं विश्वंभराभ्युद्धतैः ।

शान्तेधाम्निलयंगतः प्रथमिनामाद्यः कृतार्थः पिता ॥

..

..

..

..

कृत्वा दक्षिण दिग्जयोत्सवधियो चोळान्वयोन्मूलनं ।

तद्भूमिं निजभृत्यवर्ग परितश्चरम्म पांड्यादिकान् ।

येनोच्चैस्सह सिंहलेन करदान् सन्मंडलाधीश्वरान् ।

व्यस्तः कीर्तिलतांकुर प्रतिकृत स्तंभश्च रामेश्वरे ॥

स च परमभट्टारक महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीमदमोघवर्ष देव पादानुध्यात परमभट्टारक महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीमदकालवर्ष पृथ्वावल्लभ श्री नरेंद्रदेवः कुशली—सर्वानेव यथा संबध्यमानकान् राष्ट्रपति विषयपति ग्रामकूटमहत्तरायुक्तकान्समादिशत्यस्तुवः संविदितं यथा—शकनृप कालातीत संवत्सर शतेष्वष्टस्वशीत्यधिकेषु कालयुक्त संवत्सरांतर्गत फाल्गुण बहुल त्रयोदश्यां बुधे दक्षिणदिग्मंडलानि भृत्येभ्यो जीवनं कर्तुं मंडलेश्वर सर्वस्वानि प्रतिग्रहीतुं कालप्रिय गंडमार्तांड कृष्णेश्वराद्यायतनानि निष्पादयितुं मेल्पाटी समावासित श्रीमद्विजय कटकेन मया करहाटीय

वल्ललेश्वर स्थानपति करंच खेट संतति विनिर्गंतेशान शिवाचार्य शिष्याय तपस्विने
सकलशिव सिद्धान्त पारगाय गगनशिवाय....कंके नाम ग्रामः....आचन्द्रार्क
नमस्यो दत्तः ॥

This grant to Gagana Śivāchārya of Karancha Khēṭa Santati in Karahāṭa, by Kṛṣṇa when he was at Mēlpāṭi, is dated Ś. 880, Kālayukti Phālguna Bahula Trayōdaśi, Wednesday. Kṛṣṇa had given Gangavāṭi to Bhūtārya, taking it away from Rāchamalla. He had wrested Kāḷinjara and Chitrakūṭa, uprooted the Chōḷa family, the Cheramma, the Pāṇḍya and the Simhaḷa and established a pillar of victory at Rāmēśvaram.

LVIII. YASASTILAKA CHAMPU OF SŌMADĒVA

लाटीमुखाब्ज संभोगहम्स ।
 कर्णाट युवति सुरतावतंस ।
 आन्ध्रीकुचकुट्टमल कृतविलास ।
 चोळी नयनोत्पल वन विकास ।
 यवनी नितंब नख पदविदग्ध ।
 मलयस्त्री रतिभर कैळिमुग्ध ।
 वनवासि योषिदधरामृताह ।
 सिंहल महिळानन तिलकबर्ह ॥

—Ch. I—185.

गजिनी जहि भोजावनीश चेदीश विशाश्म वशंप्रदेश ।
 अश्मंतक वेश्मविहाय याहि पल्लव लघुकैलीरसमुपेहि ॥
 चोळेश जलधिसुल्लंघ्यतिष्ठ पाण्ड्यस्मयमुज्झाहितप्रतिष्ठ ।
 वेरम पर्यट मलपीपकंठमाग-छत नो चेत्पादपीठम् ॥

—Ch. I—207ff.

केरळमहिळा मुखकमलहम्स वंगीवनिता श्रवणावतंस ।
 चोळीस्त्री कुच कुड्मलविनोद पल्लवरमणी कृतविरहखेद ॥
 कुंतल कांतालक भंग निरत मलयांगनांग नखदाननिरत ।
 वनवासियोषिदी क्षणविमुग्ध कर्णाट युवति कैतव विदग्ध ॥

—Ch. I— 210ff.

शक नृप कालातीत संवत्सर शतेष्वष्टसु एकाशीत्यधिकेषु गतेषु सिद्धार्थ
 संवत्सरांतगत चैत्रमास मदनत्रयोदश्याम् पाण्डवासिंहलो च (न) चेरम प्रभृतीन्
 महीपतीन् प्रसाध्य मेल्याटी प्रवर्धमान राज्यप्रभावे श्रीकृष्णराजदेवसति—
 तत्पाद पद्मोप जीविनः समधिगत पंचमहाशब्द महासामंताधिपतेः चालुक्य
 कुलजन्मनः सामंतचूडामणेः श्रीमदरिकेसरिणः प्रथमपुत्रस्य श्रीमद्वागराज
 प्रवर्धमान वसुधारायां गंगधारायां विनिर्मापितमिदं काव्यम्—इति ॥

अब्दे सुधांशु युग सिद्धि धरायुतेऽस्मिन्
 शुकानुजन्मनि शुभे युगपक्षमेक ।
 दर्शा तिथौ गुरुदिने वरकाव्यमेतत्
 यशोधरीयमगमत् समग्रतां हि ॥

श्रीमानस्ति स दैव संघ तिलको देवो यशः पूर्वकः ।
 शिष्यस्तस्य बभूव सद्गुणनिधिः श्रीनेमिदेवाह्वयः ।
 तस्याश्चर्यं तपः स्थितेऽस्त्रिनवतेः जेतुर्महावादिनाम् ।
 शिष्यो भूदिह सोमदेव इति यस्तस्यैष काव्यकमः ॥

विद्या विनोद वन वासित कच्छुकेन
 पुस्तं व्यलेखि विलसद्भिपिरच्छुकेन ।
 श्रीसोमदेव चरितस्य यशोधरस्य
 संलोकमान्य गुणरत्न महीधरस्य ॥

अपि च

यस्य क्षरावलि रधीर विलोचनाभि-
 राकाक्ष्यते मदन नासन लेखनेषु ।
 तस्मै विवेकिषु न यच्छति रच्छकाय
 को नामलेखक शिखामणि नामधेयम् ॥

इति श्री सकल तार्किक लोक चूडामणेः श्रीमन्नेमिदेव भगवतः शिष्येण
 सद्यो नवद्य गद्यपद्य विद्याधर चक्र चक्रवर्ति शिखण्डमण्डनीभूत चरण कमलेन श्री
 सोमदेव सूरिणा विरचिते यशोधर महाराज चरिते यशस्तिलकापर नाभि महाकाव्ये—

Sōmadēva, a pupil of Nēmadēva of Dēva Saṅgha, wrote this work in Ś. 881, Siddhārthi (Chaitra Madana-Trayōdaśī), when Kṛṣṇa was at Mēlpāṭi after defeating the Pāṇḍava (Pāṇḍya), the Simhaḷa, the Aucha, the Chērama, etc. Kṛṣṇa's feudatory was Vāgarāja, the first son of the Chāḷukya Sāmanta Chūdāmaṇi Arikēsari, who caused this work to be written in Gangadhārā (?). The date of the completion is given as the year 1481 (? counted by the moon, yugas, siddhis and earth), Thursday, *Darśā tithi*, second (?) paksha of Śukrānujanma (?) Bhādrapada. If the date is assigned to Viranirvaṇā Samvat and earth is taken to denote seven instead of one, the date tallies with 960 A.D. (Thursday, August 9th).

LIX. ĀTAKŪR INSCRIPTION OF BŪTUGA II

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಶಕನ್ಯಪ ಕಾಲಾತೀತ ಸಂವತ್ಸರ ಶತಂಗಳೆಂಟುನೂಱಿಪ್ಪತ್ತೆರಡ ನೆಯ ಸೌಮ್ಯಮೆಂಬ ಸಂವತ್ಸರಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸೆ ।

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಅಮೋಘವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಸೃಷ್ಟೀವಲ್ಲಭ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾ ರಕ ಪಾದಪಂಕಜ ಭ್ರಮರನಂಕತ್ರಿಣೇತ್ರಂ, ಆನೆವೆಡಂಗಂ, ವನಗಜಮಲ್ಲಂ, ಕಚ್ಚೆಗ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಶ್ರೀಮತ್ಪನ್ನರದೇವ ಆಳ್ವೋವದೆ ಚೋಳರಾಜಾದಿತ್ಯನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಕ್ಕೋಲದೊಳ್ ಕಾದಿ ಕೊಂದು ಬಿಜಯಂ ಗೈಯುತಿರ್ದು ।

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಕೊಂಗುಣಿ ವರ್ಮಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಕೋಳಾಲಪುರವರೇಶ್ವರ ನಂದಿಗಿರಿನಾಥ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರವರ್ಣನಡಿಗಳ ನನ್ನಿಯ ಗಂಗ ಜಯದುತ್ತರಂಗ ಗಂಗ ಗಾಂಗೇಯ ಗಂಗನಾರಾಯಣ । ಆತನಾಳು ।

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಸಕಲಲೋಕ ಪರಿತಾಪ ವಿಹಿತ ಪ್ರಭಾವಾವತಾರ ಗಂಗಾ ಪ್ರವಾಹೋ ದಾರ ಸಗರವಂಶ ವಲಭಿ ಪುರವರೇಶ್ವರ ಉದಾರ ಭಗೀರಥಂ ಇಱುವ ಬೆಡಂಗ ಸಗರತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ಸೆಣಸೆ ಮೂಗರಿಪೋನ್ ಕದನೈಕ ಶೂದ್ರಕಂ ಬೂತುಗನಂತ ತೌರಂ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಣಾಲರಂಗಿ ಅನುವರದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಂ ಎಂದೊಡೆ ದಯೆಯ ಮೆಚಿಪೊಳ್ಳೆಂಬ ಕಾಳಿಯಂ ದಯೆಗೈ ಎಂದುಕೊಂಡನಾ ನಾಯ, ಕೆಳಲೆನಾಡ ಬೆಳತೂರ ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯ ಮೊಱಡಿಯೊಳ್ ಪಿರಿಯ ಪಂದಿಗೆವಿಟ್ಟುಡೆ ಪಂದಿಯುಂ ನಾಯುಮೊಡ ಸತ್ತುವದರ್ಕೆ ಯಾತಕೂರೊಳ್ ಚಳ್ಳೇಶ್ವರದ ಮುಂದೆ ಕಲ್ಲನಡಿಸಿ ಪಿಱುಯ ಕೆಱಿಯ ಕೆಳಗೆ ಮಟ್ಟ ಕಾಲಂಗದೊಳ್ ಇರ್ಕ್ಕಂಡುಗಂ ಮಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟ ರಾಮಾಣ್ಣನೊಕ್ಕಲ ನಾಡ ನಾ ಳ್ವೋನ್ ಊರನಾಳ್ವೊರ್ ಈ ಮಣ್ಣಿನಱಿದೊನ್ ಆ ನಾಯಗೈದ ಪಾಪಮಂ ಕೊಂಡೋನ್ ; ಆಸ್ಥಾನಮನಾಳ್ವಗೊರವನಾ ಕಲ್ಲಂ ಪೂಜಿಸದುಂಡ ರವೊಡೆ ನಾಯಗೈದ ಪಾಪಮಂ ಕೊಂಡ ॥

ಉಱುದಿರಾಂತ ಚೋಳ ಚತುರಂಗ ಬಲಂಗಳನಟ್ಟ ಮುಟ್ಟ ತ ಟ್ವಿಱುವೆಡೆಗೊರ್ವ ರವೊಡಮಿದಿರ್ಚುವ ಗಂಡರನಾಂಪವೆಂದು ಪೊ ಟ್ವಳಿಸುವ ಬೀರರಂ ನೆಱಿಯೆ ಕಾಣೆಮೆ ಚೋಳನೆ ಸಕ್ಕಿಯಾಗೆ ತ ಟ್ವಿಱುದುದನಾಮೆ ಕಂಡೆನೆನೆ ಮೆಚ್ಚದೊರಾರ್ ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಂ ॥
ನರಪತಿ ಬೆನ್ನುಳಿಟ್ಟೊನ್ನಿರಾಂತುದು ಮೈರಿ ಸಮೂಹಮಿಲ್ಲಿ ಮ ಚ್ಚರಿಸುವರೆಲ್ಲರುಂ ಸೆಱಗುವಾಟ್ಟ ಪೊರಿನ್ನಿರೆಂದು ಸಿಂಗದಂ
ತಿರೆ ಹರಿ ಬೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೆರವಾಗಿರೆ ಚೋಳನ ಕೋಟೆಯೆಂಬ ಸಿಂ-
ಧುರದ ಶಿರಾಗ್ರಮಂ ಬಿರಿಯೆ ಪೊಯಿದಂ (?) ಕದನೈಕಶೂದ್ರಕಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ । ಶ್ರೀ ಎಱಿಯಪ್ಪನ ಮಗಂ ರಾಜಮಲ್ಲನಂ ಬೂತಗಂ ಕಾದಿ ಕೊಂದು ತೊಂಬತ್ತಾಱುಸಾಸಿರಮುಮಂ ಆಳುತ್ತಿರೆ, ಕನ್ನರದೇವ ಚೋಳನಂಕಾದುವಂದು,

ಬೂತುಗಂ ರಾಜಾದಿತ್ಯನಂ ಬಿಸುಗೆಯೆ ಕಱುನಾಗಿ ಸುರಿಗಿಱಿದು ಕಾದಿ
ಕೊಂದು, ಬನವಸೆಪನ್ನಿರ್ಘಾಸಿರಮುಮಂ ಬೆಟ್ಟೊಲಮೂನೂಱುಂ ಪುಱುಗೆರೆ
ಮೂನೂಱುಂ ಕೆಸುಕಾಡೆಪ್ಪತ್ತುಂ ಬಾಗಿನಾಡೆಪ್ಪತ್ತುವಂ ಬೂತುಗಂಗೆ ಕನ್ನರ
ದೇವಂ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟಂ । ಬೂತುಗನುಂ ಮನಾಲರಂ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಱಿದು
ದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಆತಕೂರ್ ಪನ್ನೆರಡುಂ ಬೆಟ್ಟೊಲದ ಕಾದಿಯೂರಮುಂ ಬಾಱ್ಗೆ
ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟಂ । ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ ॥

This inscription is dated S. 872 Soumya, when Kṛṣṇarāja Kannaradēva had killed Chōḷa Rājāditya at Takkōla. Kṛṣṇa's feudatory was Nanniya Ganga, Jayaduṭṭaranga, Ganga Gāṅgēya, Ganga Nārāyaṇa (Būtuga); his subordinate Manāla belonged to the Sagara vamsa and had obtained a hunting dog called Kālī which attacked a big boar near Beḷatūr in Kaḷale-nāḍu. Both the dog and the boar were killed in the fight and Manālara gave two *Khaṇḍugas* of land in memory of the dog.

Manālara fought with the Chōḷa in front of his master and attacked the elephant which was like a fort to the Chōḷa. Būtuga fought with and killed Rāchamalla the son of Eṇṇeyappa and was ruling Gangavāḍi 96,000. When Kannara was fighting, Būtuga slew Rājāditya when the howdah itself became the scene of battle and obtained as his reward Banavase 12,000, Belvola 300, Puṇṇigere 300, Kisukāḍu 70, Bāgenāḍ 70. Būtuga pleased with Manālara for having fought in front of him, gave Ātakūr 12 and Kāḷiyūr in Beḷvola.

LX. KĒṚEGŌDE RANGAPURA GRANT OF
RĀCHAMALLA II

.... श्रीशिवमारदेवः सैगोद्वापरनामः, कविविजयादित्यभूपाभिभूतः

तस्मादभूत्सुतवरो जगतोहिताय
तेजोहतान्यतिभिरो नुतराजमल्लः
भूभृच्छिरोनिहित पादविराजमानो
राजांबुधेरिव शशी सकलं कलौधैः ॥

अपि च । यः खलु सकललोकसंगीयमाननीय महिमाविभासित निजभुजालान
स्तंभलीयमान वीर श्रीक्रेणु विभ्रमभ्राजित शिवमार महाराज हस्तकुशलापाय प्रच्युतां
राष्ट्रकूट क्षितिपतिहृति मलिनदु (?) मुखि खकुल योग्य प्राज्यराज्यलक्ष्मी युवतीमति
शयामतिविताना । हेतूद्योग सिद्धि स्वभावेन नी (?) अनुदित महोदयाभिमुख कृत
मंगलाभिषेक स्वयमाभिमत गुणविभूषणै रमरमरमलं करोतिस्म । अपि च ।

क्षोणीवृत्त क्षितीर्द्रेष्वपगतविषयं विभ्रमोदिग्गजानां ।
जातोदीर्घश्च कालात् धरणिधरंतश्शेषतश्शेषतोऽस्था ।
व्यर्थो भूल्लोकपाला विधिरधिकतर तत्समाख्येष्वधिशे ।
यस्मिन् बंकेशलेशं भुवन गुरुभरं सत्यवाक्ये दधाने ॥

दाना सत्संप्रदाना द्विषदसुहरणा विक्रमं लोकवेदुं (?) ।
सत्यः स्तुल्यः प्रभुत्वः कुलमतिविशदद्वुद्धिमुद्योगसिद्धिः ।
चंद्रखाकान्तगौरं चरितमचलितं चाभिमाना मनोजा ।
कीर्तिं संकीर्तयन्ती विहरति भुवने यस्य चोद्यन्प्रमोदात् ॥

अपि च ।

नादातुं तृष्णयार्थं नहि पृथुविषयं संग्रहीतुं प्रताप- ।
प्रख्यातिं नैव नेतुं ध्रुवमसुनिवहं नप्रहंतुप्रकोपात् ।
किंतादेत्यातिरिक्ततिरयितुमुदितो दुष्टसामंत चक्रं ।
दृष्ट्वादीनाननं तत्पुनरपि कृपया जीजिवाप्यस्वदेशे ॥

यो गंगोधमशेषमहर्षिरोमद्वधारयः स्वस्मिन् भुवि राजमल्लदेवो धनेशः परिवारितो
जयति ॥ गुर्वनुल्लंघनेन रणविक्रम नरेन्द्र पृथिव्यां राज्यं प्रतिष्ठायाप्य स्वयंवृत
गृहीत यौव्वराज्यसारभारः, पुनः स्वयं समनुष्ठित राज्याभिषेक पट्टपट्टोपशोभित ललाट-
पट्टः । स्वप्रभाव विधेयीकृताशेष भुवनः त्रैकाल्यदर्शी, प्रतिदिनोदय प्रतापभर
प्रोत्सारिताराति नृप निमिरनिकरस्सञ्जीतिचतुरमतिवितानापहसित बृहस्पतिमतः

समवनत महीपाल मौळिमाला मणिगणक्षण किणीकृत चरणयुगुलः, सकल जगजनस्तुत्य
सत्यवाक्य कौण्डिन्यवर्म धर्ममहाराजाधिराज परमेश्वर श्रीराजमल्लदेवः ॥

तत्पुत्रो . . . अपि च ।

चापोन्मुक्त शरौघवर्ष . . . चण्डासि विद्युत्ततौ
कोपोहाम गजेंद्रील जलदे रक्तप्रवाहेऽसमे
भीमे युद्ध घनागमे हयमहा वाते रिपूनूर्जितान्
राजारामडु नाग्निनयः समजयद्राजाग्रणिर्लीलया ॥

पल्लव राष्ट्रकूट कुरु मागध मालव चोळ लाल स-
त्पल्ल चलुक्य वंशज महानृपति प्रमुखै रधिष्ठतं
वल्लभसैन्यमुन्नत मतंगज वाजि भटा कुलं च यः
तल्ललनाक्षि वारि निवहेन समं समरे न्यपातयत् ॥

स तु नीतिमार्ग कौण्डिन्यवर्म महाराजाधिराज एरंगदेवः । तत्पुत्रः—

.. ..
इमे वंगाः पौण्ड्रः मगधनरपाः कोसल नृपाः
अमी कलिंगांध्राः द्रविड नरनाथास्त्वसुहृदाः
विशीर्णाश्छात्रैः नरपति विमुक्तैरिति जन
प्रशंसा यस्यालं विदधुरनिशं सामियरणे ॥

स तु सत्यवाक्य कौण्डिन्यवर्म धर्म महाराजाधिराजो राजमल्ल प्रथमनामः

तदवरजः—प्रताप परितापित पल्लवसत्कुलोत्करः प्रणतविशेष साधन परीत
सभाभोनिधिं कलिमलिन तर्जन गुणः, परिशुद्धयशोधनः, चातुर्बल बलगर्वितः
प्रभुरभिष्टुत वाग्नुत भूतुगाह्वयः । तस्य गुणदुत्तरंगापर नामधेयस्य विशाल वक्षस्थल-
मधिवसति लक्ष्मीरिव विराजित सकल पृथ्वीवल्लभ वल्लभात्मजा अबलब्धाभिधाना
विश्वविश्वभरोत्पत्तिस्थिति विलय कारण त्रिमूर्तिमत्त्रिपुरहर विहित अमुण्डवला
शुद्ध शैवान्वय गगन निर्मल ताराधिपतिः शाकारि नाम भट्टारकः, तदन्ते वासिने
नेत्रशिवाचार्याभिधानाय निर्गुद विषये सर्व बाधा परिहारं दत्तः केडसूर नाम ग्रामं
शकवर्षेष्वतीते षष्ठ . . .

This grant the date of which is not complete, may be assigned to c. 880 A.D. After Saigōtṭa Śivamāra his younger brother Vijayāditya became king. His son was Rāchamalla I who recaptured the kingdom which through the inadvertence of Śivamāra Mahārāja, had fallen into the hands of the Rāshṭrakūṭas. He defeated Bankōśa and gave the kingdom to

his father and himself remained only a yuvarāja as long as his father lived. His son was Eṇṇeganga who defeated the army of the Vallabha at Rājārāmaḍu. His son was Rājamalla (II) who won the battle of Sāmiya. His younger brother Bhūtuga (I) Guṇaduṭṭaranga defeated the Pallavas and married Abbalabbā, the daughter of Pṛthivīvallabha Vallabha (Amōghavarsha). He gave Kēḍasūr in Nīrgunda vishaya to Nētraśivāchārya of Amuṇḍavaḷā; Śuddha Śaivānvaya.

LXI. KAVI RAHASYA OF HALĀYUDHA

- अस्यगस्त्यमुनि ज्योत्स्ना पवित्रे दक्षिणापथे ।
 कृष्णराज इति ख्यातो राजा साम्राज्य दीक्षितः ॥ 1
- तोलयत्यतुलं शक्या योभारं भुवनेश्वरः ।
 कस्तं तुल्यति स्थानां राष्ट्रकूट कुलोद्भवः ॥
 गाथां ग्रंथयति प्रसन्न ललितां श्लोकं च यो ग्रंथति ।
 श्लाघ्यं प्राथयति स्फुटार्थमधुरं गद्यं च हृद्यं सदा ।
 भावालंकृतिपेशलं यथति यः स्पष्टाक्षरं नाटकं ।
 ग्रथ्नाति प्रथितावदात चरितः स्तोत्रं विचित्रं च यः ॥ 12
-
 खेलंति यन्नरानित्यं खेलयंति च योषितः ।
 खेलंति च जगत्सोऽपि यत्प्रजा निरुपद्रवाः ॥ 64
-
 हितं मितं च यो वक्ति न वचत्यप्रियं वचः ।
 नानादेशसमुत्पन्नां वाचयत्यखिलां लिपिम् ॥ 94
-
 यो वाग्मी वाग्मिनां मध्ये वाचमुच्चैः प्रपंचते ।
 प्रपंचयति यत्कीर्तिं दिङ्मुखेषु महाजनाः ॥ 147
- होमाम्नि धूम सुरभिः पवने मारुतो मृदुः ।
 गोदावरी तरंगार्द्रा पुर्नाति यद्भुवि प्रजाः ॥ 181
- शीकन्ते शीकरासारैः वायवी दक्षिणोदधेः ।
 शुभ्रावती तरंगार्द्राः शीकरयंति च यद्वपुः ॥ 185
- कुशस्थलं पथयति पंथयत्युत्तरापथम् ।
 यद्दण्डखण्डिताशेष प्रचंड रिपुमण्डलम् ॥ 239
- यथा सुवति संग्रामे स्वयमेव जनेन यः ।
 सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशसमुद्भवः ॥ 244
- दक्षते सर्वकार्येषु दक्षते च कुलद्विषाम् ।
 शिवं यक्षयते भक्त्या विभूत्या यश्च यक्षिति ॥ 269
- इति समाप्तमवाप्त गुणोदयं
 कविरहस्यमिदं रसिकप्रियम् ।
 सदभिधान निधान हलायुध-
 द्विजवरस्य कृतिः सुकृतात्मनः ॥ 274

This grammatical work was written in the reign of Rāshṭrakūṭa Kṛshṇa III, who is referred to as the conqueror of Uṭṭarāpatha and Kuśasthala. Kṛshṇa performed many sacrifices near the Gōdāvarī, patronised many scholars and was a devotee of Śiva.

LXII. *JVĀLĀMALINĪKALPA* OF INDRANANDIN

अष्टाशत सैक षष्टि प्रमाण शक संवत्सरेष्वतीतिषु ।
 श्रीमान्यखेट कटके पर्वण्यक्षय तृतीयायाम् ॥
 शतदल सहित चतुश्शत परिणाम ग्रंथरचनया युक्तम् ।
 श्रीकृष्णराज राज्ये समाप्तमेतन्मतं देव्याः ॥

Indranandin wrote this work in Ś. 861 on the Akshaya
 tṛtīya tithi at Mānyakhēṭa when Kṛṣṇarāja was ruling the
 kingdom.

LXIII. SAMAYABHŪSHAṆA OF INDRANANDIN

तदेव यतिराजोपि सर्वं नैमित्तिकाग्रणी ।	
अर्हद्वलि गुरुश्वके संघ संघटनं परम् ॥	6
सिंहसंघो नंदिसंघः सेनसंघो महापथः ।	
देवसंघ इति स्पष्टं स्थानस्थितिविशेषतः ॥	7
गणगच्छादयस्तेभ्यो जातास्वपरं संख्यदाः ।	
नतत्र भेदः कोप्यस्ति प्रव्रज्यादिषुकर्मसु ॥	8
क्रियत्यपि ततोऽतीति काले श्वेतांबरो भवत् ।	
द्राविडो यापुनीयश्च काष्ठासंघश्चमानतः ॥	9
गोपुच्छक इश्चेतवासाः द्राविडो यापुनीयकः ।	
निःपिच्छेश्चेति पंचैते जैनाभासा प्रकीर्तिताः ॥	10
.. .. .	11
श्रीभद्रबाहु श्रीचंद्रो जिनचंद्रो महायतिः ।	
गृध्रपिच्छ गुरु श्रीमल्लोहाचार्यो जितेंद्रियः ॥	67
एळाचार्यः पूज्यपादः सिंहनंदीमहाकविः ।	
जिनसेनो वीरसेनो गुणनंदी महातपाः ॥	
समंतभद्रः श्रीकुम्भः शिवकोटिः शिवंकरः ।	
शिवायनो विष्णुसेनो गुणभद्रो गुणाधिकः ॥	
अकळंको महाप्राज्ञः सोमदेवो जितेन्द्रियः ।	
प्रभाचंद्रो नेमिचंद्र इत्याद्यैर्मुनिसत्तमैः ॥	
यच्छास्त्रं रचितं नूनं तदेवादेयमन्यकैः ।	
त्रिसंघैः रचितं नैव साध्वपिस्फुटम् ॥	

In this extract Indranandi speaks of orthodox and heterodox Jaina schools and mentions authors who in his view represent the orthodox school:—Bhadrabāhu, Śrichandra, Jinachandra, Ṛḍhrapinchha, Lōhāchārya, Ēlāchārya, Pūjya-pāda, Simhanandin, Jinasēna, Virasēna, Guṇanandi, Samantabhadra, Kumbha, Śivakōṭi, Śivāyana, Viṣṇusēna, Guṇabhadra, Akalaṁka, Sōmadēva, Prabhāchandra, Nōmichandra, etc.

नाम्नापरेणापि च नीतिमार्गः ॥

वाक्कन्यया व्यवहरदुक्तविधि स्त्रिपुर्याम् ॥

F

एकान्तमत मदोद्धत कुवादि कुम्भीद्र संभेदम् ।

नैगम नयादि कुलिशै रकरोद्जयदुत्तरंगनृपः ॥

तस्य कविनिकषभूमेः बह्वेगदेवस्य गुणनिधेः पुत्र्याः ।

रेवकनिम्मडिनाम्न्याः चागवेडंगीति नामसंश्याः ॥

स तु सत्य वाक्य कौण्डिन्यवर्म धर्म महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीब्रह्म प्रथम नामधेयः—ॐ नमः ॥

तत्पुत्रो मगध कळिङ्ग पाण्ड्य चोळ क्षमापालैरभिनुतपादपंकजस्य ।

कृष्णस्य प्रहतरिपुत्रजस्य पुत्रीं लीलितोव्यवहृदचिन्त्य नीतिमार्गः ॥

स स्नेहात्सकल महीश कृष्णभूपात् भूनाथः खलु मदनावतार संज्ञाम् ।

छत्रं तन्नरपतिभिर्नरैश्चदाप्तं संप्राप्तो मरुत् इति प्रसिद्धनामा ॥

स च कीर्तिमनोभवः गंगमार्ताण्डः नीतिमार्गः गंग चक्रा-
युधांकः ; कामदः । . . . स तु नीतिमार्ग कौण्डिन्यवर्म धर्म महाराजाधि-
राज परमेश्वर श्रीगुणसेय गंग प्रथम नामधेयः, कालियुग भीमापरनामा ॥

आसीजगद्गहन रक्षण राजसिंहः क्षमामंडलाब्जवनमंडन राजसिंहः ।

श्रीमारसिंह इति वृंहित बाहुर्कातिः तस्यानुजः कृतयुगक्षितिपाल कीर्तिः ॥

. . . . गुप्तियगंगः गंग चूडामणिः स तु स्वीकृताखिल चोळ भूभागेन,
पदावष्टब्ध सिंहवादि द्वापक कदंबकेन, हस्तकृत केरळ धरा चक्रेण, पाणौकृत पण्ड-
महीमंडलेन, स्वभोगान्तकृत कौंग कळिङ्ग कोसलाद विषय विशेषेण नरपतिना
तुरगादि बलसंकुल प्रबलीभूत दोर्बलावलेपमश्वपतिं विजगीषमाणेन उत्तरदिग्विजयस्य
प्रयाणवत्ता श्रीकृष्णराजदेवेन स्वयंकृत गंगपाडि पट्टबन्धोत्सवो गंग-
मांडलिकः सत्यवाक्य कौण्डिन्यवर्म धर्म महाराजाधिराज कोळाळपुर परमेश्वरः
नंदगिरिनाथः चलदुत्तरंगः श्रीमान्मारसिंहस्वामी मल्लये शकनृप कालातीत
संवत्सरेषु चतुरशीत्युत्तराष्टशतेषु प्रवर्तमानेषु रुधिरोद्गारि संवत्सरे चैत्रमासे शुक्ल
पंचम्यां बुधवारि उत्तरदिगंगना वराट देश ललाट तिलकायमान पिप्पल ग्राम नामा-
ग्रहार समुत्पन्नः पराशरगोत्रः चळुकि वडिच चरणः श्रीधर भट्टोऽपि । तत्पुत्रः
समभवदय्यपभट्टः । प्रतापप्रसर परितोषित वराटाधीश्वर नरेश्वर साहसि
वीरावतार इवा समसाहस प्रसरः । तत्सुतः समजनि मुञ्जार्थ प्रथम नामा
वादिघंघळभट्टः यस्य छात्रीभूत सकल विद्याविनोदाराम कलकण्ठ गंग-
गांगेयभूपस्य, सकल राजविद्याप्रतिपादन प्रतिबद्धबोध प्रबोधित वल्लभराज कटकानेक
विद्वज्जनोपजनित पूजा प्रकटीकृत महिमोन्नत महनीय विद्याविभवंस्य तदात्वायति
सुघटमन्त्र क्रमोपदेशानुष्ठान वशीकृताखिल दिगंगना सरभस संभोगसुख संपन्न
कृष्णराजदेव विहित वचन संभावना प्रभावोपनत सकल मांडलिक सामंत संतत

प्रसरस्य . . . तस्मै श्री गंगमांडलिको मांडलिकत्रिणेन्द्रः श्रुतगुरु दक्षिणेति गंगपाठ्यां
पूनाडु षट् सहस्राभ्यन्तरे बडगरे शतत्रैमध्ये

वादिघंठभट्टाय मारसिंह महीपतिः ।

धारापूर्वमदाद्रामं बागेयूर नामधेयकम् ॥

Mārasimha was the last great Ganga ruler and in this grant, he gives an account of the important part played by the Gangas in the history of the Rāshtrakūṭas. After Rāchamalla (I), his younger brother Bhūtuga defeated Rājarāja and Mahendra at the battles of Biriya, Surur and Sāmiya. His younger brother (? son) was Rāchamalla Kaccheya Ganga who defeated the Nolambas at Koṭṭamangaḷa. His younger brother Bhūtuga (II) went to Baddega and married the emperor's daughter at Tripuri, in Daḥāḷadēśa. After Baddega's death, he captured the white umbrella, etc., from Lalleya and established Kṛṣṇa III on the throne. He defeated the lord of Achalapura, Kakkarāja, Bijja, Dantivarma, Ajavarma of Vanavāsi, Śāntalēśa, Dāmari of Nuḷugugiri and Nāgavarma. Having conquered Rājāditya and invaded Ēmagaṇḍuga country, he attacked Tanjāpuri. He took the fort of Nālkelō and gave the captured booty to Kṛṣṇa. He was a Jaina and his queen was Chāgaveḍangi Rēvakanimmaḍi, the daughter of Baddega. His son Maruḷa married the daughter of Kṛṣṇa and obtained the parasol *Madanāvātāra*, after defeating the Magadhas, the Kāṇḍas, the Chōḷas, and the Pāṇḍyas. He was known as Puṇēśēya Ganga, Kāmada, Kaliyuga bhīma, etc. His younger brother was Mārasimha Guttīya Ganga, who was crowned by Kṛṣṇa himself. In Ś. 884 Rudhirōdgāri Chaitra Śuddha 5 Wednesday, he gave to his teacher Vādighaṅghalabhaṭṭa Munjārya as *Śruta guru dakṣiṇā*, the village Bāgeyūr in Baḍagare 300 in the district of Pūnāḍu 6000.

LXV. LAGHU MĀNASA OF MUṆJAḲA

प्रकाशादित्यवत्ख्यातो भारद्वाजोद्विजोत्तमः ।
 लध्वपूर्वं स्फुटोपायं वक्ष्येऽन्यलघुमानसम् ॥
 कृतशरवसुमति शाके चैत्रादौ सौरवारमध्याह्ने ।
 राश्यादिरजन्तुपार्का रविरिदुर्भव धृति द्वियमाः ॥

.. ..

मानसाख्यं ग्रहज्ञानं श्लोकषष्ठ्या मया कृतम् ।

भवन्त्यतोऽयशोभाजः प्रतिकंचुककारिणः ॥

इति श्रीमुंजळाचार्य विरचित मानसकरणं समाप्तम् ॥

The date of the work is Ś. 854 (? February 24th, 928 A.D.). Muñjaḡa was as famous as Prakāśāditya, and belonged to the Bhāradvāja-gōtra. Alberuni refers to this work thus “ Puñjaḡa, the author of the *Small Mānasa*, says that in the year 854 of Śaka kāla, the real solistice preceded his calculation by 6°50' and that this difference will increase in future by one minute ”. Vādighanḡaḡabhaṭṭa Muñjaḡa who lived in 932 A.D., however, belonged to Parāśara-gōtra.

LXVI. UṬṬARA PURĀṆA OF GUṆABHADRA

अकालवर्ष भूपाले पालयत्यखिलामिठां ।
 तस्मिन्निध्वस्त निःशेष द्विषिवीध्र यशोजुषि ॥
 यस्योत्तुंगमतंगजः निजमदस्रोतस्विनी संगमात् ।
 गांगं वारिकळंकितं कदुमुहुः पीत्वाप्य गच्छत्तृषः ।
 कौमारं घनचनचंदनं वनमपांपत्युस्तरंगानिलैः ।
 मंदांदोलितमस्त भास्कर करछायां समाशिथ्रियन् ॥
 अभवदिह हिमाद्रः देवसिंधुप्रवाहो- ।
 ध्वनिरिव सकलज्ञात् सर्वं शास्त्रैकमूर्तिः ।
 उदयगिरितटाद्वा भास्करो भासमानो ।
 मुनिरनु जिनसेनो वीरसेनादमुष्मात् ॥
 यस्य प्रांशुनखांशुजालविसरद्वारांतराविर्भवत् ।
 पादांभोजरजः पिशंग मकुट प्रत्यग्रत्नद्युतिः ।
 संस्मार्ता स्वममोघवर्षं नृपतिः पूतोहमद्येत्यलं ।
 स श्रीमान् जिनसेन पूज्य भगवत्पादो जगन्मंगलम् ॥

 विदित सकलशास्त्रो लोकसेनो मुनीशः ।
 कविरविकलवृत्तः तस्य शिष्येषु मुख्यः ।
 सततमिहपुराणो प्राप्यसाहाय्यमुच्चैः ।
 गुरुवरमनीषां मान्यतां स्वस्यमद्भिः ॥
 पद्मालय कुल मुकुळ प्रविकासित सत्प्रतापतत महसि ।
 श्रामति लोकादित्ये प्रध्वस्त प्रथित शत्रुसंतमसे ॥
 चेष्टपताके चेष्टध्वजानुजे चेष्टकेतन तनुजे ।
 जैनैर्धर्मवृद्धि विधायिनिविधुर्वाध्र पृथु यशसि ॥
 वनवासिदेशमखिलं भुजमतिशति निष्कण्टक सुखसुचिरं ।
 तत्पितृ निजनामकृते ख्याते बंकापुरेऽप्यधिके ॥
 शकनृप कालभ्यन्तरं विशल्यधिकाष्टशतमिताब्दांते ।
 मंगळ महार्थ कारिणं मंगळ नामनि समस्त जन सुखदे ॥
 श्रीपंचम्यां बुधार्द्रां युगादिवसकरे मन्त्रिवारं बुधांशे ।
 पूर्वायां सिंहलग्नं धनुषि धरणिजे वृश्चिकाकौ तुलायां ।
 सर्वे शुक्ले कुळारे गविच सुरगुरौ निष्ठितं भव्य वयैः ।
 प्राप्तेऽयं सर्वसारं जगतिविजयते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥

Guṇabhadra completed the *Mahāpurāṇa* begun by his master Jinasēna II at Bankāpura in Ś. 820 on Śrīpanchamī Thursday (June 23, 897 A.D.), Simhalagna, when Mars was in Dhanus, Rāhu and Budha in Vṛschika, Śukra in Kāṭaka and in Tulā all the others and Guru in Vṛshabha. Akālavārsha was ruling the Kingdom and his feudatory Lōkāditya of Chellakētana family, was at Bankāpura in Vanavāsīdēśa. Akālavārsha's elephants slaked their thirst in the Ganges and rested in the sandal forests near the southern sea. Jinasēna was worshipped by Amōghavarsha. His pupils were Lōkasēna and Gunabhadra.

LXVII. TRISHASHṬHILAKSHAṆA PURĀṆA
OF CHĀMUNḌARĀYA

ಪ್ರಿಯದರ್ಶನರೆನೆ ಧರ್ಮಪ್ರಿಯರೆನೆ ಧರ್ಮಾನುರಾಗಮುಂ ಕೂಡೆ ಜಗ |
ತ್ವಯದೊಳ್ ಮಾಡಿದ ಪರ್ಮಾಡಿಯು ಮಣ್ಣನುಮುಜಿತಸೇನೆ
ದೇವರಗುಡ್ಡರ್ || I-೨೦

ಅಂತು ಗುಣಮಣಿ ವಿಭೂಷಣರುಂ ಸಕಲಾಲಂಕಾರರುಂ ಜಗತ್ಪವಿತ್ರ
ಚಾರಿತ್ರರುಂ ವಿಜಿತದುರಿತಾರಾತಿಸೇನರುಮೆನಿಸಿದಜಿತಸೇನ ಭಟ್ಟಾರಕರೆ ಗುರುಗ
ಳಾಗಿ, ಗಾಂಗಕುಲಾಚಲ ಶಿಖರಶೇಖರನುಂ, ಗಂಗಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ, ಜಗದೇಕ
ವೀರನುಂ ಧರ್ಮಾವತಾರನುಮೆನಿಸಿದ ನೊಲಂಬಕುಲಾಂತಕದೇವನೆ ತನಗೆ
ಪರಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ, ಜಗತ್ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಂಶಮೆ ತನ್ನ ವಂಶಮಾಗಿ
ಚಲದಿಂ ರಾಜಾಯ್ತನಂ ತಳ್ಳಿಡಿದ ಭುಜಬಲಂ, ರಾಜನಂ ಕೊಂದ
ವೀರಂ |

ನೆಲದಿಂದಂತಾಗಿ ಗೋವಿಂದರಸನಿರದೆ ಬೆಂಕೊಂಡ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನಂ ಮುಂ |
ಡಲ ರಾಜ್ಯಾಸಕ್ತನಂ ರಾಜಯನನಧಿಕನಂ ಪಾಟಿಯೊಳ್ ಕೊಂದ
ಶೌರ್ಯಂ |

ಪಲರ್ಗಾಶ್ಚರ್ಯ ಪ್ರತಾಪೋನ್ನತನೆನೆ ನೆಗಚ್ಚಿಂ ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡ
ದೇವಂ ||

..

..

..

..

ಆಳ್ವನ ಬೆಸದಿಂ ಖೇಡಗ ಕಾಳದೊಳ್ ವಜ್ರವೀರನಂ ಗೆಲ್ವ ಸಾಹಸದಿಂ
ಸಮರ ಧುರಂಧರಂ, ಗೋನೂರ ಬಯಲೊಳ್ ಬಂದೊಡ್ಡಿದ ನೊಲಂಬರ
ಕಾಳಗದೊಳೆ ಜಗದೇಕವೀರನ ಮುಂತೆ ತನ್ನ ಬಲಮುಂ ಮೆಳಿದುದರಿಂ ವೀರ
ಮಾರ್ತಾಂಡಂ, ಉಚ್ಚಂಗಿಯ ಕೋಟೆಯೊಳ್ ರಾಜಾಯ್ತನೊಳ್ ಒರ್ವನೆ
ರಣಮುಂ ಮೆಳಿದುದರಿಂ ರಣರಂಗಸಿಂಗಂ, ಬಾಗೆಯೂರ್ ಕೋಟೆಯೊಳ್
ತ್ರಿಭುವನವೀರನಂ ಕೊಂದು ಗೋವಿಂದರಸಂ ಪುಗಿಸಿದುದರಿಂ ಮೈರಿಕುಲ
ಕಾಲದಂಡಂ, ನೃಪಕಾಮನ ಕೋಟೆಯೊಳ್ ರಾಜ ಬಾಸ ಸಿವರ ಕೊಣಾಂಕ
ಮೊದಲಾದ ಕಲಿಗಳಂ ಒಂದೆಮೆಯೊಳ್ ಪೆಣೆದಿಡಿದುದರಿಂ ಭುಜವಿಕ್ರಮಂ
ತನ್ನ ತಮ್ಮಂ ನಾಗವರ್ಮನಂ ಕೊಂದ ಪಗೆಗೆ ಚಲದಂಕ ಗಂಗಂ, ಗಂಗರಭಟಿ
ನೆನಿಸಿದ ಮುದುರಾಚಯನಂ ಕೊಂದುದರಿಂ ಸಮರ ಪರಶುರಾಮಂ, ಜಟ್ಟಿಗರ
ನಟ್ಟಿದ ದಂಡಿನೊಳೆ ನಿಷ್ಕುಂಟಕಂ ಮಾಡಿದುದುಂ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಂ, ವೀರಭಟಿ
ಕೋಟೆಯಂ ತವೆ ಕೊಂದುದರಿಂ ಭಟಮಾರಿ, ನಿಶ್ಯಂಕಾದಿ ಗುಣಪರಿರಕ್ಷಣೈ
ಕಾಶ್ರಯನುಮಪ್ಪುದುಂ ಸಮ್ಯಕ್ಸ್ವರತ್ನಾಕರಂ ಪರಾಂಗನಾ ಪರದ್ರವ್ಯ
ಪರಾಜ್ಞಾಪ್ರಮನಪ್ಪುದರಿಂ ಶೌಚಾಭರಣಂ, ಪರಿಹಾಸದೊಳಂ ಸೂನ್ಯತವಚನ

ನಪ್ಪುದರಿಂ ಸತ್ಯಯುಧಿಸ್ಥಿರಂ, ಅತಿಪ್ರಚಂಡವೀರಮಾಂಡಲಿಕಶಿಖಂಡಮಂಡನ
ಮಣಿಯಪ್ಪುದಳಾಂ ಸುಭಟ ಚೂಡಾಮಣಿ....

.. .. .
ನವಶತಸಂಖ್ಯೆಯಾಗೆ ಶಕಕಾಲಸಮಂ ನೆಗಟ್ಟೀಶ್ವರಾಬ್ಬಮು ।
ತ್ಸವಕರನಾಗೆ ಫಾಲ್ಗುಣ ಸಿತಾಷ್ಟಮಿ ರೋಹಿಣಿ ಸೋಮವಾರಮೆಂ ।
ಬಿವು ಶುಭದಂಗಳಾಗೆ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಗುಣರತ್ನಭೂಷಣಂ ।
ಕವಿಜನಶೇಖರಂ ಬರೆದು ಪುಸ್ತಕಕೇಟಾಸಿದಂ ಪುರಾಣಮಂ ॥

This work was written in Ś. 900 Īśwara Phālguna Śuddha
8 Rōhiṇi Monday (18th February 978 A.D.). Chāmunḍa-
rāya belonged to the Brahma-Kshatriya caste and
was the feudatory of Mārasimha. The enemies defeated by
him are Rājāyita, Rācha, Gōvindarasa, Rāchaya, Vajjala
in the Khēdaga battle, Nōlambas near Gōnūr, Rājāyita in
Uechaṅgi, Tribhuvanavīra in Bāgeyūr, Nṛpakāma, Mudu-
rāchaya, etc.

LXVIII. CHĀRITRASĀRA OF CHĀMUṆḌARĀYA

तत्त्वार्थसिद्धान्तमहापुराणेष्वान्तरा शस्त्रेषु च विस्तरोक्तं ।

आख्यत्समासादकयोगवेदी चारित्रसारं रणरंगसिंहः ॥

.. .. .

इति सकलागमसंयमसंपन्न श्रीमज्जनसेनभट्टारक श्रीपादपद्मप्रसादासादित चतु-
रणुयोगपारावार पारगधर्मविजयि श्रीमच्छामुण्डमहाराज विरचिते भावनासार संग्रहे
चारित्रसारे—

The author of this work was Chāmuṇḍamahārāja, the disciple of Jinasēna and who had the title Raṇarangasimha. The title Raṇarangasimha was obtained by Chāmuṇḍa as he fought single-handed with Rājāyita at Ucchaṅgi. Therefore he cannot be distinguished from the author of *Ādipurāṇa* as Dr. Winternitz does (*History of Sanskrit Literature*, Vol. II).

LXIX. GŌMMATASĀRA OF NĒMICHANDRA

अज्जसेण गुणगणसमूह संधारि अजियसेणगुरु ।

भुवणगुरु जस्सगुरु सोराओ गोम्मटो जयउ ॥

—V-733.

गमह गुणरयण वूसण सिद्धन्तामिय महब्धिभवभावं ।

वर वीरणंदिचंदं शिम्मल गुरु मिंदणंदि गुरुं ॥

—Karmakāṇḍa, 896.

जंहुगुणाविस्संता गणहरदेवादि इट्ठिपत्राणं ।

सो अजियसेण णाहो जस्सगुरु जयउ सोरा ओ ॥ 966

सिद्धंतुदय तडुग्गयणिम्मल वर णेमिचंद करकलिया ।

गुणरयणवूसणं बुहिमइवेला भरउ भवणयलं ॥ 967

गोम्मटसंगहसुत्तं गोम्मटसिहरवरि गोम्मटजिणोय ।

गोम्मटराय विणिम्मिय दखिखण कुक्कट जिणोजयउ ॥ 968

जेणविणिम्मिय पांडमा वयणे सर्वं दट्ठ सिद्धि देवेहिं ।

सव्व परमोहि जोगिहिं दिट्ठं सोगोम्मटो जयउ ॥ 969

वज्जयणं जिणभवणं ईसिपभारं सुवण्ण कलसंतु ।

तिहुवण पांडमाणिकं जेणकयं जयउ सोरायो ॥ 970

जेणुव्रभियथं भुवरिम जकोरव किरीटग्गकिरण जलधोया ।

सिद्धाण सुद्धपाया सोराओ गोम्मटो जयउ ॥ 971

गोम्मट सुत्तल्लिहणे गोम्मटरायेण याकया देसा ।

सोराओ चिरं कालं णामेण य वीरमत्तण्डी ॥ 972

वर इंदणंदि गुरुणा सासे सोल्लूण सयल सिद्धन्तं ।

सिरि कणयणंदि गुरुणा सत्तट्ठाणं समुद्धिट्ठं ॥ 396

णमि ऊण अभयणंदि सुदसायर पारग इंदणंदि गुरुं ।

वर वीरणंदिणाहं पयडाणं पच्चयं वोच्छं ॥ 795

Nēmichandra refers to Kukkuṭa Jina Gommaṭa established by Chāmuṇḍarāya at whose request *Gōmmaṭasāra* was written. Chāmuṇḍarāya is also said to have been the author of *Vira-Mārtāṇḍī*. The Jaina gurus of the time were Āryasēna, Ajitasēna, Viranandin, Indranandi and Kanakanandi. The Gommaṭa image was installed even before the days of Ranna who refers to it (c. 975 A.D.) and an inscription of Ganga Eṇṇayappa II refers to the image. Therefore the installation cannot have taken place in the eleventh century (*M.A.R.*, 1923).

LXX. NAVASĀHASĀNKA CHARITA
OF PADMA GUPTA

निर्व्यूढ नानाद्भुत साहसं च रणे व्रतं च स्वयमेव लक्ष्म्या ।
नाम्नायमेके नवसाहसांकं कुमारनारायणमाहुरन्ये ॥ —I-59.
आक्रान्त दिङ्मण्डल कुन्तलेन्द्र सांध्रान्धकारांतरितम् रणेयः ।
स्वराज्यमस्त्रारुण मण्डलाग्रो गृहीतवान् दीधिति मानिवाहः ॥
—I-74.

साम्राज्य भारोद्वहन प्रगल्भो यशेभटाख्यः (धरा भटाख्यः) सचिवेस्ति तस्य ।
स्वसूक्तिं चर्या स्वपरेण नाम्ना रामांगदं यं कवयो वदान्त ॥
विजित्य लंकामपि वर्ततेया यस्याश्च नामात्यलकपि साम्यम् ।
जेतुः पुरी साप्यपरास्तियस्य धारेतिनाम्ना कुलराजधानी ॥ —I-90.

.. ..
श्री सीयक इति क्षेत्रं यशसाभुदभूततः ।
दिलीप प्रतिमः पृथ्वा सूक्तिमुक्ताफलं नृपः ॥
लक्ष्मी रधोक्षजस्यैव शशिमौळिरिवाम्बिका ।
वडजे (वरमे)त्यभवद्देवी कलत्रं तस्य भूरिव ॥

.. ..
स्मितज्योत्स्ना दरिद्रेण बाष्पसाविमुखेन्दुना ।
शिशंसुर्विजयं यस्य तर्दपाटी पतिस्त्रियः ॥
अकंकणमकेयूरं अनूपरममेखलम् ।
हूणावरोध वैधव्य दीक्षादानं व्यधत्त यः ॥

.. ..
श्रीमद्वाक्पति राजोऽभूत् अग्रजोऽस्याग्रणीस्तताम् ।
सगरापत्य दत्ताब्धि परिखायाः पतिरभूवयः ॥
अतीते विक्रमादित्ये गतेऽस्तं शातवाहने ।
कविमित्रे विशश्राम यस्मिन्देवी सरस्वती ॥

—XI-85, 86, 89, 90-94.

.. ..
श्रीमत्कविप्रिय सुहृच्चलदंकराम
राजेंदुभक्त्वाधिगत प्रतिभाविशेषः ।
एतद्विनिद्र कुमुदद्युति पद्मगुप्तः
श्री सिधुराजनृपतेः चरितं बबन्ध ॥

इति श्री मृगांक सूनोः परिमळापरनाम्नः पद्मगुप्तकृतिः ॥

Padma Gupta says that Sāhasāṃka Kumāranārāyaṇa defeated the ruler of Kuṇṭāḷa. Śīyaka Harsha conquered Tardavādi (Ruddapāṭi ?) probably killing Khoṭṭiga in c. 971 A.D. His son Sindhurāja defeated Kṛṣṇa. The elder brother of Sindhurāja was Vākpati.

LXXI. ŚĀNTI PURĀṆA OF PONNA

ಭುವನದ ಕನ್ನಡಸಕ್ಕದ ಕವಿಗಳ್ ಸಲೆ ಸಾಲೆ ಸೋಲೆ ಸವಣಂಗಿತ್ತಂ |
ಸವಿವೇಕಮುಭಯಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿವೆಸರಂ ನಿಜಾಹಿತೋಷ್ಣಂ

ಕೃಷ್ಣಂ || I-9

..

..

..

..

ಎನಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧರ್ಮಮೆಶರಣ್ ಮೊನೆಗೊಡ್ಡಿದ ಭೂರಿವೈರಿ ಸಾ |
ಧನಹರಣಂದಲೆಂದೆ ಜಿನಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಮೂಲದೊಳ್ |
ಎನಮಿತರಾಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊನೆವರ್ ಸಲೆ ವಾಣಿಯವಾಡಿಯೊಳ್
ಮಹಾ |

ವನಿಪರದೇನ ಗಣ್ಯ ಕೃತಪುಣ್ಯಮೊ ಭಾವಿಸೆ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರನಾ || 33
ಉಪಮಾತೀತಂ ಕೃತಿ ಶಾಂತಿಪುರಾಣಂ “ಸಲೆ ಪುರಾಣಚೂಡಾ
ಮಣಿ”ಯೆಂ |

ದುಪಶಮದಿಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಮಲ್ಲಪಯ್ಯನುಂ ಪುನ್ನಮಯ್ಯನುಂ ಪತಿ
ಯೆನಿಸಿದರ್ || 38

ವೆಂಗೀ ವಿಷಯಂ ತೈಭುವನಂಗಳೊಳಗ್ಗಳದ ವಿಷಯಮುಪಮಾತೀತಂ |
ಸಂಗತ ಸಮಸ್ತ ಮತ್ಯುತ್ತುಂಗ ಫಲದ್ರುಮಮೂಲ್ಯವಸ್ತುನಿಧಾನಂ || 42

ಅತಿ ವಿಖ್ಯಾತಿಯ ಕಮ್ಮಿನಾಡದನುದಾತ್ತಂ ಕಾವನೀವಂ ದ್ವಿಜೋ |
ಸ್ವತ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗಳ್ಗನೂನನುಪಮಾತೀತಂ ಧೈರ್ಯಂ ಬಹು |
ಶ್ರುತನಾಜ್ಞಾನಿಧಿಯಾಜ್ಞವಲ್ಕೃತ ಸದೃಶಂ ಕೌಂಡಿನ್ಯಗೋತ್ರಂ ನಿರಾ |
ಕೃತದೋಷಸ್ಥಿತಿ ನಾಗಮಯ್ಯನನಘಂ ತ್ರೀ ಭೂಮಿ ದೇವೋತ್ತಮಂ ||
44

..

..

..

..

ಆ ಭೂಮಿದೇವತನಯರ್ ಪ್ರಾಭವಪರರಿವರತ್ಯಪೂರ್ವಶ್ರುತರು |
ರ್ವೀ ಭಾರಭರಣ ಸಹರತಿ ಶೋಭಾಸ್ಪದ ತನುಗಳವರೊಳಗ್ರ ತನೂಜಂ ||
46

ಅಮಿತ ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ತಿ ಮಲ್ಲಪಂ....

..

..

..

..

ಅಮ್ಮನ ಭಕ್ತನುಂ ಗುಣಗಣಾಶ್ರಯನಾತನ ತಮ್ಮನಪ ಪು |
ನಮ್ಮನು ಮಲ್ತಿಯಿಂ ಗುರು ಸಮಕ್ಷ ಪರೋಕ್ಷ ವಿನೇಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂ |
ದಂ ಮನದುಕ್ಕೆವಂ ತಗುಟೆ ನಿರ್ವಹಣಸ್ಥಿತಿಗುಯ್ದರೀ ಪುರಾ |
ಣಂ ಮಹಿರತ್ನಮಂತಿದೆಯಳಂಕೃತಿ ತಾಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ||

ಪ್ರಕಟಂ ಲೋಕೋತ್ತರ ಲೌಕಿಕ ಪರಿಣತಿ ಪುನ್ನಿಗಂಗೆ ಶಾಂತೀಶ್ವರ ರಾ ।
ಮಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದಾದ ಕೃತಿಗಳಿಂ ಕೃತಿಯುಗಂಗಳನ್ನವು ಮೊಳವೇ ॥

65

ವಿದಿತ ಭುವನೈಕರಾಮಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಂ ಬೆಲೆಗಮಾ ವುದಂತರಮಿಂತೀ ।
ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಭುವನಂಗಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಪಾಶ್ವಾಸ ರಚನೆಗಂ ಬೆಲೆಯಕ್ಕುಂ ॥

66

Ponna, the author of *Śānti Purāṇa* and *Bhuvanaika Rāmābhyudaya*, obtained the title *Ubhayakavichakravartī* from Kṛṣṇa III, and was patronised by the brothers Mallapa and Punnamayya. His *guru* was Jinachandra of Krāṇūrgaṇa worshipped by great kings at *Vāṇiyavādi*.

LXXII. ŚRAVAṆA BELAGOLĀ EPITAPH OF INDRA IV

ಶ್ರೀ ರಾಜತ್ಯುಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರನ ಮಗನ ಮಗಂ, ಸತ್ಯಶಾಚದ್ವಯಾಲಂ
ಕಾರಂ ಶ್ರೀ ಗಂಗ ಗಾಂಗೇಯನ ಮಗಳ ಮಗಂ, ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಳಾಸಾ
ಗಾರಂ ಶ್ರೀ ರಾಜಚೂಡಾಮಣಿಯಳಿಯನಿದೇಂ ಪೆಂಪೊಸೇಟಿಂ ದಲಂಪಿಂ
ಭೂರಿಕ್ಷಾಚಕ್ರಮುಂ ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ನೆಗಟ್ಟಂ ರಟ್ಟಕಂದರ್ಪದೇವಂ ||

ಶ್ರೀಗೆ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ವೆಗೆ ಚಾಗಕ್ಕದಟೆಗೆ ಜಸಕೆ ಪೆಂಪಿಂಗಿನಿತ- |
ಕ್ಯಾಗರಮಿದೆಂದು ಕಂದುಕದಾಗಮದೊಳೆ ನೆಗಟ್ಟು ಮಲ್ತೆ ಬೀರರ
ಬೀರಂ ||

ಒಳಗಂ ದಕ್ಷಿಣ ಸುಕರ ದುಷ್ಕರಮಂ ಪೊಳಗಣ ಸುಕರದುಷ್ಕರ
ಭೇದಮಂ |
ಬಳಿಗೆ ವಾಮದ ವಿಷಮಮನಲ್ಲಿಯ ವಿಷಮ ದುಷ್ಕರಮನನ್ನಿದರ ಪೊರಗ- |
ಗ್ಗಲೆಕೆಯನಿಪತಿ ವಿಷಮಮನದ ರತಿ ವಿಷಮ ದುಷ್ಕರಮೆಂಬ
ದುಷ್ಕರಮಂ |

ಎಳೆಯೊಳೊರ್ವನೆ ಚಾರಿಸಲ್ ಬಲ್ಲಂ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕರಣಮುಮನಿಂದ್ರ
ರಾಜಂ ||

ಚಾರಿಸೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕರಣಂ ಚಾರಣೆ ಮುನೂರಮೂವತೆಂಟಿಸಿದುವಾ |
ಚಾರಣೆಗಳಶ್ರಮದಿಂ ಚಾರಿಸುಗಂ ಕೋಟಿತರದಿ ನೆಟಿನ ಬೆಡಂಗಂ ||
ಬಳಸುವೇಟುವ ಸುಳಿವ ಗಲ್ಪಿನ್ನಪ್ಪ ಚಾರಣ ದೋಷಮಲ್ಲದೆ ಪೊಟ್ಟಿವ
ಟ್ಟಳಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಗಿರಿಗೆಯ ಕೋಲ್ಕುಟ್ಟಿ ಮಿಗಲುಂ ನೆಲಲುಮಣ
ಮಾಯದಂತೊಂ
ದಳವಿಯೊಳ್ ಬರೆ ಪೊರಗೊಳಗೆಡದೊಳಂ ಬಲದೊಳಂ ಕಡುಗರ್ಪಿದೆ
ಬರ್ಪ

ವಳಯಂದಪ್ಪದೆ ಚಾರಿಸು ಪೋಜೆಯಂ ರಟ್ಟಕಂದರ್ಪನಂ ತಾವ ಬಲ್ಲಂ? ||
ಮೆಳಸಿನಲಿರಿದು ಗಿರಿಗೆಯ ನಳದೂರ್ಗೊಣ್ಣೊಲೊಳಗೆ ಪೊಳಗಣ
ಮೆಟಿವೊ

ಳ್ಳವಡೆ ಚಾರಿಪ ಬಹಲಿಕೆಯಳವಿದು ಕೇವಳಮೆ ಕೀರ್ತಿನಾರಾಯಣನಾ ||
ಗಿರಿಗೆ ಮೆಳಸಿಂದಂ ಕಿರಿದಕ್ಕ ಕಾಲೋಟ್ಟು ನಾಲ್ವರಳವಿಗೆ ಕಿರಿದುಮಕ್ಕ
ತುರುಗಂ ಬೆಟ್ಟದಿಂ ಪಿರಿದಕ್ಕವಳೆಯಮುಂ ಭೂವಳಯದಿನತ್ತ
ಪಿರಿದುವಕ್ಕು

ಗಿರಿಗೆ ಕೋಲ್ಪಳವಳಯಮೆಂತಿನ್ನುತುಮಂ ಬಗೆವೊಂಗೆ ಕರಿಮುರಿದಿಂ
ತಿವಟೊಳ್

ಇರದೆ ಸತ್ತೆಂಟು ವಳಯಂ ಚಾರಿಸದನ್ನಂ ಭೋಗಮಿಕ್ಕವನಲ್ಲನಿಂದ್ರ
ರಾಜಂ ||

ಕಡುಪುಗಳುದ್ದವಟಂಗಡ ಬೆಡಂಗುಗಳ ಬೇರೆ ಭಂಗಿಗಳ ಲಳಿಗಳದೇಂ ।
 ಕಡು ಜಾಣೆನೆ ಬಡಿಕೆಯ್ವರಮಡದ ಪುಳನೆ ಬಿದ್ ಮೆಱಿದು ಮೆಱಿದ
 ಬೆಡಂಗಂ ॥

ನೆಗಟ್ಟು ಮಂಡಲಮಾಲೆ ತ್ರಿಮಂಡಲಮಾನುಕಮಂಡಲಮರ್ಧಚಂದ್ರ
 ಮಾರ್ಗಂ

ಬಗೆವೊಡರಿದಪ್ಪ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮುದ್ದಪಟಂ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಂ ಬಲೈಗಳಂ
 ಪೊಗಟವಿಸಲ್ಪ ಕ್ಕ ಪೆಪುವು ದುಷ್ಕರದೇವಪಂಗಳನಶ್ರಮದಿ ನೆಱಿಯೊಳ್
 ಜಗದೊಳಿಹುವೆಡಂಗ ನೋರ್ವನೆ ಬಲ್ಲಂ.... ನ್ತಾರಾಳಂ

ಮಾಂತರಮೆ ? ॥

ಉದ್ದವಟಮೆಱಿದರೆಂಬುದೆ ಬಿದ್ದಂ ಮುನ್ನಲ್ಲಿ ಕಡುಪಿನೊಳ್ ಬಹು
 ನಿಧದಿಂ ।

ದುದ್ದವಟಮೆಱಿದುಮುರಿಗುಂ ಬಿದ್ದಮೆನಲ್ ಬಲಳಪೊಳಿಗನೆಱಿದ
 ಬೆಡಂಗಂ ॥

ಎಱಕಮಲ್ಲದೆ ಪೊಲ್ಲದಾಗೆಱಗಿ ದೊರೆಕೊಂಡೆ ಕೊಟ್ಟ ತೆರನಲ್ಲದೆ
 ನೆಱಿಯೆ ಬರಲೆ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸುವಲ್ಲಿಯೆ ಬೀಸಲರಿಯದೆಯಿಲ್ಲ
 ಪಟಿಯನಾ ದಿಟ್ಟಿಯ ಮುರಿವಲ್ಲಿ ಕಡುಪಿನೊಳ್ ಮುರಿದಬುಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ
 ಬಿನ್ನಣವಂ

ನೆಱಿಯೆ ಕಲ್ಪದ ಬೀರದ ಬೀರನಂ ಗಿಡೆಗಳಾಭರಣಂ ನೋಡಿ ಕಲ್ಲಾ ॥
 ಆಸುವನುಂ ಕೂಕುವನುಂ ಬೀಸುವನುಂ ಗಡೆಯೆ ನೆಗಟ್ಟು ತಕ್ಕಡಿ
 ಯೊಳೆನು ।

ತ್ತಾಸದೆಯುಂ ಕೂಕದೆಯುಂ ಬೀಸದೆಯುಂ ಬಿದ್ದ ಮೆಱಿಗು ಮೆಱಿದ
 ಬೆಡಂಗಂ ॥

ಎಱಗಲರಿಯದೆಗೆಂಟು ಕಮ್ಮಗಟ್ಟುಂ ಬರಲಣಮುಱಿಯದೆ ತಪ್ಪಂ ಪಿಂ
 ತೆಱನನರಿಯದೆ ಭಂಗಮನಿಕ್ಕೆಯುಂ ಮೂಱಿಡೆಗಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಾಡಿಯುಂ
 ಮುಱಿಯೆ ಪೊಯಿಸಿದನುರೆಯಂ ಕೊಂದು ಧರೆಗೆಡೆ ತಗರ್ಗಡಯಿವ
 ನೆನಿಸದೆ

ನೆಱಿಯೆ ಕಡುಜಾಣನೆನಿಸಲ್ಕೆ ಬರ್ಕುಮೆಗೆಡೆಗಳಾಭರಣನ ಕಲ್ಲದನ್ನಂ ॥
 ಕಾಲ್ಗಳ ಕೈಗಳ ತುರುಗದ ಕಾಲ್ಗಳ ತಿಣವುಗಳೋಳಲ್ಲಿ ಬಂಚಿಸು
 ತೆಱಿಗುಂ ।

ಗೆಲ್ಲುಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟು ಮಾರ್ಗದೆ ಗೆಲ್ಲುಮೆ ಪೆಣೆದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ
 ನಾರಾಯಣನಂ ॥

ವನಧಿ ನಭೋನಿಧಿ ಪ್ರಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆ ಶಕಾವನಿಪಾಲ ಕಾಲಮಂ
 ನೆನೆಯಿಸೆ ಚಿತ್ರಭಾನು ಪರಿವರ್ತಿಸೆ ಚೈತ್ರ ಸಿತೇತರಾಷ್ಟ್ರವಾ

ದಿನಯುತ ಭಾಮವಾರದೊಳನಾಕುಲಚಿತ್ತದೆ ನೋನ್ನು ತಾಳಿದಂ
ಜನನುತನಿಂದ್ರರಾಜನಖಿಳಾಮರ ರಾಜ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಂ ||

This inscription of S. 904, Chitrabhānu Bahula Ashtami Tuesday, records the death of Indra IV, the grandson of Kṛṣṇa III and the son of the daughter of Ganga Gāṅgēya. Indra was very proficient in *Kandukāgama* (a species of Polo). The technical terms are to be explained in the light of the extract from *Rājamānasōllāsa*.

LXXIII. KĀVYA MĪMĀNSĀ OF RĀJAŚĒKHARA

रसः कोप्यस्तु काप्यस्तु रीतिः कोप्यस्तु वा गुणः ।

सगर्वं सर्वं कर्णाटाष्टंकोरोत्तर पाठिनः ॥

..

..

..

..

माहिष्मत्यापरतो दक्षिणापथः ; यत्र महाराष्ट्र माहिष्काशमक विदर्भ कुंतल
कैशक सुप्पार कांची केरळ कावेर मुरळ वनवासिक सिंहळ चोड दण्डक पाण्ड्य पल्लव
गंग नाशिक्य कोंकण कोल्लगिरि वल्लुर प्रभृतयो जनपदाः । विंध्य दक्षिणपाद महेन्द्र
मलय मेकल पालमंजर सह्य श्रीपर्वतादयः पर्वताः । नर्मदा तापी पयोष्णी गोदावरी
कावेरी भैरवथी वैणावजुरा तुंगभद्रा ताम्रपर्णी उत्पलवती रावण गंगाद्या नद्यः ॥

Rājaśekhara refers to the fondness of Kārṇāṭakas for musical readings. He gives a list of districts and places in Dakṣiṇāpāṭha : Mahārāshṭra, Māhishaka, Āsmaka, Vidarbha, Kuṇṭāḷa, Kaiśaka, Suppāra, Kānchī, Kēraḷa, Kāvēra, Muraḷa, Vanavāsika, Simhaḷa, Chōḷa, Daṇḍaka, Pāṇḍya, Pallava, Ganga, Nāśikya, Konkaṇa, Kollagiri, Vallura ; Mountains : Mahēndra Malaya, Mēkala, Pālamañjara, Sahya, Śrīparvata, etc.; Rivers : Narmadā, Tāpī, Payōshnī, Gōdāvarī. Kāvērī, Bhaimarathī, Vainā, Vanjurā, Tungabhadra, Tāmraparṇī, Utpalavati, Rāvaṇa Gangā, etc.

LXXIV. HUMCHA INSCRIPTION OF NANNI
SĀNTARA

ಖಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತಭುವನಾಧೀಶ್ವರೇಕ್ಷಾಕು ಕುಲಗಗನ ಗಭಸ್ತಿ ಮಾಲಿನಿ ಪರಾಕ್ರಮಾಕ್ರಾಂತ
ಕಾನ್ಯಕುಜಾಶೀಶ್ವರ ಶಿರೋವಿಲಗ್ನ ನಿಶಿತ ಶಿಲೀಮುಖ ಪಾರ್ಥಿವಪಾಠಃ, ಸಮರಕೆಡ್ಡಿ ಧನಂಜಯ
ಧನಂಜಯಃ; ತದ್ರೂಪಾ ಗಾಂಧಾರೀದೇವಿ, ತತ್ಸುತೌ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಃ, ತದಗ್ರಮದ್ವಿಷಿ ರೋಹಿಣೀದೇವಿ,
ತತ್ಸುತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ, ತೌ ದ್ವಿಗಮಾಧವಾಪರ ನಾಮಧೇಯೌ; ತದನ್ವಯೌ ಗಂಗಾನ್ವಯಃ ॥

ಮಾಧವನ ಜಯ ಶ್ರೀರಾಮಾಧವನ ಭುಜಾವಲೇಪಮಂ ಬಣ್ಣಿಸಲಾ
ಮಾಧವನುಂ ತ್ರಿಭುವನದೊಳು ಮಾಧವನುಂ ನೆಲೆಯರುಳಿದವರ್

ನೆಲದಸರೇ ? ॥

ಆ ನೃಪಸಗ್ರಜನಾತನಮಾನುಷ ಶೌರ್ಯಾವಲೇಪ ಮತ್ಸ್ಯ ಮಹೀಭೃ-
ತ್ಸೇನೆಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕಾರವ ಸೇನೆಯನಾ ಟಂಕುಬಡಿದ ದಡಿಗಂ ದಡಿಗಂ ॥

(ಆತನ ನಂದನಂ ಕಿಷಿಯ ಮಾಧವಂ ಪರಾಕ್ರಮನೆನಿಸಿ ನೆಗಟಿ)

ತತ್ತನಯಂ ಹರಿವರ್ಮನುಪಾತ್ತನಯಂ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನಾತನ ಸುತನುಡ್-
ವೃತ್ತರಿಪುನೃಪತಿ ಸೈನ್ಯೋನ್ಮತ್ತದ್ವಿಪ ಸಿಂಹನಾನ್ಯಪಸಿಂಹನ ತನ್ನಯಂ ॥

ಅಂತತಿ. ಬಲಪರಾಕ್ರಮಂ ತಡಂಗಾಲಮಾಧವನಾತನಾತ್ಮಜರ್ —

ಅವಿನೀತ ಬಲಾಟವಿಗವಿನೀತರವೋಳುಮೆನಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯಮುಗ್ಧ-
ಹವದೊಳವಿನೀತರೆನಿಸಿದರವನಿಯೊಳವಿನೀತ ದುರ್ವಿನೀತ ನರೇಂದ್ರರ್ ॥
ವಸುಧೆಗೆ ರಾವಣಪ್ರತಿಮನೆಂಬ ನೆಗಟಕ್ಕಿಯ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯಂ
ವಿಸಸನ ರಂಗದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ತನ್ನತನೂಜೆಯ ಪುತ್ರನಂ ಪ್ರತಿ-
ಷ್ಠಿಸಿ ಜಯಸಿಂಹ ವಲ್ಲಭನನ್ನಯರಾಜ್ಯದೊಳುರ್ವಿಯೊಳ್ ವಿಗು-
ರ್ವಿಸಿದನಿದೇನಗುರ್ವೊ ನಿಜದೋರ್ಬಲದುನ್ನತಿ ದುರ್ವಿನೀತನಾ ॥

ಅಂತಾತನಿಂ ಮುಷ್ಕರ ನತಿ ಮುಷ್ಕರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗಿಯೆ, ತನ್ನಂದನಂ —

ತಾವಿಯ ತಡೆವರೆಗಂಧರಣೀವಲಯಮನಾಲ್ಕು ಬಾಹುವಿಕ್ರಮದಿಂ ।

ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮ ಭೂವಿಕ್ರಮ ಭೂವಲ್ಲಭರಧಿಕ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಭರಾದರ್ ॥

ಅಂತಾತನನುಜ ನೃಪಕಾಮಂ ಗಜದಾನಮರ್ಥಿಗಿತ್ತು ಚಾಗಿ ಎಂಬ ಪೆಸರಪಡೆದ
ನಾತನ ಮಮ್ಮಂ ಶ್ರೀಪುರುಷ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನೆನಿಸ್ಪನ್ನರ್ಥನಾಮಮಂ ತಾಲ್ಕು
ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ ಕರ್ತೃವೆನಿಸಿ —

ಶಾತ್ರವಸಂಕುಲಪ್ರಳಯ ಭೈರವನೆಂಬ ಯಶಂ ಪೊದಲ್ಕು ಲೋ-
ಕತ್ರಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪರೆಯೆ ಚೇರದ ಕಂಚಿಯ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯಂ
ಚಿತ್ರವಿದಂ ಚಿಳಿದೆಯೊಳಸುಂಗೊಳೆ ಕಾದಿತದೀಯ ಪಲ್ಲವ

ಭತ್ರಮನೀಲ್ಕು ಕೊಂಡು ಮೆರೆದಂ ಭುಜಗರ್ವಮನಾ ಮಹೀಭುಜಂ ॥

ಆ ನೃಪಚೂಡಾಮಣಿ ಕಾಂಚೀನಾಥನ ಕೆಯ್ಯೊಳಿಲ್ಕು ಕೊಂಡಂಗಡ ಪೆ -

ಮಾರ್ಗನಡಿಯೆಂಬೀ ಪೆಸರುಮನೇನೆಂಬುದೊ ಗಂಗನ್ನ ಪರ ಶೌರ್ಯಾನ್ಮತಿಯಂ ॥

ಅಂತು ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡನೆನಿಸಿದಾತನ ಮಗಂ ಶಿವಮಾರದೇವಂ ಸೈಗೊಟ್ಟು
ನೆಂಬೆರಡನೆಯ ಪೆಸರಂ ತಾಟ್ಟು ಶಿವಮಾರಮತಮೆಂಬ ಗಜಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ,
ಮತ್ತಂ—

ಎವೇಟ್ಟುದೋ ಶಿವಮಾರಮಹೀವಳಯಾಧಿಪನ ಸುಭಗ ಕವಿತಾಗುಣಮಂ |
ಭೂವಳಯದೊಳ್ ಗಜಾಷ್ಟಕಮೋವನಿಗೆಯು ಮೊನೆಕೆವಾಡುಮಾದುದೆ
ಪೇಟ್ಟುಂ ||

ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನರೇಂದ್ರನಾತನನುಜಂ, ತನ್ನಂದನಂ ಚಾಗ ಭೂ
ಭುಜರೊಳ್ ಮಿಕ್ಕೈಲಗಂಗನಾತನ ಮಗಂ ಶ್ರೀರಾಜಮಲ್ಲಂ ತದಾ
ತ್ವಜನಾತಂ ಮರುಳಂ ತದೀಯ ತನಯಂ ಶ್ರೀ ಬೂತುಗಂ ತತ್ಸುತಂ
ವಿಜಿಗೀಷತ್ವಮನಾಬ್ಧಿ ನಿಂತೆಲೆಯಪಂತಾನಾ ಮಹೇಂದ್ರಾಂತಕಂ ||

ಎನಿಸ ಭುವನೈಕವೀರನ ನರಸಿಂಗನವನೆ ವೀರಬೆಡಂಗಂ |

ಮನುಜಪತಿ ರಾಜಮಲ್ಲಾಂಕನಾತನಂತೆಲೆಯವನೆ ಕಚ್ಚೆಯಗಂಗಂ ||

ಅಂತಾತನನುಜಂ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನುಮೆನಿಸ ಭೂತುಗಪೆರ್ಮಾನಡಿ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಜಂಗಿ ಬಾವನೆನಿಸಿ —

ತಾನಿಲುದಂದುಕೊಂಡ ಪುದುಮಂಡಲಮಂ ಪೆಜರೊಳ್ಳಮಾನ ಮಂ
ಬೀ ನುಡಿವೇಡ ಕೊಕ್ಕೈಡಿಗೆ ಬಲ್ಲದನಾತನ ಸಂಚಿವಾರದು
ದ್ವಾನಿಗೆ ರಾಯನಾ ಪಡೆಗೆ ಚೋಳ ಸಿವರ್ ದೊರೆಯೆಂದೊಡಿ “ನ್ನಭೂ
ತೋನಭವಿಷ್ಯ” ಮೆನ್ನದವರಾರಳವಂ ಜಗದುತ್ತರಂಗನಾ ||

ತ್ರಿ|| ಜಾಹ್ನವಿ ಸಾಕ್ಷಿಮ | ಧ್ಯಾಹ್ನಾರ್ಕಸಮ ಕೋಪ |

ವಹ್ನಿಲಲ್ಲಿಯನಳರೆ ಭೂತುಗಂ ರಾಜ್ಯ | ಚಿಹ್ನಮಂತದಂ ತುಳಿಗಂಗಿ ||

ಅಕ್ಕರ || ಬಲವಂ ಪೇಟ್ಟಿಡೆ ದಾಳಿಯೊಳ್ಳೊಂಡನಾ ಚಿತ್ರಕೂಟಮುಮೇಳು

ಮಾಳವಮಂ |

ತಲೆಯಂ ಕೊಂಡ ನಾರಾಯನ ತಮ್ಮನಾದ ಹಳೆಯಂ ಕೊಂಡನಂತೊಂದೆ

ಮೆಯ್ಯೊಳ್ |

ಪಲವುಂ ಕಲ್ಲಳನೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿರಿಸಿದಂ ಗಂಗಮಾಳವಮೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು

ಕಲಿಯ ಪೇಟೆಂದೊಡೆಯೆಂಬ ಕಲಿಯಂತಚಲಿತಗಂಗನಂ

ಪೋಲ್ಪಿನಾವಂ ||

|| ರೇವಕನಿಮ್ಮಡಿಗಂ ವಿದ್ಯಾವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಭೂತುಗೇಂದ್ರಂಗಮಾ |

ದೇವಿಗಮಿಂದುಧರಗಾ ಪಾವಕಿಮೊಲ್ ಮರುಳದೇವನಗ್ರತನೂಜಂ ||

सल्लेहासकल महीश कृष्णभूपो

भूनाथः खलु मदनावतार संज्ञां ।

छत्रं नरपतिभिर्निकश्चिदाप्तः

संप्राप्तो मरुत इति प्रतीत नामा ॥

ಅಂತಾ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಂಗಳಿಯನೆನಿಸಿದ—

ಆ ಮರುಳದೇವನನುಜಂ ಭೀಮಾನುಜ ಸನ್ನಿಭ ಪರಾಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ।

ಶ್ರೀಮಾರಸಿಂಹದೇವಂ ಹೇಮಾದ್ರಿ ಶಿರೋವಿಲಗ್ನಕೀರ್ತಿಪತಾಕಂ ॥

ಅಂತಾತಂ ನೊಟಂಬಕುಲಾಂತಕನುಂ ಪಲ್ಲವಮಲ್ಲನುಂ, ಗುತ್ತಿಯಗಂಗನುಮೆ
ನಿಸಿದನಾತನನುಜಂ :—

ಶ್ರೀ ರಾಜಮಲ್ಲದೇವಂ ಭಾರತಿ ಕೇಯೂರ ರಾಜಶೇಖರನಾತಂ ।

ಭಾರವಿ ಸಾಕ್ಷಾದ್ಬಾಣಮಯೂರಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕಾಳಿದಾಸಂ ವ್ಯಾಸಂ ॥

ಆತನ ತಮ್ಮ—

ಶ್ರೀ ನೀತಿಮಾರ್ಗಭೂಪತಿ ಕಾನೀನಂ ಬಲಿ ದಿಲೀಪ ದಧೀಚಿಗುತ್ತಂ

ಸಾಕ್ಷಾ ।

ದ್ವೀನಾನಾಥ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಧಾನಂ ಗೋವಿಂದಾಭಿಧಾನ ನರೇಂದ್ರಂ ॥

ಆತನ ಕಿಞಯ-ವಾಸವ ಮಹೀಭುಜಂಗಂ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲನೆನಿಸಿದಾಹವ
ಮಲ್ಲದೇವನಯ್ಯಾಣ ರೇವರಸನ ತಾಯ್ ಸಾವಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯಿಂ ಕಿಞಯ ಕೆಂಚಲ
ದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗೋವಿಂದರದೇವ —

ನಿರವದ್ಯ ಚರಿತನನ್ವಯಧುರಂಧರಂ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ ನಿರ್ಬರ ಗಂಡಂ ।

ಪರಚಕ್ರಕರ್ಕಶಂಗಂಡರಮೂಕುತಿ ಗಂಡದಲ್ಲಣಂ ನೃಪತಿಲಕಂ ॥

ವಸುಧಾಲಂಕಾರನಾರೋಹಕರಮೊಗದ ಕೈಬಲ್ಯಣಿ ಬ್ರಹ್ಮನುಗ್ರಾ

ರಿ ಸಮೂಲೋತ್ಸಾಹ ಶಕ್ತಿಪ್ರಳಯಕರ ಕರಾಭಿಳ ಖಡ್ಗಂ ಯಶಸ್ವೀ

ಪ್ರಸರ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ದಿಙ್ಮಂಡಲನಧಿಕಬಲಂ ಗಂಗನಾರಾಯಣಂ ರ

ಕ್ರಸಗಂಗಂ ಗಂಗಚೂಡಾಮಣಿಸ್ತಪತಿಲಕಂ ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡ

ದೇವಂ ॥

ತಳಿಯಂ ದಾಂಟುವ ಕರಿಯಂ ಘಳಿಲನೆ ಪಿಡಿದುಗಿಯೆ ನಿಜಶರಂ

ಪೇಚಕಮಂ ।

ಕಳೆದುದು ಕರಿಶಿರಮುರಮುಂ ಪಳೆಲನೆ ತಾಗಿದುದು ಕದನ

ಕಂಠೀರವನಾ ॥

ಆತನನುಜಂ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತಂ ಕೊಮರಂಕಭೀಮನರುನೊಳಿದೇವಂ ।

ನೀತಿಜ್ಞನಧಿಕತೇಜನರಾತಿ ಬಲಪ್ರಳಯ ಕಾಳನಾಹವಧೀರಂ ॥

ಅಂತಾತಂಗಿ ಕದಂಬಮಯೂರನಾತ್ಮಜಿ ಜಾಕಲದೇವಿಗಂ, ಪಂಚಲ
ದೇವಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಶಾಂತಿಯಬ್ಬರಸಿಗಂ, ಗುಡಿಯದಡಿಗಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯ
ಗೆಯ್ದದನನ್ವಯದ ಬಲವರ್ಮದೇವಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಬ್ಬಲದೇವಿಗಂ ಸಹಸ್ರ
ಬಾಹುಪ್ರತಾಪನುಂ, ಮಹೀ(ಅಹಿ)ಹಯನಂಶೋದ್ಭವನುಂ, ಜ್ಯೋತಿ
ಷ್ಠತೀ ಪುರವರೇಶ್ವರನುಂ ಮಧ್ಯದೇಶಾಧಿಪತಿಯುಮೆನಿಸಿದಯ್ಯನ ಚಂದರ
ಸಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಾವಬ್ಬರಸಿಗಂ ಅರುನೊಳಿದೇವಂಗಂ —

ಸರಸತಿಯುಂ ಸಿರಿಯುಂ ದಿನಕರನುಂ ಪುಟ್ಟೈದುರ್ವೆಂಬಿನಂ ಚಟ್ಟೈಲಿಯುಂ ।
ವರವಧು ಕೆಂಚಲಿಯುಂ ಸತ್ತುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸ ರಾಜವಿದ್ಯಾ ಧರನುಂ ॥

ಪುಟ್ಟೈ ತನಗಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟಂ ಕೈಸಾರ್ದುದೆಂದು ರಕ್ಕಸಗಂಗಂ ।
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನರಮನೆಯೊಳ್ ನೆಟ್ಟನೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ॥

ಅಂತು ಸುಖಂ ಬಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳಿಬರಿಂ ಸಿರಿಯಚಟ್ಟಳ
ದೇವಿಯಂ ತೊಂಡೆನಾಡು ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಾಸಿರಕ್ಕಧಿಪತಿಯುಂ, ಕಾಂಚೇನಾಥನುಂ,
ಈಶ್ವರಪ್ರಸಾದನುಂ, ವೃಷಭಲಾಂಛನನುಮೆನಿಸಿದ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಕಸಗಂಗ
ಪರ್ಮಾನಡಿ ವಿವಾಹೋತ್ಸವಂ ಮಾಡಿ, ಚಟ್ಟಳದೇವಿಗೆ ಕಾಡವಮಹಾದೇವಿ
ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಿರಿಸಿದಂ ।

ಆ ವೀರದೇವಂಗಂ ಕಂಚಲದೇವಿಯೆನಿಸಿಯುಂ ವೆರಡನೆಯ ಪೆಸರಂ ತಾಟ್ಟಿ
ವೀರಮಹಾದೇವಿಗಂ —

ದಶರಥತನಯರಂದಮನೆಸದಿರೆ ಪೋಲ್ತ್ತಿದ್ದ ತೈಲನುಂ ಗೊಗ್ಗಿಗನುಂ ।

ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೆನಿಸಿ ದೊಡ್ಡಗ ವಸುಧೇಶನುಮಂತು ಬರ್ಮನುಂ

ತನಯರವರ್ ॥

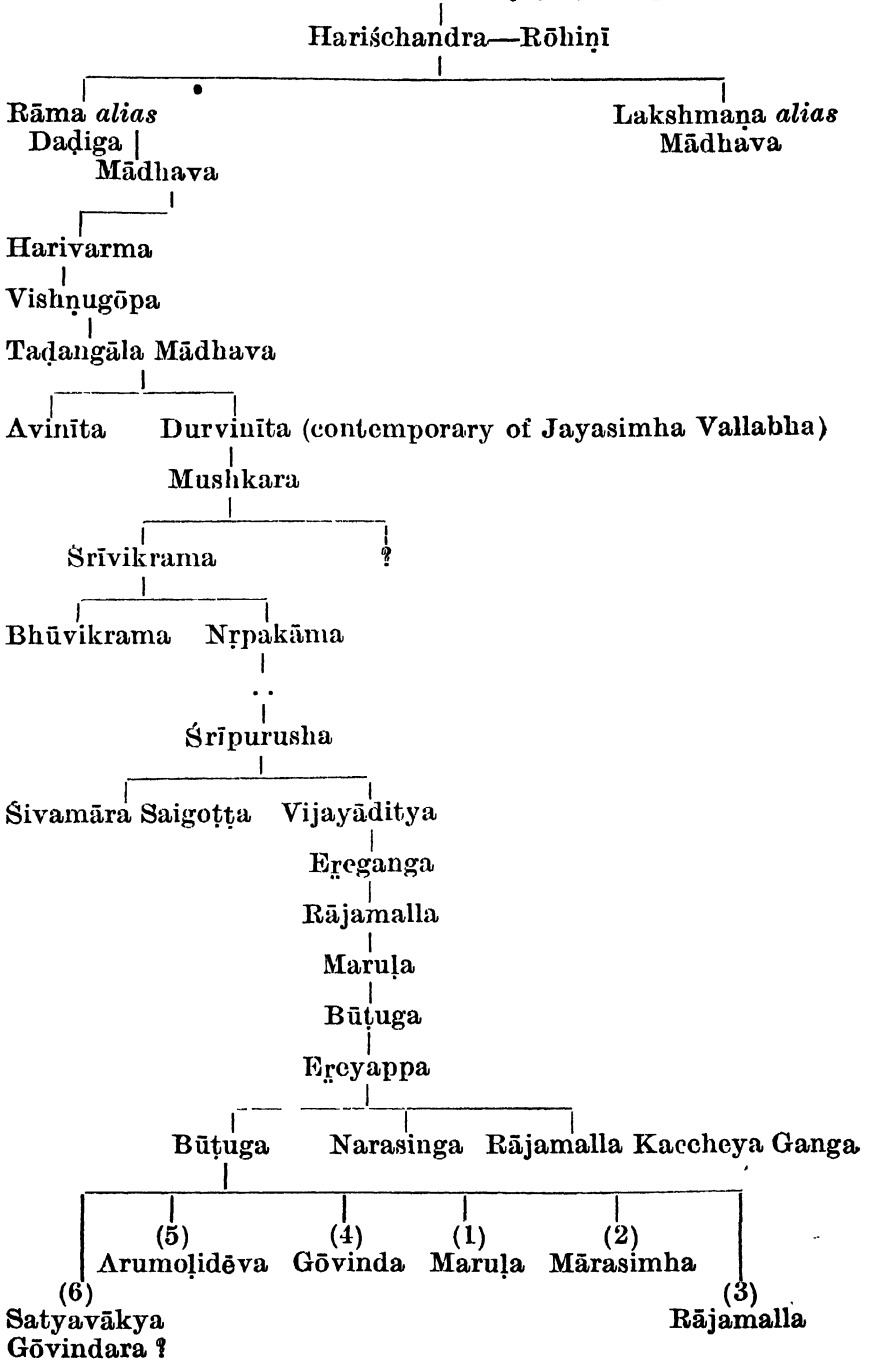
ಪುಟ್ಟಲೊಡಮವರಾತ್ಮಗೃಹದೊಳ್ ಪುಟ್ಟೈದುಡೈಶ್ವರ್ಯಮೊಟ್ಟು ಮಾಪುಂ
ಕೂಪುಂ ।

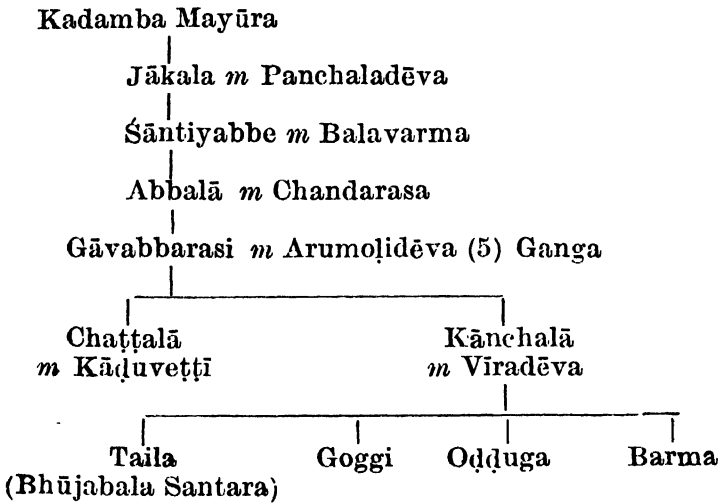
ನೆಟ್ಟಿನರಿನ್ನ ಪರ ಗೃಹದೊಳ್ ಪುಟ್ಟೈದುತ್ಪಾತ ಭೀತಿ ಚೇತೋವಿಕಲಂ ॥

ಅಂತಾ ಕುಮಾರರ್ ಸುಖದಿಂ ಬಳೆಯುತ್ತಿರೆ, ಯವರೊಳಗ್ರಜಂ ತೈಲಪದೇವನ
ಸಹಾಯ ಸಿಂಹನೆನಿಸಿಯುಂ ತನ್ನ ಬಾಹಾಬಲಮೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಮಾಗೆ
ದಾಯಿಗರುಮಮಾಟವಿಕರುಮಂ ರಾಜ್ಯಕಂಟಕರುಮಂ ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ ಮಾಡಿ
ತನ್ನ ದೋರ್ಬಲವಿಕ್ರಮದಿಂ ಶಾಂತರವಟ್ಟಿಮವಟಿಯಿಸಿ ಭೂಪಾಲ ಸಾಂತರ
ನೆನಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂ ಗೈದಂ ॥

This important record gives one version of the genealogy
of Gaṅgas, thus :—

Pārtha of Ikshvāku Kula or Dhananjaya ; his queen Gāndhārī

A few details are given about the kings. The first king Pārtha is said to have killed a ruler of Kānyakubja. Durvinīta captured Kāḍuvetṭī in battle and established his daughter's son in the hereditary kingdom of Jayasimha Vallabha. Śrī Vikrama is said to have ruled upto the banks of Tāvī. Nṛpa-kāma acquired fame as a Chāgi (*Tyāgi*) by giving elephants (or great gifts) to donees. Śrīpurusha wrote a *Gajaśāstra*, defeated the Pallava Kāḍuvetṭī at Chiḷarde and obtained the title Permānaḍi. Saigoṭṭa Śivamāra was the author of a *Gajaśāstra* and his *Gajāshṭaka* was very popular. Eṇeyapa was known as Mahēndrāntaka. Būtuga II was the brother-in-law of Kṛṣṇa, conquered Chōḷa maṇḍala and Pudu maṇḍala and wrested the imperial insigniæ from Lalleya. He conquered Chitrakūṭa and Dāhaḷa. Marula obtained from Kṛṣṇa the parasol called Madanāvatāra and was the son-in-law of Kṛṣṇa. His younger brother was Mārasimha Noḷamba Kulāntaka. His younger brother Rājamalla was equal to Bhāravi, Bāṇa, Mayūra, Vālmiki, Kāḷidāsa and Vyāsa. His younger brother was Nītimārga Govinda. His younger brother(?) Satyavākya Gōvindaradēva was known as *Gaṇḍaramūkti*, *Rakkasa Ganga*, *Ganga Nārāyaṇa*, *Vīramārtāṇḍa*. His younger brother was Arumōḍidēva Komaranka Bhīma, who married Gāvabbarasi and his eldest son Taila became a Sāntara ruler and was known as Bhūpāla Sāntara.

LXXV. YĀJÑAVALKĪYA NIBĀNDHA OF APARĀRKA

भक्त्वा यस्य सविस्मयः स्मररिपुर्वुद्धया च वाचस्पतिः ।

विक्रान्त्याद्विषतांगणः शुचितया भाम्बान्क्षमित्वेन भूः ।

जीमूतान्वय भूषणं सविपुलां योगीश्वरेणोदिते ।

शास्त्रोवाक्य नयानुगां वितनुते व्याख्यां सतां सम्मताम् ॥ 1-5

.. .. .

राष्ट्रं यस्य निरंकुशा वसुमती कोशस्समृद्धः सुहृत् ।

छर्कोदुर्गमनागमं क्षतपरा सेना हितामंत्रिणः ।

शास्त्रार्थामृत चर्वणार्थितमतिः विश्वैक नाथोप्यसौ ।

शौर्यौदार्ययशोधनोऽमुमपरादित्यो निबन्धं व्यधात् ॥

श्रीविद्याधरवंशप्रभव श्रीशिलाहार नरेन्द्र जीमूतवाहनान्वय प्रसूत श्रीमदपरादित्य देव विरचिते याज्ञवल्कीय धर्मशास्त्रे निबन्धेऽपराके ।

Aparārka was a king of the Śilāhāra family. In the lists of Northern Śilāhāras there are two Aparādityas—the first Aparājita of the Bhadāna grant (*E.I.*, III, 997 A.D.) called Aparāditya by Ranna and defeated by *Iṛivabedanga*; the second Aparāditya was in c. 1127 A.D.

LXXVI. ŚRĪKANṬHA CHARITA OF MANKHAKA

वचोभिर्नुनुदे दन्त द्युति श्रीखण्ड पाण्डुभिः ।
 वादिनां दर्पोष्मायेन शूर्पारकाध्वसु ॥
 यश्श्रीमदपरादित्य इति दूत्यप्रसिद्धये ।
 प्रजिघाय घनश्लाघः काश्मीरान् कुंकुणेश्वरः ॥
 तेन श्रीतेजकण्ठेण सोत्कंठमनुबध्नाता ।
 इति सोधिकवैशद्य निरवयमगद्यत ॥

(Ch. XXV—109 to 111)

Mankhaka says that Aparāditya of Koṅkaṇa sent Teja-
 Kaṇṭha to the assembly of learned men in Kāshmir in the time
 of Jayasimha of Kāshmir (1129–1150 A.D.).

LXXVII. SĀHASA BHĪMA VIJAYA OF RANNA

ನೆಗಬ್ಬರಿ ಘೂರ್ಜರ ದ್ವಿಪಘಟಾಳಿಗೆ ತನ್ನಯ ಸೂಚಿಯಾನೆ ತೊ
 ಟ್ಪಿಗೆ ಸಮರಾಗ್ರದೋಳ್ ಪರಿಯೆ ಪಿಂತಣಿಸಂದವು ರಾಜಪುತ್ರರಾ
 ನೆಗಳೆನೆ ಮುನ್ನಮೆಂಬ ಬಟಾಕೆಂಬ ಜನೋಕ್ತಿಯೊಳಾಯ್ತು ಸೂ
 ಕ್ತಿಗೆ ನೃಪರಾನೆ ದಾರದವೊಲಾದವು ರಾಜಕುಮಾರರಾನೆಗಳ್ || I-16

.. .. .

ಜಲಧಿಯ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಬಲಜಲಧಿಯ ನಡುವಳುವರ್ ಕೋಪತಿಖಿಗಳನಡುವಿ |
 ತ್ತಲೆವೊತ್ತಿದ ಪುಳ್ಳಿಯ ಪುಟುಪೊಲಿದ್ವನತಿ ಚಕಿತ ಚಿತ್ತನಪರಾದಿತ್ಯಂ || 23

.... ಬೆಂದುದು.... ಚತುರ್ಥಯುಗದೋಳ್ ಚಾಳುಕ್ಯಮಾರ್ತಾಂಡನಿಂ
 ದಪರಾದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲಾಂಶುನಗರಂ ಶಾಂತರ್ಣವಂಶಾರ್ಣವಂ || 25

ಕಂಡೆಂ ಗ್ರಹಣಮದನಾಖಂಡಲ ದಿಜ್ಞುಖದೆ ಬಂದು ಸರ್ವಗ್ರಾಸಂ |
 ಗೊಂಡತ್ತಪರಾದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲಮಂ ಬಾಹುರಾಹು ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಾ || 26

ಮೊದಳೊಲ್ಲಾವಂತರಿನಿಸುದಿತೋದಿತಮಾಗಿ ಮಂಡಲೇಶ್ವರನಿಂದ |
 ಭೃದಯಪರನೆನಿಸಿ ಚಕ್ರಿಯಿನುದಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೈದಿದಂ ಕವಿರನ್ನಂ || 34
 ಪಡೆಯೆಡೆಯ ಕಡೆಯ ಬಡವರ್ಕುಡೆ ಪಡೆದನೊ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಳ್

ತೈಲಪನೊಳ್ |

ಪಡೆದಂ ಮಹಿಮೋನ್ನತಿಯಂ ಪಡೆದಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿವೆಸರಂ ರನ್ನಂ || 37

ದೊರೆಯುಟಾವ ವಸ್ತು ಪುರುಷರ್ ಪರಿಕಿಸಿ ಬೆಲೆಮಾಡಿ ಗಂಗಮಂಡಲ ಚಕ್ರೇ |
 ಶ್ವರ ಕಟಕೋತ್ತಮನಾಯಕ ವಿರಚನೆಯಿನನರ್ಪರತ್ನಮಾದಂ ರನ್ನಂ || 40

ಕನ್ನಡಮೆರಡಲುನೂರರ ಕನ್ನಡಮಾತಿರುಳ ಕನ್ನಡಂ ಮಧುರಮೋ |
 ತ್ವನ್ನಂ ಸಂಸ್ಕೃತಮೆನೆ ಸಂಪನ್ನಂ ನೆಗಬ್ಬುಭಯಕವಿತೆಯೋಳ್ ಕವಿರನ್ನಂ || 42

ವನರುಹಭವನೆನಿಸಿದ ದಂಡನಾಯಕಂ ಕೇಶಿತಿರ್ದೆ ಪೇಟ್ಟಿಂ.... 51

.... ವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :— ಅವರ ಪೂರ್ವಜರಪ್ಪರಸುಗಳೊಳ
 ಗಯೋಧ್ಯಾಪುರಪರಮೇಶ್ವರಂ ಸತ್ಯಾದಿಗುಣಾಶ್ರಯವಲ್ಲಭನುಂ ಅತಿ ಪ್ರೌಢ ದಿಶಾ
 ದಂತಿ ಪ್ರಕಟ ಪ್ರಭಾವನಪ್ಪ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವನಿಂ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನಾಪರನಾಮ
 ಧೇಯನುಂ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಗಜಘಟಾವಿಘಟ ಸಿಂಹನೆನಿಸಿದ ಜಯಸಿಂಹದೇವನಿಂ
 ಅತಿಪ್ರವರ್ಧನ ಪ್ರಜಾನುರಾಗನುಮತಿ ಪ್ರಬಲ ರಣರಾಮನೆನಿಸಿದ ರಣ
 ರಂಗಸಿಂಹನಿಂ, ವಾತಾಪಿಪುರಪರಮೇಶ್ವರನುಮಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಿತನುಂ
 ದ್ವೀಪಾಂತರ ಪ್ರಕಟ ಪ್ರಭಾವನುಮೆನಿಸಿದ ಪುಲಕೇಶಿರ್ದೇವನಿಂ, ಪರಿರಕ್ಷಿತ
 ಪವಿತ್ರವರ್ಮನೆನಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮದೇವನಿಂ, ತತ್ತನಯನಪ್ಪರಡನೆಯ
 ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವನಿಂ, ಅವನ ಕಿಱಾಯ ಮಗನಪ್ಪ ಮಂಗಳಾರ್ಣವನಿಂ,

ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಪ್ಪೆರಡನೆಯ ಸತ್ಯವ್ರತಿಯಿಂ, ತತ್ತನಯನಪ್ಪಾದಿತ್ಯವರ್ಮನಿಂ, ತದಪತ್ಯನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ತತ್ಪುತ್ರನಪ್ಪ ದುರ್ಧರಮಲ್ಲನಿಂ, ತನ್ನಂದನನಪ್ಪ ನಿರವದ್ಯಾಪರ ನಾಮಧೇಯನಪ್ಪ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕನಿಂ, ತತ್ಸೂನುಮಿತ್ರನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಣವನೆನಿಸಿದ ಕೊಂಕಣ ವೀಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ತತ್ಸೂನುಮಿತ್ರನಪ್ಪ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನಿಂ, ಆತನ ಕಿಟಾಯ ಮಗನಪ್ಪ ಭೀಮ ಪರಾಕ್ರಮನಿಂ, ತಜ್ಜಾತನಪ್ಪೆರಡನೆಯ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನಿಂ, ತತ್ಸೂನುವಪ್ಪ ಪಿಟಾಯ ತೈಲಪನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ಮುಕುಂದಿಯ ಕೊಂದ ಕುಂದಿಯ ಭೀಮನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯದೇವನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ರಣರಂಗಮಲ್ಲನೆನಿಸಿ ಅಯ್ಯಣದೇವನಿಂ, ಆತನ ಮಗನುತ್ತುಂಗಮಲ್ಲನೆನಿಸಿದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ಚಾಳುಕ್ಯ ಕುಲೋದ್ಭವನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯಂಗಂ ಚೈದ್ಯ ಕುಲೋದ್ಭವೇಯಪ್ಪ ಬೊಂಠಾದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ —

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯಂ ಶ್ರೀಪೃಥ್ವೀ ವಲ್ಲಭಂ ಮಹಾರಾಜಾಧಿ ರಾಜಂ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕಂ ಕರಹಟಿ ಭಯಂಕರಂ ಜಾದಿ ಳಾಂಧ್ರಕುಲೀನ ಭುವನ ಸದ್ಗುಣಮಣಿ ವಿಭೂಷಣಂ, ಸಿಂಧುರ ಕಂಧರಾಧಿ ರೂಢ ಪಲ್ಲಿಕೋಟೋಲ್ಲಂಘನಂ ಭದ್ರಕ ವಿದ್ರಾವಣಂ ಕೊಂಕಣ ಭಯಂಕರಂ, ಉಭಯಬಲದಲ್ಲಣಂ, ಮಾರ್ಮಲೆವರಿಗಜಕೇಸರಿ, ಕರೀಂದ್ರಕಂಠೀರವ ಮಲ್ಲಂ, ವೈರಿಫಣೇಂದ್ರ ಸೌಪಣ್ಯಂ, ಕ್ರಾಕಲಿಕರಾಜಗಜಕೇಸರಿ ರಣ ಕುಂಭಿಕುಂಭ ಕಂಠೀರವಂ, ಯಾದವಕುಲಾಂಬರದ್ಯುಮಣಿ, ರಣರಂಗಭೀಷಣಂ, ರಿಪುಬಲ ಪುಂಜಕ ಗಜಘಟಾಭಂಜನನುಂ, ಸಾಮಂತಮೃಗಶಾರ್ದೂಲ ರಣರಂಗರಾಕ್ಷಸಂ ಅಕಳಂಕ ರಾಮ, ತಳವರ್ಗ ತಳಪ್ರಹಾರಂ, ಅರಿಷ್ಟಘರಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಕಾಲಕೂಟಂ, ನಿಜಭುಜಚಕ್ರವರ್ತಿಪಾಂಚಾಳಮದೇಭ ಪಂಚಾನನಂ, ಸಂಹಾರ ಸಿಂಹಿತ್ವಗೂರ್ಜರವಜ್ರದಾಢಾ ಗೂರ್ಜರ ಭಯಜ್ವರ ಸಮಸ್ತ ಮಾಳವ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ, ಶತ್ರುಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟನನು ಮನೇಕ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರನುಂ, ಪರನೃಪ ಮದಗಜಘಟಾಭಂಜನನುಂ ಉತ್ಪಕ್ಯಮಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಮನ್ನೂರ್ಮಡಿ ತೈಲಪದೇವ ನೆನಿಸಿದಾಹವಮಲ್ಲದೇವನಿಮುದಿತೋದಿತಮಾಗಿ ಬಂದ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶಂ

.....

ನರಪತಿ ತೈಲಪಂ ಬೆಸಸೆ ಘೂರ್ಜರ ಸೇನೆಗೆ ಸೂಚಿಯಾನೆಯಂ
ಪರೆಯಿಸಿ ಗೆಲ್ಲನೊಟ್ಟಜೆಯ ಕಪ್ಪಮನಟ್ಟುವದೆಂದು ಕೊಂಕಣೇ
ಶ್ವರನನಿರ್ದರ್ಶಿ ಸಾಧಿಸಿದನಂಬುಧಿಸೀಮೆವರಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಂ
ಧರೆಯನದೇಕೆ ಕೇಳ್ವಟಾಯ ! ಸಾಹಸ ಭೀಮನ ಸಾಹಸಂಗಳಂ ||
ಶಕಸಮ ಗತಿ ಋತುಯುಗಶಶಿ ನಿಕರಾಂಕಂ ಚಿತ್ರಭಾನು ಸಂವತ್ಸರ ಕಾ
ರ್ತಿಕ ಸಿತಸಪ್ತಮಿ ದಿನದೊಳ್ ಸುಕರಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮಾಯುರನ್ನನ

ಕಾವ್ಯಂ ||

Ranna completed this work on Friday 27th October, 982 A.D. He gives the genealogy of his patrons Tailapa and Iṣivabeḍaṅga. Taila won victories over Karahāṭa, Pallikōṭa, Bhadraka, Koṅkaṇa, Krākalika, Rāshṭrakūṭa, Panchāla, Gurjara and Mālava. Satyāśraya burnt the capital of Aparāditya in the west and destroyed the Gūrjara army. Ranna obtained the title Kavi Chakravarti from the emperor Tailapa himself.

ನಾಗವಾಯ್ಕನಾ ||

ಪ್ರಾಣಿಗಣಿಂ ।

ಮಣಿಯಂ ||

ಸುರಲೋಕಾತಿಥಿಯಾದ ಪೊನ್ನನೆವಲಂ ಗಂಡರ್ ಪೆಱರ್ ಗಂಡರೋ ||

ಅಂತಾ ಪುಣ್ಯಭಾಜನರಸ್ವ ವರ್ಗ ಗುಂಡಮಯ್ಯನುಂ ಮೆಳಮೆಯ್ಯನುಂ
ಪೊನ್ನಮಯ್ಯನುಂ ಅಹವಮಲ್ಲನುಂ ವಲ್ಲನುಮೆಂಬ ಪುರುಷರತ್ನಂಗಳುಂ,
ಅತ್ತಿಮುಚ್ಚಿಯುಂ ಗುಂಡಮುಚ್ಚಿಯುಂ ನಾಗಿಯುಚ್ಚಿಯುಮೆಂಬ ಕನ್ಯಾ
ರತ್ನಂಗಳುಂಪುಟ್ಟಿ... ಚಾಳುಕ್ಯಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಮಹಾನಂತ್ರಿಯಾದ ದಲ್ಲಪಂಗೆ
ಪುಟ್ಟಿ ನಿಜಮಹೀಪತಿಯ ಮಹೀಭಾಗಕ್ಕೆ ದಿಜ್ಜಾಗನುಂ ನಾಗರಾಜನುಮೆನಿಸಿದ

ನಾಗದೇವನೆಂಬ ಪುರುಷರತ್ನಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿಮುಚ್ಚಿಯುಂ ಗುಂಡಮುಚ್ಚಿಯುಮೆಂಬ
ಕನ್ಯಾರತ್ನದ್ವಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟನಿಬರುಂ ಸುಖದಿನಿರೆ, ಮಲ್ಲಪ ತನೂಜಂ ಗುಂಡ
ನತಿ ಪ್ರಚಂಡನಾಗಿ —

ನರನೆನಿಸ ಶೌರ್ಯದಿಂ ಗೋನರನಂ ಪೆಣೆದಿಟುದು ಗೆಲ್ಲು ನಿಜವಿಜಯ ಯಶಂ |
ಪರೆಯೆ ನೆಗಟ್ಟಿದ ನವನೀಧರೆಯೊಳ್ ಮಲ್ಲಪನ ತನಯನೆಂಬುನ್ನತಿಯಂ ||

.. .. .

ಎನೆ ನೆಗಟ್ಟಿದ ದಲ್ಲನನಂದನಂಗಮಾಕಾಂತಿಯತ್ತಿಮುಚ್ಚಿಗಂ ಮೆಚ್ಚುಗಮಾದಂ
ತನಯಂ ಪಡೆವಳಿತ್ತೈಲಂ ವಿನಯಾಲಂಕಾರನೆನಿಸಿದಣ್ಣಿಗದೇವಂ ||

ಅಂತು ನಿಜಕುಲತಿಲಕನೆನಿಸಿದ ನನ್ನಿ ನಾರಾಯಣ ತನಗೆ ತನಯನಾಗಿ
ನಾಗದೇವನಭಿನವ ಕಾಮದೇವನುಂ ಹಯವತ್ಸರಾಜನುಂ ಸುಭಟಚೂಡಾ
ಮಣಿಯು ಮೊರಟಿರಮಲ್ಲನುಮಾಹವಮಲ್ಲದೇವ ಪಾದಪಂಕಜಭ್ರಮರನು
ಮೆನಿಸಿ

ಕುಮರರ ಕಾಳಗದೊಳ್ ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ತಟುಸಂದು ನಿಂದು

ಕಡಿತಲೆಗೊಂಡ

ನೈಮತಂಗಜಂಗಳಂ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಗಂ ದಲ್ಲನಂದನಂ ಪೊಣದಿಟುದಂ ||

ಜನಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನಯ ಚಮೂಪತಿ ಮಾಡಿದನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿ ದ

ಲ್ಲನ ಮಗನೀತನಂತರಿತವರಾರ್ ಪತಿಭಕ್ತರುಮಿಗಳಾರು ಮಿ

ಲ್ಲೆನಿಸಿದ ನಾಗದೇವನಣಿಮುಟ್ಟಿ ಧುರಂಧರನಾಗದೇವನೆಂ

ಬಿನಮಿಟಾದಿಕ್ಕಿದಂ ಸೆಣಿಸಿ ಪೊಕ್ಕರನಾಜಿಯೊಳಂಗರಕ್ಕಸಂ ||

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಪಂಚಳನಬಲ್ಪಡೆ ಪಂಚಲನಶ್ವಸಂಕುಲಂ |

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಪಂಚಲನ ದಂತಿಘಟಾವಳಿ ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ |

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಗಾತ್ರಕರ ದಂತಿವಿಘಾತದೊಳುಗ್ರದಂತಿ ಮ |

ಕ್ಕಳ ಕರುವಾಗರಂ ಪರಿದುದುದ್ಭಟನಿಂ ಸುಭಟ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಿಂ ||

ಬಲ್ಲಹನ ಬೆಸದೊಳೊಂಟಿರಮಲ್ಲಂ ದಲ್ಲತನೂಭವಂ ಕರಹಡದಿಂ |

ಮಲ್ಲಮನಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನದಿಂ ನಿಜೇಶನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಂ ||

.... ಅಂತು.... ನಾಗದೇವಂ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗೆ.... ಅಂತು

ಗುಂಡಮುಚ್ಚಿ ಮಹಾಸತೀ ಸಮುಚಿತಾಚಾರದೊಳಮಾಭರಣದೊಳ್ ನೆಗಟಿ..

ಗುಂಡೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಟಿ

ಜನಪದ ಭಕ್ತಿ ಜಗತ್ತಯ ಜನವಂದಿತೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪೂಜಿತೆ ಜನ ಶಾ |

ಸನರುಚಿಪಡೆವಳಿ ತೈಲನ ಜನನಿಯೆ ತೀರ್ಥಕರ ಜನನಿಯೆನ್ನದೊಳಿರೇ ? ||

ಆಸನ್ನ ಭವೈಯುಂ ಜನ ಶಾಸನ ದೀಪಿಕೆಯುಮೆನಿಸಿ ಮಣಿಕನಕಮಯೋ |

ದ್ಯಾಸಿ ಜನಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ಸಾಸಿರದಯ್ಯೂರನಟ್ಟಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿದಳಾ ||

ಉನ್ನತ ಕುಕ್ಕುಟೇಶ್ವರ ಜಿನೇಶ್ವರನಂ ಜನಭಕ್ತೆ ಪೋಗಿ ಕಾಂ ।
 ಬನ್ನೆಗಮನ್ನಮಂ ಬಿಸುಟು ಪರ್ವತಮಂ ಪರಿದೇವಿ ತಜ್ಜನಾ ॥
 ಸನ್ನದೊಳತ್ತಿಮಬ್ಬಿಗೆ ಪಥಶ್ರಮಮಾಟಲಕಾಲವೃಷ್ಟಿಯಾ ।
 ಯೆನ್ನದೊ ದೈವಭಕ್ತಿಗದು ಜೋದ್ಯಮೆ ಕೊಳ್ಳವೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ॥
 ಪೊನ್ನಿಗನುಂ ಮಲ್ಲಪನುಂ ಪೊನ್ನನಿಮುತ್ತಯೆ ಪುರಾಣಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ।
 ಮುನ್ನಂ ಪೇಟಿಸಿದಂತೆ ಗುಣೋನ್ನತ ಕವಿರತ್ನನಿಂದಿದಂ ಪೇಳಿಸಿದಳ್ ॥

.. ..
 ವ್ರತಮಂ ಪೇಟಿಪ್ಪಾಡೆ ನೋಂತು ತಾಟದೊಡಲಂ ಚಕ್ರೇಶನಾಜ್ಞಾಧಿಪಂ
 ಸುತನಂ ಪೇಟಿಪ್ಪಾಡೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಕಟಕಕ್ಕಾರಾಧ್ಯೆಯಾಗಿದೆಯಾ ।
 ಯತಿಯಂ ಪೇಟಿಪ್ಪಾಡೆ ಕೆಟ್ಟಕಾಲದೊಳದಂ ಕೊಂಡಾಡಿದೈ ಧರ್ಮದು
 ನ್ನತಿಯಂ ಪರ್ಚಿಸುವಂದು ನೀನೆ ಪಿರಿಯೈ ಶ್ರೀದಾನಚಿಂತಾಮಣೀ ॥
 ಪಿರಿಯಂ ಬೂತುಗನಾತನಿಮಮುಳನಾತಂಗಂ ನೊಟಂಬಾಂತಕಂ ।
 ಪಿರಿಯಂ ನೆಟ್ಟನೆ ದಾನಧರ್ಮದೆಯೊಳ್ ಚಾವುಂಡರಾಯಂ ಕರಂ ॥
 ಪಿರಿಯಂ ಶಂಕರಗಂಡನಲ್ಲೆ ಪಿರಿಯಂ ತದ್ಭಾರಮಂ ಪೊತ್ತು ನಿ ।
 ತ್ತರಿಸುತ್ತಿಪುದರಂದೆ ನೀನೆ ಪಿರಿಯೈ ಶ್ರೀದಾನಚಿಂತಾಮಣೀ ॥
 ಎನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟತ್ತಿಮಬ್ಬೆಯ ತನಯಂ ಪಡೆವಳತೈಲನಣ್ಣಿಗದೇವಂ ।
 ವಿನಯಾರ್ಣವನೂರ್ಜಿತ ಶಾರ್ಯನಿಧಾನಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸೈನ್ಯಾಧೀಶಂ ॥
 ಶ್ರೀನೇಮಿಚಂದ್ರ ಮುನಿಗಳ್ ಕಾನೂರ್ಗಣತಿಲಕರ ವರಶಿಷ್ಯರ್ ಸದ್ವಿ ।
 ದ್ಯಾನಿಧಿ ನಿಲಯನಯ್ಯುಣಯ್ಯಂ ತಾನೋದಿಸೆ ಕುಶಲ

ನಾದನಣ್ಣಿಗದೇವಂ ॥

ಜಗತೀಚಕ್ರಮನಾಳ್ಗೆ ತೈಲನೈಪನೇಕಚ್ಚತ್ರದಿಂ ಚಕ್ರವ ।
 ತಿಗಿ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿವರಂ ನಿಮಿರ್ಗೆ ನೆಲನಾಸ್ವಾದಿಪ್ಪ ಸಾರೋದಯಂ ॥
 ಮಿಗೆ ತೈಲಂ ನೆಗಟ್ಟತ್ತಿಮಬ್ಬೆಯ ಮಗಂ ಮತ್ಯಾವ್ಯಮಂ ಮೆಚ್ಚಿಕೇ ।
 ಳ್ವ ಗುಣಂಗೊಳ್ವ ಜನಕ್ಕಮಕ್ಕೆ ವಿಭವಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥

.. ..
 ಧರಣಿಗೆ ನೆಗಟ್ಟರ್ ಸಲೆ ರಟ್ಟಿರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಮುನ್ನೆ ಪಂಪನುಂ

ಪೊನ್ನಿಗನುಂ ।

ನರಪತಿ ಪೂಜ್ಯಂ ಚಾಳೂಕ್ಯರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟನುಭಯಕವಿ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಅಭಿಮತ ಜೈನೇಂದ್ರ ವಚೋವಿಭವಂ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನ

ಪ್ರಭವವಚೋ ।

ವಿಭವಮೊಡನೆಸೆಯೆ ರಂಜಪನುಭಯವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಕರಮೆಸೆದವು ರತ್ನತ್ರಯ ಪರಿಕಲ್ಪದೆ ಪರಶುರಾಮಚರಿತಂ ಚಕ್ರೇ ।
 ಶ್ವರಚರಿತಮಜಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರಚರಿತಂ ರತ್ನನಿಂದೆ ಭುವನತ್ರಯದೊಳ್ ॥

ಬೆಳಗರೆ ನಾಡೊಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ಬಳೆಗಾಱರ ಕುಲದೊಳೆಟಿದ ಜಿನ ಶಾಸನಮಂ ।
 ಬೆಳಗುವ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಮಂಡಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಸನೆ ನೆಗಟ್ಟುಕವಿ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಅಱಕೆಯ ಗಟ್ಟಿಗೆಯುಂ ಪೆರ್ದೊಳೆಯುಂ ಪಂದಲ್ಲಿ ತದ್ವನಾಡಿಗೆ

ತೆಂಕಲ್ ॥

ತೊಱಗಲೆಗೆ ಬಡಗಲಿರ್ದುದು ನೆಱಿಯೆ ಸುಖೋದ್ವೀಪಮೆನಿಸಿ
 ಬೆಳಗಲಿ ದೇಶಂ ॥

ಬೆಳಗಲಿಯಯ್ಯೂರೊಳಗಗ್ಗ ಳಮೆನಿಸುವ ಜಂಬುಖಂಡಿಯೆಪ್ಪತ್ತರ್ಕಂ ।
 ತಿಳಕಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟು ಮುದುವೊಳಲೊಳೆ ಪುಟ್ಟಿ ಸುಪುತ್ರ ನೆನಿಸಿದಂ
 ಕವಿರತ್ನಂ ॥

ಸಂದ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣ ವಿಭೂಷಣದಿಂ ನೆಗಟ್ಟುಬ್ಬಲಜ್ಜಿ ತಾಯ್
 ತಂದೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಪಾದಕಮಲಭ್ರಮರಂ ಜಿನವಲ್ಲಭೇಂದ್ರನ
 ಣ್ಣಂ ದೃಢಬಾಹುರೇಚಣನುದಾರಗುಣಂ ಗುಣಮಾರಮಯ್ಯನೆಂ
 ದಂದೆ ವಣಿಕ್ಕುಲಾರ್ಕನೆನಿಸಿತ್ತಿಸಕಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
 ದೊರೆಕೊಂಡು ಸೌಮ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದೊಳ್ ಕರ್ಕಟಕರಾಶಿಯೊಳ್
 ಸೌಮ್ಯ ಮುಖಂ ॥

ಗುರುವತ್ಸಲನುದಯಿಸಿದಂ ಸರಸ್ವತೀ ರತ್ನಮಂಡನಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಗುರುಗಳಜಿತಸೇನಾಚಾರ್ಯರಿಂದ್ರಾದಿ ವಂದ್ಯಾ
 ಚರಿತರಜಿತಶೌರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಚಾವುಂಡರಾಯಂ

.. .. .

ಮದನಾವತಾರಮಂ ಕನಕದಂಡ ಚಾಮರಮನುನೃದೇಭಮನುತ್ತುಂ ।
 ಗದಭತ್ತಿಗಾವೆಯಂ ಪಡೆದುದಾತ್ಮ ಕವಿತಿಲಕನೆನಿಸಿದಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
 ಸಂತತ ದೇವಭಕ್ತಿ ಪತಿಭಕ್ತಿ ಗುಣಂಗಳೆ ಭೂಷಣಂಗಳೆ ।
 ಪಂತೆಸೆದಿರ್ಪಿನಂ ತನಗೆ ಧರ್ಮಕುಲೋಚಿತ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯಂ ।
 ಕಾಂತೆಯರೊಳ್ಳುಣಂ ಬಡೆದ ಧರ್ಮದ ಪರ್ಮೆಗೆ ನೋಂತ ಜಕ್ಕಿಯುಂ ।
 ಶಾಂತಿಯುಮೆಂಬರಿವರೆ ಕುಲಾಂಗನೆಯರ್ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
 ವಿದಿತ ವಿರೋಧಿ ವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದೋದಿತ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದೊಳ್ ।
 ಬಿದಿಗೆಯೊಳಾದಿವಾಸರದೊಳುತ್ತರೆಯೊಳ್ ಶಿವಯೋಗದೊಳ್ ಸುಖ ।
 ಪ್ರದಮೆನೆ ಕನ್ನಿರಾಸಿಯೊಳೆ ವೃಶ್ಚಿಕ ಲಗ್ನದೊಳರ್ಕಜಾಂಶಮಾ ।
 ದುದು ಕವಿರತ್ನ ನಂದನರಾಯನ ಜಾತಕಮುತ್ತರೋತ್ತರಂ ॥
 ವಿಜಯಾಬ್ಧಂ ನೆಗಟ್ಟಂದು ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧೈಕಾದಶೀ ವಾಸರಂ
 ರಜನೀವಲ್ಲಭವಾರಮತ್ತಿನಿ ನಿಶಾನಾಥಾಂಶಕಂ ಕೂಡೆ ನಾ
 ಕಜ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಕಟೋದಯಂ ನೆಗಟ್ಟಿನಂ ತನ್ನುಚ್ಚದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಳ್
 ನಿಜವರ್ಣೋತ್ತಮೆ ಯತ್ತಿಮುಚ್ಚಿ ಕವಿರತ್ನಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೋಲ್ ॥

ನೆಗಟ್ಟಿವರಿರ್ವರ ಪೆಸರ್ಗಂ ನೆಗಟ್ಟಿವು ತನ್ನೆರಡುಮುದ್ದುಕ್ಕೈತಿಗಳ್ ರಾಯಂ ।
 ಮಗನತ್ತಿಮಬ್ಬಿಮಗಳೆನೆ ನೆಗಟ್ಟಂ ಸಂತಾನವೃದ್ಧಿಯಿಂ ಕವಿರನ್ನಂ ॥
 ಶಕ ವರ್ಷಂ ಪಂಚದಶಾಧಿಕ ನವಶತಮಾಗೆ ವಿಜಯ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾ ।
 ತಿರ್ಕ ನಂದೀಶ್ವರ ದಿನದೊಳ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ರತ್ನನಿಂದಮಜಿತಪುರಾಣಂ ॥

Ranna, the author of this work, was born in 949 A.D. His teacher was Ajitasena and his master Chāvuṇḍarāya. His son Rāya was born on 4th August, 989 A.D., and his daughter Attimabbe on 27th November, 993 A.D. This work was published in 993 A.D. Ranna was patronised by Dānachintāmaṇi Attimabbe, the daughter of Mallapa (the Patron of Ponna) and the wife of Dallapa Nāgamayya the minister of Āhavamalla. His son was Aṇṇigadeva Paḍevala Taila.

In Ś. 929, Plavanga, Phālguna Nandīśvarāṣṭami, Thursday (27th February 1007 A.D.), Attimabbe, the wife of Nāgideva, made a grant to a *basadi* constructed by her at Lokkiguṇḍi, when her son Paḍevala Taila was ruling Māsavāṭi 140 (*M.E.R.*, 28 of 1926-27).

LXXIX. CHEBROLU INSCRIPTION OF ĀHAVAMALLA

స్వస్తిశ్రీ సకల భువనవల్లభ శ్రీమదాహవమల్లదేవ శ్రీపాదపద్మరాధక
 పరమణ్డలసాధక సకలజగదుత్తంస విప్రపంశాలంకార సత్తిగనంకకార సాహిత్య
 విద్యానిధి వినయరత్నాంబుధి శంకరకింకర కొంకణధయంకర సమదారాతి
 మత్తమాతంగ మస్తక స్థళవిదారణదారుణ ఖరనఖరపంజర సామంతవజ్రపంజర
 నిజభుజపరాక్రమ నిజోత్తప్రతిమల్ల పరబలజలనిధికబలన బడవానలో రంగదావ
 నల వాజి కుళ కమలభాను ॥ స్వస్తి శక సమంబులు దొంబ . . . నూటి యిరువది
 యెన్నిది యపు పరాధన సంవత్సరంబునంబయలనందియదిపోయి
 నదన్నడ యె నృందల రెణ్ణు కోటబం గాల్చి పచ్చి చేంబ్రోల
 విడిసి కొమరస్వామికి మ్రొక్కి

This Telugu inscription, dated 1006 A.D. acknowledges the rule of Satyāśraya Irivabedaṅga in the Vengi country. After the raids of Rājendra Chōla into the Chālukya territory Āhavamalla repulsed him and overran Andhra provinces also.

LXXX. BALAGĀMVE INSCRIPTION OF JAYASIMHA II

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
 ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮಭಟ್ಟಾರಕ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಕುಲತಿಲಕಂ ಚಳುಕ್ಯಾಭರಣಂ
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನೋದಯ ಮಾರ್ಪಡೆ ಭೀಮಂ ರಾಜಗಜಕೇಸರಿ ಗಂಡರೊಳ್ಗಂಡಂ
 ಗಂಡಬಂಗಾಳಂ ಚೋಳೋಗ್ರಕಾಳಾನಲಂ ಚೋಳಭಂಡನಾಪೇಕ್ಷವಿದಗ್ಧ
 ರಾಯ ಪವಿತ್ರ ಚೂಡಾಮಣಿ ಅರಿಯತಲೆಯ ಕರವತ್ತಂ ಅರಿಯ ಸೇಳೆದಂ
 ರಾಯ ಪ್ರತಾಪಾಧಿತ್ಯಂ ತೇಜೋಮಾರ್ತಾಂಡಂ ಶೌರ್ಯನಾರಾಯಣಂ ರಾಯ
 ಮುನ್ನೀರ ಬಡಬಾನಲಂ ಚೌನಾಣ ಸಹಸ್ರ ಬಾಹುರಾಯ ಜಗಝಂಪಿ
 ಕೀರ್ತಿ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಕೋದಂಡರಾಮಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಳುಕ್ಯವಂಶೋದ್ಭವಂ
 ಶ್ರೀಮತ್ತೈಲಪರಾಜ್ಯಮುತ್ತರೋತ್ತರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಮಾಚಂದ್ರಾರ್ಕ
 ತಾರಂಬರಂ ಸಲುತ್ತುಮಿರೆ—

ಧರೆಯಂ ಚಾಳುಕ್ಯಾನ್ತಯದರಸುಗಳೇಕೋನಷಷ್ಠಿಸಿಂಹಾಸನಮನಾ |
 ಕ್ಷರಯೋಧ್ಯಾಪುರವರದೋಳ್ ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದಮಿದು ತದ್ವಂಶ
 ಭವಂ ||

ಜಯವನಿತೇಶಂ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವಂ ಬ್ರಹ್ಮಕುಲಮನೊಟ್ಟಿನ ಸತ್ಯಾ |
 ಶ್ರಯಕುಳವೆನೆ ಸಕಲ ಧರಿತ್ರಿಯನಾಳ್ವಂ ಸಾರ್ವಭೌಮವೆಸರೆಸವಿನಗಂ ||
 ಆ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯಕುಲದೊಳಿಳಾಸುದತೀಶಂ ಪ್ರತಾಪಿ ನೂರ್ವಡಿ ತೈಲಂ |
 ನಾಸವ ವಿಭವಂ ರಿಪುಸಂತ್ರಾಸಿ ಯಶೋಭಾಸಿ ಸಕಲ ಧರಿತ್ರಿಯನಾಳ್ವಂ ||
 ರಟ್ಟಿರ ಕೈಗೆವಿರ್ದೊಳೆಯಂ ಪಟ್ಟಮುಮಂ ರಟ್ಟರಾಜ್ಯದರಸುಗಳುಂ ಮೂ |
 ಬಿಟ್ಟು ತರಿದೊಟ್ಟಿರಟ್ಟಿಘರಟ್ಟಿಂ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮನಾಂತಂ ||
 ಆ ಜಯಸಿಂಹಾನ್ತಪಾಳಂ ಭೋಜನೃಪಾಂಭೋಜನಿನ ನಿಭಿತೇಜಂ |
 ರಾಜೇಂದ್ರಚೋಳ ಗಜಮೃಗರಾಜಂ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆನಿಪುದು ಪಿರಿದೇ ||

ಮಾಳವಮೇಳುಮಂ ಪುಡುಕೆಗಟ್ಟಿಸಿ ಪತ್ತೊಟ್ಟಿಯಟ್ಟಿ ಚೇರನಂ
 ಚೋಳನುಮಂ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿರಿದುದುದಿದನಂದು ತೇಜದು
 ಬೇಳು ಸಮುದ್ರಮುಂ ಗಳಿಯೆ ಪರ್ಬಿ ಪೊದಟ್ಟುದು ದಿಗ್ವಿಯಂ ದಿಶಾ
 ಪಾಲರ ನಟ್ಟುಪತ್ತಿದಿರಾಂತಲಾಂಪವರಾರ್ ಜಯಸಿಂಹ ದೇವನಂ ||

ತತ್ಪಾದಪದ್ಮೋಪಜೀವಿ ಸಮಧಿಗತಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಮಂಡ
 ಲೇಶ್ವರಂ ಬನವಸಿಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ ಚಾಮುಂಡಾಲಬ್ಧವರಪ್ರಸಾದಂ....
 ಕಟಕದ ಗೋವಂ.... ಸತ್ತಿಗನ ಚಟ್ಟಂ ಶ್ರೀಮದಿಞ್ವವಚಿಡಂಗದೇವರ ಮಗಂ
 ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರಂ ಕುಂದಮರಸರ್ ಬನವಸೆ ಪನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರಮುಂ
 ಸಾಂತಳಿಗೆ ಸಾಸಿರಮಂ ಹೈವೆಯಯ್ಯಾರಂ ಉಭಯ ಸಾಮ್ಯದಿಂ ಪಶ್ಚಿಮ
 ಸಮುದ್ರ ಪರ್ಯಂತಂ ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದಿಂ ಬಲಿಪುರದ ನೆಲೆವೀಡಿನೋಳ್

ರಾಜ್ಯಂ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದುರ್ ಶಕ ವರ್ಷ ಳುಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ
ಬಿದಿಗೆ ಆದಿತ್ಯನಾರದಂದುತ್ತರಾಯಣ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರ್ವನಿಮಿತ್ತದಿಂ....
ಕೊಟ್ಟರ್....ಶಿನಶಕ್ತಿ ಪಂಡಿತದೇವರ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ....

This inscription of 1028 A.D. refers to the victories of Jayasimha over Bhōja, Rājendra Chōla, Mālava and Chēra. Jayasimha's titles were Mallikāmōda, Chōlōgrakālānala, Kīrti-Vidyādhara and Kōdaṇḍa Rāma, Gaṇḍa Bangāra, etc. His subordinate was Kundamarasa, son of Irivabedāṅga, ruling Banavāse.

LXXXI. MADANA TILAKA OF CHANDRA RĀJA

ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿತಕೀರ್ತಿ ಕುಂತಳಧರಾಧೀಶಂ ದ್ವಿಷದ್ಭೂಮಿಪ |
 ವ್ರಜಕಾಲಂ ಹರಿಮೂರ್ತಿ ನಿರ್ಮಲಗುಣಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಷ್ಠಿತಂ |
 ನಿಜಯಾದಿತ್ಯ . . . ಛಾತಿವರ್ತಿ ಜಯಸಿಂಹಂ ದೇವದೇವಾಂಘ್ರಿಪಂ |
 ಕಜ ಭೃಂಗಂ ನುತ ಚಕ್ರವರ್ತಿತಿಲಕಂ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶೋತ್ತಮಂ ||
 ಬಲವದ್ವಿಟ್ಟನುವರ್ತಿ ಕಂಟಕಶಿರೋವ್ಯುತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಂಯ(?)ಗ್ರಿತಾ |
 ಖಿಲಸೃಷ್ಟೀವರಲಾಭಪೂರ್ತಿ ಮಗಧೋರ್ವೀಪಾಲ ಲೀಲಾರ್ತಿ ಕುಂ |
 ತಳ ದೇಶೋದ್ಭವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭುವನಪ್ರೋತ್ಕೀರ್ತಿ ಲುಪ್ತಪ್ರಜಾ |
 ಕುಲ ವಿಶ್ವಾರ್ತಿ ಮುಕುಂದಮೂರ್ತಿ ನೆಗಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಿದ್ಯಾಧರಂ ||
 ಚೋಳಮುಖವಿಳಯಕಾಲಂ ಕಾಲಮುಖ ಪ್ರಾಸಿತೋದ್ಧತಾಹಿತಮಾಳಂ |
 ಮಾಳವರಾಜಕ ಶೂಲಂ ಶೂಲಾಯುಧ ಚರಣಕಮಲಭೃಂಗಂ ಸಿಂಗಂ ||
 ಮಳಯಾಂಧ್ರಾರ್ಬುದ ಮಾಗಧ ದ್ರವಿಡ ವೆಂಗೀ ವಂಗ ನೇಪಾಳ ಕೇ |
 ರಳ ಪಾಂಚಾಳ ಕಳಿಂಗ ಕೊಂಕಣ ಸುರಾಷ್ಟ್ರಾಭೀರ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕೋ |
 ಸಲ ಲಂಪಾಕ ತುರುಷ್ಯ ಗೌಳ ಕಸ ಕಾಮಾಕ್ಷೀಂದ್ರ ಕಾಂಭೋಜ ಸಿಂ |
 ಹಳ ದೇಶಾಧಿಪರಂ ಭಯಂಗೋಳಿಸಿದಂ ವಿಕ್ರಾಂತದಿಂ ಮಾಚಿಗಂ ||

ಅಭಿನವ ಭಗದತ್ತಂ ಭೋಗದೊಳ್ಳಾರುದತ್ತಂ |
 ಸ್ವಭುಜ ವಿಜಯಸಾರ್ಥಂ ಖಂಡಿತಾರಾತಿಪಾರ್ಥಂ |
 ಸುಭಟನಿಕಟಿಸಾಮಂತಾವತಂಸಂ ಘನಾಂ ಸಂ |
 ವಿಭವ ಜಿತಬಿಡೌಜಂ ಮಾಚ ಕಾಂತಾನುನೋಜಂ ||

.. ..

Māchanṛpa the patron of the poet Chandra Rāja was a subordinate of Jayasimha who defeated the Chōḷa, Magadha and Mālava kings.

LXXXII. KOLLIPARA GRANT OF ARIKĒSARI

....चाळुक्य वंशः

तस्मिन्वंशे कलाभृत्कल कलि जनित ध्वान्तमित्सौम्यवृत्तिः ।

क्षीरोदन्वत्युदंशुः शशधर इव यः प्रादुरासीन्महात्मा ।

उत्खातानि प्रतापावनमितरिपुभूमृत्कुलो भूत घात्र्या ।

भ्राता सत्याश्रयस्स प्रभुगुणमहितो भूतलख्यातकीर्तिः ॥

एतस्माद्गणविक्रमाद् पृथुबलाद् सत्याश्रयश्मामृतः ।

पृथ्वीशः पृथिवीपतिः पृथुनिभो लोकस्तुतोभूत्सुतः ।

तस्मात्तत्पृथिवीपतिर्वसुमति ख्यातो महाराजकः ।

त्यागौदार्यपरः परार्थनिरतः प्रादुर्बभूवात्मजः ॥

आसीत्तस्मान्महाराजाद् आत्मजः पृथुविक्रमः ।

पृथु मांधातु संकाशो राजादित्यो धराधिपः ॥

ततो भवत्सुतो श्रीमान् श्रीरामो रामविक्रमः ।

विश्वराड् विनयादित्यो युद्धमल्लो नृपांकुशः ॥

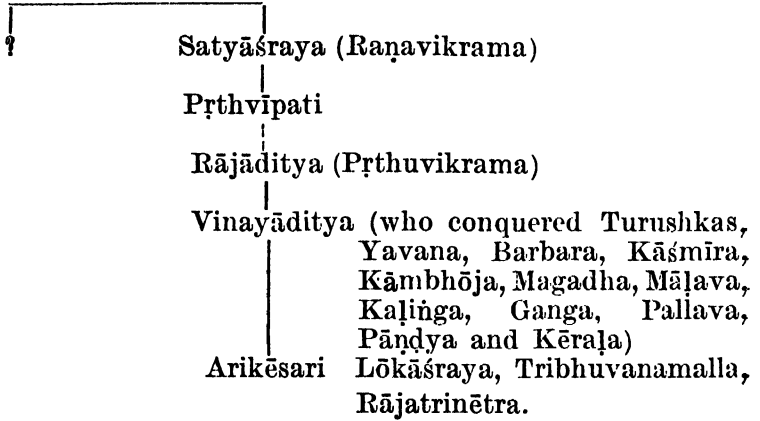
तुरुष्क यवन बर्बर काश्मीर कांभोज मगध मालव कळिंग गंग पल्लव पाण्ड्य
केरळ प्रभृति नरपति स संभ्रम समर्चित पादपीठः भगवन्नारायण वर वराहलाञ्छन
वर्षाकृताशेष विश्वंभराचकः अभवद्विनयादित्यान्त नहुष दिलीप दुंधुमार प्रतिभः
अरिकेसरीति नाम्नासूनुः....समस्त लोकाश्रय त्रिभुवनमल्ल राजत्रिनेत्र साहसराम
इत्येतैरभिधानैरभिष्टुतः ॥

कलौ व्याप्ते जगत्स्मिन् सुरेंद्रेभार्क सागराः ।

दानेन तेजसास्थित्या जितायेन महात्मना ॥4128

अंकुट गुरुकुलेन शैवाचार्यैरवाप्त तपः प्रभावस्य श्रीकण्ठावासः पर्वतोत्तरद्वारे
पश्चाद् एलाश्वरे कृतनिलये सदा शाकाहारिणः सद्यो शिवाचार्यस्य शिष्यः....श्री
मुग्धशिबोनाम शुद्धचरितो महितः । तस्मै महामुनये अरिकेसरिणा समस्तलोका-
श्रयेण राजत्रिनेत्रेण पूर्वोदितेन क्षितिभृत्सुतेन राजांकुशेन आहवविक्रमेण ग्रामः
शिवाराधन तत्परार्थं तपस्विने मुग्ध शिवाय दत्तः ॥

This grant gives the following genealogy :

In Kali 4128 (?) he gave to Mugdhaśiva a village. If the date is genuine it refers to 1027 A.D. when western Chālukya Jagadēkamalla Jayasimha was ruling. Perhaps Arikēsari II took his title Tribhuvanamalla from Vikramāditya V, who was also known as Tribhuvanamalla.

LXXXIII. PAÑCHATANTRA OF DURGA SIMHA

....ಶ್ರೀ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲನೇಸದಂ ವಿಶ್ವಂಭರಾಚಕ್ರದೋಳ್ | I-೨೦

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವನಿತಾಸ್ವಯಂವರವರಂ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯಾನ್ವಯ
ಪ್ರಸ್ತುತೋದಯ ಶೈಲಭಾನು ವಿನತಾಶೇಷದ್ವಿಷನ್ಮಸ್ತಕ
ನ್ಯಸ್ತಂಭ್ರದ್ವಯನಬ್ಧಿವೇಷ್ಟಿತ ಮಹೀರಕೃಷ್ಣಮೋತ್ತುಂಗ ಬಾ
ಹುಸ್ತಂಭಂ ನೃಪಚಕ್ರವರ್ತಿತಿಲಕಂ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಿದ್ಯಾಧರಂ ||
ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪನಂಗಜರೂಪಂ |
ಜಯಸಿಂಹನೃಪಂ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯಕುಲತಿಲಕಂ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಧಾರಂ ||
ದಿಗಿಭವ್ರಾತದೊಳಿಂದ್ರದಂತಿ ಸುರರೊಳ್ ಶಂಬಾಯುಧಂ ಚಕ್ರವ
ರ್ತಿಗಳೊಳ್ ಶ್ರೀ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲಮಹಿಪಂ ಶೈಲಂಗೊಳ್ಕೈರು ಪ
ನ್ನಗರೊಳ್ ವಾಸುಕಿ ದಂಡನಾಯಕರೊಳಂ ಶ್ರೀಗಂಡಭೂರಿಶ್ರಯಂ
ಮಿಗಿಲೆಂದಾರ್ ಪೊಗಲಲ್ ಪಯೋನಿಧಿ ಪರೀತಾಶೇಷ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ||
ಸಕಲೋರ್ವೀಶ್ವರ ದಂಡನಾಯಕ ವಿನೂತಾಂಭ್ರದ್ವಯಂ ದಂಡನಾ |
ಯಕ ವೀರಾಗ್ರಣಿ ದಂಡನಾಯಕ ಚಮೂ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ ದಂಡನಾ |
ಯಕ ತೇಜೋನಿಧಿ ದಂಡನಾಯಕ ನಿಕಾಯಾಧೀಶ್ವರಂ ದಂಡನಾ |
ಯಕ ಚೂಡಾಮಣಿಯೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸದರಾರ್ ಶ್ರೀಸಿಂಹಸನ್ನಾಹನಂ ||
ತಚ್ಚರಣಕಮಲಭೃಂಗಂ ಸಚ್ಚರಿತಂ ಶೌರ್ಯ.... ಕುಲೋದ |
ನ್ವಚ್ಚಂದ್ರನಪಗತಾರಿ ಕುಭೃಚ್ಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ದಂಡಾಧೀಶಂ ||
ಧರಣೀಚಕ್ರದೊಳುಳ್ಳ ಪಾರ್ಥಿವರನಿಪೊತ್ತೊಂದು ಸೂರ್ಯ ಕೊಂದು ಭೀ |
ಕರ ಕೋಪಾನಲನಂ ತದೀಯ ಯುವತೀರ್ಣೇತ್ರಾಂಬುಧಾರಾ ಪರಂ |
ಪರೆಯಿಂ ಮುಗ್ಧಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಮಂ ತಳೆದ ರಾಮಂಗಗ್ಗಲಂ ವಿಕ್ರಮಾ |
ಭರಣಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಭಂ ಕೋದಂಡರಾಮಾಧಿಪಂ ||
ಚತುರಂಬುರಾಶಿವಲಯ ಕ್ಷಿತಿರಕ್ಷಣದಕ್ಷ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕೌಕ್ಷೇಯಕಮಂ- |
ಡಿತ ಬಾಹುರಾಹು ಕಬಳೀಕೃತ ಚೋಳಿನಾಳಿಕಾ ಮುಖೇಂದು ವಿಳಾಸಂ ||
ಬುಧವೈತಾಳಿಕ ಗಾಯಕಾರ್ಥಿ ನಟ ವೀಣಾವಾದ ಭೂದೇವ ಮಾ |
ಗಧವಂದಿ ಪ್ರಕರಾರ್ಥಿ ಕಲ್ಪಮಹಿಜಂ ದೋರ್ಗವದಿಂ ದಾಂತ ವೈ |
ರಿಧರಾಧೀಶ ಬಲಕ್ಕೆ ಗಾಂಡಿವಧರಂ ಗಂಗಾಧರಂ ತುಂಗ ಶ |
ಕ್ತಿಧರಂ ವಜ್ರಧರಂ ಧರಾಧರಧರಂ ಶ್ರೀಕೀರ್ತಿವಿದ್ಯಾಧರಂ ||
ಎನೆ ನೆಗೆಟ್ಟ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನೆಚ್ಚಿ ಮುದದಿಂದ ಮೀಯೆ ಪಡೆದಂ ಚಕ್ರೇ
ಶನ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಾಸ್ವದಮನಾತ್ಮಸಾತ್ಮತ ಸುಮಂತ್ರವರ್ಗಂ ದುರ್ಗಂ ||
ಆತನ ನೂತನ ಗುಣಸಂಘಾತಾತ್ಮಜ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಕರ್ಣಾಟಿ ಧಾ |
ತ್ರಿತಿಲಕಮಖಿಲ ಜನವಿಖ್ಯಾತಂ ಕಿಸುಕಾಡ ನಾಡು ಸೊಗಯಿಸಿ ತೋರ್ಕುಂ ||
ಆ ನಾಡೊಳಗ್ರಹಾರಂ ಭೂನಾರೀ ಕುಚತಟಾಗ್ರಹಾರಂ ವಿಪುಳ |
ಶ್ರೀ ನಿಲಯವೆನಿಸಿ ಸೈಯ್ಯಡಿ ನಾನಾವಸ್ತುತ್ಪರ.... ||

....ಆ ಬ್ರಹ್ಮೋದಯದೊಳ್...

ಆ ರೇವಾಂಬಿಕೆಗಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೆನಲ್ ಸಂದೀಪ್ತರಾರ್ಯಂಗಮು ।

ವೀರಾಮಾಧಿಪ ವಲ್ಲಭಂ ಬುಧಜನಾನಂದಪ್ರದಂ ಸ್ವಾನ್ವಯ ।

ಕ್ಷೀರೋದಾಮೃತರೋಚಿ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟುಂ ಶ್ರೀದುರ್ಗಸಿಂಹಂ ಗುಣಾ ।

ಧಾರಂ ಧೀರನುದಾರ ಚಾರುಚರಿತಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನೈಕಾಶ್ರಯಂ ॥

ಜನಕಂ ಕನ್ಮೈ ಕುಲಪ್ರದೀಪ ನವನೀದೇವಾನ್ವಯಾಂಭೋಜನೀ ।

ದಿನಪಂ ಗೌತಮ ಗೋತ್ರ ಮಂಡನಿನಿಲಾಲೋಕಸ್ತುತಂ ದಾನಿ ವಾ ।

ಗ್ವನಿತಾಧೀಶ್ವರನೂರ್ಜಿತಂ ಜನನಿ ಶುದ್ಧಾಚಾರೈ ಸದ್ಧರ್ಮ ವ ।

ತೀನಿ ರೇವಾಂಬಿಕೆಯೆಂದೊಡಾರ್ ಪೊಗಬರಿದುರ್ಗಾನ್ವಯ ಖ್ಯಾತಿಯಂ ॥

ಧರೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಸೈಯಡಿಯೊಳ್ ಪೊರೆದಾಳ್ವನ ಸಕಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬೆಸದಿಂ ।

ಹರಿಹರಭವನಂಗಳನಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಮಾಡಿಸಿದನೇಂ ಕೃತಾರ್ಥನೊ ಸಿಂಹಂ ॥

.. .. .

ಪರಮಾತ್ಮಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪುರಹರಂ ದೇವಂ, ಮಹಾಯೋಗಿಗಳ್ ।

ಗುರುಗಳ್ ಶಂಕರಭಟ್ಟರೈದೆ ಪೊರೆದಂ ಶ್ರೀಜೋಳಕಾಲಾನಲಂ ।

ಧರಣೀಶಾಗ್ರಣಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಿಲಕಂ ಪ್ರೋನ್ಮತ್ತವೈರೇಭಕೇ ।

ಸರಿ ಸಿಂಹಂ ಪತಿಯೆಂದೊಡುನ್ನತಿಯ ನಿನ್ನೇವಣ್ಣಿಪೆಂ ಬಣ್ಣಿಪೆಂ ॥

.. .. .

Durgasimha was a *Sandhivigrahin* at the court of Jayasimha II. Chōlōgrakālānala, Kīrtividyādhara, Kōdaṇḍa Rāma were other titles of Jayasimha. Śrīgaṇḍabhūriśrava was an eminent general of Jayasimha. Durgasimha was the disciple of Śankarabhaṭṭa and built many temples in his native village Sayyaḍi in Kisukāḍunāḍu.

LXXXIV. *BHĀSHĀBHŪSHANA* OF NĀGAVARMA

Sūtra 175.—ತಥಾ ಪ್ರಯೋಗೋ ಗುಣವರ್ಣನಾಃ—

ಶ್ರೀ ರಾಜಾವರ್ತಮಂ ಕಂಡಿರಿಸಿದ ಸಿರಿವೊಲ್ ಕೌಸ್ತುಭಂ ಮೇಘಮಾಲಾ
ಕಾರಂಬೋಲ್ ಶಂಖಮನ್ಮುಂಗೊಡಲಿಯ ಮುಗುಳ್ವೋಲ್ ನಾಭಿಕೂಪೋಪ
ಜಾತಂ

ನೀರೇಜಂ ನೀಳ್ವ ಕನ್ನೆಯ್ದಲವೊಲಿರೆ ತನುಚ್ಚಾಯೆಯಿಂ ಮಿಕ್ಕ ಲೋಕಾ
ಧಾರಂ ರಕ್ಷೆಪ್ಪನಕ್ಕೇ ಭುವನ ಭವನಮಂ ಗಾಂಗಚಕ್ರಾಯುಧಾಂಕಂ

Nāgavarma quotes a verse of Guṇavarman in praise of Ganga Chakrāyudhāṅka (probably Maruḷa Puṇeseya Gaṅga).

LXXXV. CHHANDOMBUDHI OF NĀGAVARMA

ಆ ಪೋಳಕಬ್ಬೆಗಂ ವಿದ್ಯಾಪರಿಣತನೆನಿಸ ವೆಣ್ಣ ಮಯ್ಯಂಗಂ ವಾಕ್ |
 ಭ್ರೀಪತಿ . . . ತತ್ತ್ವ ಗುಣೋಪೇತಂ ನಾಗವರ್ಮನಗ್ರತನ್ಮಜಂ || I-೨೨
 ಕುಂತೀಪುತ್ರಂ ಪೊಣರ್ದ ರಣದೊಳ್ ಪದ್ಮಜಂ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಶ್ರೀ |
 ಕಾಂತಂ ನೋಡಲ್ ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಯೊಳ್ ಸಿಂಧುಜಂ ಶೌಚದೊಳ್ ಕ | -೨೪
 ಣಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದೆನಿಸ ನುಡಿಯೊಳ್ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಂತೋ |
 ರಂತಾಂತಾದಾರತೆಯೊಳೆಸೆದಂ ಕಂದ ಕಂದರ್ಪದೇವಂ ||
 ಅರಸಂ ರಕ್ಕಸಗಂಗಂ ಗುರುಗಳೆ ನೆಗಟ್ಟು ಜಿತಸೇನದೇವರ್ ದಯೆಯಿಂ |
 ಪೊರೆವ ನೃಪನಣ್ಣನೆನೆ ಮಚ್ಚರಿಸುವರಾರ್ ನಾಕಿಯಿರುಳೊಳೇಂ
ಪುಟ್ಟಿದನೋ || -೨೯

ಗಂಡರ ಮೂಕುತಿಯೆನಿಸಿದ ಮಾಂಡಳಿಕರ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ ರಾಯಂ |
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಪೊರೆದನೆನೆ ಧರೆ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯದೇ ನಾಕಿಗನಂ ||

Nāgavarma was the son of Venṇamayya and Polakabbe. His master was Rakkasa Ganga (Gōvinda), his teacher was Ajitasena and his protector was Anna. He was praised by Rāja who was a *Sandhivigrahi* and had the title *Gaṇḍara Mūkuti* (which title is given to Gōvinda himself in the Humcha inscription). Another Gaṇḍara Mūki Anna Singa Bachheya Nāyaka was ruling Honguṇḍa in 1065 A.D. under Vishṇu-varhdhana Vijayāditya (c. 47, E.C., XI).

LXXXVI. KARNĀṬAKA KĀDAMBARĪ OF NĀGAVARMA

ಕ್ಷೈತಿಯೊಳ್ಸಾವರ್ಣಕಾಂತಿಪ್ರಸರಮಸದಳಂಪರ್ವೆ ಸಂದಿದುರ್ದಂತಾ
 ಕೃತಿಮುನ್ನಂ ಬಾಣವಾಣೀಪ್ರಿಯನ ವಚನದಿಂ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾ
 ಚತುರತ್ವಂ ಪೊದಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪಸರಿಸೆ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಾಂಕನೊಳ್ ಸಂ
 ಗತಿನೆತ್ತಾನಂ ತ್ರಿಲೋಕೇಸಹಚರಿಯೆನೆ ಸಂದುದಾ ಚಂದ್ರತಾರಂ || II-೮೨೪
 ಇವು ಕಾಳಿಂಗಾಭಿಧೇಯಪ್ರವಿದಿತಮಿವು ಕಾಂಭೋಜ ಬಾಹ್ಲೀಕದೇಶೋ |
 ದ್ಭವಮಶ್ವಂ ರಾಶಿಯಾಗಿದಪುವಿವು ನಿಜನಾಮಾಂಕವಿದ್ಯೋತನಾಗ |
 ಲ್ಲಿವು ನಾನಾ ಶಾಸನಂ ಸತ್ಕೃತಿವನಿತೆಗಿದಾಚಿತ್ಯಮೆಂದಿತ್ತನತ್ಯು |
 ತ್ಸವದಿಂ ವಿದ್ವತ್ಸಭಾಮಂಡಲಿ ತಣಿವೆನಗಂ ಭೋಜರಾಜಕ್ಷೀತೀಶಂ ||
 ಅತಿ ಚತುರ ಕವಿ ಕದಂಬಂ ಸ್ತುತಯಿಸೆ ಚಾತುರ್ಯವೃತ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ಜಗತ್ |
 ಸ್ತುತನಾದ ನಾಗಪೂಜ್ಯಂ ಕೃತಿಪಂತಾಂ ಸುಖದಿನಿರ್ಕಯಿನನಳಿವರೆಗಂ ||

Nāgavarma seems to make a reference to Rājendra (Chōla?). The poet was honoured by Bhōjarāja who gave him many horses of Kāmbhōja, Bāhlika and Kāṇṇiga.

LXXXVII. KĀVYĀVALŌKANA OF NĀGAVARMA

ಬಲ್ವೆಣನುಚ್ಛೇದೋಡೋಳರೆನೆತ್ತರುರೋಮಣಿಯಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾ
ನಲ್ವರೆಗಂ ಪ್ರ(?)ಹತದಿಂದಿಱದೆತ್ತಿದೊಡಗ್ರಹಸ್ತದೊಳ್
ನೇಲ್ವ ಪೆಣಕ್ಕೆ ಪರ್ವದಿಗಗೆ ಮೈರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಬಲಕ್ಕಮೊದೆ ಬಂ
ಬಲ್ವರಿಯುತ್ತಮಿದುರದು ಜಯದ್ವಿರದಂ ಜಯಸಿಂಗ ಭೂಪನಾ ||

.. ..

ಪದಿನೆಣ್ಣಾಸಿರ ಲೋಹವಕ್ಕರೆಯ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳಿರ್ಭಾಸಿರಂ
ಮದಮಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದ್ದ ದಂತೆಘಟೆಗಳ್ ಪತ್ತೆಂಟುಲಕ್ಕಂ ರಣೋ
ನ್ಮದಪತ್ತಿವ್ರಜಮೆಂಬ ಸೈನ್ಯಮದದಿಂ ಬಂದರ್ ಪಲರ್ ಕಾದಿಯೋ
ಡಿಡೊಡೆಲ್ಲಟ್ಟಿದ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದಂ ಚಾಳುಕ್ಕ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ||

.. ..

ಪುಗಿಲಂ ಕ್ರೀಡನಶೀಲನಕ್ಕರಿಗನಾದಂ ಪಲ್ಲವಗ್ರಾಹಿ ವಾ
ಸುಗಿ ನಮ್ಮಾದುದನಾಗಲುಂ ನಮೆಯಲುಂ ಮೈಯ್ದಕ್ಕುಮೇ ತಾರನೆಂ
ಬೆಗಡಾ ವೇಳೆಯನೆಂಬ ಡೊಂಬನರಿಯೆಂ ಕುತ್ತಂ ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಲೆಂ
ದಗಲೆಂ ರಾಜಿಗ ನಿನ್ನ ನೆನ್ನೊಡಲೊಳೆನ್ನೀ ಪ್ರಾಣಮುಳ್ಳನ್ನೆಗಂ ||

.. ..

ತದಪತ್ಯಂ ಚಾಗದಪೆಂಪೊದವಿರೆ ನೆಗಟ್ಟಿಳ್ ಜಗಕ್ಕೆ ವಿನಯಗುಣೈಕಾ
ಸ್ವದೆ ಸುಗ್ಗಿಯಬ್ಬೆ ತನಗೊಂದಿದ ಚಾಗವೆಡಂಗಿಯೆಂಬ ಪೆಸರೆಸವಿನಗಂ ||

.. ..

ಉದಯಾಸ್ತೋನ್ನತ ಶೈಲ ಸೇತುಹಿಮತ್ಕುತ್ಸೀಲ ಪರ್ಯಂತ ಸಂ
ಪದೆಯಂ ವಾರ್ಧಿತರತ್ತರಂಗ ನಿನದತ್ಕಾಂಚೀ ಕಲಾಪಾಂಚಿತಾಂ
ಸ್ವದೆಯಂ ಸಾಧಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಗಂಗೆ ನೆಲನಂ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂದಂ ನಿಮಿ
ರ್ಚಿದಗಿಲ್ಲಂ ಭುವನೈಕರಾಮ ಮಹಿಪಂಗಕ್ಕುಂ ಪೆರಗಕ್ಕುಮೋ ||

.. ..

ಶ್ವಾನಂಗಳ್ ಗಂಡ(ಧ)ಮಾರ್ತಾಂಡನತಿ ಹಿತದಿಂ ಕಾಪುಗೊಂಡಿದು ವುಗ್ರ
ಶ್ವಾನಂಗಳ್ ಕಂಡು ದೂರಾಂತರದೊಳವರ ಬರ್ಪಂದಮಿಂ ಬಲ್ಲಿದಸ್ತ
ದ್ಭಾನಾರೀ ನಾಥನೊಳ್ ತಳ್ಳಿಱುವ ಬವಸೆಯಂ ಪೂಣ್ಣ ಬಂದಪ್ಪರೀತಂ
ಗೀ ನಿದ್ರಾಭಂಗಮಂ ಮಾಲ್ಪುದು ಪದನಣಮಲ್ತೆಂದು ನಿಂದಾಂತುವಾಗಳ್ ||

.. ..

ಪ್ರಣುತಗುಣರಿನಿಪ ವಿಬುಧಾಗ್ರಣಿಗಳ್ ಕೆಯ್ಯೊಂಡು ಪೊಗಟಿ ಸಲೆ ನೆಗಟ್ಟಿವು ಧಾ
ರುಣಿಯೊಳಗೆ ನಾಗವರ್ಮನ ಗುಣವರ್ಮನ ಶಂಖವರ್ಮನ ಧ್ವಾನಂಗಳ್
ಅದ್ವೈತವಾದಿ ನಿವಹ ಮದದ್ವಿರದ ಘಟಾವಿಪಾಟಿನೈಕಪಟಿಸ್ತಂ
ಸ್ಯಾದ್ವಾದಾಚಲಸಿಂಹಂ ವಿದ್ವಾಂಸರ್ ಪೊಗಟಿ ವಾದಿರಾಜಂ ನೆಗಟ್ಟಿಂ ||

ಕಟಿಮಟಿಗಳೊಳವುನೋಟಿಬ್ಬಿಡೆ ಪೆಟಪೆಟರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಕೊಟ್ಟಿಡೆ
ಗಳೊಳಂ

ಕಟಿಯಿಲ್ಲ ತೈಲನಲ್ಲದೆ ಪೆಟನಾವೊಂಪಿಕ್ಕೆ ನೊಟಿಬ್ಬಿಡಿತ್ತಲೆಗೋಜಂ ||

ತೊಡಗಲೆ ಟಿಟ್ಟಹಳ್ಳನೆಗಟ್ಟಾಜಿರಗೋಳಮೆನಿಪ್ಪ ಗುವರ್ವೆ

ತ್ತಪ್ಪಾಕೆಯ ಬೇಡವಟ್ಟುಗಳ ಬೂತುಗ ಬೀರುಗ ಗೋಯೆಯರ್ಕಳಂ

ನೆಟಿಯರೆನಿಪ್ಪೊಡಂ ಕಡಿಸಲಂಕದ ಮುನ್ನಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್

ಪೆಟರಳವಲ್ತವಂ ಕೆಡಿಸಿ ತೊಟ್ಟಜೆ ತೈಲಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ||

ಗಿಲವಂಗೊಂಡಭಿಮಾನಿಯಾದನೊಳಕೊಂಡನ್ಯಾವನೀಕಾಂತೆಯಂ

ಸಲೆ ಶೌಚವ್ರತಿಯಾದ ನಿರ್ತೆಟದಿಟಿಟ್ಟಾತಾಡಿ ಬಬ್ಬುಂ ಜಗ |

ದ್ವಲಯಕ್ಕೊರ್ನುಡಿಕಾಟನಾದನ ನಯಕುಳ್ಳಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್

ಕಲಿಯಾದಂ ವಿಪರೀತ ಜಾತಚರಿತಂ ಭೂಪಾಲರೊಳ್ ಕಾಮದಂ ||

ತರವೇಟ್ಟಾಣಿಕ್ಕ ಭಂಡಾರದ ಪುಟಕೆಗಳಂ ಪುಂಜಿಸಲ್ವೇಬ್ಬಿ ಸುವರ್ಣೋ

ತ್ತರಮಂ ತೋಟಲ್ವೇವೇಬ್ಬ ದಂತಿಗಳನಿರಿಸವೇಬ್ಬ ಮುಂದೆ ನಾಹಂಗಳಂ ಬಿ

ತ್ತರಿಸಲ್ವೇಬ್ಬ ಚಿತ್ರಚೀನಾಂಬರ ಪರಿಕರಮಂ ಮಾಣದೆಂದೋಳಿಯಿಂ ಲಿಂ

ಕರನಾಗಬಟ್ಟೇಬ್ಬನೀಯಲ್ಕವರವರ್ಗೆ ಮಹಾದಾನಮಂ ವಿಕ್ರಮಾಂಕಂ ||

ತುರುಗದಳಂಗಳ್ಳವಿತರೆ ತುರಂಗಮಾರೂಢನಾಗಿ ತನ್ನಯ ಹಯಮಂ

ಪರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಗುಳಿವರ್ವಂ ಕರಾಸಿಯಿಂದಿಟ್ಟಾದು ತವಿಸಿದಂ ಹಯಬಲಮಂ

ಓಲೆಯನೋಲೆಯೊಳಕ್ಕಿದನಾಲೀಧಮನಿಟ್ಟ ಬೇಟೆ ನುಡಿಡಟ್ಟಿದನೇಂ

ಜೋಳನೆ ಕೇರಳ ಧಾತ್ರೀಪಾಲಂ ನುಡಿದಂತೆ ನಾಳಿನಿಲ್ಕಾಹವದೊಳ್ ||

ಕರಿವೋಲ್ ಭದ್ರಗುಣಂ ಕೇಸರಿವೋಲ್ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಶೌರ್ಯನಂಭೋನಿಧಿ

ವೋಲ್

ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣಪಟು ಗಿರಿವೋಲ್ ನಿಷ್ಕಂಪ ಚಿತ್ತನಾ ನೃಪತುಂಗಂ ||

ತನಗಿಂಬಪ್ಪುದನಾಯ್ತು ನೋಡಿ ಪಲವುಂ ಬಿಲ್ವಿಲ್ಗಳೊಳ್ ಬಿಲ್ಲನೊಂ

ದನೆ ಕೊಂಡೇಟಾಸಿ ನೀವಿಜೇವೊಡದೊಡತ್ತೊಂದಂಬಿನಿಂದೊಂದು ಸೂ

ಲ್ವನೆಯಂ ಪಾವಿನ ಬೆನ್ನೊಳಾದುವನತಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದೇಳುಮಂ

ಜನಕಾಧೀಶ ತನೂಜೆಯಾಣ್ಣನಿಸುವಂತೆಚ್ಚಂ ಮಹೇಂದ್ರಾಂತಕಂ ||

ಕಾಯಲುಂ ಬಲು ಗರ್ವದಿಂ ನೆಲನೆಲ್ಲಮಂ ನೆಲಕೆಲ್ಲಮಾ

ರ್ತಿಯಲುಂ ತನಗಾಚತುರ್ಭುಜಮಂ ಭುಜದ್ವಯಮಾದನಿ

ತ್ತಾಯದಾಯತಿ ತೋಳೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಮಿಕ್ಕ ಪೆಂಪಿನ ಕೀರ್ತಿನಾ

ರಾಯಣಂ ದಯೆಗೆಯ್ಗೆ ಚಾಗ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಗರುಡಧ್ವಜಂ ||

ವಿಕ್ರಮವಹ್ನಿ ಮುನ್ನಟಾರ್ಕೊಂಡುದು ತನ್ನನಿಯಂಗಳಡಶ್ವಮೇ

ಧಕ್ರತು ಧೂಮವಾದುದು ಗಡಂಬಟಾಯಂ ಶಿಖಿಧೂಮಯೋನಿ ಯೆಂ

ಬೀಕ್ರಮಮೆಂತು ಪೇಟಾಮೆನೆ ವಿಕ್ರಮ ಯಜ್ಞವಿಧಾನಮಂ ಧರಾ

ಚಕ್ರಮೆ. ಮೆಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಜಸಂ ಬಡೆದಂ ಪೊಲಕೇಸಿವಲ್ಲಭಂ ||

ಪಿಂಗಿದುದಿಲ್ಲಿನ್ನುಂ ಮನದಿಂ ಗೋವರಗಡಣದೊಳ್ ದನಂಗಾಹಿತನಂ ।
 ನೀಂಗಳದೆತ್ತಿಱುವಿರ್ ಬರ್ಮಂಗಂ ಬಗೆದರಿವುದರಿವನಂಗಾಹಿತನಂ ॥
 ಆತನಲ್ಲದನಂ ಮೆಚ್ಚಿಂ ಮಾತೇಂ ತಾಂ ಮಾರನಾದೊಡಂ ।
 ಕೇತನಂ ರತಿರಾಗಕ್ಕೆ ಕೇತನಂತಾರನಲ್ಲನಂ ॥
 ಅವಿಹಿತವೇಗಮೇಲ್ಗೈಯ ಜನಂ ವ್ರಣಮುಕ್ತಕಾಯಮೆತ್ತಿ ಕ
 ಟ್ಪುವ ಮದಮುಣ್ಣಿಸೋರ್ವ ಸೊನೆ ಬೀಟ್ಟು ಗಜಧ್ವಜಮಂಬರಕ್ಕೆ ನಿ
 ಟ್ಪುವ ಜಯಕೇತು ಸಂದೆಯದ ದಂದುಗಮಂ ಕಿಡಿಸಿತ್ತು ಮುಂದಣೋ
 ಡುವ ರಿಪುದಂತಿಗಂ ಪೆಣಗಣಟ್ಟುವ ಅಟ್ಟಿರಮೇರುದಂತಿಗಂ ॥
 ಕಲಿಪಾರ್ಥಂ ಪಾರ್ಥನಿಂದಂ ಕಲಿರವಿತನಯಂ ಪಾರ್ಥನಿಂ ಕರ್ಣನಿಂದಂ
 ಕಲಿಭೀಮಂ ಪಾರ್ಥನಿಂ ಕರ್ಣನಿನಿಲಜನಿಂ ರಾಘವಾಧೀಶ ಭೃತ್ಯಂ ॥
 ಕಲಿ ಶಕ್ರಾಪತ್ಯನಿಂ ಕರ್ಣನಿನಿಲಜನಿಂದಂಜನಾ ಪುತ್ರನಿಂದಂ
 ಕಲಿ ಧಾತ್ರೀಚಕ್ರದೊಳ್ ವಿಕ್ರಮ ಗುಣನಿಳಯಂ ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡದೇವಂ ॥
 ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮೇಕ್ಷಣನೆಂತು ಮಂಧನ ಸತೀ ಸಾಂದರ್ಯದೊಳ್, ವಿಕ್ರಮಾ
 ನಿತ್ತನೆಂತುಂ ಪೆಟವಂ ಮಹಾಜಿ ಮುಖದೊಳ್ ನಿರ್ಣೀತ ಸಮ್ಯಗ್ಭಹು
 ಶ್ರುತನೆಂತುಂ ಬಧಿರಂ ಕರಂ ಪರಪರೀ ವಾದಂಗಳೊಳ್ ನೊಟಿಕ್ಕೊಡ
 ದ್ಭುತಮಾಶ್ಚರ್ಯಮಭೂತಪೂರ್ವಮೆಸಕಂ ಶ್ರೀಗಂಡಮಾರ್ತಾಂಡನಾ ॥
 ಹಿಮಕುಮುದ ಕುಂದಶಶಿಧವಳವೆನಿಸ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯೆಸಕದಿಂದಮಿಳಾ ಲೋ ।
 ಕಮನೆಯ್ಗೆ ರಕ್ತಮಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿದಂ ಕೃಷ್ಣ ನಿಂತಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥
 ವಾತಿ ಪೆರವೆಣ್ಣಿ ಶರಣಾಯಾತಂಗಸುರಂ ಬಿಯಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತಂ ರಿಪುಸಂ ।
 ಘಾತಕ್ಕೆ ಪರಾಕ್ರಮನೆನೆ ಭೂತಲಮೇನೆಂದು ಕೇಳಿಯುಂ ಬಣ್ಣಿಪುದೋ ॥
 ಜೋಡೆಕರಮಡಿಯಳಾರೊಡಗೂಡಿಯುನವರ್ಗಲ್ಲಳೆನಿಸ ವಸುಧಾಂಗನೆಯಂ ।
 ಕೋಡೊಳೆ ತಳೆದಂ ಸೊಬಗಿನ ಗಾಡಿಗೆ ಮುಯ್ಯಾಂತ ಸೊಬಗಿದಾವುದು ಗಜೆಗಾ ॥
 ವಸುಧೆಗೆ ಸಂದ ಹೀನರಿಪುವರ್ಗಮನೋಡಿಸಿ ಚಕ್ರಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬ ।
 ಣ್ಣಿಸೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯುಂ ಮೆರೆದು ಮಂತ್ರಿಪದಕ್ಕಧಿನಾಥನಾಗಿ ಪೆಂ ।
 ಪೆಸವಿನಮಾರೊಳಂ ವಿಮುಖವೃತ್ತಿಯೊಳೊಂದದ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂ ।
 ದೆಸಗದ ವೈನತೇಯನಿನನೆಂಬದು ಸಾಹಸವೈನತೇಯನಂ ॥
 ಭಯದಿಂ ಕರ್ಚಿದುದೊಂದು ಪುಲ್ ಮುಗಿದ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರ್ಧ ಕೇಶಂಗಳುಂ
 ನಯನಾಂಭಃಪ್ಲವನೋಡುವಲ್ಲಿ ಪಿರಿದುಂ ಕಾರುಣ್ಯಮುಂ ಮಾಡೆ ವೈ
 ರಿಯನಾಗಳ್ ನಗುವಂತಿರಿದುರ್ದು ಕನತ್ಪಡ್ಗಂ ವಿನಿರ್ಭನ್ನಕುಂ
 ಭಯುಗೋದ್ಯದ್ವಿಪ ಮೌಕ್ತಿ ಕಾಳಿಕಳಿತಂ ಶ್ರೀವಿಪ್ರಮಾರ್ತಾಂಡನಾ ॥
 ನೆಲೆಗೊಳ್ಳೆ ನಿಜಭುಜಾಸಿಯೊಳೊಲಿದು ಜಯಾಂಗನೆ ವಿರೋಧಿನಂಶಾವಳಿಯಂ ।
 ನೆಲೆಗಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ತೇಜೋಜ್ವಲನಂ ತಳ್ಳಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮತುಂಗಾ ॥
 ಕಡೆಗಣ್ಣಂ ಕಡೆಗೋಡಿವೋಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಚಲ್ಲಂ ಕುಚದ್ವಂದ್ವದಿ
 ಟ್ಟಡಿಯಿಂ ಸ್ವೇದಜಲಂ ತುಳುಂಕೆ ಜಘನಾಂತರ್ದೇಶದಿಂದಾವಗಂ

ಬಿಡದುಣ್ಣುತ್ತಿರೆ ಮನ್ನಥದ್ರವಮನಂಗಾವೇಶದಿಂ ಕಾಲ್ಪಡಂ
 ಬಡೆ ಬಂದಾಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳ್ ಪದಪಿನಿಂ ಶ್ರೀವಿಪ್ರ(ಚಕ್ರ)ಮಾರ್ತಾಂಡನಂ ।
 ಹರಹಾಸದ್ಯುತಿಯಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಗಂಗಾ ಸಿಂಧುಕಲ್ಲೋಲ ಶೀ ।
 ಕರಮಂ ನಿಂದಿಸಿ ಸಿಂಧುವಾರಕುಸುಮಶ್ರೀಯಂ ಪಳಂಚಾಡಿ ಭಾ ।
 ಸುರ ಚಂದ್ರಾಂಶು ವಿಕಾಸಮಂ ತೆಗಟ್ಟು ಮುಕ್ತಾಹಾರ ವಿಸ್ತಾರ ಡಂ ।
 ಬರಮಂ ಮಿಕ್ಕು ಬೆಳವ್ವುದುಜ್ಜ್ವಲ ಯಶಂ ಶ್ರೀ ಗಂಡಮಾರ್ತಾಂಡನಾ ॥

.. ..

ದ್ವಿಜವಂಶಾರ್ಣವ ಪಾರಿಜಾತಕುಜದೇಶೀಯಂ ಜಿನೇಂದ್ರಕ್ರಮಾಂ
 ಬುಜ ಚಂಚನ್ನವಚಂಚರೀಕ ಯುವಲೀಲೋದ್ವಾಮನೈದಂ ಯುಗೀ ।
 ನ ಜನೋದಾಹರಣಪ್ರಸಾಧಿತ ಧರಿಶ್ರೀಮಂಡಲಂ ಸತ್ಪವಿ
 ವ್ರಜ ಚೂಡಾಮಣಿ ನಾಗವರ್ಮನಿದನುರ್ವಿಸಂಸ್ತುತಂ ಮಾಡಿದಂ ॥

.. ..

In this work Nāgavarma quotes from the works of previous authors and there are several important historical allusions to :

Jayasimha (Jagadēkamalla II).

Rājiga (Rājendra or Vira Rājendra).

Bhuvanaika Rāma (Kṛṣṇa III ?)

Gaṇḍa Mārtāṇḍa (Kṛṣṇa III ?)

Vādirāja (Jaina Scholar, c. 1010 A.D.)

Taila (Taila II) who fought at Toragale, Raṭṭahalli, Ājiragōla with the Bēḍas, Būtuga, Biruga and Gova.

Kāmada.

Vikramānka (Vikrama V ?)

Kongulivarma

Nṛpatunga (Amōghavarsha)

Mahēndrāntaka (Eṛeyappa)

Kirtinārāyaṇa (Gōvinda III ?)

Polekēśi who celebrated the Aśvamedha (Pulakēśin I ?)

Barma

Raṭṭara Mēru (Singanadēva Ś. 981.) *E.C., X.I., cd. 78*

Viramārtāṇḍa (Vishṇuvardhana Vijayāditya ?).

LXXXVIII. *CHANDRAPRABHA CHARITA*
OF VIRANANDIN

बभूव भव्याम्बुज पद्मबन्धुः

पातिर्मुनीनां गणभृत्समानः

सदप्रणी देशगणाग्रगण्यो

गुणाकरः श्री गुणनंदि नामा ।

गुणग्रामाम्बोधेः सुकृत वसतेः मित्रमहसां

असाध्यं यस्यासी न्न किमपि महीशासितुरिव ।

स तच्छिष्यो ज्येष्ठः शिशिर कर सौम्यः समभवत्

प्रविख्यातो नाम्ना विबुध गुणनंदीति ॥

मुनि जननुत पादः प्रास्त मिथ्या प्रवादः ।

सकल गुण समृद्धः तस्यशिष्य प्रसिद्धः ।

अभवद्भयनंदी जैनधर्माभिनेदी ।

स्वमहिमजितसिंधुः भव्यलोकैकबन्धुः ॥

भव्याम्भोज विबोधनोद्यतमते भास्वत्समानत्विषः ।

शिष्यस्तस्य गुणाकरस्य सुधियः श्रीवीरनंदीत्यभूत् ।

स्वाधीनाखिल वाङ्मयस्य भुवनप्रख्यातकर्तृः सतां ।

संसत्सुव्यजयन्त यस्य जयिनो वाचः कुतर्काकुशः ॥

शब्दार्थ सुंदरं तेनरचितं चारु चेतसा ।

श्रीजिनेन्द्र प्रभु(?)स्येदं चरितं रचनोज्ज्वलम् ॥

यः श्रीवर्मनृपो बभूव विबुधः सौधर्मकल्पे ततः ।

तस्माच्चाजितेसन चक्रभृद्भूत् यश्चाच्युतेन्द्रस्ततः ।

यश्चाजायत पद्मनाभ नृपतिः योवैजयन्तेश्वरो ।

यः स्यात्तीर्थकरः स सप्तमभवे चंद्रप्रभः पातुवः ॥

Viranandi was the disciple of Abhayananandi the disciple of Guṇanandi of Dēśigaṇa. He is earlier than Vādirāja (1025 A.D.) who refers to him in his *Pārśvanātha Charita*.

LXXXIX. LŌKOPAKĀRA OF CHĀVUNḌA RĀYA

ಸಮದಾರಾತಿಗಜೇಂದ್ರಗಂಧ ಗಜಕುಂಭಾಸ್ಪಾಳನಾಭೀಳ ವಿ
 ಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ಜಯಸಿಂಹಚಕ್ರ ದಯೆಯಿಂಕೈಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಧಿಕಾ
 ರಮನಿತ್ತಲ್ಕುಟಾಳೆಯ್ವ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊರೆದಂ ತಾನೆಂದೊಡಾರಾಯ್ದ ನೋ
 ಡೆ ಮಹೀಭಾಗದೊಳುನ್ನುತಿಕ್ಕೈವಡೆದಂ ಚಾವುಂಡನೇಂ ಧನ್ಯನೋ ||
 ಸಕಲೋರ್ವಿಪತಿ ಚಾಳುಕ್ಯ ಕುಳಾಂಬರತಿಗ್ಮರೋಚಿ ಜಯಸಿಂಹಂ ಕೂ |
 ತುರಕೊಡೆ ಮಹಾಬಳಿಯ ಗ್ರಾಹಕತನಮಂ ಪಡೆದನಭಿನುತಂ
 ಚಾಮುಂಡಂ ||

.. ..
 ಇದು ಮುನಿವೇದಾಂತ ಶಕಾಬ್ದದ ಕ್ರೋಧನ ಸಂವತ್ಸರದ
 ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಂ |
 ಬಿದಿಗೆ ಗುರುಪುಷ್ಪದೊಳುದಯಿಸಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಮೆಸೆದುದು
 ಜಗದೊಳ್ ||
 ಜನನಾಥಂ ಜಯಕೇಶಿ ದೇವನೆಸವೇಕಚ್ಚತ್ರದಿಂದಾಲ್ಟಿ ಮೇ |
 ದಿನಿಯಂ ನಿರ್ಮಳಮಾಲೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಯಿಳೆಗಾಯುಂ ಶ್ರೀಯು
 ಮಾರೋಗ್ಯಮುಂ |

ಧನಮುಂ ಧಾನ್ಯಮುಮಕ್ಕೈ ಸರ್ವ ಜಗಕೇಲೋಕೋಪಕಾರಂಚತು |
 ವರ್ನಧಿ ಪ್ರಾವೃತ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳರಗಿಳಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ||

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಭುವನಜನವಿನುತ ಹರವರಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನ ವಾಗವಿಳಾಸಂ
 ಶ್ರೀಮತ್ಕವಿತಾವಿಳಾಸತನೂಜಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾಮುಂಡರಾಜ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ಲೋಕೋಪಕಾರಂ—

Chāmunḍa Rāya the author of *Lōkōpakāra*, was the son of Kavitaivilāsa, son of Bhaṭṭapārya who was the son of Śankara Bhaṭṭa of Panguanḍe (Pāyagunḍe ?) family. Chāvunḍa Rāya was a *Sarvādhikārin* under Jayasimha II the Chālukya emperor of Kalyāṇi, and completed this work in Ś. 947 Krōdhana Mārgasīra 2, Thursday, Pushya (16th December 1025 A.D.). In the last verse he mentions Jayakēśi as ruling the earth. This is probably Jayakēśi of Maṇalūr who along with Mārasimha was in charge (nāḍagāvuṇḍas) of Puligere 300. Later in the days of Sōmēśvara I, between 1045–63, Chāmunḍa was in charge of Balagāmve and his subordinate Nāgavarma caused several temples to be erected (*Shikarpur*, 11, 14, 151, *E.C.*, VII).

XC. NYĀYAVINIŚCHAYA VIVARAṆA OF
VĀDIRĀJA

श्रीमत्सिंहमहोदधेः परिषदि प्रख्यात वादोन्नतिः ।
तर्कन्यायतमो पद्मोन्नतगिरिः सारस्वत श्रीनिधिः ॥
शिष्यः श्रीमत्तिसागरस्य विदुषां पत्युः तपः श्रीभृतां ।
भर्तुः सिंहपुरेश्वरो विजयते स्याद्वाद् विद्यापतिः ॥

इत्याचार्यवर्ये स्याद्वाद् विद्यापति विरचितायां न्यायविनिश्चय तात्पर्यावद्योतिन्यां
व्याख्यान रत्नमालायाम्—

The *Nyāyaviniśchaya Vivaraṇa* or *Tātparyā Vidyōtini Vyākhyānaratnamāla* is a commentary on the *Nyāyaviniśchaya* of Akalaṁka. Vādirāja was the disciple of Matisāgara and famous in the court of Jayasimha. Madhvāchārya is said to have been the contemporary of a Jayasimha and vanquished two Jaina scholars Vādirāja and Buddhisāgara (Matisāgara). But c. 1040 A.D. is too early a date for Madhvāchārya.

XCI. *YAŚŌDHARA CHARITRA* OF VĀDIRĀJA

व्यातन्वन् जयसिंहतां रणमुखे दीर्घं ददौ धारिणीम् ॥ III

रणमुखे जयसिंहो राज्यलक्ष्मीं वभार । IV

श्री पार्श्वनाथ काकुस्थ चरितं येन कीर्तितम् ।

तेन श्री वादिराजेन दृब्धा यशोधरीकथा ॥

Vādirāja casually alludes to Jayasimha as having obtained his kingdom in battle.

XCII. *ĒKĪBHĀVA STŌTRA* OF VĀDIRĀJA

वादिराज मनुशाब्दिक लोको

वादिराजमनु तार्किक सिंहः ।

वादिराज मनु काव्य कृतस्ते

वादिराजमनु भव्य सहायः ॥

XCIII. PĀRŚVANĀTHA CHARITA OF VĀDIRĀJA

अतुच्छ गुण संपातं गृध्रपिच्छं नतोस्मितम् ।
 पक्षीकुर्वन्ति यं भव्या निर्वाणायोत्पतिष्णवः ॥
 स्वामिं निश्चरितं तस्य कस्यनो विस्मयावहम् ।
 देवागमेन सर्वज्ञो येनाद्या प्रदर्श्यते ॥
 अचिंत्य महिमादेवः सोभिवन्द्यो हितैषिणा ।
 शब्दाश्च येन सिद्ध्यन्ति साधुत्वं प्रतिलंभिताः ॥
 त्यागी स एव योगीन्द्रो येनाक्षय्यसुखावहः ।
 अर्थिनेभव्य सार्थाय दिष्टोरत्नकरंडकः ॥
 तर्क भूवल्लभोदेवः स जयत्यकलंक धीः ।
 जगद्द्रव्य मुषोयेन दण्डिताः शाक्य दस्यवः ॥
 स्याद्वाद गिरिमाश्रित्य वादिसिंहस्य गर्जिते ।
 दिङ्नागस्य मदध्वंसे कीर्तिभंगो नदुर्घटः ॥
 नमः सन्मतये तस्मै भवकूप निपातिनाम् ।
 सन्मतिर्विवृतयेन सुखधाम प्रवेशिनी ॥
 जिनसेनमुनेस्तस्य माहात्म्यं केन कथ्येत ।
 शलाकाः पुरुषास्सर्वे यद्वशो वच वार्तिनः ॥
 आत्मनैवाद्वितीयेन जीवसिद्धिं निवध्रता ।
 अनंतकीर्तिनामुक्तिरात्रिमार्गे व लक्ष्यते ॥
 कृतस्त्य तस्य सा शक्तिः पाह्यकीर्तिर्महोजसः ।
 श्रीपद श्रवणं यस्य शाब्दिकान् कुरुते जनान् ॥
 अनेक भेद संधानाः खनंतो हृदये मुहुः ।
 बाणा धनंजयोन्मुक्ताः कर्णस्येव प्रियाः कथम् ॥
 वंदे यानंतवीर्योब्दं यद्वागमृत वृष्टिभिः ।
 जगज्जिधत्सन्निर्वाणः शून्यवाद हुताशनः ॥
 ऋजुसूत्रं स्फुरद्भक्तं विद्यानंदस्य विस्मयः ।
 शृण्वतामप्यलंकारं दीप्तिरंगेषु रिंगति ॥
 विशेषवादि गीर्णुभ श्रवणाबद्ध बुद्धयः ।
 अक्लेशादधिगच्छन्ति विशेषाभ्युदयं बुधाः ॥
 चंद्रप्रभाभि संबद्धास्सपुष्टा मनः प्रियम् ।
 कुमुद्वतीव नोधत्ते भारती वीरनंदिनः ॥

प्रशस्ति :—

श्री जैन सारस्वत पुण्यतीर्थ
नित्यावगाहामल बुद्धि सत्त्वैः ।
प्रसिद्धभागी मुनि पुंगवैर्द्वैः
श्री नन्दि संघोस्ति निराहिताहः ॥

तस्मिन्नभूयद्यत संयम श्रीः
त्रैविद्य विद्याश्रय गीत कीर्तिः ।
सूरिः स्वयं सिंहपुरैक मुख्यः
श्रीपालदेवो नयवर्त्मशाली ॥

तस्याभवद्भव्य पथोरुहाणां
तमोपहो नित्य महोदय श्रीः ।
निषेध दुर्मार्ग नयप्रभावः
शिष्योत्तमः श्री मत्तिसागराख्यः ॥

तत्पाद पद्मभ्रमरेण भूम्ना
निः श्रेयस श्रीरति लोलुपेन ।
श्रीवादिराजेन कथा निबद्धा
जैनी स्वबुद्धयेयम निर्दयापि ॥

शाकाब्दे नगवार्धिरंघ्र गणने संवत्सरे क्रोधने ।
मासे कार्तिकनाम्नि बुद्धिमहिते शुद्धे तृतीयादिने- ।
सिंहे पाति जयादिके वसुमतीं जैनी कथयं मया ।
निष्पत्तिं गमिता सती भवतुवः कल्याण निष्पत्तये ॥

लक्ष्मीवासे वसति कटके कट्टगा तीर भूमौ ।
कामा वाप्ति प्रमद सुभगे सिंहचक्रेश्वरस्य ।
निष्पत्तोयं नवरससुधा स्यादि सिंधुप्रबंधो ।
जीयादुच्चैर्जिन पतिभव प्रक्रमैकान्तपुण्यः ॥

अन्य श्री जिनदेव जन्म विभव व्यावर्णनाहारिणः ।
श्रोता यः प्रसरत्प्रमोद सुमंगो व्याख्यानकारीचयः ।
सोयं मुक्तिवधूनिर्गर्ग सुभगो जायेत किंचैकशः ।
सर्गात्तेऽप्युपयाति वाङ्मय लसल्लक्ष्मी पदश्रीपदम् ॥

In this work Vādirāja alludes to Jaina scholars : Grddhṛa Pichha, Samantabhadra, Dēva, Akalaṃka, Vādisimha, the author of *Sanmati*, Jinasēna, Anantakīrti of *Jivasiddhi*,

Pālya Kīrti, Dhananjaya, Anantavīrya, Vidyānanda, Vīra-
nandin of *Chandraprabha Charitā*.

In the *Praśasti*, Vādirāja says that in the Nandisaṃgha
there was Śrīpāla Traividya of Śrīpura. His disciple was
Matisāgara, the guru of Vādirāja. This work was completed
in 1025 A.D. when Jayasimha was on the banks of Gaṭṭagā
(Ghaṭaprabhā).

XCIV. GADYA CHINTĀMAṆI OF VĀDĪBHASIMHA

सरस्वती खैर विहार भूमयः

समंतभद्र प्रमुखा मुनीश्वराः ।

जयंतु वाग्वज्र निपातपाटित

प्रतापराद्धान्त महीध्रकोटयः ॥

श्रीपुष्पसेन मुनि नाथ इति प्रतीतो

दिव्योमुनिर्मम सदाहृदि सन्निदध्यात् ।

यच्छक्तिः प्रकृतिमूढमतिर्जनोऽपि

वादीभसिंह मुनिपुंगवतामुपैति ॥

इत्येवं गणनायकेनकथितं पुण्यास्रवं शृण्वताम् !

तज्जीवंधरवृत्तमत्र जगति प्रख्यापितं सूरिभिः ।

विद्यास्फूर्तिं विधायि धर्मजननी वाणी गुणाभ्यर्थिनां ।

वक्ष्ये गद्यमयेन वाङ्मय सुधावर्षेण वार्किसद्वये ॥

श्रीमद्वादीभसिंहेन गद्यचिंतामणिः कृतः ।

स्थेयदोडयदेवेन चिरादास्थान भूषणः ॥

स्थेयदोडयदेवेन वादीभहारिणा कृता ।

गद्यचिंतामणिर्लोके चिंतामणिरिवापरः ॥

Vādībhasimha was the disciple of Pushpasēna. He was also known as Oḍeyadēva.

XCV. *KSHATRA CHŪḌĀMAṆI* OF VĀDĪBHASIMHA

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरि विरचिते क्षत्र चूडामणि काव्ये मुक्तिश्रीलंभो नाम
एकादशोलंभः ॥

In the commentary of *Śruta Sāgara* on *Yasastilaka Champu* Vādībhasimha and Vādirāja are called the disciples of Sōma-
dēvāchārya, the author of the *Champu* (959 A.D.).

स वादिराजोऽपि श्री सोमदेवाचार्यस्य शिष्यः “वादीभसिंहोऽपि मदीय शिष्यः ।
श्री वादिराजोऽपि मदीय शिष्यः” —इत्युक्त्वाच्च ॥

XCVI. *PARĪKSHĀ MUKHA SŪTRA LAGHUVṚTTI*
OF ANANTAVĪRYA

अकळंक वचनांभोधेरुद्भे येन धीमता ।
न्याय विद्यामृतं तस्मै नमो माणिक्य नंदिने ॥
प्रभेन्दु वचनोदार चन्द्रिका प्रसरे सति ।
मादृशाः कनु गण्यन्ते ज्योतिरिगण सन्निभाः ।
तथापि यद्वचोपूर्व रचना रुचिरं सताम् ।
चेतो हरं भृतं यद्वन्नद्य नवघटे जलम् ॥
वैजेय प्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधतः ।
शांतिषेणार्थमारब्धा परीक्षामुख पंजिका ॥

.. ..

अकळंक शशाकैर्यत् प्रकटीकृतमखिल मान निभनिकरम् ।
तत्संक्षिप्तं सूरिभिरुरुमतिभिः व्यक्तमेतेन ॥

.. ..

श्रीमद्वैजेय नामाऽभूदग्रणीर्गुणशालिनाम् ।
वदरीपाल वंशाळि व्योमद्युमणिरुजितः ॥

तदीयपत्नी भुवि विश्रुतासीत्
णाणां नामा गुणशालिर्धामा ।

यं रेवतीति प्रथिताम्बिकेति
प्रभावतीति प्रवदन्ति सन्तः ॥

तस्यामभूद्विश्वजनीव वृत्तेः
दानां वाहो भुवि हीरपाख्यः ।

स्वगोत्र विस्तार नभोऽशुमाली
सम्यक्त्व रत्नाभरणार्चितांगः ॥

तस्योपरोध विशतो विशदोरु कीर्तिः ।
माणिक्य नन्दिकृत शास्त्रमगाध बोधम् ।

स्पष्टीकृतं कतिपयैः वचनैरुदारैः ।
बाल प्रबोधकर मेतदनंत वीर्यैः ॥

इति प्रेमय रत्नमालापर नामधेय परीक्षामुखवृत्तिस्समाप्तः ॥

Anantavīrya wrote this *Vṛtti* on Māṇikyanandin's *Parīkshā-mukha Sūtras*, for the sake of Hirapa, son of Vaijēya and Naṇāmba, of Badarīpāla vamsa, at the request of Śāntisēna. Anantavīrya has been alluded to by Vādirāja (c. 1020 A.D.). He seems to have belonged to Aruṅguḷānvaya of the Drāvida Saṅgha and was the contemporary of Prabhāchandra of Krāṇūrgaṇa (Nagar, 35, *E.C.*, VIII).

XCVII. *ALAMKĀRA CHINTĀMAṆI* OF JINASĒNA

श्रीमत्समंतभद्रादि कविकुञ्जरसंचयम् ।

मुनिवन्द्यं जनानंदं नमामि वचनाश्रियै ॥

अलंकारमलंकार चिंतामणि समाह्वयम् ।

इष्टालंकारदं सूरि चेतोरंजनदं ब्रुवे ॥

(I. 3—4).

.. .. .

जहाति कीदृशीकान्तं वधू संबुध्यतां रिपुः ।

एनेंदु करिवं नाथं कान्तेयं संबुभुक्षयिम् ॥

118

(ಎನೆಂದು ಕರಿವಂ ನಾಥಂ ಕಾಂತೇಯಂ ಸಂಬುಭುಕ್ಷಯಿಮಂ)

नीरतार (ನೀರ ತಾರ)

रतान्निष्कान्ता नीरता अरे संस्कृत कर्णौट जातिः ॥

(अस्य संस्कृतं यथा—कथमाहूतवान् नाथः कांतां वै संबुभुक्षितः अस्य प्रश्नस्यो-
त्तरं कर्णौटभाषायाम्—नीर तारे इति ; तदर्थः जलमानय इति)

.. .. .

श्रीमत्समंतभद्रार्यं जिनसेनादिभाषितम् ।

लक्ष्यमात्रं लिखामि स्वनामसूचित लक्षणम् ॥

.. .. .

इत्यलंकार चिंतामणौ रसादिनिरूपणो नाम पंचमपरिच्छेदः ॥

This work is sometimes attributed to Ajitasēna. Jinasēna and Ajitasēna were the *paramagurus* of Mallishēna and the gurus of Kanakasēna. Therefore this work may be dated c. 980 A.D. Ajitasena is probably the author of *Srutabōdha* also. Jinasēna gives several interesting examples of a composition in two languages Kannada and Sanskrit.

The Mulugunḍa inscription dated Friday 24th December 1053 A.D. (*E.I.*, XVI) mentions the following gurus of Mula-
gunḍa :—

Ajitasēnabhaṭṭāraka

|
Kanakasēna

|
Narēndrasēna

|
Nayasēna (a grammarian : 1053 A.D.)

He is evidently different from the author of *Dharmāmṛta* in Kannada (1112 A.D.).

XCVIII. UDAYASUNDARĪ KATHĀ OF SŌḍHAḶA

कोंकण भुवो....स्थानकं नाम राजधानी नगरमागत्यावस्थितः, कोंकण महीभुजो जाह्नवेय मुनयोरेवसरस्वती श्रियोर्वेणोसंगमेन संवर्गितः छित्तराजेन संभूषितो नागार्जुनेन सम्मानितो मुम्मुणि नरेश्वरेणेति सोदरेण क्रमोपभुक्त राज्यसंपदा राज्यत्रयेण प्रतिपद्यमानः कवीन्द्र सदसि प्रतिष्ठामाससाद ॥ (p. 12).

अशोकव्रीतीति कथानिवंधस्य कर्ता महाकविश्चंद्रनाचार्य नामा श्वेतांबरः सूरिः । श्वेतांबरसूरिरन्यश्चाशुकवितया परमं प्रकर्षमापन्नः खड्ग काव्य परितुष्टेन महीभुजा नागार्जुन राजेन खड्गनाचार्य इति प्रदत्तापर नामधेयो विजयसिंहाचार्यः कविः । कविरपरश्च सकल लोकोपरंजकानामास्पदमशेषतो गुणानामभिनवो वयसा साक्षा-द्विबमष्टापदोपरचितः जैनेन्द्रमनुहरन्त्या मनोहरमूर्त्या दिगंबरनाचार्यो भाषात्रय विपंचकश्च नाम्ना महाकीर्तिः । इन्द्र नामा च रत्नमञ्जरीति चंपूकथास्रष्ट सर्वहिता-लाप शालिभिः गुणैरग्रणीश्चसतां सत्कविरित्यादिभिर्मित्रैर्धीमद्भिराप्तैः बन्धुभिश्चान-वरतमापृच्छ्यमान वृत्तांतो विलोक्यमान प्रबंधः प्रशस्यमान गुणश्च विश्राम्यन् कियंत्येव यावदास्ते दिनानि तावदेक हेलयैव भूपाल सुभटस्य कविकुंजर दलैक संग्रहकृ-राकान्त धरा विरोधिनखरायुधस्य ; कोंकण महीभुजो मुम्मणि राजस्यांतिकादाजगाम कविः पाठकश्च भाषात्रयस्य लागी वचस्वीच परमं परमं मित्रामाशैशवादवनीश्वरस्य तस्य च कवेर्वधुरिव मधुरा साहारनामा सौजन्य गुणास्पदं भटम् ॥ . . .

Sōḍhaḷa, the son of Sūra and Pampāvātī, was honoured by the rulers of Konkāṇa at their capital Sthānaka. Chittarāja Nāgārjuna and Mummuṇi made him the chief poet of their court. Sōḍhaḷa mentions the following scholars : Svētāmbara Chandanāchārya, the author of *Aśōkavīti* ; Vijayasimha who obtained the title *Khadgāchārya* from Nāgārjuna, the Digambara Mahākīrti ; Indra the author of *Katnāmanjarī*.

The dates of the Northern Śīlāhāra kings Chitta Rāja Nāgārjuna and Mummuṇi are 1026 A.D. and 1059-60 A.D.

XCIX. MAHĀPURĀṆA OF MALLISHĒṆA

वाराणस्यां चतुष्खंडो येन साक्षात्कृतः स्तुतेः ।

जीयस्समंतभद्रोसौ जिनधर्मवियच्छशी ॥

जीयाच्छ्रीपूज्यपादोपि येनाकारिचलक्षणम् ।

.. ..

शिष्यः श्री वीरसेनस्य जिनसेनो मुनीश्वरः ।

महापुराण राद्धान्त कर्तासौ जयतच्चिरम् ॥

यन्नाम ग्रहणान्नष्टाः सदर्पा वादि कुंजराः ।

जीयाद्देवोऽकलंकोसौ पर वादीभ केसरी ॥

अनंतवीर्यदेवोपि विद्यानंदादयस्तथा ।

जयन्तु कुमतध्वान्त प्रणाशन खरांशवः ॥

कवित्वादि गुणोपेता वाग्बधूः वरदामम ।

मल्लिषेण मुनीन्द्रस्य भूयाद् भूयादहर्निशम् ॥

(I. 21-26)

.. ..

श्रीमूलसंघेऽजितसेन सूरि जिनेन्द्र धर्माम्बर चारु चन्द्रः ।

राजेन्द्रमौलि प्रविचुंबितांग्रिः जीयादशेषागम पारदृश्वः ॥

शिष्योऽग्रजः कनकसेन मुनिस्तदायश्चारित्र संयम तपो....मूर्तिः ।

दूरीकृतस्मर शरावलि मोहपाशः जातः कषाय तिमिर द्युमणिमुनीन्द्रः ॥

शिष्यस्तदीयो जिनसेन सूरिः बभूव भव्याम्बुज चंडरोचिः ।

ध्वस्तांगजोपास्त समस्तसंगो जिनोक्तमार्गाचरणैक निष्ठः ॥

तस्यानुजः सकलशास्त्रपुराण वेदी

निश्चेष्ट कर्म निचयैधन दाहदक्षः ।

आसीत्समस्त विबुधाग्रगणिः नृलोके

विख्यातवानिह मुनीन्द्र नरेंद्रसेनः ॥

श्री जिनसेन सूरि तनुजेन कृदृष्टिमतप्रभेदिना ।

गारुडमन्त्रवाद सकलागमलक्षण तर्कवेदिना ।

तेन महापुराणमुदितं भुवनत्रय वर्ति कीर्तिना ।

प्राकृत संस्कृतोभय कवित्व धृता कविचक्रवर्तिना ॥

तीर्थे श्री मुल्लुगुंद नास्त्रिनगरे श्री जैनधर्मालये ।

स्थित्वा श्री कविचक्रवर्ति यतिपः श्रीमल्लिषेणाह्वयः ।

संक्षेपात्प्रथमानुयोग कथनं व्याख्यान्वितं श्रुण्वतां ।

भव्यानां दुरितापहं रचितवाञ्छिशेष विद्यांबुधिः ॥

वर्षैकत्रिंशताहीने सहस्रोशकभूभुजः ।
 सर्वजिद्वत्सरेज्येष्ठे स शुक्ले पंचमीदिने ॥
 अनादितस्समाप्तं तु पुराणं दुरितापहम् ।
 जीयान्दान्द्रतारार्कं विदग्ध जन चेतसि ॥

इत्युभयभाषा कविचक्रवर्ती श्रीमल्लिषेणसूरि विरचित त्रिषष्ठिलक्षण महापुराण
 संग्रहं समाप्तम् ॥

C. NĀGAKUMĀRA CHARITA OF MALLISHĒṆA

जित कषाय रिपुर्गुणवारिधिः नियत चारु चरित्र तपोनिधिः ।

जयतुभूपति किरीटविघटित क्रमयुगो जिनसेनमुनीश्वरः ॥

अजनि तस्यमुनेर्वर दीक्षितो विगत मान मनो दुरितांतकः ।

कनकसेनमुनिर्मुनिपुंगवो वर चरित्र महाव्रत पालकः ॥

जित मदोऽजनितस्य महामुनेः प्रथित वाग् जिनसेनमुनीश्वरः

.. ..

तस्यानुजः चारु चरित्र वृत्तिः प्रख्यात कीर्तिर्भुविपुण्यमूर्तिः ॥

नरेन्द्रसेनो जित वादिसेनो विज्ञात तत्त्वो जित कामसूत्रः ।

तच्छिष्यो विबुधाग्रणिर्गुणनिधिः श्रीमल्लिषेणाह्वयः ।

संजातः सकलागमेषु निपुणो वाग्देवतालंकृतः ।

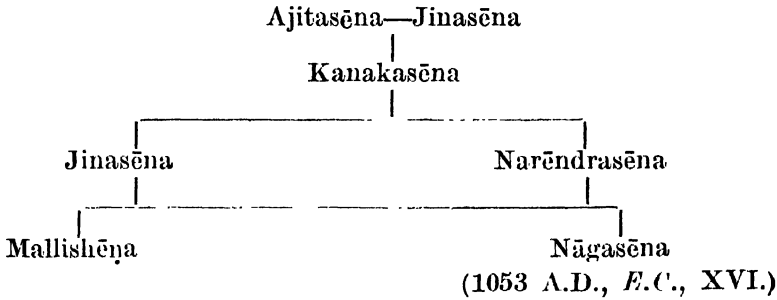
तेनैषा कवि चक्रिणा विरचिता श्रीपंचमी सत्कथा ।

भव्यानामदुरितौघ छेदन करी संसारविछेदिनी ॥

CI. SAJJANA CHITTA VALLABHA OF MALLISHĒṆA

वृत्ते विंशतिभिश्चतुर्भिरधिकैः सल्लक्षणेनान्वितैः ।
 ग्रन्थं सज्जनचित्तवल्लभमिदं श्री मल्लिषेणोदितम् ।
 श्रुत्वात्मेन्द्रिष कुंजरान् समटतोरुन्धन्ति ते दुर्जयाम् ।
 विद्वांसो विषयाटवीषु सततं संसार विच्छिन्नये ॥

Mallishēṇa wrote the *Mahāpurāṇa* in Ś. 969 (2nd May Saturday, 1047 A.D.) at Muḷugunda. He had the title *Ubhayabhāshā Chakravartī*. In the *Nāgukumāra Charita* and *Mahāpurāṇa*, he gives the following *guruparampara* :

CII. CHANDRA CHŪḌĀMAṆI ŚATAKA
OF NĀGAVARMA

ಉದಯಾದಿತ್ಯನ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಲಲಾನುಂ ನಾಗವರ್ಮಂ ಸಮಂ
ತುದಯಾದಿತ್ಯನ ರಾಯಭಾರಿಯೆನಿಸಿದಾತ್ಮಾಗ್ರಜಂ ಭಾಸ್ಕರಂ
ಮೊದಲಾದೀಶ್ವರ ಭಕ್ತರಪ್ಪಿವರ್ಗೇ ಪೇಟ್ಟೀ ಜ್ಞಾನಸಾರಂ ಸುಖಾ
ಸ್ವದಮೊಲೊಂದುಗೆ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಫಲನುಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಚೂಡಾಮಣೀ ||

This Nāgavarma was the *sandhivigrahin* of Udayāditya and his elder brother Bhāskara was an ambassador (*Rāya-bhāri*). Udayāditya is probably the Ganga subordinate of Somēśvara II Bhuvanaikamalla, ruling Balligāve in 1071 A.D.

CIII. JĀTAKA TILAKA OF ŚRĪDHARĀCHĀRYA

ಶ್ರೀಮದನಂತ ಚತುಷ್ಟಯದಾನುಂ ಜಿತದುರಿತ....ಲ |
 ಕ್ಷೀಮಹಿತಂ ತೈಲೋಕ್ಯಸ್ವಾಮಿ....ಮಾಳ್ವಮಗೆ ಶಾಶ್ವತಪದಮಂ ||
 ಧರಣೀಸ್ತುತ್ಯ...ಫನಂ ನಿರತಿಶಯೋಜ್ಜ್ವಲಯಶಃ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ |
 ಕರಣ ಮನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟನಂ ಕರಣರತಮೆಂಬುದು ಜಗಜ್ಜನಂ ||
 ಬರೆಪಂ ಚಿತ್ರಿತ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಮೃದುರೇಖಾನುಂಡನಾಡಂಬರಂ
 ಸ್ಫುರಿತಂಬಾಜನೆ ಸಂನ್ನೇಗದರ್ಪ (?) ಮಹೀಭೃತ್ಪ್ರೇನೆಯೊಳ್ ಸಾಂ
 ವರ ಮುದೃತ್ಯವಿತಾ ಗುಣಂ ಗಣಿಕೆಯೊಳ್ ಭಾವಾದ್ಯಲಂಕಾರ ಬಂ
 ಧುರಮೆಂಬುನ್ನತಿಯಂ ಜಗಕ್ಕೆ ನೆಗಟ್ಟಂ ವಾಕ್ಪ್ರೀಧರಂ ಶ್ರೀಧರಂ ||
 ಮುನ್ನಾರುಂ ಜಾತಕಮಂ ಕನ್ನಡದಿಂ ವೃತ್ತಮಾಗೆ ಪೇಳ್ವನಿತರಿ |
 ಲ್ಲಿನ್ನುಂ ಪೇಳ್ವವರೊಳುತ್ಪನ್ನಂ ಶ್ರೀಧರನೆ ಪೇಟ್ಟು ಮೆಂದಾದರದಿಂ ||
 ಸುಭಗವಚಂ ಕಾವ್ಯಕವಿತ್ವಭೂಷಣಂ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯ ರಚಿತಂ ಚಂದ್ರ |
 ಪ್ರಭಚರಿತಂ ಶಾಸ್ತ್ರಕವಿತ್ವಭೂಷಣಂ ಧರೆಗೆ ನೆಗಟ್ಟ ಜಾತಕತಿಲಕಂ ||

.. .. .

ಧರಣಿಗಿರಿನಿಧಿ ಶಕಾಬ್ದಂ ವಿರೋಧಿ ವತ್ಸರದ ಮಾರ್ಗಶಿರದ ಶುಕ್ಲೇ |
 ತರ ಚತುರ್ಥಿ ದಿವಸದ ಗುರು ಪುಷ್ಯದೊಳೆಸೆದುದಿಳಿಗೆ ಜಾತಕತಿಲಕಂ ||
 ಸಕಲ ಮಹೀತಳಂ ಬೆಳಗೆ ಧಾತ್ರಿಯನಾಹಮಮಲ್ಲ ಭೂಮಿಸಾ
 ಳಕನೊಸೆದಾಳ್ಗೆ ಸಾಲೆಮಳೆನಲ್ಲ ರಿದನೋದುವ ಕೇಳ್ವಕಲ್ಪ ಭ |
 ಕ್ತಿಕ ಜನಕಾಗಳುಂ ಸಮನಿಸಿರ್ಕೆ ಮನೋರಥ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಜಾ |
 ತಕತಿಳಕಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಪರ್ವದಿರ್ಕೆ (?) ದಿನೇಶ ಶಶಾಂಕರುಳ್ವಿನಂ ||

This work was completed on 16th November 1049 A.D. in the reign of Āhavamalla Sōmēśvara I. Śrīdhara was also the author of a *Chandraprabha Charita*.

CIV. MITĀKSHARA OF VIJÑĀNĒŚVARA

उत्तमापपदस्येयं शिष्यस्य कृतिरात्मनः ।
 धर्मं शास्त्रस्य विवृतिः विज्ञानेश्वर योगिनः ।
 इति याज्ञवल्क्य मुनि शास्त्रगताविवृतिर्नकस्य विहिता विदुषः ॥
 प्रमिताक्षरापि विपुलार्थवती परिषिञ्चति श्रवणयोरमृतम् ॥
 गम्भीराभिः प्रसन्नाभिः वाग्भिर्भ्यस्ता मिताक्षरा ।
 अनल्पार्थाभिरर्थाभिः विवृतिर्विहिता मया ॥
 नासीदस्ति भविष्यति क्षितितले कल्याण कल्पं पुरं ।
 नोऽदृष्टः श्रुतएव वा क्षितिपतिः श्रीविक्रमाकौपमः ।
 विज्ञानेश्वर पण्डितो न भजते किञ्चान्यदन्योपम ।
 श्वाकल्पं स्थिरमस्तु कल्प लतिका कल्पं तदेतन्मयम् ॥
 स्रष्टा वाचां मधुर वपुषां विद्वदाश्चर्यं सीम्ना ।
 दातार्थानामतिशय जुषामर्थं सार्थार्थनायाः ।
 ध्यातामूर्तेः मुरवजयिनो जीवितादार्कचन्द्रम् ।
 जेतारीणां तनुसहभुवां तत्त्वविज्ञान नाथः ॥
 आसेतोः कीर्तिराशेः रघुकुलतिलकस्या च शैलाधिराजा ।
 दा च प्रत्यक्पयोधेः चटुल तिमि कुलोत्तुंग रिंगत्तरंगात् ।
 आ च प्राचस्समुद्रात् नत नृपतिशिरो रत्नभा भासुराग्निः ।
 पायादाचन्द्रतारं जगदिदमखिलं विक्रमादित्य देवः ॥

अन्तर्मुखानि यदि रवानि तपस्ततः किं
 नांतर्मुखानि यदि रवानि तपस्ततः किं ।
 अन्तर्बहिर्हृदि हरिश्च तपस्ततः किं
 नान्तर्बहिर्हृदि हरिश्च तपस्ततः किम् ॥

इति श्रीमद्भारद्वाज पद्मनाभभट्टोपाध्यायात्मजस्य श्रीमत्परमहंस परिव्राजक
 विज्ञानेश्वर भट्टारकस्य कृतौ ऋजुमिताक्षरायाम् ।

This famous commentary on *Yājñavalkya Smṛti* was written by the *Paramahansa* Parivrājaka Vijñānēśvara, the son of Padmanābhabhaṭṭa, in the reign of Vikramāditya VI, of Kalyāṇi.

CV. VIKRAMĀMKA CHARITA OF BILHANA

- पुरंदरेण प्रतिपाद्यमानमेवं समाकर्ण्य वचो विरिंचिः ।
 सन्ध्याबुपूर्णे चुलुके मुमोच ध्यानानुविद्धानि विलोचनानि ॥ I-46 ॥
- हिमाचलस्थैव कृतःशिलाभिरुदार जांबूनद चारुदेहः ।
 अथाविरीसीत्सुभटखिलोक त्राणप्रवीणश्चुलुकाद्विधातः ॥ 55 ॥
- विपक्ष वीराद्भुत कीर्तिहारी हारीति इत्यादि पुमांस यत्र ।
 मानव्य नामा च बभूवमानी मानव्ययं यःकृतवानरीणाम् ॥ 58 ॥
- जिगीषवः केपि विजित्यविश्वं विलासदीक्षा रसिकाक्रमेण ॥ 64 ॥
- चक्रुः पदं नागरखण्ड चुंबि पूगद्रुमायां दिशि दक्षिणस्याम् ।
 तदुद्भवैर्भूपतिभिस्सलीलं चोळी रहस्साक्षिणि दक्षिणाब्धेः ।
 करोंद्र दंतांकुरलेखिनीभिरलेखिकूले विजय प्रशस्तिः ॥ 65 ॥
- श्रीतैलपो नाम नृपः प्रतापी क्रमेण तद्वंश विशेषकोऽभूत् ।
 क्षणेन यः शोषित पंकशेषं संख्येद्विषा वीररसंचकार ॥ 68 ॥
- विश्वंभरा कण्टक राष्ट्रकूट समूल निर्मूलन कोविदस्य ।
 सुखेन यस्यांतिकमाजगाम चालुक्य चंद्रस्य नरेंद्रलक्ष्मीः ॥ 69 ॥
- चालुक्य वंशामल मौक्तिक श्री सत्याश्रयोभूदथ भूमिपालः ।
 खड्गेन यस्य भृकुटी कृधेव द्विषां कपालान्यपि चूर्णितानि ॥ 74 ॥
- प्राप्तस्ततः श्री जयसिंहदेवः चालुक्यसिंहासन मण्डनत्वम् ।
 यस्य व्यराजंत गजाह्वेषु मुक्ताफलानीव महायशांसि ॥ 79 ॥
- तस्मादभूदाहवमल्लदेवः त्रैलोक्यमल्लपरनामधेयः ॥ 87 ॥
- कौक्षेयकः क्षमातिलकस्य यस्य पीत्वातिमात्रं द्विषतां प्रतापं ।
 आलोक्य बाष्पांबुभिराचचाम चोळी कपोलस्थल चंदनानि ॥ 90 ॥
- दीप्त प्रतापानल सन्निधानात् भिभ्रत्यपासाभिव यत्कृपाणः ।
 प्रमार पृथ्वीपति कीर्ति धारां धारामुदारां कबळी चकार ॥ 91 ॥
- अगाध पानीय निमग्नभूरि भूमृत्कुटुंबोपि यदीयखड्गः ।
 भाग्यक्षयान्माळवभर्तुरासीदेकां नधारां परिहर्तुमीशः ॥ 92 ॥
- भोजक्षमापाल विमुक्त धारा निपातमात्रेण रणेषु यस्य ।
 कल्पांत कालानल चण्डमूर्तिः चित्रं प्रकोपाभिरवापशांतिम् ॥ 94 ॥
- चिंतामणिर्ण्यस्य पुरोवराकस्तथाहि वार्ताजन विश्रुतेयम् ।
 यत्तत्र सौवर्ण तुलाधिरूढे चक्रेस्म पाषाण तुलाधिरूढम् ॥ 98 ॥
- विशीर्ण कर्णा कलहेन यस्य पृथ्वाभुजंगस्य निरगलेन ।
 संगच्छतेऽद्यापि न डाह्य श्रीः कर्पूर ताटंक नखैर्यशोभिः ॥ 102 ॥

उत्थंभयामास पयोनिधेर्यः तीरे जयस्तम्भमदंभवीरः ।
 असूयितं खैर विहार शीलैरालानभीत्या जलवारणेन्द्रैः ॥ 111 ॥
 दोर्दण्डदर्पाद्भुविड प्रकाण्डं यः सम्मुखं धावितमेकवीरं ।
 आभाजनं वीररसस्य चक्रे बाणोत्करछिद्र परंपराभिः ॥ 114 ॥
 पृथ्वीभुजंगः परिकल्पतांशी यशः पटोल्लुठन केलिकारः ।
 आभाजनं वीर रसस्य चक्रे बाणोत्करछिद्र परंपराभिः ॥ 115 ॥
 चकार कल्याणमिति क्रमादसौ पुरं परार्थ्यं पृथिवीपुरंदरः ॥ II-1

सविक्रमेणाद्भुत तेजसाच चेष्टाविशेषानुमितेन बालः ।
 श्रीविक्रमादित्य इति क्षितींदोरवापाविख्यातगुणः समाख्यम् ॥ III-1
 अत्रांतरेभूजयसिंह नामा पुत्रस्तृतीयेऽपि नराधिपस्य ।
 स्वप्नेऽपि संवाद यशोदरिद्रध्वं दार्ध चूडस्य न हि प्रसादः ॥ 25 ॥
 सर्वासु विद्यासु किमप्यकुण्ठमुत्कंठमानं समरोत्सवेभ्यः ।
 श्रीविक्रमादित्यमथावलोक्य संचितयामास रिपुः कदाचित् ॥ 26 ॥
 भलंकरोत्यद्भुत साहसांकः सिंहासनं चेदयमेकवीरः ।
 एतस्य सिंहीमिवराजलक्ष्मीमंकस्थितां कः क्षमतेभियोक्तम् ॥ 27 ॥
 करोमितावद्युवराजमेनमत्यक्तसाम्राज्य भरस्तनूजम् ॥ 28 ॥

The extract from Bilhaṇa's *Vikramāṅkadēva Charita* refers to events only up to the coronation of Vikramāditya VI. From the *Chuluka* of Brahma sprang up the Chalukya family. There was Tailapa who destroyed the Rāshṭrakūṭas. His son was Satyāśraya. His son Jayasimha distinguished himself in elephant fights. His son was Āhavamalla Trailōkyamalla. He defeated the Chōḷas, took Dhārā from the Pramāra of Māḷava. Bhōja had to abandon Dhārā. Āhavamalla performed *tulāpuruṣa dāna*. Karna of Dāhaḷa was vanquished and a pillar of victory was set up near the sea. The Draviḍa also was repulsed. He made the city of Kalyāṇa. His three sons were Sōmēśvara, Vikramāditya and Jayasimha. The old king desired to crown Vikramāditya as Yuvarāja. Sōmēśvara I committed suicide by drowning himself in the Tungabhadra after declaring his faith in Śiva.

CVI. NĪLGUNDA GRANT OF VIKRAMĀDITYA VI

स्वस्ति समस्त भुवन संस्तूयमान मानव्यसगोत्राणां हारितीपुत्राणां कोशिकी
वरप्रसादलब्ध श्वेतपुत्र राज्यचिह्नानां सप्तमातृका परिरक्षितानां कर्तिकेय वरप्रसाद-
लब्ध मयूरपिच्छ कुन्तध्वजानां भगवन्मारायणासादित वर वराहलाञ्छनेक्षण क्षण-
वशीकृताराति राजमण्डलानां समस्तभुवनाश्रय सर्वलोकाश्रय विष्णुवर्धन विजयादित्यादि
विशेषनाम्नां राजरत्नानामुद्भवभूमिः ।

कवलित नल्लक्ष्मीः दुर्जयोजित्य हारी
विहित पृथु कदंबाडंबरो मौर्यनिर्जित् ।
निजभुजबल भूम्नोत्पाटयन्नाष्टकूटान्
खिलित कलचुरि श्रीरस्ति चालुक्यवंशः ॥
तज्जेषु राज्यमनुपाल्य गतेषु राज
स्वेकान्नषष्टिगणनेषु पुरादयोध्यात् ।
तद्वंशजास्तदनु षोडश भूमिपालाः
क्षमां दक्षिणापथजुषां विभरां बभूव ॥

दृष्टावष्टब्धायां कतिपयपुरुषांतरितायां चालुक्य कुल संपदि भूयः चालुक्य वंश एव ।
कंदः कीर्ति लतांकुरस्य कमलं लक्ष्मी विलासास्पदं ।
वज्रं वैरिमहीभृतां प्रतिनिधिदैवस्य दैत्यद्रुहः ।
राजासीज्जयसिंह वल्लभ इति ख्यातश्चरित्रैर्निजैः ।
योरेजे चिरमादिराज्य चरितोत्कण्ठाः प्रजानां हरन् ॥

योरारूकूट कुलमिन्द्र इति प्रसिद्धं कृष्णाह्वयस्य सुत मष्टशतेभसैन्यं ।
निर्जित्य दग्धनृप पंचशतोबभार भूयश्चालुक्य कुल वल्लभ राज्यलक्ष्मीं ॥

चटुल रिपुतुरग पटुभट करटिघटा कोटि घाटित रणतरागः सुकृत हर चरणरागः
विजयीभूतस्यरणरागः । तत्तनयः पुलकेशि केशिनिषूदन समोभवद्राजा वातापिपुरपति
रकलित कलिकलंक कलः ।

वयमपि पुलकेशिक्षमापतिं वर्णयन्तः
पुलक कलितदेहः पश्यत्यद्यापिसंतः ।
सहि तुरग गजैर्द्र ग्रामसारं सहस्र
द्वयपरिगतं ऋत्विक् साचकाराश्वमेधम् ॥

तत्तनयः

नलनिलय विलोपी मौर्यं निर्याण हेतुः ।
 प्रथित पृथुकदंब स्तंभभेदी कुठारः ।
 भुवनभवन भागापूरणारंभ भार-
 व्यवसित सित कीर्तिः कीर्तिवर्मानृपोऽभूत् ॥

तदनु तस्यानुज

सर्वद्वीपाक्रमण मनसा यस्य नौ सेतुबंधैः
 उल्लंघ्याब्धि व्यधित पृतना रेवतीद्वीपलोपम् ।
 राज्यश्रीमान्हयपतिरभूद्यस्य कालचचुरीणां
 बध्रे भूमिं सहस सकलोर्मगळैर्मंगलीशः ॥
 ज्येष्ठभ्रातुस्सति सुतवरेष्वर्भकत्वादशक्तेः ।
 यस्मिन्नात्मन्यकृतहिधुरं मंगलीशः पृथिव्याः ॥
 यस्मिन्प्रत्यर्पिपदथ महीं यूनिसत्याश्रयो सौ ।
 चालुक्यानां क इवहिपथो धर्मतः प्रच्यवेत ॥
 जेतुर्दिशं विजित हर्ष महानृपस्य दातुर्मनोरथ शताधिकमर्थयद्भ्यः
 सत्यादि सर्वगुणरत्नगणाकरस्य सत्याश्रयत्वमुपलक्षणमेव यस्य ॥
 अडमरीकृतदिग्गलयोर्दिति द्विडमरी परिगीत महायशाः ।
 मृडमरिष्ठभिदं मनसोद्वहन् निडुमरिः क्षितिपोऽजनि तत्सुतः ॥
 तत्सुतोविक्रमादित्यो विक्रमाक्रान्त भूतलः ।
 ततोपि युद्धमल्लाख्यो युद्धे यमसमोनृपः ॥
 तज्जन्म विजयादित्यो वीरानैकांगसंगरे ।
 चतुर्णां मण्डलानामप्यजयत् विजयोपमः ॥
 तद्भवोविक्रमादित्यो कीर्तिवर्मा तदात्मजः ।
 येन चालुक्यराज्य श्रीरंतरयन्याभूद्भुवि ॥
 विक्रमादित्यभूपाल भ्राता भीमपराक्रमः ।
 तदनु कीर्तिवर्मोभून्मृत्प्रसादित दुर्जनः ॥
 तैलभूपस्ततोजातो विक्रमादित्यभूपतिः ।
 तत्सूनुरभवत्तस्मात् भीमराजोऽरि भीकरः ॥
 अच्यणार्थस्ततो जज्ञे यद्वंशस्य श्रियंस्वकां ।
 प्रापयन्निव वंशंस्वं सवत्रे कृष्ण नंदनाम् ॥

अभवत्तयोस्तनूजो विभव विभासि विरोधि विध्वंसी ।

तेजोविजितादित्यः सत्यधनो विक्रमादित्यः ॥

चेदीश वंशतिलकां लक्ष्मणराजस्य नन्दनां नुतशीलां ।

बोंथादेवीं विधिवत् परिणिष्ये विक्रमादित्यः ॥

सुतमिव वसुदेवाद्देवकी वासुदेवं गुहमिव गिरिजा मि(?)द्वैवमर्धेन्दुमौलैः ।

अजनयदथ बोंथादेव्यतः तैलभूपं विभवविजितशकं विक्रमादित्य नाम्नः ॥

अरिकुंभि कुंभ भेदन रिपुदुर्ग कवाट भंजन प्रभृतिः ।

सहजबलस्य हरेरिव बालक्रीडा भवेद्यस्य ॥

और्जित्याच्चरणारविव प्रचलितं साक्षात्कुलः कामतः ।

क्रूरौ बद्धशरीरकौ गुरुजनद्रोह प्ररोहाविव ।

कालात्खण्डित राष्ट्रकूटक कुल श्री वल्लिजातांकुरं ।

लूनौ येन सुखेन कर्कररणस्तंभौ रणप्रांगणे ॥

इत्थं पुरादिति सुतैरिव भूत धात्रीं

थोराष्ट्रकूट कुटिलैर्गलितामधस्तात् ।

उद्धृत्य माधव इवादि वराह रूपो

बध्ने चलुक्यकुल वल्लभ राजलक्ष्मीम् ॥

भम्मह रष्टादभवद्भूपालाद् राष्ट्रकूटकुलतिलकात् ।

लक्ष्मीरिव सलिलनिधेः श्री जाकव्वाह्वया कन्या ॥

चालुक्यवंशांबर भानुमाली श्रीतैलभूपाल उपैतये मां ।

तयोश्चलोकाभ्युदयाय योगः स चंद्रिका चंद्रमसोरिवासीत् ॥

श्रीतैलभूपालात् श्रीजाकव्वासमजीजनत् ।

श्रीमत्सत्याश्रयं स्कंदमम्बिकात्र्यंबकादिव ॥

तस्यानुजः श्रीदशवर्मनामा तद्वल्लभा भाग्यवतीच देवी ।

तयोरभूद्विक्रमशील शाली श्री विक्रमादित्यनृपस्तनूजः ॥

....तदनु तस्यानुजः

यस्याखिलव्यापि यशोवदातमकाण्डदुग्धांशुधि वृद्धिशंकां ।

करोति मुग्धामर सुंदरीणामभूत्सभूपो जगदेकमलः ॥

....विख्यात कृष्णवर्णे तैलजेहोपलब्ध सरलत्वे ।

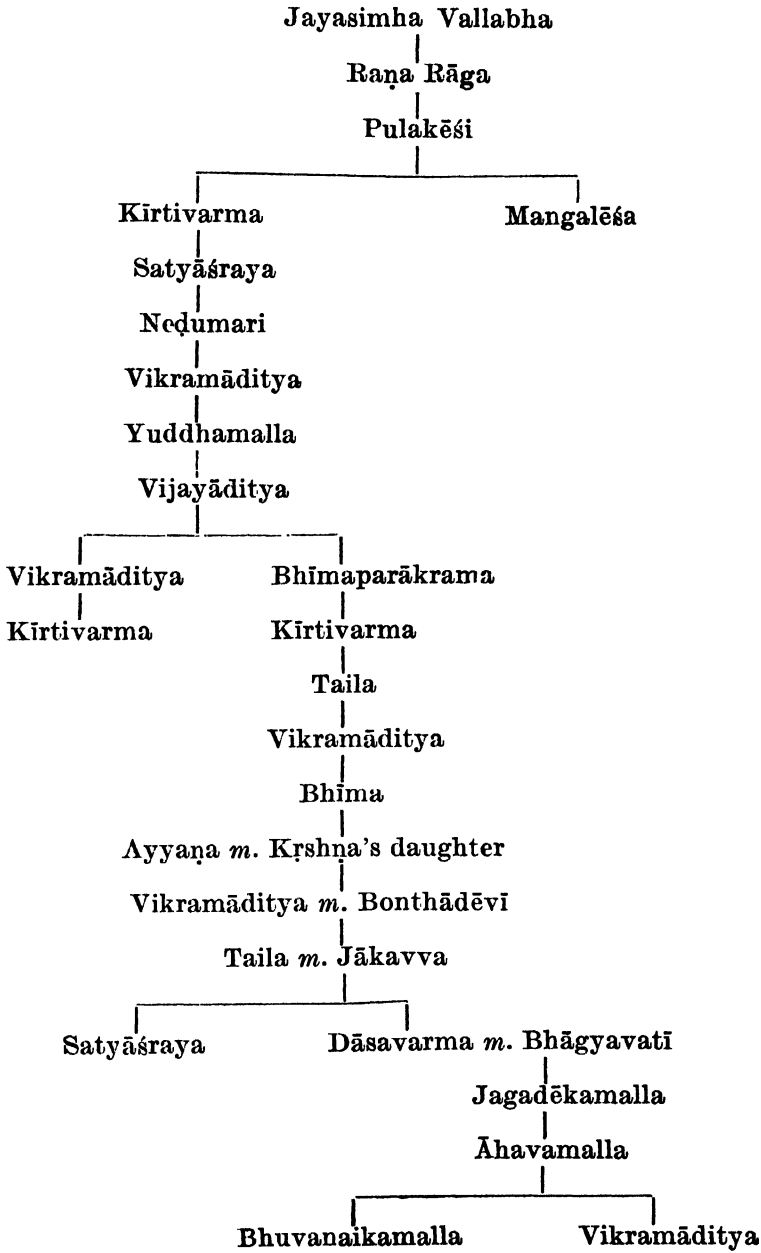
क्रान्तलविषये नितरां विराजते मल्लिकामोदः ॥

ततः प्रतापज्वलन प्रभाव निर्मूल निर्दग्ध विरोधिवंशः ।
 तस्यात्मजः पालयिता धरायः श्रीमानभूदाहवमल्लदेवः ॥
 आत्मावस्थानहेतोरभिलषति सदा मंडपं मालवेशो ।
 दोळताळी वनांतान्यनुसरति सरिन्नाथ कूलानि चोलः ॥
 कन्याकुब्जाधिराजो भजति च तरसा कंदरास्ता हिमाद्रेः ।
 उद्दामायत्प्रताप प्रसर भर भवोद्धीति विभ्रान्त चित्ताः ॥
 तस्मादजायत जगज्जनित प्रमोद शृंगार वीर रसिकः कविलोक कांतः ।
 कान्ताविलोल नयनोत्पल चारुचंद्रः चालुक्यवंशतिलको भुवनैकमलः ॥
 यः पत्रं स्फुट पुष्कलाक्षर धरं पाणौ कृपाणाच्छलात् ।
 आजन्म प्रतिपन्न दास्य विजय श्रीदत्तमुच्चैर्ददत् ।
 साक्ष्यं ग्राहयितुं दिशां परिवृढौ सर्वानिवप्राहिणत् ।
 प्रत्यासौ निजकीर्तिमभ्रतटिनी स्पर्धानुबंधोद्यताम् ॥
 तदनु तस्यानुजः

आसीत्तिजः कलित कमलोल्लासन प्रौढपाद ।
 स्पर्शादुच्चैः श्रियमवनिभृच्छेखराणां दधानः ।
 ध्वान्तभ्रांतं दहदिव दशोरंजनं वैरिवीर ।
 स्मेराक्षीणां मुहुरपहरन् विक्रमादित्यदेवः ॥

. . . .सतु श्री पृथ्वीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर परम भट्टारक सत्याश्रय
 कुलतिलक चालुक्याभरण श्रीमत्त्रिभुवनमल्ल वल्लभ नरेंद्रदेवः कुशलीयथास्माभिः
 चालुक्य विक्रमवर्षे द्वादशे प्रवर्तमानेकाले प्रथमसंवत्सरे पुष्य बहुल त्रयोदश्यां
 वङ्गुचारोत्तरायण संक्रान्तौपलत पाण्ड्य विज्ञापनया द्रविडदेशागतेभ्यो
 ब्राह्मणेभ्योश्रीमत्त्रिभुवनमल्लदेवेन निर्गुदनामग्रामो . . दत्तः ॥

This grant, dated Ch. Vik. year 12, Prabhava, *Pushya* bahula 13, *Vaddavāra*, Uttarāyana Samkrānti—shows that the later Chālukyas belonged to the older family of Bādāmi thus :

CVII. GŌVAIDYA OF KĪRTIVARMA

ಜನನಾಪ್ತಂ ಗುರು ದೇವಚಂದ್ರಮುನಿಪಂ ತೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲಾಧಿಪಂ ।
 ಜನಕಂ ಪಾಲಭವಂದ್ಯಂ ಬೆಳಲದೇಂ ತಾಯೆಕಲಂವಾಕ್ಪ್ರವರಂ ವಿಕ್ರಮಾಂ ।
 ಕ ನರೇಂದ್ರಂ ತನಗಗ್ರಜಾತನೇನಲಂತಾರ್ ನೋಂಪರೀ ಕೀರ್ತಿವ- ।
 ಮ್ ನರೇಂದ್ರಂಬರಮೆಂದು ಧಾತ್ರಿ ಪೊಗಟ್ಟುಂ ನಿಚ್ಚುಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥
 ಅಧಿಕಂ ರಕ್ತಪ್ರಭಂ ಕಾಲಿಚನನಮದಿರೆ ಅಂತಸ್ಥ ಸತ್ತ್ವಾ ।
 ಣದ ಜೀವಧನಂ ನೋಡಲ್ ಬಹಿಃ ಪ್ರಾಣಮುಂ ನಡೆ ನಿದಾನಂ
 ಜಗಕ್ಕೆಂದು ಕಾವ್ಯಂ
 ಬುದೊ (?) ಸದ್ವೈದ್ಯರತ್ನಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಸೆಯಲ್ ಪೇಟ್ಟುನುತ್ಸಾಹದಿಂ ಮಿ ।
 ತ ಧರಾವಿಕೃದರ (?) ಪಾಲಭವಂದ್ಯಂ ಸಹಜಕವಿ ಜಿತೋತ್ಸಾಹನಂ
 ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಂ (?)

The author Kirtivarma was the son of Trailōkyamalla and
 Beḷalā (?) and the younger brother of Vikramāṅka. He was
 the disciple of Dēvachandra and had the title Pālabha-
 vāndya (?)

CVIII. RĀJAMĀNASŌLLĀSA OF SŌMĒŚVARA

वन्दे भगलता बीजं लिंगरूपं महेश्वरम् ।	
अव्यक्तमपि संव्यक्तं यस्यांतः स चराचरम् ॥	I-1
चातुर्व्य वंश तिलकः श्रीसोमेश्वरभूपतिः ।	
कुरुते मानसोल्लासं शास्त्रं विश्वोपकारकम् ॥	
शिक्षकं सर्वं वस्तूनां जगदाचार्यपुस्तकम् ।	
अभ्यस्योऽयं प्रयत्नेन सोम भूपेन निर्मितः ॥	
.. .. .	
षोडशाभिहिताषष्टिः प्रभवाद्यब्दसंयुता ।	
दावैरपि समायुक्ताः शकभूपोहितास्समाः ॥	II-62
एकपंचाशदधिके सहस्रे शरदांगते ।	
शकस्य सोम भूपाले सति चातुर्व्यमण्डने ॥	63
समुद्र रशनामुर्वी शासति क्षतविद्विषि ।	
सर्वशास्त्रार्थं सर्वस्व पाथोधिकलशोद्भवे ॥	64
सौम्य संवत्सरे चैत्र मासादौ शुक्रवासरे ।	
परिशोधित सिद्धान्त लब्धास्त्युः ध्रुवका इमे ॥	65
.. .. .	
एक ग्रामं प्रभुं कुर्यात् दशग्रामप्रभुंतथा ।	
ग्रामाणां विंशतेः कुर्यात् प्रभुंशतसहस्रयोः ॥	160
ग्रामदोषं समुत्पन्नमशक्तः शासितुं यदि ।	
दशग्रामेशितुः शंसत् दशेशो विंशतीश्वरे ॥	161
विंशतीशः शतेशाय तत्सर्वं विनिवेदयेत् ॥	162
ब्रूयाद्ग्रामशतस्वामी सहस्रस्वामिनेऽखिलम् ।	
उत्पन्नास्तु तथा दोषान् ग्रामार्थोशेनिवेदितान् ॥	163
ज्ञात्वा तत्रास्थितास्सर्वे कुर्युस्तेषां प्रतिक्रियाम् ।	
पंचाशत्तम आदयो भागः पशुहिरण्ययोः ॥	164
अष्टमो द्वादशोवापि षष्ठो वा धान्यतो नृपैः ।	
फलक्षेत्रानुरूपेण गृह्णीयात्तत्करं नृपः ॥	165
स्त्रीकुर्यादथ षड्भागं पण्यमानं पूगसर्पिणाम् ।	
रसगंधौषधीनांच मूलपुष्प फलस्यच ॥	166
तृणानां शाकपत्राणां कर्मणां चर्मणामपि ।	
मृत्तिकाकृत भाण्डानां भाण्डस्याश्मभवस्य च ॥	167
आपस्थितोप्याददीत श्रोत्रियान्नकरं नृपः ॥	168
.. .. .	

द्वीपयूधं समागच्छे दार्द्र ग्रामस्य लंपटम् । प्रत्याहं दृश्यतेतत्र तदामार्गे निरुध्यते ॥ क्रोशामात्रायतां भूमिं विस्तरेण च तत्समम् । वृक्षैः परिख्यावापि समन्तात्परिवेष्टयेत् । द्वारं तत्र प्रकुर्वीत निवर्तन मही मितम् । कुंजराणां प्रवेशार्थं वारिवन्धविचक्षणः । प्रविष्टान् द्विरदांस्तत्र सम्यगालोक्य बुद्धिमान् । वारिद्वारं निरुन्नीत वारि वृक्षैस्तिरस्कृतैः । अंतस्थान् बन्धयेन्नागान् सर्वे लक्षण संयुतान् । ईदृग्बंधास्तुयो बन्धो वारिवन्धस्स उच्यते ॥ मंजाडी प्रोच्यते गुंजा तास्तिस्रो रूपकं भवेत् । रूपकैर्दशभिः प्रोक्तः कळंजो नाम नामतः । कांस्यपात्रद्वयं वृत्तं समानं रूपमानतः ॥ चतुर्दिक्षु समायुक्तं प्रत्येकं रज्जु यंत्रितम् । दण्डः काम्यमयः श्लक्ष्णो द्वादशांगुलि सम्मितः ॥ पक्षद्वये समानश्च प्रान्तयोर्मुद्रिका युतः । मध्ये तस्य प्रकर्तव्यः कण्डकः कांस्य निर्मितः ॥ पंचांगुलायतं तस्य मूले छिद्रं प्रकल्पयेत् । निवेश्य छिद्रे तस्मिन् शलाकांगुलिमात्रका ॥ शालाका प्रान्तयोस्तस्याः कीलयेत्तोरणाकृतिम् । तोरणस्य शिरोमध्ये कर्तव्या लघुकुण्डली ॥ तत्र रज्जुं निबध्नीयात् तां धृत्वा तोलयेत्सुधीः ॥ कळंज मानकं द्रव्यमेकदेशे निवेशयेत् । अन्यतो जल बिंदून्स्तु तोलनार्थं विनिक्षिपेत् ॥ विप्रैस्सह महीपालो गुण दोषौ विचारयेत् । विचारे यत्र तिष्ठन्ति विप्रा श्रुतिविदस्त्रयः । पंचवा सप्तवा सास्यात् सप्ततंतुसमासभा ॥ प्रागेव पृच्छतिप्रायो वाक्यं वादार्थमागते । विचारयति यः सम्यक् प्राड्विवाकः स तु स्मृतः ॥ मत्तो वा प्रमत्तो वा तथाप्येष न दुष्यति । कुलीना परभार्यावा युवतीच प्रसूतिका ॥	195 459 460 466 1249 1257 1281
--	--

रजस्वला पक्षहीनानाह्वातव्या सभां प्रति ।	
अर्थि प्रत्यर्थि वाक्यानि लेखयित्वा विचारयेत् ॥	1282
..
नृपङ्गेहानि वक्ष्यामि स्तम्भ संख्या प्रमाणतः ।	.
चतुष्क भेद शालाभिः चतुर्भद्रैर्मनोहरैः ॥	II-29
चत्वारो मध्यग स्तम्भा यत्र तत्र चतुष्ककम् ॥	II-32
तस्माद्बहिरलिङ्गदस्याच्छालास्यात्तदनंतरम् ।	
अलिङ्गं च पुनः शाला क्रमेणैवं प्रवर्धते ॥	II-33
..
ततः स्वयं समारोहेद्दिव्यं कांभोज वाजिनं ।	
धन्वतर त्रयादन्तर्द्वारयोस्तोरणद्वयम् ।	
तोरण स्तम्भयोर्मध्यं चतुर्धन्वन्तरायतम् ।	
कुर्यात्कंदुक निष्कासं ज्ञातुं जयपराजयौ ।	
यैश्चकंदुक निष्कासः कृतस्तेषां जयो भवेत् ।	
वक्र कुण्डलिताग्राःस्युर्वेत्रजः दृढबंधनाः ।	
शोणेन चर्मणा नद्धा मुखे कृष्णेन गुण्ठिताः ।	
पंचांगुल परीणाह गेडिकाश्चाद्रुमात्रिका ।	
शोभिता हेमपट्रेन कचिद्रत्न विभूषिता ।	
प्रगृह्य गेट्टिकास्सवे पक्षद्वितय साधिनः ।	
आरोहेयुर्वरान् वाहान् स्वतोरण समीपगाः ।	
सुवृत्तं कंदुकं क्लृप्तं पारिभद्रक दारुणा ।	
चर्मणा बेष्टितं मध्यं लोहितं दृष्टिरंजनम् ।	
दुवाल्या प्रेरयन्नश्वं गेट्टिकाप्रेण भूतले ।	
कंदुकं चालयेदेकः परतोरण सम्मुखम् ॥	
तत्पक्षाश्चानुगच्छेयुः प्रतिपक्षाश्च सम्मुखम् ।	
आगच्छेत ततस्त्वेकः कंदुकं ताडयन् बलात् ।	
जवयुक्तेन वाहेन प्रतीपं कंदुकं नयेत् ।	
प्रतिपक्षस्तथैवान्यः कंदुकं परिवर्तयेत् ।	
एवमन्यान्य संघर्षाद्यातायातैश्च कंदुकम् ।	
क्रीडन्तः प्रेरयेयुस्ते बहुघातैरनैकशः ।	
पुरो घातेन तेष्वेकः पश्चाद्धातेन चापरः ।	
तिर्यग्घातस्तथाचान्यो बहिर्घातस्तथेऽतरः ।	
गगनस्थं परःसादी गेट्टिकाप्रेण धारयेत् ।	
एवं संकुल घातेन कंदुकं भुविचाबरे ।	

नयंतस्तोरणस्यांतः बहिर्निष्कास्य कंदुकम् ।
 जयं लभंते तत्पक्षा स्तूर्यनाद विजृम्भितम् ।
 विनोद्यकंदुकैर्नैव जयमासाद्यभूपतिः ।
 तस्मादवतरदश्वान्स्तूयमानश्च वंदिभिः ।

राज्ञः सप्तांगपूर्णस्य निदेशेषीकृत वैरिणः ।
 विंशतिप्राह भोगानां श्रीमत्सोमेश्वरो नृपः ।
 कंदर्पोत्सवहेतुमद्भुत लसत्प्रोह्लास ललास्पदम् ।
 विद्वन्मानुष रंजिनीं जनतया संकीर्तितां प्रत्यहम् ।
 साश्चर्यामुपभोग विंशतिमिमां सोमेश्वरोर्वापतिः ।
 वाग्देवीकुलनंदनः कथितवान् सर्वार्थं संसिद्धये ॥

इति महाराजाधिराज सत्याश्रयकुलतिलक चातुर्व्याभरण श्रीमद्भूलोकमल्ल श्री
 सोमेश्वरदेव विरचितेऽभिलषितार्थचिंतामणौ राजमानसोल्लासे ।

This important encyclopædic work, written on Friday 22nd March 1129 A.D., throws valuable light on almost all aspects of Karnāṭaka culture, from cooking to Kingship. It is attributed to Sōmēśvara III, who had the title Sarvajña.

The local administration was in the hands of officers over 1, 10, 20, 100 and thousand villages, with correspondingly increasing power. The revenue from animals and gold was 1/25th, from grain 1/4th or 1/12th or 1/6th ; from areca nuts and ghee, *rasapadārthas*, scents, medical herbs, flowers, fruits, grass, edible leaves, leather goods, earthen and stone ware, and fish, etc., 1/6th. No tax was to be levied from *Śrōtrīya* Brahmīns.

Kheḍḍa operations for catching elephants are described. Weights and measures are enumerated.

3 Manjāḍi or Gunjas = 1 Rūpaka

10 Rūpakas = 1 Kaḷanju

The Balance is described and also the process of weighing.

The king's advisors were five or seven. The method of adjudicating disputes, the qualifications for witnesses and the prescribed penalties are mentioned.

Some architectural details about the construction of palaces are given.

The game of polo comes in for a detailed description.

CIX. DHARMĀMṚTA OF NAYASENA

ಪೊಡವೀಶರ್ ಭುವನೈಕಮಲ್ಲ ನುತ ಪಾದಾಂಭೋಜರತ್ನಾಂಜಿತರ್ |
 ದೃಢ ಚಿತ್ತರ್ ಗುಣಿಚಂದ್ರಪಂಡಿತರಿಳಾಲೋಕೈಕ ಪೂಜ್ಯರಾಮನಂ |
 ಬಡೆ ತ್ವೈವಿದ್ಯಮಹಾಭಿಧಾನಮನದಂಕೂರ್ತಱ್ಱಿಱಂ ಕೊಟ್ಟರೆಂ |
 ದೊಡೆ ತ್ವೈವಿದ್ಯ ನರೇಂದ್ರಸೇನ ಮುನಿಪೊಲ್ವಾಗ್ಗಿಶರಾರ್ ಲೋಕದೊಳ್ ||

ಮೈಲಾಪುರದಿನಿಂದ ನೇಮಿಜನಪತಿಯಿಂದ, ವಾರಿನಿಧಿಯೊಳ್ಳಿಂದ
 ಪುರಜಿನಾಧಿಪನಿಂದ |
 ಜೋಳಮಹಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನಿಂದ, ಲಲಿತಪುರದೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ |
 ಬಂದಣಿಕೆಯೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜನಪತಿಯಿಂದ, ಶಾರಿಯೂರೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ |
 ಹಾನುಗಲ್ಲೊಳ್ಳಿಂದ ಮಲ್ಲಿನಾಥಜನನಿಂದ, ಪರಿವಳಿಯೊಳುನಿಂದ ಪುರುದೇವ
 ಜನನಿಂದ |
 ಪುಲುಗಿಱಿಯೊಳುನಿಂದ ಶಂಭುಜನಪತಿಯಿಂದ, ಶ್ರೀಕೊಪಣದೊಳುನಿಂದ
 ಶಶಿನಾಥಜನನಿಂದ |
 ಮುಱುಗುಂದದೊಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಕ್ಷಜನನಿಂದ, ಪಟ್ಟಿಗಿಱಿಯೊಳುನಿಂದ
 ಚಂದ್ರಕ್ಷಜನನಿಂದ |
 ಎಳವತ್ತಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಜನಪತಿಯಿಂದ, ಮಾಳವದಿ ನೆಲೆನಿಂದ ಸಕ್ಷೀರ
 ಜನನಿಂದ |
 ಅಶ್ರವದೊಳೊಪ್ಪಿದಸುವ್ರತೇಶ್ವರನಿಂದ, ಗೌಳಮಹಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಶಂಭುಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ |
 ತೇರೆಯೊಳ್ಳೆಲೆನಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜನಪತಿಯಿಂದ, ತವನಿಧಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ |
 ಕೌಶಾಂಬಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪದ್ಮಪರಿವೃಥನಿಂದ ಅಹಿಚ್ಛತ್ರದೊಳ್ಳಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜನ
 ಪತಿಯಿಂದ ||

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟೆಂದು ತಾವಣುವುದಿದನೆಂದು....

ಗಿರಿಶಿಖಿವಾಯುಮಾರ್ಗ ಶಶಿಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಾವಗಮೊಂದುವರ್ತಿಸು
 ತ್ತಿರೆ ಶಕಕಾಲಮುನ್ನತಿಯ ನಂದನವತ್ಸರದೊಳ್ ಮಹೋತ್ಸವಂ
 ಬೆರಸೆದಿರ್ಪ ಭಾದ್ರಪದಮಾಸದೊಳಗ್ಗದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದೊಳ್
 ನಿರುಪಮಮಪ್ಪ ಪಾಡಿನದೊಳೊಪ್ಪುವ ಹಸ್ತಯುತಾರ್ಕವಾರದೊಳ್ ||
 ಧರಣೀಶ ಪೂಜ್ಯಂ ಭವ್ಯೋತ್ಕರವಂದ್ಯಂ ಕಾವ್ಯರತ್ನಮನಮಲಯಶಃ ಶ್ರೀ |
 ಕರಮೆನಿಸಿದೀ ಗ್ರಂಥಂ ನಿರತಂ ನಿರ್ವಾಹಮಾಯು ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯಿಂ ||

ಮುಳುಗುಂದದೊಳರ್ದು ಮಹೋಜ್ಜ್ವಲ ಧರ್ಮಾಮೃತ ಮನಃಪ್ರಿಯಿಂದಂ
ಭವ್ಯಾ-
ವಳಿಗಲಿಸಿದಂ ಧರ್ಮೀತಳಪೂಜ್ಯಂ ಸುಕವಿ ನಿಕರಸಿಕಮಾಕಂದಂ ||

The date of this work is give as Ś. 1037, *Nandana, Bhādrapada Suddha 1*, Sunday, *Hastanākshatra*. But the date is irregular and probably meant for Ś. 1034 (Sunday, 25th August, 1112 A.D.), the teachers mentioned by *Nayasēna* are :

Ajitasēna

Sōmadēvapaṇḍita (con. of *Sōmēśvara I* 1042-68 A.D).

Guṇachandra (con. of *Bhuvanaikamalla*).

Narēndrasēna Traividya.

Nayasēna.

Nayasēna mentions the holy places of Jainas—*Mailāpura*, *Chōḷa*, *Lalitapura*, *Bandanike*, *Śāriyūr*, *Hānugal*, *Paṛivaḷi*, *Pulugere*, *Kopaṇa*, *Muḷugunḍa*, *Poṭṭagere*, *Eḷavatti*, *Tēre*, *Tavanidhi*, etc.

CX. VIZAGPATAM GRANT OF ANANTAVARMA
CHŌḌA GANGA

... आसीदेव सितातपत्रतिलकः क्षोणीभृदस्यात्मजो
वीर श्रीवनिता स्वयंवृतपतिः देवस्स कोलाहलः
निर्मायोजिति गंगवाडिविषये कोलाहलाख्यं पुरं
यश्चक्रेसुरसद्गर्वाक्षणरसः प्रत्यूहमक्ष्णां हरेः ॥
तत्सुतो धृतशरासनयष्टिः ग्रामरक्षदपवर्जितचौर्या ।
शासन प्रथित पाशविधेयां एकएव स विरोचन संज्ञः ॥
गते तत्र नरेन्द्राणां कोलाहल पुरीभुजां ।
एकाशीत्यं च तद्वर्यो वीरसिंहोभवन्नृपः ॥
तस्य कामार्णवःसूनुः दानार्णव गुणार्णवौ ।
मारसिंह इतिख्यातो वज्रहस्ताख्य पंचमाः ॥
अथकामार्णवोदत्वा पितृव्याय निजां पुरीं ।
प्रायात्पृथ्वीं भुवं जेतुं महेन्द्रं भ्रातृभिर्गिरिम् ॥

तत्र च सकल सुरासुरसिद्धसाध्यकिरीट कोटि विष्टृष्टमसृणचरणपीठमाराध्य
गोर्कर्णस्वामिनमस्य प्रसादात्समासादित वरवृषभलांछनः समुपलब्ध सकल साम्राज्य
चिह्नैरुपशोभमानः स नरेंद्रो महेन्द्राचलशिखरादवतीर्य युधिष्ठिर इव चतुर्भिरनुजैरनु-
गम्यमानः समरनीरसिक बाळादित्यं निर्जित्य कामार्णवः कळिगमग्रहीत् ॥

This grant of 1118-19 A.D. gives an account of the origin of the Eastern Gangas of Kaṭiṅga. The son of Turvasu was a Gāṅgēya who gave his name to the family. In his line was Kōlāhala who built Kōlāhalapura in Gangavādi. After him ruled Virōchana and Virasimha. Virasimha had four sons Kāmārṇava, Dānārṇava, Mārasimha and Vajrahasta. Kāmārṇava gave away the kingdom to his uncle and accompanied by his brothers went to Mahēndragiri. Here, after worshipping Gōkarṇa Svāmi and obtaining the Bull insignia he overthrew Bālāditya and became the lord of Kaṭiṅga.

CXI. ŚRAVAṆA BEḤAGOḤA EPITAPH OF
MALLISHĒṆA

वर्धः कथन्नु महिमा भणभद्रबाहोर्भोहोरुमल्लमदमर्दन वृत्तबाहोः ।
यच्छिष्यताम सुकृतेन स चन्द्रगुप्तः शुभ्रूष्यतेस्म सुचिरं वन्देवताभिः ॥
वन्द्यो विभुर्भुवनकैरिह कौण्डकुन्दः कुन्दप्रभाप्रणयिकीर्तिं विभूषिताशाः ।
यश्चारुचारणकरांबुजचंचरीकः चक्रेश्रुतस्य भरते प्रयतः प्रतिष्ठाम् ॥
वन्द्योभस्मक भस्मसात्कृतिपटुः पद्मावती देवता ।
दत्तोदात्त पदस्वमन्त्रवचनव्याहृत चन्द्रप्रभः ।
आचार्यस्स समन्तभद्रगणभृद्येनेह कालेकलौ ।
जैनं वर्त्मसमन्तभद्रमभवद्भद्रंसमंतान्मुहुः ।

चूर्णी । यस्यैवं विधा वादारंभ संरम्भ विजृम्भिताभिव्यक्तयस्सूक्तयः :—

पूर्वं पाटलिपुत्र मध्यनगरे भेरीमया ताडिता ।
पश्चान्मालव सिंधुटक्कविषये कांचीपुरे वैदिशे ।
प्राप्तेहं करहाटकं बहुभटैर्विद्योत्कटं संकटं ।
वादार्थी विचराम्यहं नरपतेः शर्दूल विक्रीडितम् ॥
अबटु तटमटतिष्ठति स्फुटपटुवाचाट धूर्जटेरपि जिह्वा ।
वादिनि समन्तभद्रे स्थितवति तवसदसि भूप कास्थान्येषाम् ॥
योसौ घाति मलद्विषद्वलशिलास्तम्भावली खण्डन ।
ध्यानासिः पटुरर्हतो भगवतः सोऽस्य प्रसादीकृतः ।
छत्रस्यापि स सिंहनंदि मुनिना नोचेत्कथं वा शिला ।
स्थंभो राज्य रमागमाध्व परिधिः तेनासिखण्डो धनः ॥
वक्रग्रीव महामुनेर्दशशत ग्रीवोप्यर्हीद्रो यथा ।
जातंसोत्तुमलं वचोबलमसौ किंभग्न वागिमव्रजं ।
योसौ शासनदेवता बहुमतोहीवक्त वादिग्रह ।
ग्रीवोस्मिन्नथ शब्दवाच्यमवदन्मासान् समासेन षट् ॥
नवस्तोत्रं तत्र प्रसरति कवीन्द्राः कथमपि प्रणाममज्जादौ(?) रचयतर्जंदिनिमुनौ ।
नवस्तोत्रं येन व्यरचिसत्कलार्हत् प्रवचन प्रपंचांतर्भव प्रवणवर संदर्भ सुभगम् ।
महिमा स पात्रकेसरिगुरोः परंभवति यस्यभक्त्यासीत् ।
पद्मावती सहाया त्रिलक्षण कदर्थनं कर्तुम् ॥
सुमति देवममुंस्तुतयत्येनवः सुमतिसप्तकव्याप्तयाकृतं ।
परिहृतापथतत्त्वपथार्थिनां सुमति कोटिविवर्ति भवार्ति हृत् ॥
उदेत्यसम्यग्दिशिदक्षिणस्यां कुमारसेनो मुनिरस्तमापत् ।
तत्रैव चित्रं जगदेकभानोस्तिष्ठत्यसौ तस्य तथा प्रकाशः ॥

धर्मार्थं काम परिनिर्वृतिं चारुचितश्चिंतामणिः प्रतिनिकेतमकारि येन ।
 सस्तूयते सरस सौख्य भुजा सुजातः चिंतामणिर्मुनिवृषानकथंजेन ॥
 चूडामणिः कवीनां चूडामणि नाम सेव्य काव्य कविः ।
 श्रीवर्धदेव हिं०कृतपुण्य कीर्तिमाहर्तुम् ॥
 य एवमुपश्लोकितो दण्डिना ।
 जहोः कन्यां जटाग्रेण बभार परमेश्वरः ।
 श्रीवर्धदेव संदत्से जिह्वाग्रेण सरस्वतीम् ॥
 पुष्पास्त्रस्य जयगणस्य चरणं भूमृच्छिखाघटनं ।
 पद्मधामस्तु महेश्वरस्तदपि न प्राप्तुं त्विलामीश्वरः ।
 यस्याखण्डकलाऽवतोष्ट्र विकसद्विकपाल मौलिस्खलत् ।
 कीर्तिस्खस्सरितो महेश्वर इह स्तुत्यस्म कैस्स्यान्मुनिः ॥
 यस्सप्ततिमहावादान्जिगायान्यान्यथामितान् ।
 ब्रह्मरक्षेर्चितस्सोऽर्च्यो महेश्वर मुनीश्वरः ॥
 तारायेन विनिर्जिताघटकुटी गूढावतारा समं ।
 बोद्धैः योद्धृतपीठपीडित कुट्टकदेवात्तसेवांजलिः ।
 प्रायश्चित्तमिवाग्निं वारिज रजः स्नानं च यस्याचरत् ।
 दोषाणां सुगतस्सकस्य विषयो देवाकलंकः कृती ॥
 यस्येदमात्मनोनन्य सामान्य निरवद्यविद्या विभवोपवर्णनमाकर्ण्यते ।
 राजन् ! साहसतुंग ! सन्ति बहवश्चेतातपत्रानृपाः ।
 किंतु त्वत्सदृशा रणे विजयिनः त्यागोन्नता दुर्लभाः : ॥
 तद्वत्सन्ति बुधानर्सांत कवयो वादीश्वरो वाग्मिनो ।
 नानाशास्त्रविचार चातुर धियः काले कलौ मद्विधा ॥
 राजन् ! सर्वारिदर्प प्रविदलनपटुस्त्वं यथात्र प्रसिद्धः ।
 तद्वत्ख्यातोऽहमस्यां भुवि निखिलमदोत्पाटनः पण्डितानां ।
 नोचेदेषोहमेने तवसदसि सदा संति संतो महांतो
 वक्तुं यस्यास्ति शक्तिः स वदतु विदिताशेष शास्त्रो यदि स्यात् ॥
 नाहंकार वशीकृतेन मनसा नद्वेषिणा केवलं ।
 नैरात्म्यं प्रतिपद्य नश्यतिजने कारुण्य बुद्ध्या मया ।
 राज्ञः श्रीहिमशीतलस्य सदसि प्रायो विदग्धात्मनां ।
 बौद्धौघान् सकलान् विजित्य स घटः पादेन विस्फोटितः ॥
 श्रीपुष्पसेनमुनिरेव पदं महिम्नो देवस्य यस्य समभूत्सभवान् सधर्मा ।
 श्रीविक्रमस्य भवनं ननुपद्ममेव पुष्पेषु मित्रमिहयस्य सहस्र धामा ॥
 विमलचन्द्रगुरोर्गुरुप्रशमिताऽखिल वादि मदंपदं ।
 यदि यथावद् वैष्णवपंडितैर्ननु तदान्ववदिष्यत वाग्विभोः ॥

पत्रंशत्रुभयंकरोरु भवनद्वारे सदा संचरन् ।

नानाराज करीन्द्रबृन्दं तुरगं प्राताकुले स्थापितं ।

क्षेत्रान् पाशुपतान् तथागतसुतान् कापालिकान् कापिलान् ।

उद्दिश्योद्धृतं चेतसा विमलचंद्राशांबरेणादरात् ।

दुरितग्रहनिग्रहाद्भयं यदि वोभूरिनरेन्द्रवंदितं ।

ननुते नहि भव्यं देहिनो भजत श्रीमुनिर्मिंद्रनंदिनम् ॥

घटवादि घटा कोविदः कोविदां प्रवाक् ।

परवादि मल्लदेवो देव एव न संशयः ॥

येनेयमात्मनामधेय निरुक्तिरुक्ता नामपृष्ठवंतं कृष्णराजं प्रति :—

गृहीतपक्षादितरःपरस्स्याद् तद्वादिनस्ते परवादिनस्युः ।

तेषां हि मल्लः परवादिमल्लः तन्नाम मन्नाम वदन्ति सन्तः ॥

आचार्यवर्यो यतिरार्यदेवो राद्धान्तकर्ता ध्रियतां स मूर्ध्नि ।

यस्स्वर्गयानोत्सव सीम्नि कायोत्सर्गस्थितः कायमुदुत्ससर्ज ॥

श्रवणकृततृणोसौ संयमं ज्ञातुकामैः शयनविहितवेला सुप्तलुप्तावधानः ।

श्रुतिमरभसवृत्त्योन्मृज्यपिच्छेनशिश्ये (?) किलमृदुपरिवृत्त्या दत्ततत्कीटिवर्त्मा ॥

विश्वंयः श्रुतबिंदुनावररुधे भावं कुशाग्रीय या ।

बुद्धयेवातिमहीयसा प्रवचसा बद्धं गणार्थीश्वरैः ।

शिष्यन् प्रत्यनुकंपया कृशमती नैदंयुगीनासुगीः ।

तं वाचार्चत चन्द्रकीर्तिगणिनं चंद्राभकीर्तिं बुधाः ॥

सद्धर्मकर्म प्रकृतिं प्रणामाद्यस्योग्रकर्म प्रकृति प्रमोक्षः ।

तन्नामि कर्मप्रकृतिर्नमामो भट्टारकं दृष्टकृतांत पारम् ॥

अपिस्ववाग्वस्त समस्तविद्यः त्रैविद्यशब्देऽप्यनुमन्यमानः ।

श्रीपालदेवः प्रतिपालनीयः सतां यतस्तत्त्वविवेचनीधीः ।

तीर्थ श्रीमत्तिसागरो गुरुरिळाचक्रं चकारस्फुर- ।

ज्ज्योतिः पीततमः पयः प्रविततिः पूतं प्रभूताशयः ।

यास्मद्भूरि परार्ध्यं पावनगुण श्रीवर्धमानोल्लसद् ।

रत्नोत्पात्तिरिळाधिपशिरः शृंगारकारिण्यभूत् ॥

यत्राभियोक्तरि लघुर्लघु धामसोम साम्यांग भृत् स च भवत्यपि भूतिभूमिः ।

विद्या धनंजयपदं विशदं दधानो जिष्णुस्स एव हि महामुनि हेमसेनः ॥

यस्यायमवनिपति परिषदि निग्रहमहीनिपात भीति दुस्थदुर्गवर्षवतारूढ प्रतिवादि

लोकः प्रतिज्ञा श्लोकः :—

तर्के व्याकरणे कृतश्रमतया धीमत्तयाप्युद्धतो ।

मध्यस्थेषु मनीषिषु क्षितिभृतामग्रे मया स्फुर्धया ।

यः कश्चित्प्रतिवक्तितस्य विदुषो वाग्गेय भंगंपरं ।

कुर्वेवश्यमिति प्रतीहिन्प्रते हे हैमसेनं मतम् ॥

हितैषिणां यस्य नृणामुदात्त वाचानिबद्धाहित रूपासिद्धिः ।

वंद्यो दयापाळमुनिं स वाचास्सिद्धस्सतां मूर्धनियः प्रभावैः ॥

यस्य श्रीमतिसागरो गुरुरसौ चंचद्यशः चंद्रसूः ।

श्रीमान्यस्य स वादिराज गणभृत्सब्रह्मचारी विभोः ।

एकोतीव कृती स एव हि दयापाळ व्रती यन्मना ।

स्यास्तामन्य परिग्रह ग्रहकथा स्वेविग्रहे विग्रहः ॥

त्रैलोक्य दीपिकावाणी द्वभ्यामेवोदगदिह ।

जिनराजतयेकस्मादेकस्माद्वादिराजतः ॥

आरुद्धयांबरमिदुबिंब रचितौत्सुक्यं सदा यद्यशः ।

च्छत्रं वाक्चमरीजराजि रुचयोभ्यर्णं च यत्कर्णयोः ।

सेव्यः सिंह समर्च्य पीठविभवः सर्वप्रवादि प्रजा ।

दत्तोच्चैर्जय कारसारमहिमा श्रीवादिराजो विदाम् ॥

यदीय गुणगोचरोयं वचन विकासः प्रसरः कवीनाम् :—

श्रीमच्छालुक्य चक्रेश्वर जयकटके वाग्वधू जन्मभूमौ ।

निष्काण्डं डिंडिमः पर्यटति पदुरटो वादिराजस्यजिष्णोः ।

जह्युद्यद्वाददर्पो जहिहि गमकता गर्वभूमाजहीहि ।

व्याहारेष्यो जहीहि स्फुटमृदुमधुरश्राव्य काव्यावलेपः ॥

पाताळे व्याळराजो वसति सुविदितं यस्य जिह्वासदृशं ।

निर्गन्ता स्वर्गतोसौ न भवति धिषणो वज्रभृद्यस्यशिष्यः ।

जीवेतां तावदेतां निलय बलवशाद्वादिनः केऽत्र नान्ये ।

गर्वं निर्मुच्यसर्वं जयिनमिनसभे वादिराजं नमंति ॥

वाग्देवी सुचिर प्रयोग सुदृढ प्रमाणमप्यादरात् ।

आदत्ते मम पार्श्वतोऽयमधुना श्रीवादिराजोमुनिः ।

भोभो पश्यत पश्यतैष यमिनां किं धर्म्यं इत्युच्चकैः ।

अब्रह्मण्यपरा पुरातनमुनेः वाग्वृत्तयः पांतुवः ॥

गंगावनीश्वर शिरोमणि बद्धसंध्या रागोल्लसच्चारुणचारुनखैर्दुलक्ष्मीः ।

श्रीशब्दपूर्वविजयांतविनूतनामा धीमानमानुषगुणोस्त तमः प्रमांशुः ॥

ततो हि सखवानेष श्रीवादिराजदेवेन—

यद्विद्या तपसो प्रशस्तमुभयं श्रीहैमसेनेमुनौ ।

प्रागासीत्सुचिराभियोग बलतो नीतं परामुज्जतिं ।

प्रायः श्रीविजये तदेतदखिलं तत्पीठिकायां स्थिते ।

संक्रांतं कथमन्यथानतिचिराद्विद्येदगीदृक्तपः ॥

विद्योदयोस्ति नमदोस्ति तपोस्ति भास्वन्नोग्रत्वमस्ति विभुतास्ति नचास्ति मानः ।
यस्याश्रये कमलभद्रमुनीश्वरं तं यः ख्यातिमापदिह शाम्यदघैर्गुणैः ॥

ब्रह्मणमात्र पवित्रितं मनो भवति यस्य सतामिह तीर्थिनाम् ।

तमतिनिर्मलमात्मविशुद्धये कमलभद्र सरोवरमाश्रये ॥

सर्वांगैर्मिहालिलिङ्ग सुमहाभागं कलौ भारती ।

भास्वंतं गुणरत्नभूषणगुणैरप्यग्रिमं योगिनां ।

तं संतस्तुवतामलंकृत दयापालाभिधानं महा ।

सूरिं भूरिधियोऽत्र पंडितपदं यत्रैव युक्तं स्मृताः ॥

विजितमदन दर्पः श्रीदयापालदेवो विदित सकलशास्त्रो निर्जिताशेष वादी ।

विमलतरयशोभिव्याप्तदिक्चक्रवाळो जयति नतमहीभृन्मौलिरत्नारुणाग्निः ॥

यस्योपास्य पवित्र पादकमल द्वंद्वं नृपः पोयस्त्र्यो ।

लक्ष्मीं सन्निधिमानयत्स विनयादित्यः कृताज्ञाभुवः ।

कस्तस्यार्हतिं शांतिदेव यमिनः सामर्थ्यमित्थं तथे- ।

त्याख्यातुं विरळाः खलु स्फुरदुरु ज्योतिर्दशास्तादृशाः ॥

“ स्वामीति ” पाण्ड्य पृथिवीपतिना निमृष्ट

नामाप्त दृष्टिविभवेन निजप्रसादात् ।

धन्यस्स एव मुनिराहवमल्ल भूभुग्-

आस्थानिका प्रथित शब्दचतुर्मुखाख्यः ॥

श्रीमल्लूर विद्वरसार वसुधा रत्नं सनाथो गुणे-

नाक्षणेन महीक्षितामुरुमहः पिण्डशिरोमंडनः ।

आराध्यो गुणसेन पंडितपतिः स स्वास्थ्यं कर्मर्जना ।

यत्सूक्तागद गंधतोऽपि गळितं ग्लानिं गतिं लंभिताः ॥

वंदेवंदितमादरादहरहः स्याद्वाद विद्याविदां ।

स्वांतं ध्वांतिवितानधूननविधौ भास्वन्तमन्यं भुवि ।

भक्त्यात्वाजितसेनमानतिकृतां यत्सन्नियोगान्मनः ।

पद्मं सद्यभवेद्विकासविभवस्योन्मुक्त निद्राभरम् ॥

.. ..

यस्य च शिष्ययोः शान्तिनाथ पञ्चनाभ पंडितयोरखण्डपाण्डित्य गुणोपवर्णन-
मिदमसंपूर्णम् :—

.. ..

दीक्षा च शिक्षा च यतो यतीनां जैनं तपस्तापहरन्दधानात् ।

कुमारसेनोऽवतु यच्चरित्रं श्रेयःपथोदाहरणं पवित्रम् ।

.. ..

तेन श्रीमदजितसेन पंडितदेव दिव्य श्रीपादकमलमधुकरीभूत भावेन श्री महानु-
भावेन जैनागम प्रसिद्ध सल्लेखन विधि विसृज्यमान देहेन.....

शाके शून्यशरांबरानिमित्ते संवत्सरे कीलके ।

मासे फाल्गुणके तृतीय दिवसे वारे सिते भास्करे ।

खातौ श्वेतसरोवरे सुरपुरं यातो यतीनांपतिः ।

मध्याह्ने दिवसत्रयानशनतः श्रीमल्लिषेणो मुनिः ॥

This inscription dated Ś. 1050, *Kīlaka*, *Phālguna Śuddha* 3, Sunday, Svātinakshatra (1128 A.D. 10th March), is a record of the Kuṇḍakuṇḍānvaya, Nandi saṁgha. Bhadrabāhu the Śruta Kēvalin was served by Chandragupta. Then in his lineage came :

Kuṇḍakuṇḍa.

Samantabhadra.

Simhanandi.

Vakragriva.

Vajranandin (author of *Navastōtra*).

Pātrakēsari.

Sumatidēva (author of *Sumati Saptaka*).

Kumārasēna.

Chintāmaṇi (the author of *Chintāmaṇi*).

Śrīvaradhadēva (the author of *Chūḍāmaṇi* and praised by Dandin).

Mahēśvara.

Akaḷamka (the contemporary of a Sāhasatunga).

Pushpasēna.

Vimalachandra.

Indranandin.

Paravādimalla (the contemporary of Kṛṣṇa Rāja).

Āryadēva.

Chandrakīrti (the author of *Śrutabindu*).

Karma Prakṛti.

Śrīpāla Traividya..

Matisāgara.

HēmasēnaVidyāadhanamjaya.

Dayāpāla (the author of *Rūpasiddhi*).

Vādirāja (the contemporary of Jayasimha).

Śrīvijaya (worshipped by a Ganga).

Kamalabhadra.

Dayāpāla Paṇḍita.

Śāntidēva (worshipped by Hoysala Vinayāditya, had the title “*Svāmi*” from a Pāṇḍya and “*Śabda Chaturmukha*” from Āhavamalla).

Guṇasēna Paṇḍita of Maḷḷūr.

Ajitasēna

Śāntinātha	Kumārasēna	Padmanābha	Mallishēṇa
			d. 1128 A.D.

CXII. DĀVANAGERE INSCRIPTION OF BIJJAḶA

ಶ್ರೀ ಗಿರಿಜಾವರಂ ಹರನದೊರ್ವಳಿಳಾಮರಪುತ್ರಿ ತನ್ನನಿಂ ।
 ತಾಗಳುನೊಲ್ಲಪ್ಪಾಸ್ತಿಸೆ ತದ್ವೃಥೆಯಿಷ್ಟಫಲಾರ್ಪಣಾರ್ಥದಿಂ ।
 ರಾಗದಿನಾಕೆಯಂ ಕನಸಿನೊಳ್ಳೆರೆಯಲ್ಲಮಸಂದ ತತ್ಸಮಾ ।
 ಯೋಗದಿನೀಶ್ವರಾಂಶಮೆನೆ ನಿಂದುದು ಗರ್ಭವದಭ್ರವಿಭ್ರಮಂ ॥
 ಅತಿಶಯರೂಪಾನ್ವಿತನತರ್ಕ್ಯವಿಕ್ರಮನನೂನಶುಭಲಕ್ಷಣ ಸಂ ।
 ಯುತನಖಿಳಸತ್ಯಳಾವಿಶ್ರುತನುದಯುಸಿದಂ ರಿಪುವ್ರಜೋಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥
 ಉದಯಿಸಿನಾಪಿತಕರ್ಮದಿನದೊರ್ವನ ನರಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಿಯಂ ನೃಪನಂ ದು-
 ಮ್ಪದನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಜಗನ್ಮುದಮಂ ಪಡೆದನಲ್ಲೆ ಕಾಳಂಜರದೊಳ್ ॥
 ಅಂತಾತನಂ ಕೃತಾಂತದಂತಾಂತರ್ವರ್ತಿನಾಡಿ ತದೀಯಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಬಾಹಾನಳೇಪನದಿ ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನವಲಕ್ಷಡಾಹಳ ಮಂಡಳ
 ಮನುಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಂ ಮಾಡಿ ಕಳಚುರಿ ಕುಲತಿಳಕಂ ಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲನರಸುಗೃಹ
 ನಾತನನ್ವಯಜಾತರೋಳನೇಕ ಭೂಪಾಳಕ ಪ್ರವರ್ತನಾವೃತ್ತಿಕ್ರಮಣದೊಳ್-

ವೆಸರ್ವಡೆದಂ ನಿಜಾಕೃತಿ ವಿದಗ್ಧ ವಧೂಜನವಶ್ಯವಿದ್ಯೆಯಿಂ ।
 ಬೆಸಕಮನಪ್ಪು ಕೈಯೈ ನಿಜವಿಕ್ರಮಮುದ್ಧತನಾಶಹೇತುವೆಂ ।
 ಬೆಸಕಮನಪ್ಪು ಕೈಯೈ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಸುಧಾಂಶುರೋಚೆಯಿಂ ।
 ಬೆಸಕಮನಪ್ಪು ಕೈಯೈ ಧರಣೀಪತಿ ಕನ್ನಮದೇವನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥

ತದ್ವಿಖ್ಯಾತಂಗಧಿಕಭುಜದ್ವಯಮೆನೆಸಂದರಾಜ ಬಿಜ್ಜಳನೆಂಬರ್ ।
 ಸದ್ವಿದ್ಯಾರ್ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಹೃದ್ವಲ್ಲಭರಾದರೀವರಂ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರರ್ ॥
 ಅವರೋಳಗ್ರಜಂ ನೆಗಟ್ಟ ಬಿಜ್ಜಳದೇವನನೂನಸಾಹಸೋ ।
 ದ್ಭವನಿಧಿ ಶತ್ರುಮಾಂಡಲಿಕಮಂಡಲಿಯಂ ನಿಜಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಂ ।
 ದವನತ ವೃತ್ತಿಗಾಳ್ವೆಸಕೆಂದು ಜಗದ್ವಿಜಗೀಷು ಭೂ ।
 ಭವನದೊಳೆಕ್ಕ ಲಾವಣ (?) ನೃಪಂಗನೆ ನಿಂದನೀಜ್ಯ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥
 ಹರಿಗೆ ಚತುರ್ಭುಜಂ ದಿವಿಜದಂತಿಗೆ ದಂತಚತುಷ್ಟಮೊಪ್ಪುವಂ-
 ತಿರೆ ತದೀಶ್ವರಾನುಜ ಮಹೀಪತಿ ಗಮ್ಮುಗಿ ಶಂಖವರ್ಮನಾ ।
 ನರಪತಿ ಕನ್ನರಂ ನೆಗಟ್ಟ ಜೋಗಮನೆಂಬ ತನೂಜರಿಂತು ನಾ ।
 ಲ್ವರುಮೆಸದಿದರ್ವಂತವರೋಳಗ್ರಜನಮ್ಮುಗಿಯಾಂತನುರ್ವಿಯಂ ॥
 ಅನಂತರಂ ತದನುಜಂ-

ಅಂತರನಂತ ಕಾನನದೊಳಟ್ಟು ಮತ್ತಳಿದೋಡಿದನ್ಯ ಭೂ ।
 ಕಾಂತರನಂತು ಕಾನನದೊಳಟ್ಟು ಶಾಸಿಸಿಲೀಲೆಯಿಂ ಪದಾ ।
 ಕ್ರಾಂತರನಾದ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ ಸಮಂತು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಧಾತ್ರಿ ಬಣ್ಣಿಪಂ ।
 ತಂತಱು ಕಾಡಜೋಗಮನೃಪಂ ಮೆರೆದಂ ನಿಜರಾಜನೀತಿಯಂ ॥

ತತ್ಪುತ್ರ -

ಅರಿಭೂಪಾಲರಮಾಸೆ ಭೋಂಕನೆ ಕರಿಂ ಕೇಳ್ವನ್ನೆಗಂ ತೇಜವಾ ।
 ವಸಿಸುತ್ತುವಿಯನಾಪದಾಬ್ಧಿವಿನಿಮಗ್ನೋನ್ಮಗ್ನರಂದಾನ ದಾನವು ।
 ಧ್ವರಿಸುತ್ತುರ್ಥಿಜನಂಗ್ಗಳಂ ಮನುಪವಿತ್ರಾಚಾರಮಂತಾಂ'ತಿರ-
 ಸ್ಥರಿಸಿತ್ತಾತ್ಮಚರಿತ್ರಮೇನಧಿಕನೋ ಪೆರ್ಮಾಡಿ ಭೂಪಾಲಕಂ ॥

ಆ ನೃಪಗೆ -

ಉದಯಿಸಿದಂ ಪ್ರತಾಪನಿಧಿ ಬಿಜ್ಜಳದೇವಧರಾಧಿನಾಥನಿಂ- ।
 ತುದಯಿಸಿ ಯಾವನೋದ್ಧತ ವಧೂತತಿಗುತ್ಸಳಿಕಾಪ್ರಪಂಚಮು ।
 ತ್ತುದಯಿಸೆ ದುರ್ಮದಾರಿ ಧರಿಣೀಶ್ವರಮಾಲೆಗೆ ನೂನಭೀತನು ।
 ತ್ತುದಯಿಸೆ ಬಾಂಧವ ಕ್ಷೇತಿತಳೇಶ್ವರ ಸಂತತಿಗುತ್ಸವೋತ್ಸವಂ ॥

..... ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ
 ಕಾಳಂಜರಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ ಸುವರ್ಣವೃಷಭಧ್ವಜಂ ದಾರುಕತೂರ್ಯ
 ನಿರ್ಘೋಷಣಂ, ಕಳಾಚುರಿ ಕುಳಕಮಳಮಾರ್ತಾಂಡಂ, ಕದನ ಪ್ರಚಂಡಂ,
 ಮಾನಕನಕಾಚಲಂ, ಸುಭಟರಾದಿತ್ಯಂ ಕಲಿಗಳಂಕುಶ ಗಜಸಾಮಂತ ಶರಣಾಗತ
 ವಜ್ರಪಂಜರ ಪ್ರತಾಪಲಂಕೇಶ್ವರಂ ಪರನಾರೀ ಸಹೋದರಂ ಶನಿವಾರಸಿದ್ಧಿ ಗಿರಿ
 ದುರ್ಗಮಲ್ಲಂ ಚಲದಂಕರಾಮಂ ವೈರಿಭ ಕಂಠೀರವಂ ನಿಶ್ಯಂಕಮಲ್ಲನಾಮಾದಿ
 ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಹಿತಂ ಶ್ರೀಮದ್ಭುಜಬಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಬಿಜ್ಜಣದೇವರ
 ವಿಜಯರಾಜ್ಯಮುತ್ತರೋತ್ತರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಮಾಚಂದ್ರತಾರಂ ಸಲು
 ತ್ತಮಿರೆ.

This inscription of Bijjala gives one version of the origin of the Kālachūryas. Born to the God Śiva and a Brahmin girl, Kṛṣṇa killed a King of Kālanjara and became the ruler of Dāhala, nine lakhs. In his family was born Kannama. His two sons were Rāja and Bijjala. The elder son Bijjala ruled the kingdom. Rāja had four sons Ammugi, Śankhavarma, Kannara and Jōgama. After Ammugi his younger brother Jōgama became king. Jōgama's son was Permāḍi. Permāḍi's son was Bijjala, the Kālachūrya emperor.

Another inscription (Śk. 236, *E.C.*, VII), attributes the Kālachūrya origin to king Sōma who worshipped Bhava in Kailāsa with *Kadamba* flowers, along with *Aścatthāma*.

CXIII. VACHANAS OF BASAVA

ಅಶನೇ ಶಯನೇ ಯಾನೇ.....ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಬಸವಣ್ಣನೋದುವ
ರೆಂಬುವರು ಭವಿಬಿಜ್ಜಳನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಒಲೈಸಹನೆಂದು
ನುಡುವರಯ್ಯ ಪ್ರಸುಧರು || (ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ 184).

ಎಂಬತ್ತಿಂಟು ಪವಾಡವ ಮೆರೆದ ಹರಗಣ ಚೋಹದಂತಾಯಿತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ ||
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕ(ರ) ಬಿಜ್ಜಳನ ಭಂಡಾರ ಎನಗೇಕಯ್ಯ
ಆ ನೀಬಿಜ್ಜಳಂಗಂಜುವೆನೆ ಅಯ್ಯ ||

ಅರಸು ವಿಚಾರ ಶಿರಿಯು ಶೃಂಗಾರ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಮಾನವ ಕೆಟ್ಟತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ
ಹಾಳಾಯಿತ್ತು ನೋಡ | ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮದಭಿಮಾನದಿಂದ ಚಾಳೋಕ್ಯರಾಯನ
ಆಳಿಕೆ ತೆಗೆಯಿತ್ತು ಸಂದಿತ್ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮಕವಳಿಗೆಗೆ ||

(ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ 99).

Basavēśvara, the Virāṣaiva revivalist and reformer, in his sayings refers to certain allegations made against him—that he was subordinate to a heretic (Bhavi) Bijjala and he alludes to the charge that there was some embezzlement of funds, in the treasury of Bijjala. Basava also refers to the destruction of Kalyāṇa and the extinction of the rule of a Chāḷukyarāya because of offending a Jangama.

CXIV. *SIDDHANTASĪRĪMAṆI* OF BHĀSKARĀCHĀRYA

आसीत्सह्यकुलाचलाश्रितपुरे त्रैविद्य विद्वज्जने ।
 नाना सज्जन धाम्नि बिज्जल बिडेशाण्डित्यगोत्रोद्विजः ।
 श्रौतस्मार्त विचारसार चतुरो निश्शेष विद्यानिधिः ।
 साधूनामवधिर्महेश्वर कृती दैवज्ञचूडामणिः ॥
 तज्जस्तच्चरणारविंदयुगल प्राप्तप्रसादः सुधीः ।
 सुगंधोद्बोधकरं विदग्धगणकप्रीतिप्रदं प्रस्फुटम् ।
 एतद्व्यक्त सदुक्ति युक्ति बहुलं हेलगम्यं विदाम् ।
 सिद्धान्त ग्रथनं कुबुद्धिमथनं चक्रे कविर्भास्करः ॥

रसगुणपूर्णमहीसम
 शकनृपसमयेऽभवन्ममोत्पत्तिः ॥
 रसगुणवर्षेण मया
 सिद्धान्तशिरोमणी रचितः ॥

The celebrated astronomer Bhāskarāchārya was born in 1114 A.D. and wrote this work in his 36th year (1150 A.D.) at Bijjaḷabiḍu. The Pātṇa inscription of 1207 A.D. (*E.I.*, I, p. 341) gives the following details about his family.

Trivikrama Kavichakravarti of Śāṇḍilyavamśa
 |
 Vidyāpati Bhāskarabhaṭṭa (patronised by Bhōjarāja)
 |
 Gōvinda Sarvajña
 |
 Prabhākara
 |
 Manōratha
 |
 Mahēśvara Kaviśvara
 |
 Bhāskara
 Lakshmīdhara (patronised by Jaitrapālayādava)
 Chāṅgadēva (patronised by Simhaṇa)

CXV. RĀGHAVA PĀNDAVĪYAM OF KAVIRĀJA

श्रीमद्रामायणं गंगा भारतं सागरोमहान् ।

तत्संयोजनं कार्यज्ञौ कविराज भगीरथौ ॥

I-40.

सुबन्धुर्बाणभट्टश्च कविराज इति त्रयः ।

वक्रोक्तिमार्गं निपुणाश्चतुर्थो विद्यतेनवा ॥

I-41.

इति श्रीहलधरणीप्रसूत कादंबकुलतिलक चक्रवर्ति वीर श्रीकामदेव प्रोत्साहित
कविराज पंडितविरचिते राघवपाण्डवायै महाकाव्ये कामदेवाके रावणदुर्योधनवध
श्रारामयुधिष्ठिराभिषेकेनामत्रयोदशस्सर्गः ॥

Kavirāja wrote this *dvyaṛtha* Kāvya, due to the encouragement given by the Kadamba chieftain Kāmadēva, born in Haladharaṇī (Hangal). Kāmadēva's dates range from 1181 to 1211 A.D. (Sb. 659, Sk. 179, E.C., VII).

CXVI. ABBALŪR GRANT TO ĒKĀNTADA RĀMAYYA

.....ಆ ಹಿಮಗಿರೀಂದ್ರದ ದಕ್ಷಿಣಪಾರ್ಶ್ವವರ್ತಿಯಪ್ಪ ಭರತನರುಷ
ದೊಳು ಕುಂತಳದೇಶವೆಂಬುದಧಿಕಶೋಭಿಸತ್ತೆಸೆವುದಲ್ಲಿ—
ಸೊಗಯುವುದಳಂದೆಯೆಂಬುದುನಗರಂ ಚೆಲುವೆಸೆದುನಾಡುವೆಯೆಮರಾವತಿಗಂ |
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ವಿಬುಧಜನದಿಂದಗಣಿತ ಧನಧಾನ್ಯಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯಿನೆಂದುಂ ||

.. .. .

ಅವತರಿಸಿದನಲ್ಲಿ ರಜತಾಚಲದಿಂದ ಗಿರಿಜಾಸಮೇತನು
ತ್ಸವದೊಳೆ ಸೋಮನಾಥನಖಿಳಾಮರಮೌಳಿಸಿನದ್ಧರತ್ನಸಂ
ಭವ ಕಿರಣ ಪ್ರಭಾಪಟಲಪುಂಜ ಪರಾಗ ಪದಾಬ್ಜನರ್ಥಿಯಿಂ
ದವನತ ಭಾಕ್ತಿಕಾಭಿಮತ ಸಿದ್ಧಿ ಫಲೋದಯ ಕಲ್ಪಭೂರುಹಂ ||

ಆ ಸೋಮನಾಥಪುರಸಂವಾಸಿತರೊಳು ಬ್ರಹ್ಮಪುರಿಗೊಳೊವಿಪ್ರರೊಳಾ |
ವ್ಯಾಸ ಶುಕ ವಾಮದೇವ ಪರಾಶರ ಕಪಿಲಾದಿ ಸದೃಶನೊಬ್ಬಂ ನೆಗಟ್ಟಿಂ ||
ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರನುರ್ವೀವಿನುತಂ ನಿಖಿಲ ವೇದವೇದಾಂಗವಿದಂ |
ಪಾವನಚರಿತ್ರ ಗುಣಸದ್ಭಾವಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ

ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೆನಿಸಂ ||

ಆ ವಿಪುನ ಸತಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಯಾ ಸತ್ಯತಪನ ಸತಿಗಂ ಗುಣಸ- |

ದ್ಭಾವದ ಪದ್ಮಾಂಬಿಕೆ ಸಲೆ ಪಾವನ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಪತಿಹಿತವ್ರತೆಯೆನಿಸಳ್ ||

ಆ ದಂಪತಿಗಳ್ ಪಲಕಾಲವನಪತ್ಯರಾಗಿದುರ್ ಒಂದು ದೇವಸಂ “ನಾ ಪುತ್ರಸ್ಯ
ಲೋಕೋಸ್ತಿ” ಎಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯಮಂ ತಿಳಿದು—

ಪುತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ಯಪವಿತ್ರಾಚರಣಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾ |

ಪತ್ರಾಣೀಶನೆಂದು ಕಳತ್ರಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಶಂಭುವಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ||

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ.....ಮಹೇಶ್ವರಂ ಕವಿಳಾಸಪರ್ವತದ ರಮ್ಯಭೂಮಿಯೊಳು
....ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಮಿರೆ ನಾರದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ

ಓಹಿಲ ದಾಸಿ ಚೆನ್ನಸಿರಿಯಾಳ ಹಲಾಯುಧ ಬಾಣನುಧ್ವಟರ್ |

ದೇಹದೊಳೊಂದಿ ಬಂದ ಮಳಯೇಶ್ವರ ಕೇಶವರಾಜರಾದಿಯಾ |

ಗೃಹಿಕಸೌಖ್ಯಮಂ ಬಿಸುಟ ಸಂಖ್ಯಗಣಂ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಸ |

ದ್ದೇಹದೊಳಿಲ್ಲಿರಲ್ ಸಮಯಮುತ್ಕಟವಾದುದು ಜೈನ ಬೌದ್ಧರೊಳಾ ||

ಎಂಬುದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನಂ ನೀಂ
ಮನುಷ್ಯಲೋಕದೊಳು ನಿನ್ನಂಶದೊಳೊರ್ವನಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪರಸಮಯಂಗಳಂ
ನಿಯಾಮಿಸೆಂಬುದಂ, ವೀರಭದ್ರನುಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಭಟ್ಟರ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟದೊಳು
ತಾಪಸರೂಪದಿಂ ಬಂದು “ಪುತ್ರಂ ಪರಸಮಯನಿಯಾಮಕಂ ನಿಮಗೆ ಪುಟ್ಟು
ಗುಮೆ” ಎಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ

जैनमार्गेषु येयातौ बहवो दक्षिणापथे ।

ते दूषिताऽभवन्सर्वे रामेण तव सूनुना ॥

ಎಂದು ಪರಮಪ್ರಸಾದಂ ಮಾಡಿವೋದಂ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಭಟ್ಟರು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು, ಮಗನಂಪಡೆದು, ಜಾತಿಕರ್ಮಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮಾಡಿದೇವತೋದ್ದೇಶಂ ರಾಮನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟರ್. ಆತನುಂ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮಾನುರೂಪಮಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿ ನಿಸ್ಪೃಹವೃತ್ತಿಯಿಂ ಚರಿಯು ಸುತ್ತಂ

ಎಕಾಗ್ರಭಕ್ತಿಯೋಗದಿನೇಕಾಕಿ ಎನಲೈ ಸಂದು ಶಿವನಂ ಪಿರಿದ .

ಪ್ರೇಕಾಂತದೊಳಾರಾಧಿಸಿ ಯೇಕಾಂತದರಾಮನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ॥

.....ಅಂತು ಬಂದು.....ಹುಲಿಗೇರೆಯ ಸೋಮನಾಥನಾರಾಧಿಸುತ್ತ ಮಿರ್ಪುದಮಾಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ
(ಅತ್ರಶ್ಲೋಕದ್ವಯಂ)

अबलूरु वरग्रामं गत्वा राम ममाज्ञया ।

तत्रवासं कुरु स्वस्थं यज मां भक्तियोगतः ॥

जैनैस्सह विवादंच शंकां हित्वा कुरुष्वथ ।

स्वशिरोपि पणं कृत्वा पुत्र त्वं विजयीभव ॥

ಎಂದು ಸೋಮನಾಥ ದೇವರು ಬೆಸಸಿದೊಡೇಕಾಂತರಾಮಯನಬ್ಬಲೂರ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರಸ್ಥಾನದೊಳು ನಿಸ್ಪೃಹ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರೆ—

ಉಳಿದಡ್ಡಿ ಬಂದು ಜೈನರ್ಪಲರಂತಾ ಸಂಕಗೌಂಡ ಸಹಿತಂ ಪಿರಿದುಂ .

ಚಲದಿಂ ಕೈವಾರಿಸಿದರು ತೊಲಗದೆ ಜಿನದೇವನೆಂದು ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೋಳ್ ॥

ಅದಂ ಕೇಳ್ವೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನತಿಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿ “ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೊಳನ್ಯದೇವತಾ ಸ್ತವನಂ ಮಾಡಲಾಗದೆಂ ” ದಡಂ ಮಾಣದೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಂತೆಂದಂ

ಹರನಂತಿರೇವನೇ ನಿಮ್ಮರುಹಂಮುಂಕೊಟ್ಟಿದುದಾವುದು ಮುನ್ನಂ .

ಹರನೊಳ್ ಪಡೆದರನೇಕರ್ ವರಮಂ ಬಾಣದಿನಿಶಾಳ(?) ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ್ ॥

ಎನೆ ಜೈನರೆಂಗು ನೀಂ ಮುನ್ನಿನ ಹಿತರ ಹೇಳಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ತಿರವಂ .

ಜನಮರಿಯಲರಿದು ಕೊಟ್ಟಾತನೊಳಿಂ ಪಡೆ ನೀನೆಭಕ್ತನಾತನೆದೇವಂ ॥

ಎನಲೇಕಾಂತದರಾಮಂ ಮನಸಿಜರಿಪುಗಿತ್ತು ತಲೆಯ

ನಾಂ ಪಡೆದೊಡೆ ನೀ .

ವೆನಗೀವ ಪಣಮದೇನೆನೆ ಮುನಿದೆಂದರ್ ಜಿನನಂ ಕಿತ್ತು

ಶಿವನಂನಿಲುಪೆವು ॥

ಎನೆ ಕುಡುವದೋಲೆಯಂ ನೀವೆನಗೆಂದಿತ್ತೋಲೆಗೊಂಡು

ಶಿರಮಂ ಭೋಂ |

ಕೆನಲರಿದು ಕುಡುವಪದದೋಳ್ ಶಿವನಂ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮಾಡಿ ರಾಮಂ

ನುಡಿಗುಂ

ಉಡುಗದೆ ಶಂಭು ನೀನೆ ಶರಣೆನ್ನದಡಂ ಮನಮನ್ಯಭಾವದೋಳ್
ಒಡರದೊಡಂ ಈ ಕೃಪಾಣ ಮುಖದಿಂ ತಲೆಪೋಗದೆ ನಿಲ್ವಿದಲ್ಲಿದಿ
ದೊಡೆ ಶಿವ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನಡಿಗಿರುಳ್ಗೆ ನುತಂ ಕಲಿರಾಮನಾಬ್ದು ಕೈ
ಗಿಡದರಿದಿಕ್ಕಲಾರಯಿಸಿದಂ ಶಿರಮಂ ಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗ್ಯದೋಳ್ ||

ಅರೆಗಯಿಗೊಂಡನೇ ಕಿತ್ತು ನೋಡಿದನೆ ಕೂರ್ಪಗಟ್ಟು ಮೈ |

ಗರೆದನೆ ಸೆರಗಂ ಪಾರ್ದನೆ ಬಾಟಿ ಭಕ್ತರೆನುತಂ ಬಲ್ಲಾಳರಾಮಂ

ಪಡೆದಂ ||

ಬೆರಗಾಗಿ ಜೈನರೆಲ್ಲಂ ಮರುಗಿ ಜಿನಪ್ರಳಯಮೆಂಬುದುಂ ಮಾಡಿದೆನ್ನೆ |

ಡರಗಿ ಕಾಲ್ವಿಡಿಯೆ ಮಾಡಿದೆ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆರಗಿ ಜಿನನ ತಲೆಯಂ

ಮುರಿದಂ ||

..

ಅದನೆಲ್ಲಂ ನೆರೆಪೋಗಿ ಬಿಜ್ಜಣ ಮಹೀಪಾಲಂಗೆ ಜೈನರ್ಕಳು

ರ್ಕವದಿಂ (?) ಪೇಟ್ಟು ವಿರೋಧವಾಗೆ ಪಿರಿದುಂ ದೂರುತ್ತಿರಲ್ ಕೋಪದು

ಮೃದನಾ ಬಿಜ್ಜಣ ಭೂಭುಜಂ ಮುನಿಸಿನಿಂ ರಾಮಯ್ಯನಂ ಕಂಡು ನೀ

ನಿದನನ್ಯಾಯಮನೇಕೆಮಾಡಿದೆ ಯೆನಲ್ ಕೊಟ್ಟೋಲೆಯಂ ತೋರಿದಂ ||

ಅವಂತೋಲೆ ಇದೆ ನೀನವಧರಿಸುವದಿಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಭಂಡಾರದೊಳಿ- |

ನ್ನವರೊಡ್ಡವವಿರಲಿ ಯೆನ್ನೊಡ್ಡವದಾಪೋಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಜಿನರಂ ಪಲರಂ ||

ಅಂತಪ್ಪಡಿ ತಲೆಯನಱಿದವರ ಕೈಯೊಡ್ಡವೆನವರಿದಂ ಸುಟ್ಟಿಂ ಬಳಿಕ್ಕಾಂ
ಪಡೆವೆನೆನಗಾನೆ ಸಜ್ಜೆಯ ಬಸದಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೆಂಟುನೂಟುವ ಬಸದಿ
ಜಿನರಂ ಪಲರನೊಡ್ಡವದೆನೆ, ಬಿಜ್ಜಣರಾಯಂ “ನಾವೀಕೌತುಕಮಂ
ನೋಡುವವೆ”ದು ಬಸದಿಗಳ ಪಂಡಿತರುಮಂ ಜೈನರಂ ಕರೆದು “ನೀ ಮಾಪ್ಪಡೆ
ಬಸದಿಗಳಂ ಪಣಂ ಮಾಡಿ ಓಲೆಯಂ ಕುಡುವದೆ”ದವ “ರಾವೀ ಮುನ್ನೊಡೆದ
ಬಸದಿಯಂ ದೂರಲ್ ಬಂದೆವಲ್ಲರ್ದಿನೊಡ್ಡಿ ಜಿನಪ್ರಳಯಂ ಮಾಡಲು ಬಂದವ
ರೆಲ್ಲ”ವೆನೆ, ಬಿಜ್ಜಣರಾಯಂ ನಕ್ಕುಂ “ನೀವಿನ್ನುಸಿದೆ ಪೋಗಿ ಸುಖದಿನಿಂ”
ವೆಂದವರಂಕಳುಪಿ, ರಾಮಯ್ಯಂಗಳಿಗೆಲ್ಲರುಮರಿಯೆ ಜಯ ಪತ್ರಮಂ
ಕೊಟ್ಟರು ||

ಶ್ರೀಮತು ಬಿಜ್ಜಣದೇವಂ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳು ಮಾಡಿದ ಪರಮಸಾಹಸಕ್ಕಂ. ನಿರತಿಶಯವುಪ್ಪ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಭಕ್ತಿಗಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸೋಮನಾಥ ದೇವರ ದೇಗುಲದ ಮಾಟಕೂಟ ಪ್ರಾಕಾರ ಖಂಡಸ್ಫುಟಿತ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಂ ದೇವರಂಗ ಭೋಗನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಂ ಬನವಸೆ ಪನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರದ ಕಂಪಣಂ ಸತ್ತಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತರ ಮನ್ನೆಯ ಚಟ್ಟಿರಸನು ಮಾ ಕಂಪಣದಗ್ರಾಯಿತ (?) ಪ್ರಭುಗೌಂಡಂಗಳುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಶ್ರೀಮತ್ಪಿಜ್ಜಣದೇವಂ ಸತ್ತಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತರೊಳಗೆ ಮುಳುಗುಂದ ದಿಂ ತೆಂಕಣ ಗೋಕಾವೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಮಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೀಮಾಸಹಿತಂ ತ್ರಿಭೋಗ ಮುಮಂ ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಧಾರಾಪೂರ್ವಕಂ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದಂ ||

.. .. .
 ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವಂ-ಆತನ ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರಭಾವಮೆಂತಂದಡೆ-
 ಕೋಡುಳ್ಳುಗ್ರಾಮದೇಭವೊಂದೆರಡೆನಲ್ಕೆಂಬತ್ತು ವೊಡ್ಡಾಗರಲ್ |
 ಕೋಡಿಟ್ಟುವನೆತಲ್ಪು ಕಾದಿ ಗೆಲಿದಂ ಕೋಡಿಲ್ಲದೊಂದಾನೆಯಿಂ |
 ನಾಡಂ ಬೇಡ ನಿಭಂಗಳಂ ತುರುಗಮಂ ಸೋಮೇಶ್ವರಂ ಭಿಲ್ಲಮಂ |
 ನೋಡಲ್ಪಾ ಕಳಚೂರ್ಯ ವಂಶಮನದಂ ನಿರ್ಮೂಲನಂ ಮಾಡಿದಂ ||

.. .. .
 ಅಂತಾ ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವಂ ಸಕಲ ಚಮೂನಾಥ ಶಿರೋ ಮಣಿಯುಂ ಚಾಳುಕ್ಕರಾಜ್ಯಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕನಪ್ಪ ಕುಮಾರ ಬರ್ಮಯ್ಯನುಂ ತಾನುಂ ಸೆಲೆಹಳ್ಳಿಯ ಕೊಪ್ಪದೊಳು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿದೊಂದು ದೆವಸಂ ಧರ್ಮಗೋಷ್ಠಿಯೋಳ್ ಪುರಾತನ ನೂತನರಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ ಗುಣ ಸ್ತವನಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿದುರ್ ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳಬ್ಬಲೂರೊಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜೈನರೆಲ್ಲರ ನೆರೆದು ಬಂದು ಮಹಾವಿವಾದಂ ಮಾಡಿ ನೀಂತಲೆಯನಱುದುಕೊಂಡು ಶಿವನ ಕೈಯೊಳ್ ಪಡೆದೆಯಪ್ಪಡೆ ಜಿನನೊಡೆದು ಶಿವನಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಒಡ್ಡವನೊಡ್ಡಿ ಓಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟೊಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಲೆಯನಱುದುಕೊಂಡು ಶಿವಂಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಾ ತಲೆಯಂ ಏಳುದೆವಸಕೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ತಲೆವೊಲೆವೀಳ್ವಂತು ಪಡೆದು ಬಿಜ್ಜಣ ದೇವನ ಕೈಯೊಳು ಜಯ ಪತ್ರವಂ ಪೂಜೆ ಸಹಿತಂ ಕೊಂಡುದಂ ಜಿನನೊಡೆದು ಬಸದಿಯನಳಿದು ಬಿಸುಟ್ಟು ನೆಲನಂ ಖಂಡಿಸಿ ವೀರಸೋಮನಾಥ ದೇವರಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತ ವಾಗಿ ಪರ್ವತದ ಪ್ರಮಾಣದ ದೇಗುಲಮಂ ತ್ರಿಕೂಟವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದರ್ — ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವು ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರದೇವಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ನೋಡುವರ್ಥಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಬರಿಸಿ ಯವರನಿದಿಗೊಂಡು ತನ್ನಮನೆಗೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಸತ್ಕಾರದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಕ್ರಮ ಸೋಮನಾಥ ದೇವರ ದೇಗುಲ(ಕ್ಕೆ).... ಬನವಸೆಪನ್ನಿರ್ಭಾಸಿರದ ಕಂಪಣ

ನಾಗರಖಂಡವೆಪ್ಪತ್ತರೊಳಗಣ ಅಬ್ಬಲೂರನಾದೇವರ್ಗೆ ಪೂರಾಗಲ್ವೇಳ್ಳು
ವೆಂದು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕಂಪಣದ ಮನ್ನೆಯ ಮಲ್ಲಿದೇವನಂ ಮುಂದಿ
ಟ್ಟುಪೂರಮೇಲಾಳ್ಳೆ ಮನ್ನೆಯ ಸುಂಕ ದಂಡದೋಷ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಹಿತವಾಗಿ
ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ..ಪರಮೇಶ್ವರ ದತ್ತಿಯಾಗಿ
ತಾಮ್ರಶಾಸನಂ ಕೊಟ್ಟು ಆನೆಯ ಮೇಲೇರಿಸಿ ಮೆರೆಯಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಸರಿಪಾಲಿಸಿದಂ ||

..

ಸ್ವಸ್ತಿ ! ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾ ಮಂಡಳೇಶ್ವರಂ ಬನವಾಸಿ
ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂ, ಮಧುಕೇಶ್ವರ ದೇವ ಲಬ್ಧ ಪ್ರಸಾದಂ ವಿದ್ವಜ್ಞನಾಹ್ಲಾದಂ
ಮಯೂರವರ್ಮ ಕುಲಭೂಷಣಂ ಕಾದಂಬ ಕಂಠೀರವಂ....ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಕಾಮದೇವರಸರ್ ಪಾನುಂಗಲ್ ಏನೂರುಂ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟ
ಪ್ರತಿಪಾಲನದಿಂ ಆಳುತ್ತಮಿದುರ್ ಅಬ್ಬಲೂರ ವೀರ ಸೋಮನಾಥದೇವಂ
ಬಂದು ಕಂಡು..ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಂ ವಿಸ್ತರಂ ಕೇಳ್ವ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ದೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಾನುಂಗಲ್ ನೆಲೆವೀಡಿನೋಳ್..ಪಾನುಂಗಲ್ ಏನೂ
ರೊಳಗಣ ಕಂಪಣಂ ಹೊಸನಾಡೆಪ್ಪತ್ತರೊಳಗೆ ಮುಂಡಗೋಡದ ಸವಿಾಪದ
ಮಲ್ಲವಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಮಂ..ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಧಾರಾ
ಪೂರ್ವಕಂ ಮಾಡಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮಮಂ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಸಿದಂ ।

..

ಕೇತವರಾಜ ಚಮೂಪಂ ಶಾಸನವಂ ಪೇಟ್ಟಿನಂತದಂ ತಿದಿನಿರಾ ।
ಯಾಸದೆ ಬರೆದನೀಶನ ದಾಸಂ ಶಿವಚರಣಕಮಲ ಶರಣಂ ಸರಣಂ ||

This inscription of c. 1180 A.D. throws light on the religious conditions in the twelfth century in Karnāṭaka. It deals with the exploits of Ēkāntada Rāmayya, the son of a Brahmin of Alanda Purushōttama and his wife Sītādēvī. Rāma came to Abbalūr where the Jainas under the leadership of Śāṅkara Gouṇḍa challenged him to prove the superiority of Śaivism over Jainism. Ēkāntada Rāma accepted the challenge and having cut off his own head, obtained it back from Śiva. He began the destruction of the Jain temples and the Jainas complained to the emperor Bijjaḷa. Bijjaḷa held an impartial enquiry and having pacified the Jainas honoured Ēkāntada Rāma by giving him a certificate of victory.

Ēkāntada Rāmayya built a temple at Abbalūr and was residing there when the Western Chāḷukya Emperor Sōmēśvara

IV, who was at Seḷehaḷḷiya Koppa, invited the Śaiva saint to his court and granted the village of Abbalūr in Nāgarakhaṇḍa 70 to Rāmayya.

Next, Maḥāmaṇḍalēśvara Kāmadēva the Kadamba chieftain worshipped the feet of Ēkāntada Rāmayya and granted the village Mallavaḷḷi in Hosanāḍu 70, in the province of Pānumgal 500.

The inscription was composed by Kēśavarāja Chamūpa and engraved by Saraṇa.

CXVII. ŚRĪKARA BHĀSHYA OF ŚRĪPATI

यत्संवीक्षणमात्रं जज्ञैरितं भक्तानीकपुर्यष्टकम् ।
 द्वैताद्वैतं विशिष्टं बौद्धमतं मत्तेभेन्द्रं कण्ठीरवम् ।
 शैवाद्वैतं विवेकसारं विलसत्सिद्धांतं पक्षप्रदम् ।
 शंभो त्वच्चरणं भवाब्धितरणं मन्ये जगत्पोषणम् ॥ 2 ॥

श्रीमत्सर्वकलासु कोविदतमः प्रालेयशैलात्मजा ।
 जानेः पूर्णकृपाविशेषनिचयं प्रज्ञानं धीर्यो बभौ ।
 सम्यग्ग्रेवणं देशिकेन्द्रं धृतं षष्टिगावधानोज्ज्वलम् ।
 सिद्धार्थं मरुलप्रभुं बुधनुतं तं मन्महे श्रेयसे ॥ 8 ॥

एको रामाख्यसिद्धं प्रथितं गुणगणागण्यं पुण्योदयश्रीः ।
 सम्यक् संसेव्यमानं बुधनुतं चरितं द्वापराचार्यवर्यम् ।
 उद्यद्वेदांतशास्त्रोभयगतं विलसच्छैव संस्थापनाढ्यम् ।
 पूर्वाचार्यं प्रशिष्यं शरणमहमिमं देशिकेन्द्रं प्रपद्ये ॥ 9 ॥

वात्सलांतिमं कामिकादि शिवशास्त्रज्ञानं षाण्मातुरः ।
 मीमांसाद्वयतत्त्वबोधकं वचस्सरं भणामोभोजजः ।
 तर्कव्याकरणादिशास्त्रनिचये साक्षाद्भवानीपतिः ।
 तस्मैश्रीगुरुमूर्तये शिवमताचार्याय तुभ्यं नमः ॥ 10 ॥

श्रीमद्दण्डशिखोपवीतं विलसत्कंथाजिनालंकृतः ।
 काषायांबरं कुण्डिकां प्रणवपात्रं छत्रं मौजीधरः ।
 वेदान्तोभयवाक्यबोधितलसच्छ्रीभस्मघुंटीयुतो ।
 एकोरामयतींद्रशेखरशिवाचार्यस्सदापातुनः ॥ 11 ॥

श्रीवैय्यासिकं ब्रह्मसूत्रं पदमुख्यार्थं शिवानुग्रहात् ।
 भाष्यं श्रीकरनामकं भवहरं दुर्वादिगर्वापहम् ।
 श्रीमच्छ्रीपतिपंडितेन्द्रयतिना व्याचक्षते सांप्रतं ।
 सर्वानर्थविनाशकं बुधनुतं तत्त्वार्थबोधाकरम् ॥ 12 ॥

अशेषोपनिषत्सारविशेषाद्वैतमण्डनम् ।
 शिवज्ञानप्रदं सूत्रं भाष्यं जयतु सर्वदा ॥ 13 ॥

वेदागमार्थतत्त्वज्ञशैवानां मोक्षकांक्षिणाम् ।
 वैदिकानाम् विशुद्धानामेतद्भाष्यं हि कल्पितम् ॥ 14 ॥

श्रुत्यैकदेशप्रामाण्यं द्वैताद्वैतमतादिषु ।
 द्वैताद्वैतमतेऽशुद्धे विशेषाद्वैतसंज्ञके ॥ 15 ॥

वीरशैवैक सिद्धान्ते सर्व श्रुतिसमन्वयः ।	
विशब्देनोच्यते शंभुः द्वासुपर्णेति मंत्रतः ॥	॥ 16 ॥
शेष शब्देन शारीरो यथाग्नेरिति मंत्रतः ।	
अद्वैतेन भवेद्योगो यथा नद्यादिभिस्सदा ॥	॥ 17 ॥
अगस्त्यमुनि चंद्रेण कृतवैय्यासिकां शुभां ।	
सूत्रवृत्तिं समालोक्य कृतं भाष्यं शिवंकरम्	॥ 18 ॥
.. .. .	

इति श्रीमन्निराभार वीरशैव यति ब्रज परिवृढ श्रीपतिपंडित भगवत्पादाचार्य
कृत द्वैतद्वैताभिधान विशेषद्वैतसिद्धान्तस्थापक वैय्यासिक ब्रह्ममीमांसासूत्रार्थप्रकाशके
श्रीकरभाष्ये ।

This is an important Śaiva commentary on the Brahma-sūtras in support of Dvaitādvaita or Viśēṣhādvaita. Śrīpati salutes Rēvaṇa Dēśika, Maruḷa prabhu, and Ekōrāma Siddha who was his guru. Śrīpati follows the Brahma Sūtra Vṛtti of Agastya. Śrīpati is also the author of a work called *Śiva Dīpikā*.

Among the authors cited by Śrīpati are Manchaṇa Paṇḍita, Sivārādhyha Bhaṭṭāraka (author of *Kaivalya Prakāśa* and *Śiva Jñānachandrōdaya*), Nilakaṇṭha Bhagavatpāda, Śrikaṇṭha Śiva, Bhaṭṭa Bhāskara, Ghaṇṭānāda, Jyōtirnāda, Chaturvēda Vēdānta Bhāshyakāra Haradatta.

Śrīpati was the younger contemporary of Manchaṇa Paṇḍita and older than Mallikārjuna Paṇḍita who refers to the miracles performed by Śrīpati at Vijayavāda at the court of Anantapāla Daṇḍanāyaka (*cf. Śivatattvasāramu*). This same miracle is also alluded to in an inscription of Mahāmaṇḍalēśvara Pallakēta under the Vengi Chāḷukyas (*E.I.*, 1910, *M.E.R.*, 536 of 1900). Anantapāla and his brother Gōvinda were Viceroys of Vengi 1400 between 1118-1124 A.D. (*M.E.R.* 819 of 1922). Therefore Śrīpati's date is c. 1120 A.D. Unless the genuineness of Śrīpati's authorship is questioned, this work cannot be assigned to a later date than the twelfth century. The mention of Madhva and of Vijñānēśvara throws some doubt on the authorship.

CXVIII. *BASAVĒŚA VIJAYA* OF ŚANKARA

आनयित्वा हठाद्विष्णुं काश्यां विश्वेश सन्निधिम् ।

बभञ्ज विद्विष्णे यस्तं मन्ये मञ्चण पण्डितम् ॥

प्रसादः पावन इति प्रतिज्ञायामिमंशुके ।

बाध्वा बबन्ध यश्शम्यां जीयाच्छ्रीपति पण्डितः ॥

येनरुद्धेतरावभावासीद्विजय वाटिका ।

हव्य कव्य क्रियादूरा द्विजाळिः सप्तवासरम् ॥

श्रीमल्लिकार्जुनाराध्य देवायांजलिरप्यते ।

अवासोर्ध्वदशो रुद्राद्विद्रावित विरोधिने ॥

CXIX. ŚIVATATTVASĀRAMU OF
MALLIKĀRJUNA PANDITA

శ్వపచుండైనను శివభక్తి పరుండగు నేని నతడుఁ ద్విజసయ్యుండా ।	
శ్వపచునకు కీడుశివభక్తి పరాశ్రుఖుడైనట్టి ద్విజుఁడుమహేశా ॥	194
గృహముగ సహప్రాణములననశ్యముఁజేయుకుండునది హింసమదికొ ।	
శివనిందకులగు పాపుల నవిచారవృత్తిఁజంపునగు నీశానా ॥	275
శివనిందావిషయంబగు నవమానము సెప్పునట్టి యప్పుస్తకముల్ ।	
అవిచారంబున కల్పగనవు జెప్పెడివాని జంపునగు నీశానా ॥	276
శివనిందారతు జెంపిన జవమఱి తత్కారణమున జచ్చిన నీరం ।	
డు విధంబుల నీకారుణ్య వశంబున ముక్తిఁబొందు నరుఁడిశానా ॥	277
ఒక్కడె దైవము శివుఁడని నిక్కము నేయుటకు మొడిచె నిష్ఠులుచిరకొ ।	
స్సుక్కక శ్రీపతిపండితు డక్కజముగ విజయవాడనల జమ్మిశివా ॥	406
అసమేతుఁ శివభక్తుండ సమశ్రేష్ఠుఁడని పలుకి యన్యులతోడకొ ।	
బొసపోరై బండారపు బసవుఁడు వినమెత్తి త్రావి బ్రతుకడె రుద్రా ॥	427
మనుమశరానీ ! శివలింగ సమేతులుఁ దక్కఁబొందగాదని నిమాకొ ।	
ల్యసుఖంబని బండారపు బసవన పినమెత్తి త్రావి బ్రదుకడె రుద్రా ॥	433
కడుగడు రాద్రంబున జతపడు మదకరిఁజంపి యపుడె పరియాడె భువిను ।	
క్కడఁగియు బిజ్జలు డడుగడు మడిచుల మాచయ భక్తి మహిలో గలదే ॥	439

The author of this Virasaiva work Mallikāṛjuna Paṇḍita was the contemporary of Basava and is said to have died a few days after the death of Basava (c. 1160 A.D.). He is probably the same as Jangama Mallikāṛjuna, the guru of Nanne Chōḍa who refers to him as “Śivatattvāmala mati prakāśuḍu” in his Telugu work *Kumārasambhavam*.

Mallikāṛjuna is said to have been the contemporary of a Velanāṭi Chōḍa (1163–1181) and of Pāṅgal Udayāditya and Buddha Rāja. He refers to the miracles performed by Śrīpati Paṇḍita, Basava, Maḍivāḷa Mācha, Sakalēśa Mādarasa, Moraṭada Venkayya, etc.

Some inscriptions at Śrīśailam (*M.E.R.*, 169 of 1913 ; 418 and 419 of 1926) refer to one Vibhūti Gourayya of Māchirājapalli in Orugallu, the house servant of Mallikāṛjuna Paṇḍita.

CXX. PAKSHIKA PRATIKRAMANA KRIYA

श्रीमानशेष नरनायक वंदितान्निः

श्री गुप्ति गुप्त इति विश्रुत नामधेयः ।

यो भद्रबाहु मुनिपुंगव पट्टपद्म

सूर्यः स वो दिशतु निर्मलसंघ वृद्धम् ॥ 1 ॥

श्रीमूलसंघेऽजनि नंदिसंघः

तस्मिन् बलात्कार गणैतिरम्यः ।

तत्रा बभौ पूर्वपदांशवेदी

श्रीमाघनंदिनरदेव वन्द्यः ॥ 2 ॥

पट्ट तदीये मुनि मान्य वृत्तौ

जिनादि चंद्रं सममूदतंद्रः ।

ततोऽभवत्पंच सुनामधामा

श्रीपद्मनंदिर्मुनि चक्रवर्ती ॥ 3 ॥

आचार्यः कुण्डकुंदाख्यो वक्रग्रीवो महामतिः ।

एलाचार्यो गृध्रपिच्छः पद्मनंदीति तन्यते ॥ 4 ॥

तत्त्वार्थ सूत्र कर्तृत्वात् प्रकटीकृत सन्मतिः ।

उमास्वाति पदाचार्यो मिथ्यात्व तिमिरांशुमान् ॥ 5 ॥

लोहाचार्यस्ततोजाते जातरूप धरोऽमरैः ।

सेवनीयः समस्तार्थ विबोधनविशारदः ॥ 6 ॥

ततः पट्टद्वयोजाता प्राच्युदीच्युपलक्षणात् ।

तेषां यतीश्वराणां स्युः नामानीमानि तत्त्वतः ॥ 7 ॥

यशः कीर्तिर्यशोनंदी देवनंदि महामतिः ।

पूज्यपादापराख्यो यो गुणनंदीगुणाकरः ॥ 8 ॥

वज्रनंदी वज्रवृत्तिः तार्किकाणां महेश्वरः ।

कुमारनंदी लोकेंदुः प्रभाचंद्रो वचोनिधिः ॥ 9 ॥

नेमिचंद्रो भानुनंदी सिंहनंदी जटाधरः ।

वसुनंदी वीरनंदी रत्ननंदी रतीशभित् ॥ 10 ॥

माणिक्यनंदी मेघेन्दुः शान्तिकीर्तिमहायशः ।

मेरुकीर्तिर्महाकीर्तिः विष्णुनंदी विदांबरः ॥ 11 ॥

- श्रीभूषणः शीलचन्द्रः श्रीनंदी देशभूषणः ।
 अनंतकीर्तिर्धर्मादि नंदीनंदितशामनः ॥ 12 ॥
- विद्यानंदी रामचंद्रो रामकीर्तिरनिद्यवाक् ।
 अभयैन्दुर्नरचंद्रो नागचंद्रः स्थिरव्रतः ॥ 13 ॥
- नयनंदी हरचंद्रो महीचंद्रो मलोद्भिजतः ।
 माधवैन्दुर्लक्ष्मीचंद्रो गुणकीर्तिगुणाश्रयः ॥ 14 ॥
- गुणचंद्रो वासवैन्दुः लोकचंद्रो स्वतत्त्ववित् ।
 तैविद्यः श्रुतकीर्त्याख्यो वैय्याकरण प्रभास्करः ॥ 15 ॥
- भावचंद्रो महाचंद्रो माघचंद्रोक्रियाप्रणी ।
 ब्रह्मनंदी शिवनंदी विश्वचंद्रस्तपोधनः ॥ 16 ॥
- सैद्धान्तिको हरिनंदी भावनंदी मुनीश्वरः ।
 सूरकीर्तिर्विद्याचंद्रः सूरचंद्रः श्रियांनिधिः ॥ 17 ॥
- माघनंदी ज्ञाननंदी गंगकीर्तिर्महत्तमः ।
 सिंहकीर्तिर्हेमकीर्तिः चारुनंदी मनोज्ञधीः ॥ 18 ॥
- नेमिनंदी नाभिकीर्तिः नरेन्द्रादियशः परम् ।
 श्रीचंद्रः पद्मकीर्तिश्च वर्धमान मुनीश्वरः ॥ 19 ॥
- अकलंकश्चंद्रगुरुः ललितकीर्तिरनुत्तमः ।
 त्रैविद्यः केशवश्चंद्रः चारुकीर्तिः सुधीमणिः ॥ 20 ॥
- सैद्धान्तिकोऽभयकीर्तिः वनवासी महातपाः ।
 वसंतकीर्तिर्व्याघ्राहिसेवितः शीलसागरः ॥ 21 ॥
- तस्यश्रीवनवासिनास्त्रिभुवन प्रख्यात कर्तैरभूत् ।
 शिष्योऽनेकगुणालयः शमयम ध्यानापगासागरः ॥ 22 ॥
- वादीन्द्रःपरवादि वारणगण प्रागल्भ्यविद्रावणे ।
 सिंहः श्रीमतिमंडपेति विदितस्त्रैविद्य विद्यास्पदम् ॥ 23 ॥
- विशालकीर्तिर्वरवृत्तमूर्तिः ततोमहात्मा शुभकीर्तिदेवः ।
 एकांतराज्युग्रतपोविधाता धाता च सन्मार्गविदेर्विधाने ॥ 24 ॥
- श्रीधर्मचंद्रोऽजनि तस्यपट्टे हम्मीर भूपालसमर्चनीयः ।
 सैद्धान्तिकः संयमि सिंधुचंद्रः प्रख्यात माहात्म्य कृतावतारः ॥ 25 ॥

This work gives the names of the gurus of Balātkāragana Nandi Saṅgha :

1. Bhadrabāhu	36. Abhayēndu
2. Guptigupta	37. Narachandra
3. Māghanandi	38. Nāgachandra
4. Jinachandra	39. Nayanandi
5. Padmanandi (Koṇḍakunda)	40. Harachandra
6. Umāsvāti	41. Mahāchandra
7. Lōhāchārya	42. Mādhavēndu
	43. Lakshmīchandra
	44. Guṇakīrti
	45. Guṇachandra
Eastern	Northern schools
8. Yaśahkīrti	46. Vāsavēndu
9. Yaśōnandi	47. Lōkachandra
10. Dēvanandi (Pūjyapāda)	48. Śrutakīrti Traividya
11. Guṇanandi	49. Bhāvachandra
12. Vajranandi	50. Mahāchandra
13. Kumāranandi	51. Māghachandra
14. Prabhāchandra	52. Brahmanandi
15. Nēmichandra	53. Śivanandi
16. Simhanandi	54. Viśvachandra
17. Jaṭādhara	55. Harinandi Saiddhāntika
18. Vasunandi	56. Bhāvanandi
19. Vīranandi	57. Sūrakīrti
20. Ratnanandi	58. Vidyāchandra
21. Māṇikyanandi	59. Sūrachandra
22. Mēghachandra (Indu)	60. Māghanandi
23. Śāntikīrti	61. Jñānanandi
24. Mērukīrti	62. Gangakīrti
25. Mahākīrti	63. Śimhakīrti.
26. Viśṇunandi	64. Hēmakīrti
27. Śribhūṣaṇa	65. Chārunandi
28. Śīlachandra	66. Nēminandi
29. Śrīnandi	67. Nābhikīrti
30. Dēśabhūṣaṇa	68. Narēndrayaśas
31. Anantakīrti	69. Śrīchandra
32. Dharmanandi	70. Padmakīrti
33. Vidyānandi	71. Vardhamāna
34. Rāmachandra	72. Akalamka
35. Rāmakīrti	73. Chandraguru
	74. Lalitakīrti

75. Kēśavachandra
Traividya	81. Vādīndra (disciple of
Vanavāsin)
76. Chārukīrti	82. Viśālakīrti
77. Abhayakīrti
Saiddhāntika	83. Śubhakīrti
78. Vanavāsi (?)	84. Dharmachandra
(con. of Hanmīra)
79. Vasantakīrti	85. Sindhuchandra
Saiddhāntika
80. Śilasāgara	

CXXI. PUSHPADANTA PURĀṆA OF
GUṆABHADRA II

ವದನಮತಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನಾಳ್ವುದು ಶಾಂತಿಯನಾಂತುದಂತನೆ |
ಯ್ವಿದುವತಿ ಕಾಂತಿಯಂತನು ದಯಾರ್ಣವಮುಂ ನೆಲೆವಿಚ್ಛಿಸಿತ್ತು ನೋ |
ಡಿದೊಡೊಗೆತಂದ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಕಳಾಕಳಿತಂ ವಚನಾಮೃತಂ ಮನೋ |
ಮುದಮನೋಡರ್ಚಿದತ್ತು ವಿಬುಧಗಿಳೆಯೊಳ್ ಮುನಿಚಂದ್ರ ದೇವನಾ || I-32
ಭಾವಿಸೆ ಚಿತ್ರಮೆನಲ್ ವಿಬುಧಾವಳಿ ಗುಣವರ್ಮ ಬುಧನತಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕೂ |
ತೋವಿ ಮುನಿಚಂದ್ರ ಪಂಡಿತದೇವರ್ ಗುರುವಾಗಿ ಕವಿತೆಬಿರಿದುದು
ಚಿತ್ರಂ || 59

ಎಂದೋರಂತಿರೆ ವಜ್ರದೇವ ನರನಾಥಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಕೂರ್ತನ |
ಣ್ಣೆಂದಂ ಕೋವಿದರೆಯ್ದೆ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯಲ್ ಕೇಳ್ವಟ್ಟಿರಿಂ ಶಾಂತಿವ- |
ರ್ಮಂ ದೀನಾನತವರ್ಮನಾದರಿಸಿ ನೀಂಪೇಟಿಂ ದೊಡೀಗಳ್ ಮನಂ |
ದಂದೆಂ ಪಾಲ್ಗಡಮರ್ದೆನಲ್ ಜನಕಥಾವಿಸ್ತಾರಮುಂ ಸಾರಮುಂ || 67

ಜನಕಂ ವಿಶ್ರುತವಂದಿ ವೃಂದಜನಕಂ ಬಪ್ಪಂ ಲಸನ್ಮಾತೆ ಮಾ |
ನಿನಿ ಮಾದಾಂಬಿಕೆ ಭಾಮೆ ಭಾಮಲೆ ಜಿನೇಂದ್ರಂ ದೈವಮ್ಮಮ್ಮ ಕೇ |
ರ್ತಿನಿಧಾನಂ ನೃಪಕಾರ್ತೀವೀರ್ಯನಹಿತಕ್ಷಾತ್ರಭೃದ್ಭೃಹದ್ವಜ್ರನಾ |
ಳ್ವನೆನಲ್ ನಾಲ್ವೈಭು ಶಾಂತಿವರ್ಮನನದಿನ್ನೇವಣ್ಣೆಪಂ ಬಣ್ಣೆಪಂ ||

CXXII. CHANDRANĀTHĀSHṬAKA OF
GUṆAVARMA II

ಬಹುವಿದ್ಯಾನುಂಡನಂ ಪಂಡಿತಮುನಿಪತಿ ಚಂದ್ರವ್ರತಿ ಶ್ರೀಪದಾಂಭೋ ।
ರುಹ ಸೇವಾಸಂಗ ಭೃಂಗಂ ಕ್ಷಿತಿನುತ ಗುಣವರ್ಮಂ ವಚೋಮಾಲೆಯಿಂದ ।
ಸ್ವಹಮಾದಂ ಪುಂಜಿಸಲ್ ರಾಜಪ ವದನನಘಂ ಮಾಘ್ವಿ ಭವ್ಯರ್ಗಿ ಸೌಖ್ಯಾ ।
ವಹಮಂ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಶ್ರೀ ತಿಭುವನತಿಳಕಾಲಂಕೃತಂ ಚಂದ್ರನಾಥಂ॥

Guṇavarma II wrote the *Pushpadanta Purāṇa* at the request of Śāntivarma, who heard of Guṇabhadra's fame in the court of Vajraṭa. Guṇavarma was the son of Bappa and Mādāmbikā. His suzerain was Kārtivīrya and patron was Nāḷprabhu Śāntivarma. His guru was Munichandra Paṇḍita.

Kārtivīrya IV was a Raṭṭa of Soundatti (c. 1202–1220 A.D.). In the inscriptions of his son Lakshmaṇa (*J.B.B.R.A.S.*, X, No. 8) Munichandra is called *Raṭṭapratishṭhāchārya*. Among his ministers, Śāntinātha, the son of Kāmarāja, is mentioned as a *Karaṇāgraṇī*. Vajra is probably the chieftain defeated by Bomma the general of Hoysāḷa Narasimha II in c. 1221 A.D. (*II n. 106, E.C.*, VI).

CXXIII. *SANGĪTA RATNĀKARA* OF ŚĀRṆGADĒVA

अस्ति स्वस्तिगृहं वंशः श्रीमान् काश्मीर संभवः ।
 ऋषेर्वर्षगणाज्जातः कीर्तिश्चाळित दिङ्मुखः ॥
 यज्वभिर्धर्मभिर्धुर्यैः वेदसागर पारगैः ।
 योद्विजैर्द्वैरलं चक्रे ब्रह्माभिर्भूगतैरिव ॥
 तत्राभूत्भास्कर प्रख्यो भास्करस्तेजसानिधिः ।
 अलंकर्तुं दक्षिणाशां यश्चक्रे दक्षिणायनम् ॥
 तस्याभूत्तनयः प्रभूतविनयः श्री सोढलः प्रौढधीः ।
 येन श्रीकरण प्रयुद्धविभवं भूवल्लभं भिल्लमं ।
 आराध्याखिल लोक शोकशमनी कीर्तिस्समासादिता ।
 जैत्रे जैत्रपदं विधायि महती श्री सिंघण श्रीरपि ॥
 एकक्ष्मावलये क्षितीश्वरमिळन्मौळीन्द्र नीलाविल-
 प्रोदंचयुति चित्रिकांग्रि नखर श्रेणिर्नृपालाग्रणीः ।
 श्रीमान् सिंघण देवमेव विजयी यस्य प्रतापानलो ।
 विश्वव्याप्यपि दंदहीति हृदयान्ये विद्विषामुद्धराः ॥
 तं प्रसाद्य सुधी धुर्यो गुणिनं गुणरागिणम् ।
 गुणग्रामेण योविप्रान् उपकारैरतीतृपत् ॥
 शब्दौ न किं न किं जज्ञौ नदधैकां च संपदम् ।
 किंधर्म विदधौ नैष न बभौ कैर्गुणैरयम् ॥
 तस्माद्गंधांबुधेर्जातः शाङ्गदेवस्सुधाकरः ।
 उपर्युपरि सवान्याः सदोदारः स्फुरत्करः ॥

 शाश्वताय च धर्माय कीर्त्यैः श्रेयसाय च ।
 आविष्करोति संगीत रत्नाकर मुदारधीः ॥

इति श्रीमदनवद्य विद्याविनोद श्रीकरणाधिपतिः श्री सोढल नंदनः निशंक
 श्रीशाङ्गदेव विरचिते संगीतरत्नाकरे ।

The author of this standard work on Kārṇāṭaka music, Śārṅgadēva was the son of Sōḍhaḷa and the grandson of Bhāskara. Sōḍhaḷa was the Śrīkarṇa under Bhīllama, Jaitra, and Singhaṇa Yādava.

CXXIV. *LĒKHA PANCHĀŚIKA*

संवत् 1288 वर्षे वैशाख शुदि 15 सोमे चेह श्रीमद्विजयवटके महाराजाधिराज श्रीमत्सिंहणदेवस्य महामण्डलेश्वर राणक श्रीलावण्य प्रसादस्य च । संराजकुल सिंहण देवेन महामण्डलेश्वर राण श्री लावण्य प्रसादेन पूर्वरूढ्यात्मीय ऽ(आत्मीय) देशेषु रहणीयम् । केनापि कस्यापि भूमीनाक्रमणीया ॥

This is a treaty between the Vāghēla Lāvanya Prasāda of Anahillapattana and Simhaṇa Yādava concluded in 1230 A.D. It asserts the suzerainty of Simhaṇa. Lāvanya Prasāda agreed not to encroach on Yādava territory and to surrender fugitives from justice.

CXV. SŪKTIMUKTĀVAḤI OF JALHAṆA

- तस्यान्वयोभूत्करिवृन्दनाथो दादा सदा दान निदान भूतः ।
यस्येक्षणाद्विज्जण भूपसैन्यं दैन्यं गतं संयतिविक्रमेण ॥ 5
- चत्वारस्तस्यसंजातस्तनया नयशालिनः ।
भुजा इव हरेर्शश्वत् विक्रम श्रीविभूषिताः ॥ 6
- चतुर्मुख मुखोद्गीर्ण निगमा इव ते बभुः ।
ख्याता महीधरो जह्नुः साम्बो गंगाधरस्तथा । 7
- उपायैरिवतैःकाले चतुर्भिः सुप्रयोजितैः ।
मैलुगिक्षेणिपालस्य राज्यजातं सदान्नतम् ॥ 8
- विज्जणवलराशिं विमथ्य भुजमन्दरेण यःकृतवान्
वीरश्रियमंकस्यां सनकस्य महीधरस्तुल्यः ॥ 9
-
- विजित्य विज्जणं याते शूरलोकं महीधरे ।
निनाय भिह्मं जह्नुो राजतं क्षयवर्जितम् ॥ 11
- गूर्जर भूभृत्कटके कण्डक विषमेऽतिदुर्गमे येन ।
भगदत्त कीर्तिभाजा दुष्टगजः स्वेच्छयाऽऽनीतः ॥ 12
- मल्लः पल्लवितोरुशीतिरभितः त्रस्यद्बलो मैलुगिः ।
मुञ्जः पण्डित विक्रमस्त्रिभुवनब्रह्मा किल ब्राह्मणः ।
अन्नोत्तुन्नपराक्रमो विधृतभू बभ्रूरणप्रांगणे ।
येनाकारि मुरारिविक्रम भृता किंकि न तस्योर्जितम् ॥ 13
- आसीद्वृंगाधरस्तस्य भ्राता गंगाधरोपमः ।
एकान्बन्धयोव्याळान् मुमोचैकान् यहच्छया ॥ 16
- तस्याभवत्सूनुरनून सत्त्वो जनार्दनाहः करिवाहिनीशः ।
समुद्रवयो भुवने बभार सहश्रिया चित्रमशेषमेतत् ॥ 18
- सिंहोप्यध्यापितस्तेन गजशिक्षां तदद्भुतम् ।
यमार्जुनं लसत्पत्रं समूलमुदमूलयत् ॥ 20
- विश्वत्राणपरायणः स्फुरदुरु स्वर्णाचिंतार्थि व्रजः ।
तस्मादद्भुत विक्रमः समभवत् श्रीलाक्ष्मिदेवः सुधीः ।
मन्त्रैर्निर्जित देव मन्त्रि धिषणैः जाग्रन्नय प्रक्रमैः ।
राज्यं कृष्णमहीपतेरविकलं दत्त्वा स्थिरं योव्यधात् ॥ 21
- अगस्त्यइव यस्याशीन्यचित्त क्षितिभृद्बभौ ।
चित्रं सोप्यकरोन्मृत्युत्कबन्धसमरार्णवम् ॥ 22

तस्यास्ते तनयो नयोदधिविधुर्मुद्या(?)नां सुधीः ।
साराचार विचारणासु चतुरः श्रीजह्णारुख्यः क्षितौ ॥ 26

.. ..

मत्पिप्रादत्तमस्मै प्रतिहित बलवद्वेषि सर्गोषसर्गम् ।
राज्यं प्राज्य प्रभाव प्रथितगुणभृता कृष्णराजाय भक्त्या ।
तन्निर्वाह्यमयेति द्विगुणित धिषणा शक्तिभक्तिर्विधत्ते ।
सर्वं यः स्वामिकार्यं हितमनयहृता भावुकानुजेन ॥ 27

ध्रुवं यस्यास्ति हस्ताब्जे मदांधा करिवाहिनी ।
दानादेक प्रवाहोत्र दृश्यते कथमन्यथा ॥ 28

.. ..

श्रीकृष्णराजनृपतिस्तस्मात्परमेश्वरादजनि सूनुः ।
यः शक्तिधरः स्वामी कुमारभावेऽप्यभूद्वेन ॥
तेनेयं क्रियते वीक्ष्य सत्सुभाषितसंग्रहान् ।
सूक्तिमुक्तावली कण्ठ कंदलीभूषणं सताम् ॥ 38

.. ..

हरीशयोस्त्रयस्त्रिंशत् पद्धतीनामिदं शतम् ।
श्रीमता भगदत्तेन जह्णेन व्यरच्यत ॥

.. ..

शाकेंऽकाद्रीश्वर परिमिते वत्सरे पिंगळाख्ये ।
चैत्रेमासे प्रतिपदितिथौ वासरे सप्त सप्ते ।
पृथ्वीं शासत्यतुलमहमा यादवे कृष्णराजे ।
जह्णस्यार्थे विरच भिषजा भानुना सेयनिष्ठा ॥
शश्वत्कृष्णमहीप संपदुदधेः वृद्धौ निशाकारकः ।
कांन्त्यंभोज विकास तिग्मकिरणः चाणक्यै चातुर्यवान् ।
स्फूर्जत्कर्क . . . कर्कशमतिः साक्षात्कृतालंकृतिः ।
प्राग्भारोभिषजां वरो विजयते श्रीभास्कराख्यो सुधीः ॥
श्रीकंठीरव राजस्य धर्मवित्तिम्म मन्त्रिणः ।
सूक्ति मुक्तावली सेयं कुर्यात्कल्याण संततिम् ॥

इति श्रीमदारोहक भगदत्त जह्णदेव विरचिता सूक्तिमुक्तावली समाप्ता ।

This work—real author of which was Vaidyabhānu Paṇḍita Bhāskara, was finished on Saturday 17th March 1257 A.D. in the reign of the Yādava Kṛṣṇa.

In the Yādava family was Dāda who defeated Bijjaṇa. His four sons were Mahīdhara, Jalha, Sāmba and Gangādhara. Mahīdhara died fighting with Bijjaṇa under Mailugi. Jalha captured Bhillama, obtained the title Bhagadatta by capturing the elephants of the Gūrjaras, and defeated 'Malla Mailugi Munja and Aṇṇa. Gangādhara was the father of Janārdana, after whom Simha, Arjuna and Lakshmidēva served Kṛṣṇa. Lakshmidēva's son was Jalhaṇa who was the commander of Kṛṣṇa's elephants.

CXXVI. ARJUNAVĀDA INSCRIPTION OF KṚSHṆA .

ಶ್ರೀಮತ್ತರ್ದವಾಡಿಮಧ್ಯಗ್ರಾಮ ಬಾಗವಾಡಿಪುರವಾರಾಧೀಶ್ವರ ಮಾದಿರಾಜ
ನ ತನೂಜಂ ಬಸವರಾಜನ ಮಹಿಮೆಯೆಂತೆಂದೊಡೆ—

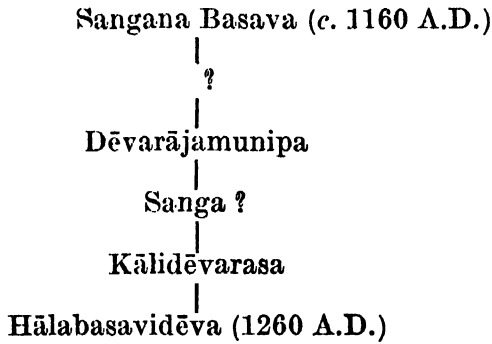
ಮಂಗಳ ಕೀರ್ತಿಪುರಾತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗೈಕಭಕ್ತಿ ನಿರ್ಭರ ಲೀಲಾ ।
ಸಂಗಂ ಸಂಗನಬಸವಂ ಸಂಗತಿಯಂ ಮಾಳ್ವ ಭಕ್ತಿಯೊಳಗನವರತಂ ॥
ಯಾದವ ಭೂಮಿಸಾಲರಿಳೆಯಂ ಚತುರಬ್ಧಿ ಪರೀತೆಯೆನಿಸ-
ಗೋದಯರಾಳ್ವರಂತವರೊಳಶ್ವ ಚಮೂಚಯವಾರ್ಧಿ ಸಿಂಹಣಂ
ಕ್ಷ್ಮಾದಯಿತಂ, ತದಗ್ರತನಯ ಪ್ರಭವಂ ನೃಪಕನ್ನರಂ ಸಮ
ಸ್ತೋದಧಿ ವೇಲೆಯಿಂ ಪೊರೆಗೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯೊಳ್ಳೆಳಲಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಂ ॥
ಸಲೆ ಭೂದೇವರ್ಕ್ಕಲಿತ್ತಲಸದೆ ಗೋ ಭೂಮಿ ಹೇಮನಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಂ ।
ಮಲೆನರಸುಗಳೊಳ್ಳೊಂಬಂ ಬಲವಂತಂ ಕನ್ನರಂ ಪ್ರತಾಪಸಹಾಯಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀ ಪೃಥಿವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕ ದ್ವಾರಾವತೀ ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ ಯಾದವಕುಲ
ಕಮಲಕಳಿಕಾವಿಕಾಸಭಾಸ್ವರ ಯಿರರಾಯ ಜಗದ್ಗುಂಪ ಮಾಳವರಾಯ ಮದನ
ತ್ರಿಣೇತ್ರ ಗೂರ್ಜರರಾಯ ಭಯಂಕರ ತೆಲುಂಗುರಾಯ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ
ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮಾವಳೀ ಸಮಾಲಂಕೃತ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಥಮ ಪ್ರತಾಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಶ್ರೀಕನ್ನರ ದೇವಂ ದೇವಗಿರಿಯನೆಲೆವೀಡಿನೊಳು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ
ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಮಿರೆ....

.. ..
ಸಂಗನ ಬಸವನ....ಗೈಕಂ....ದೇವರಾಜಮುನಿಪನ ತನಯಂ ।
ಜಂಗಮಪರಸಂ....ದ ಸಂಗಂ ಪ್ರಿಯಸುತನೆನಿಪ್ಪ ಕಲಿದೇವರಸಂ ॥
ಕಲಿದೇವಮುನಿಪನಾತ್ಮಜ ಸಲೆಮೂಜಗದೊಳಗೆ ಮೆಚಿವಮಾನವದೇವಂ ।
ಗಲಿದಂ ಅಸನಬೆಸನವ ಭಲರಧಿಕಂ ಹಾಲಬಸವಿದೇವ ಮುನೀಶಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯಂ ಮಹಾಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಕವಿಳಾಸಪುರವ
ರಾಧೀಶ್ವರರುಂ ವೃಷಭಧ್ವಜಂ ತೇಸತ್ಮಿ ಪುರಾತನ ಪಾದಾರ್ಚಕರುಂ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದ ನಿಯತರುಂ ಸಮಯ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನ ಶ್ರೀಬಸವರಾಜನನ್ನ
ಯರುಮಪ್ಪ ತಪಶ್ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರವ್ರತಿ ಹಾಲಬಸವಿದೇವಂಗೆ ಆ ಮಹಾ
ಪ್ರಧಾನಂ (ಚಾವುಂಡಂ) ಅಟ್ಟರಾಜ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನುಮಪ್ಪ ನಾಗರಸರು
ಶಕವರುಷಂ ಸಾಸಿರದನೂಟಿಂಬತ್ತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ
ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಸೋಮವಾರ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಪುಲಿಗೆಟಿಯ
ಸೋಮನಾಥ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಚೌಡಿಸೆಟ್ಟಿಯರು....ನಾಗರಸರು
ಯತಿರಾಯ ಹಾಲಬಸವಿದೇವಂಗೆ ಪೂರ್ವದತ್ತವೆಂದು ಧಾರಾ ಪೂರ್ವಕಂ
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ॥

This inscription edited by me (*E.I.*, XXI, p. 9), is dated Monday, 12th April, 1260 A.D. Chāvunḍarāya and Nāgarasa gave a grant to Hālabasavidēva a descendant of Basavēśvara. The mutilated genealogy is as follows :

CXXVII. *KALPATARU OF AMALĀNANDA*

स्वयंप्रभसुखं ब्रह्म दयारचित विग्रहम् ।
यथार्थानुभवानन्द पदगीतं गुरुं नमः ॥

विद्याप्रश्रय संयमाः शुभफला यत्सन्निधिस्थानतः ।
पुंसां हस्तगतां भवन्ति सहसा कारुण्य वीक्षा वशात् ।
आनन्दात्म यतीश्वरं तमनिशं वन्दे गुरुणां गुरुं ।
लब्धं यत्पदपद्मयुग्म मनघं पुण्यैरनन्तैर्मया ॥

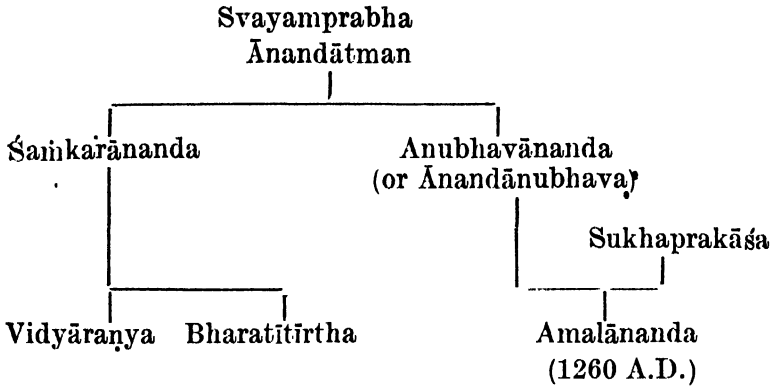
ग्रन्थः ग्रन्थ्यभिधास्फुटन्ति मुकुलः यस्योदयेकौ मुदा ।
व्याकुर्वत्यपि यत्र मोहतिमिरं लोकस्य संशाम्यति ।
प्रोद्यत्तारक दिव्य दीप्ति परमं व्योमापि नीराज्यते ।
गोभिर्यस्य सुखप्रकाश शशिनं तं नौमि विद्यागुरुम् ॥

वैदिक मार्गं वाचस्पातिरपि सम्यक्सुरक्षितं चक्रे ।
नयविजित वादिदैत्यः सजयति विवुधेश्वराचार्यः ॥

रूढोयं वेदकाण्डान्नयमयविटपो भूरिशाखाविचाराः ।
सद्वर्णानन्तपर्णः समुदित परमब्रह्म बाधप्रसूनः ।
साक्षद्वस्तावचेयं दददमृतफलं जीवविश्वेशर्वोद्गाः ।
संसाराकौत्थ ताप प्रमथन निपुणः तन्यते कल्पवृक्षः ॥

कीर्त्या यादव वंशमुज्जमयति श्रीजैन्नदेवात्मजे ।
कृष्णेक्ष्माभृति भूतलं सह महादेवेन संविभ्रति ।
भोगीन्द्रे परिमुंचति क्षितिभिरप्रोद्धूत दीर्घश्रमं ।
वेदान्तोपवनस्य मंडनकरं प्रस्तौमि कल्पद्रुमम् ॥

The *Kalpataru* of Amalānanda is gloss on the *Bhāmati* of Vāchaspati. Amalānanda was the disciple of Anubhavānanda or Ānandānubhava the author of a commentary on the *Ishtasiddhi* of Vimuktātman and *Nyāyaratna Dīpāvalī*. Amalānanda's teacher's teacher was Ānandātman and his *Vidyāguru* was *Sukhaprakāśa*. This Ānandātman was also the guru of Śaṅkarānanda, who was the guru of the great Vidyāraṇya.

Amalānanda wrote this work when the Yādava emperor Kṛṣṇa, the son of Jaitradēva, was ruling along with his brother Mahādēva (c. 1260 A.D.).

CXXVIII. VRATAKHANDA PRAŚASTI OF HĒMĀDRI

वृन्दार वृन्दारक वृन्द मौलिमंदारमाला सुरभीकृतांग्रिः ।
 आसीदमुष्मादसुरावतार भारापहाराय पुरा मुरारिः ॥
 बभूव प्रद्युम्नः किल कुसुम धन्वा मधुरिपोः ।
 त्रिलोकै वीरोसौ तनयमनिरुद्धं प्रसुषुवे ॥
 ततोभूत्पक्षक्षपण निपुणेनैव महसा ।
 परिस्फूर्जद्वज्रः शतमखसखः प्रादुरभवत् ॥
 वज्रस्य सूनुः प्रति बाहुरासीत् दासीकृतक्षमापति चक्रवाळः ।
 ततोऽपि सम्राडभवत्सुबाहुः प्रसूत सोऽयं चतुरस्तनूजान् ॥
 तेनतेसार्वभौमेन तनया विनयान्विताः ।
 विभज्य वसुधाचक्रं चक्रिरे पृथिवीश्वरः ॥
 यथाविभागं वसुधामशेषां तदापालयतां चतुर्णाम् ।
 दृढप्रहारी दिशिदक्षिणस्यां प्रभुर्बभूव प्रथमात्कनीयान् ॥
 सर्वेऽपिपूर्वं मधुराधिनाथाः कृष्णोदितो द्वारवतीश्वरास्ते ।
 सुबाहु सूनोरनु दक्षिणाशा प्रशासितो यादव वंशवीराः ॥
 ततः सराजा निजराजधानीमधिष्ठितः श्रीनगरं गरीयः ।
 लेभे सुतं सेउण चंद्रसंज्ञं यत्संज्ञया सेउणदेशमाहुः ॥
 अथ धडियसो महीपतिस्तनयस्तस्य बभूव भिल्लमः ।
 अजनिष्ठ ततोपि राजुगि स्तदनु प्रादुरभूत्स बादुगिः ॥
 जज्ञे धडियमस्ततः प्रतिभटक्षमापाल कालानलः ।
 तस्मादाविरभूत्प्रभूत विभवो भर्ता भुवो भिल्लमः ।
 एतस्मान्महसां महानिधि रसौ श्रीवेसुगिर्जगन्मवान् ।
 हन्ता भीमभुजो जसामसुहृदां तस्मादभूदर्जुनः ॥
 अजस्रमविष्कृतदानवीरः प्रभूतहस्तार्चित दानवारिः ।
 ततः स राजा विरराज राजश्रियोविलासैर्जितराजराजः ॥
 आसीद्विलासी नृपतेरमुष्यात्सभिल्लमः पल्लवितोरुक्कीर्तिः ।
 स बादुगिः स्वादुगिरां कवीनां स्तोत्रैक पात्रं भवतिस्म तस्मात् ॥
 ततोमहीं महींपालो पालयामास वेसुगिः ।
 संहृत प्रोद्यदुद्दाम धाम सामंत संततिः ॥
 ततोऽपि नृपभिल्लमः समरसीम भीमक्रिया ।
 निरर्गळ भुजार्गळा युगळ काल लीलालयः ॥
 ततः समदमेदिनी पति पतंग भंग व्रतः ।
 प्रतापशिखिं लंघित त्रिजगदंगणः सेउणः ॥

परम्म देवः सततोबभूव द्विषद्वधूनेत्र घनांवुवृष्टो ।

परमदेनेव रुचां चयेन यस्य प्रतापेन चिरव्यराजि ॥

समद्भृतो येन महाभुजेन द्विषां विमर्दो परमर्दिदेवः ।

आस्थापि चालुक्य कुलप्रदीपः कल्याण राज्येऽपि स एव एन ॥

तस्मादनंतरमनंत भुजप्रतापः क्षोणीपतिः समभवत्सहसिहराजः ।

तस्यानुजस्तदनु भूवल्यं बलीयान्स्त्रायतस्त्रिजगती विजयी सराजः ॥

लंजीपुरात्समानीय कर्पूरतिलकं गजम् ।

स कर्पूर व्रतं पूर्णमकरोत्परमर्दिनः ॥

तस्मादप्रतिमल्लोऽभून्मल्लुगिर्वल्लभः क्षितेः ।

॥ अदजृभत जंभारि दोर्दण्ड चण्डिमा ॥

आसाद्य सद्यः स्वनिवास हेतोः श्रीपर्णखेटं नगरं रिपुभ्यः ।

आहारि येनोत्कळ भूमिपालादुत्तुंग मातंग घटा हठेन ॥

तस्मादमर गांगेयो संबभूव भुवः पतिः ।

अथाविंदत गोविंद राजः साम्राज्य संपदम् ॥

ततो मल्लुगि पुत्रोऽभूत् भूपालोऽमर मल्लुगिः ।

अथ काळीय बल्लाळः पालयामास मेदिनीम् ॥

महीपतेस्तस्य विहाय पुत्रान् गुणानुरक्ता यदुवंश लक्ष्मीः ।

श्री भिल्लमं तस्य ततः पितृव्यमव्याजराजद्भुजमाजगाम ॥

यः श्रीवर्धनमाससाद नगरं क्षोणीपतेरंतकान् ।

यः प्रत्यंडक भूभृतं च समरे दृष्टं व्यजेष्ट क्षणात् ॥

यो वा मंगळ वेश्टकं क्षितिपतिं श्री बिल्लुणं जघ्निवान् ।

कल्याण श्रियमप्यवाप्य विदधे यो होसलेशं व्यसुम् ॥

स दंडिकामंडलमंडयत्रीमकंपसंपत्प्रभवैर्विलासैः ।

चक्रे पुरं देवगिरिं गिरीश प्रसाद संपादित दिव्यशक्तिः ॥

तदनु मदन मूर्तिः कीर्तिको चन्द्र सांद्रः ।

द्युति विशद यशोभिः शोभितस्सावकाशः ।

अभवदवनिपालो जैत्रपालः कराळः ।

प्रहरण रणरंगतुंगदुत्तुंगखड्गः ॥

दीक्षित्वा रणरंग देव यजने प्रोदस्त शस्त्रसुवः ।

श्रोणीभिर्जगती पतीन् हुतवता येन प्रतापानले ।

तिल्लिगाधिपतेः पशोर्विशमनम् रौद्रस्य रौद्राकृतेः ।

कृत्वा पूरुषमेधयज्ञ विधिना लब्धस्त्रिलोकीजयः ॥

तस्मादभूदभिनव स्मरचारमूर्तिः ।

कीर्तिः पदं सकिल सिंघणदेवभूपः ।

उद्दण्ड दोर्युगळ गर्वित वैरिवीर ।

सीमंतिनी वदन कैरव चण्डभानुः ॥

येनानीयतमत्र वारण घटा जज्जलभूमीभृतः ।

कक्कोलादवनीपतेरपहृता येनाधिराज्यश्रियः ।

येनक्षोणिमृदजुनोऽपि बलिना नीतिः कथाशेषतां ।

येनोद्दामभुजेन भोजनृपतिः काराकुटुंबीकृतः ॥

यद्रंगागिरि केसरीव निहतो लक्ष्मीधरक्षमापतिः ।

यद्वाहावलिभिः प्रसह्यरुद्धे धाराधराधीश्वरः ।

बल्लाक्षितिपाल पालितभुवां सर्वापहारश्चयः ।

श्रीसिंहस्य महीपतेर्विजयते यद्वाललीलायितम् ॥

कृष्णो महादेव इति प्रतीतो जातौसिंहनृपस्य पुत्रौ ।

तयोस्तु पूर्वप्रभवः पुरस्तात् कृष्णेति विख्यातमतिर्नृपोऽभूत् ॥

येनाकारि विशाल वीसल चमू संहार कालानले ।

हेलोन्मूलित मूल राजसमरे निर्वाणमुर्वीतलं ।

येनानेक महत्फल क्रतुकृतां संवर्धयसानोनिशम् ।

कृष्णः कालवशात्पुनस्तर्णतां धर्मोपि संप्रापितः ॥

ततः कृष्णोराजन्यमराजन्यमरतरुणी चामर मरु ।

त्तरंगैरुत्तुंगं दिवि किमपि तेजः श्रितवति ।

परित्राताभूमेः समजनि जगज्जित्वरमहा ।

महादेवः सेवारसिक सकल क्षमाभृतनुतः ॥

तिल्लिग क्षितिपालतूल निचय प्रक्षेप चण्डानिलो ।

गर्जद्रूर्जर गर्व पर्वतभिदा दम्भोळि दोर्विक्रमः ।

हेलोन्मूलित कौकणक्षितिपतिः कर्णाटलाटोद्भट ।

क्षोणीपालविडम्बनः सहि महादेवः कथं वर्ण्यते ॥

यो भोजदेवान्मृतपतेः प्रतापी जग्राह वाहं मदमंदसत्त्वात् ।

सार्धं जनन्या सह जीवितेन सोमेश्वरस्यापि जहार राज्यम् ॥

यदीय गंधद्विपमंडपाळी निष्ठ्यूत दानांबुतरंगिणीषु ।

सोमः समुद्रप्लव पेशलोऽपि ममज्जसैन्यैः सह कौकणेशः ॥

सोमोल्लघनमेव यस्य जगतां संहार इत्युच्यते ।

क्रुद्धो वज्रधरोऽपि यः क्षितिभृतं मैनाकमात्रायतं ।

स्मारं स्मारममुष्य दुस्सहमहः संदोह दावानलं ।
 तेनांभोनिधिनापि कौकणपतिः नारक्षिकुक्षिस्थितः ॥
 बाहानामधियस्य वैरिविषयेष्वातन्वतां धन्विनां ।
 आतिक्लिग नृपीगणादनुदिनं बाह्यादि लोलाऽभवत् ।
 यस्तस्यैव रणे जहार करिणः तत्पंच शब्दादिकम् ।
 यस्तत्याज वधूवधादुपरतः तद्भूजां रुद्रमाम् ॥

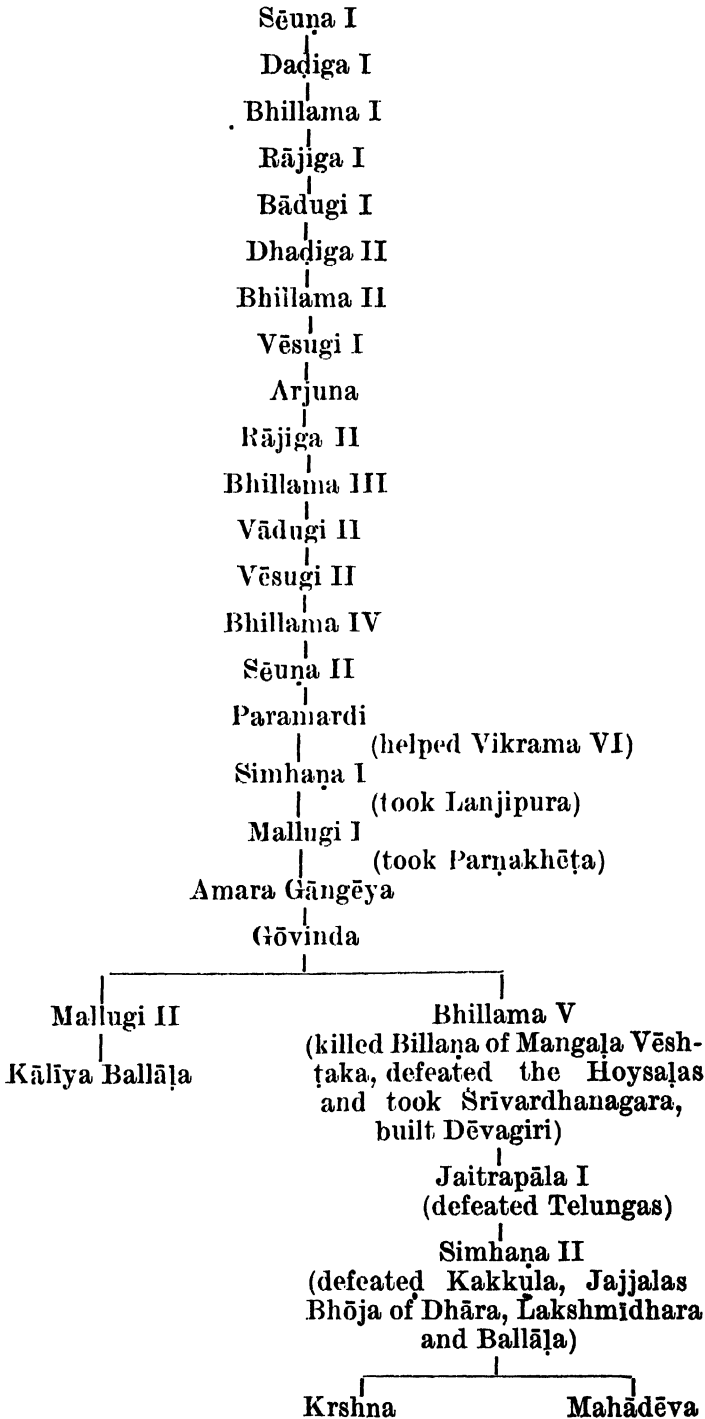
.. ..

अयं शिशुव्री शरणागतानां हन्ता महादेव नृपो न जातु ।
 इत्थं विनिश्चित्य ततोऽति भीतैरघैः पुरन्ध्री निहिता नृपत्वे ॥
 अत एव हि माळवेश्वरः शिशुमेव स्वपदे निवेशयत् ।
 स्वयमाशु विहाय संपदः कपटेनैव चिरं तपस्यति ॥
 विषम समरकर्तुः शात्रवो यस्य पाणौ ।
 प्रळय दहन धूमश्याम धामाति भीमम् ।
 पृथुतरकरवाळ व्याळमालोक्यंतो ।
 भव शरणमितीमं मन्त्रमुच्चारयन्ति ॥

.. ..

आस्ते मण्डित दण्डिका परिसरः श्रीसेउणाख्यः परं ।
 देशः पेशल वेशभूषण वचो माधुर्य धुर्याकृतिः ।
 तस्मिन्देवगिरी पुरी विजयते त्रैलोक्य सारथियां
 विश्रान्तः सुरशालि रौलशिखर स्फूर्धिष्णु सौधावलिः ॥
 जगत्रयी गीतगुणप्रशस्तिः शास्ता समस्तावनिमण्डलस्य ।
 श्रीमानिमामन्वय राजधानी सोयं महादेव नृपो बिभर्ति ॥
 कुर्वन्विभूति विस्तरैरिळावृत्रसमाश्रियम् ।
 अधितिष्ठति हेमाद्रिरीमां विबुध बांधवः ॥
 सासंपत्तदिदं यशोबलमिदं सोयं प्रतापो महान् ।
 एकैकं पृथिवीभृतो भुवि महादेवस्य लोकोत्तरम् ।
 यस्य श्रीकरणाधिपः स्वयमयं हेमाद्रिसूरिः पुरः ।
 प्रौढ प्रातिभवर्ण्यमान विलसद्वंशोभृशं शोभते ॥

Hēmādri traces the genealogy of the Yādavas of Dēvagiri from Yadu. In his lineage there was Subāhu. One of the four sons of Subāhu, Dr̥ḥaprahāra conquered the South and made Śrīnagara his capital. His son Sēuṇa I gave his name to Sēunadēśa. His discendents were :

Kṛṣṇa defeated Visala and Mūlarāja. Mahādēva conquered Tillinga, Gūrajara, Konkaṇa and Karṇāṭaka. The kings Bhōja, Sōmēśvara and Pratāpa Rudra were defeated and killed. For fear of Mahādēva, the Āndhras placed a woman on the throne and the Mālayas crowned a child.

Hēmādri besides the *Chaturvarga Chintāmaṇi* also wrote *Āyurvēda Rasāyana* and a commentary as Boppadēva's *Muktāphala*.

CXXIX. VIJÑĀNĒSVARĪ OF JÑĀNADĒVA

एसं युगीं परिकर्त्ता अमणिमहाराष्ट्र मंडर्त्ता ।
 श्री गौदावरीच्याकर्त्ता दक्षिणर्त्ता ॥
 त्रिभुवनैकपवित्र अनादि पंचक्रोशक्षेत्र ।
 जेथ जगचें जीवनसूत्र श्री महालया आसे ।
 तेथ यदुवंशविलास जो सकल कला निवास ।
 न्यायाते पोर्षां क्षितीश श्रीरामचन्द्र ।
 तेथ महेशान्वय संभूतें श्रीनिवृत्तिनाथ सुते ।
 केले ज्ञान देवें गीते देशीकारलेणें ॥

Jñānadēva wrote this work in the reign of Yādava Rāma-
 chandra, in the Pancha Krōśa Kshētra near the Gōdāvarī.

CXXX. BHĀNU VIJAYA

जीर करा वारण कंदन
 हेमाद्रि तुर्का लागले पण
 दिल्लीश्वरों देवो निधन
 मन्त्री पावश्युकेला
 भानुगणीं असाहणें पणें
 अहिताप्रेरिलें दुर्जनें
 तुर्का कांई असे अंगवणें
 हेमाद्रिये ची बंधाविलें ॥

Bhānu Vijaya deals with the history of the Mahānubhāva sect. It is alleged that Hēmādri Paṇḍita made an alliance with the Muhammadans and placed in prison Bhānubhaṭṭa known as Bhāskara Kavivṛyāsa, a leader of the Mahānubhāva sect.

The Mahānubhāva sect was founded by Guṇṭama the son of a Kāṇva Brahmin Anantanāyaka and Nēmāmbikā. Guṇṭama or Kaivalyapati was born in 1125 A.D. at Rḍḍhapuri in Vidarbha.

CXXXI. *VRSHĀDHIPĀ ŚĀTAKAMU OF*
PĀLKURĪKE SŌMANA

భీమగజంబు ఊకొనిన బిట్టర జంపుడు బిజ్జలేంద్రుడు ।
ద్వామతద్రక్కి మ్రొక్కుటయుచక్కరి నెత్తిన విక్రమోద్ధతుం ।
దా నుడియాశమాచునకు సగ్గలయైన మహానుభావ నా ।
సామివి నీ నె దిక్కు బసవా బసవా బసవా నృపాధిపా ॥ 83
దండితవాదియై శివుడై దైవముగాకని కన్నులిచ్చి తా ।
నిండు మనంబుతోడ నెడనిద్దపుంగన్నులు దాల్చిపాలుమా ।
పండిత మల్లికాజానుడు ప్రస్తుతినేయగ నేచు నిన్ను నె ।
వృండు నుతింప నేచు ॥
అకుటిల లింగజంగమ సమగ్ర దయా కలిత ప్రసాది పా ।
లుకుటికి సోమనాథుడైతి తాల్పమునన్ బసవన్న దండనా ।
యసునకు కొప్ప నీ శతక మహాణ చేసెదగన్ బండు వా ।
రికి వినువారికిన్ గలుగు శ్రేయము నాయువు భుక్తి ముక్తియున్ ॥

Pālkurīke Sōmanatha is also the author of the Telugu *Basava Purāṇamu*. He was the son of Viṣṇu Rāmi and Śrīyādēvi. His gurus were Karasthālī Viśvanātha and a Belidēva Vēma's grandson. In his *Paṇḍitārādhyā Charita* he says that he learnt the history of Mallikārjuna Paṇḍita from tradition. He was born at Pālukurīke in Orugāl and died at Kaḷike near Sivaganga (Bangalore District). He was the contemporary of Pratāparudra (probably the second, c. 1292–1323 A.D.). In his *Basava Purāṇamu* he refers to Śrīpati as the contemporary of Anantapāla.

శ్రీపతిపండితుడీకుభక్తిని కెలగోటి బ్రాహ్మణులైన నెనయన్న
నాలుక నే గోసివైతుననుచు ననంతపాలుని సభాస్థలిని ।
నెక్కొనగాఁ జంద్రవిప్లులు గాదె చక్కన పొత్తి పచ్చడమున ముడిచె ॥ VII

In his *Paṇḍitārādhyā Charita* also Śrīpati is referred to
కడుసద్ధియుత్పత్తికతను బ్రహ్మపడి బ్రహ్మమను బ్రహ్మవాదుల ద్రుంచి ।
హరుభక్తి యుత్పత్తికధిపతినాగ బరగెదాదొల్లి శ్రీపతిపండితయ్య ॥

Similarly his *Śivabhakti Vijaya* also refers to the miracle performed by Śrīpati (*Kākatīya Sanchika*, p. 135).

Pālkuṛike Sōma is mentioned by Sōma Rājə, the author of *Udbhaṭa Kāvya* assigned to Ś. 1144. But this date is defective and hence Sōmanātha should be placed in the 13th century.

CXXXII. JINĒNDRAKALYANĀBHYUDAYA
OF HASTIMALLA

श्रीमान्पाण्ड्यमहीश्वरे निजभुजादण्डावलंबेकृते ।
 कर्णाटाब्निमण्डलं पदनतानेकावनीशेऽवति ।
 तत्प्रीत्यानुसरन् स्वबंधुनिवहं विद्वद्भिरातैस्समम् ।
 जैनागारसमेन संतरनमे(?) श्री हस्तिमल्लोऽवसत् ॥
 सम्यक्त्वं सुपरीक्षितं मदगजोन्मुक्ते सरण्यापुरे ।
 चास्मिन् पाण्ड्य महीश्वरेण कपटाद्धतुं स्वमभ्यागते ।
 शैल्लूषां जिनमुद्र धारिणमपास्यासौ मदध्वंसिना ।
 श्लोकेनापि मदेभमल्ल इति यः प्रख्यातवान् सूरिभिः ॥
 सोऽयं समस्त जगदूर्जित चारुकीर्तिः ।
 स्याद्वाद शासन रमाश्रित शुद्ध कीर्तिः ।
 जीयादशेष कविराजक चक्रवर्तिः ।
 श्रीहस्ति मल्ल इति विश्रुत पुण्यमूर्तिः ॥

CXXXIII. VIKRĀNTA KAURAVA OF HASTIMALLA

सूत्रधारः—अस्ति किल सरस्वती स्वयंवर वल्लभेन भट्टार गोविंदस्वामि सूनुना
हस्तिमल्ल नाम्ना महाकवितल्लजेन विरचित विक्रान्त कौरवं नाम रूपक
मिति—

श्रीवत्स गोत्र जन भूषण गोप भट्ट
प्रेमैक धाम तनुजो भुवि हस्तियुद्धात् ।
नाना कलांनुनिधि पाण्ड्य महीश्वरेण
श्लोकैश्चतैस्सदसि सत्कृतवान् बभूव ॥

इति श्री गोविंद भट्ट स्वामिनः सूनुना श्री कुमार सत्यवाक्य देवर वल्लभोदय
भूषणानामार्यमिश्राणामनुजेन कवेर्वर्धमानस्याग्रजेन कविना हस्तिमल्लेन विरचितः
विक्रान्त कौरवः समाप्तः ॥

प्रशस्तिः—

गोविंद भट्ट इत्यासीत् विद्वान् मिथ्यात्व वर्जितः ।
देवागम सूत्रस्य श्रुत्यासद्दर्शनान्वितः ॥
अनेकान्त मतं तत्त्वं बहुमेने विदां वरः ।
नंदनास्तस्य संजाता वर्धिताखिल कोविदाः ॥
दाक्षिणात्या जयन्त्यत्र स्वर्णयक्षी प्रसादतः ।
श्री कुमार कविस्सत्यवाक्यो देवरवल्लभः ॥
उद्यद्भूषणनामा च हस्तिमल्लमभिधानकः
वर्धमानकविश्चेति षड्भवान् कवीश्वराः ॥
श्रीमद्वीपांगुडीशः कुशलवरचितःस्थानपूज्यो वृषेशः ।
स्याद्वादन्याय चक्रेश्वर गजवशकृद्धास्तिमल्लाह्वयेन ॥
गद्यैः पद्यैः प्रबंधैः नवरसभरितैराट्टोयं जिनेशः ।
पायान्नः पादपीठस्थलविकटलसस्पण्ड्यमौलि प्रभोधः ॥

Hastimalla was the son of Gōvindabhaṭṭa and his brothers were Kumāra Satyavākya, Dēvaravallabha, Udayabhūṣaṇa and Vardhamāna. He obtained the title Hastimalla from a Pāṇḍya for having vanquished an elephant.

Dēvachandra in his Rājāvalīkathē makes Hastimalla the disciple of Guṇabhadra and says that his son was Pārśva-panḍita and his pupil a Lōkapāla.

The Pāṇḍya chief may have belonged to the Baḷachi line (M.A.R., 14 of 1929) or, to Ucchangi.

